εὐέξοδος, ον· facilem exitum habens.
εὐαπάγωγος· facile adducendus ad.
εὐεπανόρθωτος, ον· correctu facilis.
εὐέπεια, ἡ· 1) facundia, -ae, θ disertitudo, -inis, θ. 2) elegans dictio; pulchra locutio.
εὐεπήκοος, ον· exaudibilis, e.
εὐεπηρέαστος· injuriis obnoxius.
εὐεπής, ές· facundus, a, um; disertus, a, um.
εὐεπῶς· facunde; diserte
εὐεπίβατος, ον· qui facile conscendi potest; facilis conscensu; quem facile aggredi ἢ invadere licet.
εὐεπιβλεπτος, ον· facile inspiciendus; facile sub oculos cadeus
εὐεπιβούλευτος, ον· insidiis obnoxius, a, um.
εὐεπίγνωστος, ον· cognitu facilis.
εὐεπίθετος, ον· aggressu facilis
εὐεπίληστος, ον· obliviosus, a, um.
εὐεπίμικτος, ον· facilis accessu
εὐεπίστροφος, ον· facile vertendus, a, um.
εὐεπίτακτος, ον· libender obediens.
εὐεπιφορία, ἡ· proclivitas ad-.
εὐεπίφορος, ον· pronus ad aliquid.
εὐπεχείρητος, ον· facilis invasu; facilis susceptu.
εὐεργεσία, ἡ· beneficentia, -ae, θ. beneficium, -ii, οῦ. ἀμείβομαι (ἀποδίδωμι) τὴν εὐεργεσίαν, beneficium reddo. εὐεργεσίαν κατατίθεμαι, beneficium colloco (apud aliquem).
εὐεργετέω -ῶ τινα· 1) benefacio alicui ἢ erga aliquem; beneficium in aliquem reddo; alicui beneficium tribuo; beneficio afficio aliquem θ. *παθητ.* ***εὐεργετοῦμαι,** beneficiis afficior (-ectus sum, -i) ab aliquo. 2) de aliquo mereo. εὐηργέτησε με, de me meritus est.
εὐεργέτημα, τό· beneficium, -i, οῦ.
εὐεργέτης, ὁ· erga aliquem beneficus, -i, ἀ. qui beneficium contulit; benefactor, -oris, ἀ. εὐεργέτης μου, de me optime meritus. εὐεργέτης τῆς πόλεώς ἐστι, de republica bene meritus est
εὐεργετικός, ή, όν· beneficus, a, um.
εὐεργετικῶς· benefice.
εὐεργέτις, ἡ· benefica, -ae, θ.
εὐεργής, ές· bene fabricatus, a, um.
εὐεργός, όν· bene factus, a, um.
εὐερέθιστος, ον· irritabilis, e. τὸ εὐερέθιστον, irritabilitas, -atis, θ.
εὐέρκεια, ἡ· bona munitio.
εὐερκής, ές· bene munitus, a, um.
εὐέστιος, ον· bene habitans.
εὐεστώ, ἡ· status rerum felix.
εὐετηρία, ἡ· fertilitas; ubertas.
εὐεύρετος, ον· facilis inventu.
εὐέφοδος, ον· adortu facilis.
εὐέψητος, ον· coctu facilis.
εὐζηλία, ἡ· bona aemulatio.
εὔζηλος, ον· qui bono zelo ducitur.
εὐζήλως· bono zelo; feliciter.
εὔζυμος, ον· bene fermentatus, a, um
εὐζωγράφητος· bene pictus, a, um.
εὐζωέω -ῶ· 1 bene vivo. *2) laute vivo, in deliciis vivo.
εὐζωΐα, ἡ· 1) vita commoda; vita beata; *2) vita lautior, vita voluptatum plena; deliciae, -arum.
εὔζωμος, ον· jurulentus, a, um.
εὔζωνος, ον· bene cinctus, a, um. (ἐπὶ στρ.) = ψιλός, ἐλαφρός, expeditus.
εὔζωος, ον· beate vivens.
εὔζωρος οἶνος· merum vinum.
εὐηγορέω -ῶ· laudo, -are.
εὐηγορία, ἡ· laus, -udis, θ.
εὐήγορος, ον· facundus, laudens.
εὐήθεια, ἡ· innocentia, -ae, θ. simplicitas, -atis, θ. ἐντεῦθ. = μωρία, fatuitas, -atis, θ. stultitia, -ae, θ.
εὐήθης, ες· bonis moribus praeditus, a, um; simplex, -icis; non callidus, a, um. ἐντεῦθ. = μωρός, fatuus, a, um; stultus, a. um
εὐηθίζομαι· stulte ago.
εὐηθικός, ή, όν· stultus, a, um.
εὐήθως· simpliciter; stulte.
εὐηκοέω -ῶ· facile audio.
εὐηκοΐα, ἡ· 1) facilitas audiendi. 2 obedientia, -ae, θ.
εὐήκοος, ον· facile audiens; facile exaudiens; obediens, -ntis.
εὐηκόως· obedienter.
εὐήλατος, ον· 1) locus equitabilis. 2) facile ductilis.
εὐήλιος, ον· apricus, a, um. τὸ εὐήλιον, apricitas, -atis, θ. εὐήλιος ἡμέρα, dies insolatus.
εὐημερέω -ῶ· diem feliciter transigo; vitam felicem dego, -ere; felix sum; vigeo, -ere.

εὐημέρημα, τό· res prospero successu; successus, -us, ἀ.
εὐημερία, ἡ· 1) diei serenitas. 2) μετφ. prosperitas, felicitas, -atis, θ.
εὐημής, ές· facile vomens.
εὐηνεμία, ἡ· prosper flatus; ventus secundus.
εὐήνεμος, ον· 1) bonos ventos habens. 2) μετφ. serenus, a, um; amoenus, a, um.
εὐήνιος, ον· habenis ductilis; tractabilis, e; mitis, e.
εὐηνίως· moderate, facile.
εὐήνεστος, ον· effectu facilis
εὐήνωρ, ὁ, ἡ· viros bonos habens.
εὐήρατος, ον· amabilis, e.
εὐήρετμος· bonos habens remos.
εὐήροτος, ον· bene aratus, a, um
εὐηχής, ές, εὔηχος, ον· bene sonans; sonorus, canorus, a, um
εὐθάλασσος, ον· commode ad mare situs, a, um.
εὐθάλεια, ἡ· bona germinatio.
εὐθαλέω -ῶ· bene germino.
εὐθαλής, ές· floridus, a, um; *Εὐθαλία, ἡ·* Euthalia, -ae, θ.
εὐθανασία, ἡ· bona et facilis mors
εὐθανατέω -ῶ· honeste morior.
εὐθάνατος, ον· bene moriens.
εὐθάρσεια, ἡ· fiducia, -ae, θ.
εὐθαρσέω -ῶ· forti animo sum.
εὐθαρσής, ές· fiduciâ praeditus, a, um; audax, -acis.
εὐθαρσῶς· cum fiducia; audacter.
εὐθέατος, ον· aspectu facilis.
εὐθαρσία, ἡ· fiducia, -ae, θ.
εὐθέατος, ον· aspectu facilis
εὐθεῖα, ἡ· (ὄπον.) γραμμή, recta linea. ἰδὲ εὐθύς.
εὐθεράπευτος, ον· 1) facile sanabilis, e; sanatu facilis, e 2) facile colendus, a, um.
εὐθέρμαντος, ον· bene calefactus.
εὔθερμος, ον· valde calidus.
εὔθερος, ον· aestate amoenus.
εὐθεσία, ἡ· bona constitutio.
εὐθετέω -ῶ· concinne dispono, aliquid.
εὐθέτησις, ἡ· commoda dispositio
εὐθετίζω· apte dispono, aliquid.
εὔθετος, ον· aptus, a, um; commodus, a, um; idoneus, a, um; *ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, suo tempore.
εὐθέτως· apte; commode.
εὐθεώρητος, ον· spectatu facilis.
εὐθέως· statim; repente.
εὔθηκτος, ον· bene acutus.
εὐθηλέω -ῶ· bene lacte nutrio.
εὐθημονέω -ῶ· apte dispono.
εὐθημοσύνη, ἡ· apta dispositio.
εὐθήμων, ον· bene constitutus (corpore).
εὐθηνέω -ῶ τινι, τινος (= ἄφθονον ἔχω τι)· exubero, abundo, -are, aliqua re.
***εὐθηνὰ** (= εὐώνως) πωλῶ, ἀγοράζω τι, parvo pretio ἢ ἁπλ. parvo vendo, emo aliquid. τόσον εὐθηνά, tantulo. εὐθηνότατα, minimo, paululo.
εὐθήνεια, εὐθηνία, ἡ· 1) abundantia, -ae, θ *2) = εὐωνία, parvum pretium; vilitas, -atis, θ.
***εὐθηνός, ή, όν·** parvi pretii. πρᾶγμα εὐθηνόν, res parvi pretii.
εὐθήρατος, εὐθήρευτος, ον· facilis venatui; facile capiendus, a, um.
εὔθηρος, ον· 1) felix in venando. 2) εὐθ. ὄρος, mons feris abundans.
εὐθικὴ κίνησις· rectus motus.
εὔθικτος, ον· 1) tactu facilis. 2) ἐνεργ. dicax, -acis.
εὔθλαυστος, ον· valde fragilis.
εὐθνήσιμος, ον· facile moriens.
εὐθορύβητος, ον· qui facile perturbatur et exterretur.
εὔθραστος, ον· fragilis, e.
εὔθριξ, ὁ, ἡ· bene capillatus, a, um.
εὔθρονος, ον· pulchrum thronum habens.
εὔθρυπτος, ον· fragilis, e; friabilis, e. μετφ. = μαλθακός, mollis, e.
εὐθὺ (= κατ' εὐθεῖαν)· recta. εὐθὺ τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἄγωμεν, recta Babylonem agamus (tendamus). *συνήθ.* μετὰ *γεν.* εὐθὺ Ἐφέσου καὶ Ἰωνίας, recta Ephesum atque Ioniam.
εὐθυβολέω -ῶ· recta jaculor, -ari; directe conjicio, -ere.
εὐθυβολία, ἡ· rectus jactus; recta conjectura.
εὐθυβόλος, ον· recta ad scopum tendens; recta feriens.
εὐθυβόλως· recte.
εὐθύγλωσσος, ον· veridicus, a, um.
***εὐθυγραμμία, ἡ·** linea recta.
εὐθύγραμμος, ον· rectis lineis constans τὸ εὐθύγραμμον, recta linea.
εὐθυδικέω -ῶ· recte judico.

μαι)· mereo, -ere; pudicitiam meam prostituo ἢ me prostituo.

ἑταίρησις (= πορνεία)· meretricium.

ἑταιρία· ἰδὲ ἑταιρεία.

ἑταιρίδιον, τό· meretricula, -ae, θ.

ἑταιρίζομαι· meretricium facio.

ἑταιρικός, ή, όν· 1) sodalicius, a, um; ad sodalem pertinens. 2) = πορνικός, meretricius, a, um. *3) = συντροφικός, socialis, e. ἑταιρικὰ χρήματα, pecuniae societatis.

ἑταιρισμός (= πορνικὸς βίος)· meretricius quaestus; scortatio, -onis

ἑταιριστής, ό· scortator, -oris, ἀ.

ἑταιριστρια, ἡ· meretrix, -icis, θ.

ἑταῖρος, ὁ· 1) = φίλος, sodalis, is, ἀ. 2 = μέτοχ. κοινοῦ ἐπιχειρ. socius, -i, ὁ. ἑταῖρος ἐν ἐμπορίῳ, in mercaturis faciendis socius.

ἑταιρόσυνος, ον· familiaris, e.

ἔτασις, ἐτασμός· examinatio, θ.

ἔτειος, ον· annuus, a, um.

Ἐτεοκλῆς, ὁ· Eteocles, -is, ἀ.

ἑτεραλκής, ές· dubius; anceps.

ἑτεραχθής, ές· alteri parti gravis.

ἑτεροβαρής, ές· in alteram partem propensus, a, um.

ἑτεροβουλία, ἡ· mutatio consilii.

ἑτερογαμία, ἡ· aliae nuptiae.

ἑτερογενής, ές· heterogeneus, a, um.

ἑτερόγλωσσος, ον· diversae linguae; sermone peregrino utens.

ἑτερογνωμοσύνη, ἡ· diversa sententia.

ἑτερογνώμων· diversae sententiae.

ἑτερόγονος· e vario genere natus.

ἑτεροδίδακτος· ab alio eruditus.

ἑτεροδιδασκαλέω -ῶ· nova doceo.

ἑτεροδιδασκαλία· nova doctrina.

ἑτεροδικία, ἡ· judicium extra territorium.

ἑτεροδοξέω -ῶ· 1) falsae sum opinionis. 2) † orthodoxiae non adsentior.

ἑτεροδοξία, ἡ· opinio diversa ἢ prava.

ἑτερόδοξος· 1) qui est alterius opinionis ἢ sectae. 2) † non orthodoxiae adsentiens.

ἑτεροειδής, ές· diversae speciei.

ἑτεροεθνής, ές· e diverso populo;

ἑτερόζηλος, ον· alia sectans;

ἑτεροζήλως· alieno animo.

ἑτεροζυγέω -ῶ· discrepo, -ere.

ἑτερόζυγος, ον· impariter junctus.

ἑτεροθαλής (ἀδελφός, ἀδελφή)· frater, soror diversa matre natus, a.

ἑτερόθρησκος· alterius religionis.

ἑτεροῖος, α, ον· dissimilis, e.

ἑταιροιότης, ἡ· dissimilitudo, -inis.

ἑτεροιόω -ῶ· immuto, aliquid.

ἑτεροίωσις, ἡ· alteratio, -onis, θ.

ἑτερο κινησία, ἡ· motio per aliud.

ἑτερο κίνητος, ον· ab alio motus; qui aliunde movitur.

ἑτερο κλινέω -ῶ· in alteram partem inclinor ἢ vergo

ἑτερο κλινής, ές· in alteram partem inclinans ἢ vergens; versatilis, e.

ἑτερόκλιτος, ον· heteroclitus, a, um ἑτερόκλιτα, diversiclinia, -orum, οὐ. heteroclita, -orum, οὐ.

ἑτερο κρανία, ἡ· heterocranea, -ae, θ.

ἑτερόκωφος, ον· altera aure surdus, a, um.

ἑτερολεξία, ἡ· ejusdem sententiae aliis verbis expressio.

ἑτερόμαλλος· altera parte villosus.

ἑτερομάσχαλος χιτών· exòmis, -idis, θ.

ἑτερομετρία, ἡ· diversitas metri.

ἑτερομήκης, ες· 1) altera parte longior; oblongus, a, um. 2) dimidio longior.

ἑτερομήτωρ· diversa matre natus.

ἑτερόμματος, ον· luscus, a, um.

ἑτερόμορφος, ον· formae diversae.

ἑτεροουσία, ἡ· diversa substantia.

ἑτεροπροσωπία, ἡ· quum subjectum diversae personae est.

ἑτεροπροσωπέω -ῶ· personâ differo.

ἑτερόπτωτος, ον· qui est diversi casus.

ἑτεροῤῥεπής, ές, ἑτερόῤῥοπος, ον· in alteram partem vergens, inclinans.

ἑτερόῤῥυθμος, ον· rythmi diversi.

ἕτερος, α, ον· 1) alter, era, erum. ὧν ὁ ἕτερος, quorum alter. χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα, claudus altero pede. ἕτερος ἐγὼ (Πυθαγ. περὶ φίλων), alter ego. εἷς καὶ ἕτερος (ἀόρ. δύο ἢ πλείονες), unus et alter. *ἐλλειπτ.* ἡ ἑτέρα (ὀῆλ. ἡμέρα), secundus dies. οὐδὲ (μηδὲ) ἕτερος, οὐδὲ ἕτεροι, neuter,

neutri. ἕτερον τοσοῦτον, alterum tantum. ἕτεροι τοσοῦτοι, ἕτεραι τοσαῦται, ἕτερα τοσαῦτα, totidem ἐπὶ θάτερα, in alteram partem ἢ ab altero latere. δυοῖν θάτερον, duorum alterum 2) alius, a, ud; diversus, a, um

ἑτεροσήμαντος, ον· diversae significationis.

ἑτεροσκελής, ές· imparibus cruribus.

ἑτεροστοιχος, ον· diversae seriei.

ἑτεροσχήμων· diversae figurae.

ἑτερότης, ἡ· diversitas, -atis, θ.

ἑτερότροπος, σν· diversus, a, um.

ἑτερούσιος, ον· diversae essentiae.

ἑτερόφθαλμος, ον· luscus, a, um.

ἑτερόφθογγος, ον· disonus, a, um.

ἑτεροφρονέω -ῶ· diversa sentio.

ἑτεροφροσύνη, ἡ· dissensus, -us, ἀ discordia, -ae, θ.

ἑτερόφρων· aliter sentiens.

ἑτεροφυής, ές· diversae naturae.

ἑτερόφυλος, ον· alienigena, -ae.

ἑτεροφωνία, ἡ· diversitas vocis.

ἑτερόφωνος, ον· voce differens.

ἑτερόχροια, ἡ· diversus color.

ἑτερόχροος -ους, ἑτερόχρως, ἑτερόχρωμος· discolor, -oris; versicolor, -oris

ἑτέρωθεν· altera ex parte.

ἑτέρωθι· alibi; alio loco.

ἑτερωνυμία, ἡ· diversitas nominis.

ἑτερώνυμος, ον· diversi nominis.

ἑτερωνύμως· diverso nomine.

ἑτέρως· alio modo; aliter.

ἑτέρωσε (= ἄλλοσε)· alio.

ἑτέρωσις, ἡ· alteratio, -onis, θ.

ἕτης (= ἑταῖρος)· socius, -ii, ἀ.

ἐτησίαι, οἱ· etesiae, -arum, ἀ.

ἐτήσιος, ον· annuus, a, um. ὁ ἐτήσιος μισθός, annua, -orum, οὐ.

ἐτησίως· quotannis; singulis annis; annuis vicibus.

ἔτι· adhuc etiam. ἓν ἔτι προσθήσω, unam rem adhuc adjiciam. ἔτι ἕν, unum etiam. ἐκεῖνος ἔτι καθεύδει, ille etiam cubat. ἔτι καὶ νῦν, καὶ νῦν ἔτι, etiam nunc, nun quoque. ἔτι δὲ τότε, etiam tum. ἔτι δὲ καί, ἔτι πρὸς τούτοις, etiam quoque. ἔτι μᾶλλον, magis etiam. ἔτι μείζων, etiam major. ἔτι σαφέστερον, etiam clarius.

ἔτλην (ἀόρ. *τλάω*)· passus sum.

ἑτοιμάζω· paro, adparo, (-avi, -atum, -are) aliquid. *ἑτοιμάζομαι* εἰς, me paro ad (aliquid)

ἑτοιμασία, ἡ· paratio, -onis θ.

ἑτοιμόδακρυς, υ· facile flens.

ἑτοιμοθάνατος, ον· paratus ad moriendum; moribundus, a, um

ἑτοιμολογία, ἡ· facilitas loquendi.

ἑτοιμολόγος, ον· facile loquens

ἑτοιμοπειθής, ές· paratus ad parendum.

ἑτοιμοπενθής, ές· paratus ad lugendum

ἑτοιμοπόλεμος· paratus ad bellum.

ἑτοιμόπτωτος, ἑτοιμόῤῥοπος, ον· proclivis ad lapsum; ruinosus, a um.

ἕτοιμος, ον· paratus, a, um; promptus, a, um (ad aliquid faciendum); expeditus, a, um. ἑτοιμός εἰμι, paratus et promptus sum. ἐν ἑτοίμῳ (= πρόχειρον) ἔχω τι, in expedito habeo aliquid, aliquid in manum habeo. ἐξ ἑτοίμου, α) parate. β) = εὐχερῶς, ex facile.

ἑτοιμότης, ἡ· 1) promptitudo, -inis, θ *2) νεοελ. ἑτοιμότης πνεύματος, animus praesens. ἔχει ἑτοιμότητα πνεύματος, praesentem animum habet; animo est praesenti.

ἑτοίμως· parate; prompte; prompto animo; libenter.

ἔτος, τό· annus, -i, ἀ. annuum tempus, anni spatium. ἐν ἔτει 1896», anno millesimo octingentesimo nonagesimo sexto (p. Ch n.). παῖς τριῶν ἐτῶν, puer tres annos natus ἢ trium annorum. ἄγω τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, annum aetatis vicesimum ago. εἰμὶ πλέον τῶν πεντήκοντα ἐτῶν, annos sum natus praeter quinquaginta. τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τουτὶ (πρὸ δέκα καὶ τεσσάρων ἐτῶν), abhinc annos quattordecim. ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, a multis jam annis. κατ' ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, quotannis, singulis annis. κατὰ δύο ἔτη, altero quoque anno. κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος, tertio quoque anno. ἐν δέκα ἔτεσι, decem annis. ἐπὶ ἔτος, per annum. πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante tres annos. ἔτει τρίτῳ πρότερον τούτων, tribus annis ante haec. μετὰ τρία ἔτη, post tres annos. οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, non multis post annis. ὀλίγοις ἔτεσιν ὕστερον, paucis post annis. εἰς πολλὰ ἔτη, ad

multos (ad plurimos) annos. εὐτυχιστατον τὸ νεον ἔτος εὔχομαί σοι, felicissimum (faustissimum) annum novum tibi precor; omnia bona tibi precor in proximum annum.

*ἐτυμηγορία, ἡ· sententia judicum.

ἐτυμολογέω -ῶ· verborum origines quaero ἢ indago.

ἐτυμολογία, ἡ· originatio, -onis, θ notatio, -onis, θ verriloquium, -ii, οὐ etymologia, ae, θ.

ἐτυμολογικός, ή, όν· ad originem verbi pertinens; etymologicus, a, um.

ἐτυμολόγος, ὁ· qui studiose exquirit unde verba sint ducta.

ἔτυμον, τό· etymon, -ii, οὐ. stirps verbi.

εὖ· bene ἄμεινον, melius. ἄριστα, optime. εὖ ἔχει, bene est. εὖ ζῆν, bene (feliciter) vivere, felicem vitam agere. εὖ οἶδα, certo scio. εὖ ἔχω (= ὑγιαίνω), valeo; mihi pulchre est εὖ ἔχων, valens. εὖ λέγεις, recte dicis. Εὖ! εὖ γε! pulchre!

Εὔα, ἡ· Eva, -ae, θ.

εὐαγγελίζομαι· 1) laeta nuntio. 2) † evangelium praedico.

εὐαγγελικός, ή, όν· evangelicus, a, um.

εὐαγγελικῶς· evangelice.

εὐαγγέλιον, τό· 1) laetus nuntius. 2) † Evangelium, -i, οὐ.

εὐαγγελιστής, ὁ· evangelista, -ae, ż.

Εὐαγγελισμός, ὁ· Adnuntiatio, -onis, θ.

εὐάγγελος, ον· fausta adnuntians.

εὐάγεια, ἡ· sanctitas, -atis. θ.

εὐαγής, ές· sanctus, a, um; sacer, a, um (templum).

Εὐαγόρας, ὁ· Evagoras, -ae, θ

εὐαγόραστος, ον· facile emendus.

εὐαγρέω-ῶ· in captura prosper sum.

εὐαγρία, ἡ· prospera venatio.

εὐάγωγος, ον· ductilis, e; tractabilis, e, docilis, e. τὸ εὐάγωγον, docilitas, -atis, θ.

*εὐαγώγως· obsequenter.

εὐαγῶς· sancte; pure; rite,

εὐαερία, ἡ· tranquillitas coeli.

εὐάερος, ον· bonum (salubrum) aerem habeus.

εὐάζω· evan clamo.

εὔαθλος· peritus certaminum.

εὐαίρετος, ον· expugnatu facilis.

εὐαισθησία, ἡ· 1) sensuum vigor. 2) εὐαισθ. τῶν νεύρων, exquisitior nervorum sensus *3) νεοελ. mollitia, -ae, θ. animi mollitia.

εὐαισθητέω -ῶ· bene sentio; acri sensu preditus sum

εὐαίσθητος, ον· 1) sensu valens; cum sensuum vigore. τὸ εὐαίσθητον, sensus acumen. *2) νεοελ. mollis, e. καρδία εὐαίσθητος, animus commotior οὐκ εἰμὶ εὐαίσθητος εἰς τὴν λύπην, sensu doloris careo. τὸ εὐαίσθητον, animi mollitia.

εὐαισθήτως ἔχω τινός· bene sentio aliquid.

εὐαίων, ὁ, ἡ· beatus, a, um.

εὐάκεστος, ον· medicatu facilis.

εὐαλθής, ές· sanatu facilis.

εὐαλλοίωτος, ον· facile immutandus. a, um.

εὐάλωτος, ον· captu facilis, e; expugnabilis, e.

εὐάμπελος· bonas vitas habens.

εὐάν· evoe; evohe. Εὔαν (Βάκχη), Evan.

εὐανάγνωστος, ον· facilis ad legendum; lectu facilis.

εὐαναγνώστως· ita ut facile legi possit.

εὐανάκλητος, ον· revocabilis, e.

εὐανακόμιστος, ον· facilis reductu

εὐανάλωτος, ον· qui facile consumitur.

εὐάμνηστος, ον· memor, -oris.

εὐανάπνευστος· respirationi aptus.

εὐανάτρεπτος, ον· eversu facilis.

εὐανάτροφος, ον· bene nutritus.

εὐανδρέω -ῶ· 1) fortibus viris abundo. εὐανδρουμένη πόλις, fortes viros habens civitas.

εὐανδρία, ἡ· abundantia fortium (acrium) virorum.

εὔανδρος πόλις· bonos, acres ἢ fortes viros habens civitas.

εὐάνεμος, ον· bene a ventis perflatus, a, (insula, domus).

εὐάνθεμος, ον· floridus, a, um.

εὐανθέω -ῶ· bene floreo.

εὐανθής, ές· 1) pulchre floridus, a, um 2) floribus abundans.

εὐάνοικτος, ον· apertu facilis.

εὐάντητος, ον· facile obvius, a, um, propitius, a, um.

εὐαντίλεκτος, ον· facile refellendus, a, um.

εὐαπάλλακτος, ον· quo facile liberari possumus ἢ liberamur.

εὐαπάτητος, ον· facilis deceptu.

εὐαπόβατος, ον· descensu facilis

εὐαπόβλητος, ον· abjectu facilis

εὐαπόδεικτος· demonstratu facilis.

εὐαπόδεκτος, ον· acceptus, a, um.

εὐαπόδοτος, ον· redditu facilis.

εὐαπόκριτος, ον· facilis ad respondendum.

εὐαπολόγητος, ον· facile excusandus, a, um; excusabilis, e.

εὐαπόλυτος, ον· qui facile solvi potest.

εὐαπόρρυτος, ον· facile defluens.

εὐαπόσβεστος, ον· facile exstinguendus, a um.

εὐαπόσειστος· facile amovendus.

εὐαποτείχιστος· facile muniendus

εὐαπόφικτος· facile effugiendus.

*εὐαρέσκεια, ἡ· benevolentia, -ae, θ. benignitas, -atis, θ. gratia, -ae, θ.

εὐαρεστέω -ῶ τινι· placeo, -ere, alicui. μέσ. εὐαρεστοῦμαί τινι, delector, oblector, laetor, -ari, re aliqua. *ἐὰν εὐαρεστῆσθε, si tibi (vobis) placet.

εὐαρεστήριος· placatorius, a, um.

εὐαρέστησις, ἡ· placabilitas, -atis, θ delectatio, -onis, θ.

εὐαρεστία, ἡ· placentia, -ae, θ.

εὐάρεστος, ον τινὶ ἢ πρός τινα· bene placens, alicui. ἐντεῦθ. = gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐαρέστως· jucunde.

εὐαρίθμητος, εὐάριθμος, ον· numerabilis, e; numeratu facilis. ἐντεῦθ. = non multus, paucus, a. um.

εὐάρματος· bonos curros habens.

εὐαρμοστέω -ῶ· concinnus sum

εὐαρμοστία, ἡ· concinnitas, -atis, θ.

εὐάρμοστος, ον· concinnus, a, um; aptus, a, um.

εὐαρμόστως· apte.

εὐάροτος, ον· bene aratus, a, um.

εὐάρυτος, ον· bene conditus.

εὔας, ὁ· ovatio, -onis, θ.

εὐασμός, ὁ· 1) evatio, -onis, θ. 2) ovatio, -onis, θ.

εὐάστερος, ον· astris fulgens

εὐαστήρ, εὐάστειρα· evans, -ntis.

εὐαστικός, ή, όν· bacchicus, a, um

εὐάχην· bonam cervicem habens.

εὐαφαίρετος· facile auferendus.

εὐαφήγητος, ον· facile enarrandus, a, um

εὐβάστακτος, ον· gestatu facilis.

εὔβατος, ον· aditu facilis; facilis adeuntibus; pervius, a, um.

εὔβιος, εὐβίοτος, ον· bene vivens.

εὐβλαπτος, ον· facile laedendus

εὐβλάστεια, ἡ· copiosa germinatio.

εὐβλαστέω -ῶ· bene germino.

εὔβλαστος, ον· bene germinans.

εὐβλέφαρος, ον· pulcher palpebris.

εὔβλητος, ον· telis expositus.

εὐβοήθητος, ον· qui facile juvatur.

Εὔβοια, ἡ· Euboea, -ae, θ. Εὐβοϊκός, ή, όν, Euboicus, a, um. Εὐβοεύς, incola Euboeae

εὔβολος, ον· felix in jactu.

εὐβοσία· pabuli bonitas ἢ ubertas.

εὐβόστρυχος, ον· pulchros habens cincinnos ἢ cirros.

εὔβοτος, ον· pascuus, a, um.

εὔβοτρυς, εὐβότρυος· pulchros racemus habens.

εὐβουλεύς, ὁ· boni consilii dator.

εὐβουλία, ἡ· bonum consilium ἢ prudens; prudentia, -ae, θ.

εὔβουλος, ον· qui bene consulit; consultus a, um; prudens, -ntis.

εὔβους, ουν· bobus abundans.

εὐβρεχής, ές· bene irrigatus.

εὔβρωτος, ον· edulis, e.

εὐγάλακτος, ον· bonum lac gignens.

εὐγαμέω -ῶ· felix sum matrimonio.

εὐγαμία, ἡ felices nuptiae.

εὔγαμος, ον· felix nuptiis.

εὖγε euge; bene; recte, recte sane. εὖγε λέγεις, bene dicis. εὖγε τῆς ἀρετῆς, macte virtute. εὖγε! pulchre!

εὔγειος, ον· fertile solum habens.

εὐγένεια, ἡ· nobilitas, -atis, θ. ἡ ἐκ προγόνων εὐγένεια, prosapia, -ae, θ. generis claritas.

εὐγένειος, ον· bene barbatus.

εὐγενέτης· nobili genere natus.

εὐγενής, ές· 1) nobili genere natus ἢ ortus; generosus, a, um. 2) nobilis, e. ἵππος εὐγενής, equus nobilis. οἱ εὐγενεῖς, nobilitas, -atis, θ.

εὐγενίζω τι ἢ τινα· nobilito, -are, aliquid ἢ aliquem.

εὐγενικός, ή, όν· nobilis, e.

Εὐγένιος, ὁ· Eugenius, -ii, ἀ.
εὐγενοπρεπῶς· ut homini nobili decet.
εὐγενῶς· 1) generose; nobiliter. *2) εὐγενῶς φέρομαι, gero me ut homini nobili decet.
εὐγεφύρωτος, ον· facile pontem recipiens; bo um pontem habens.
εὐγεώργητος, ον· arabilis, e.
εὔγεως, ων· fertile solum habens
εὐγηρία, ἡ· felix senectus
εὐγήρως, ων· senio felix.
εὐγλαγής, ές, εὔγλαγος, ον· lacte abundans.
εὔγλυπτος, ον· bene sculptus.
εὐγλωττία, ἡ· facundia, -ae, θ eloquentia, -ae, θ.
εὔγλωττος, ον· disertus, a, um; facundus, a, um; eloquens, -ntis.
εὐγλωττέω -ῶ· facundus sum.
εὐγλώττως· facunde; eloquenter.
εὐγλώχιν, ὁ· cuspide bonâ.
εὔγναμπτος, ον· flexilis, e.
εὐγνωμονέω -ῶ· 1) aequo animo sum. *2) grato animo sum. εὐγνωμονῶ τινι ἢ πρός τινα, gratiam alicui refero; gratum me praesto alicui; alicui probo me beneficii memorem.
εὐγνωμόνως· 1) prudenter. *2) grato animo.
εὐγνωμοσύνη, ἡ· 1) aequitas animi; bona mens. *2) νεοελ. gratus animus; accepti beneficii memoria; beneficii gratia.
εὐγνώμων, ον· 1) aequus et bonus vir; benignus, a, um. *2) νεοελ. in aliquem gratns, a, um; beneficiorum memor.
εὐγνώριστος, ον· agnoscibilis, e; agnitu facilis, e.
εὔγνωστος, ον· cognitu facilis, e
εὔγομφος, ον· bene clavatus
εὐγόνατος· pulchre geniculatus.
εὐγονία, ἡ· fecunditas, -atis, θ.
εὔγονος, ον· fecundus, a, um.
εὐγραμμία· accurata delineatio.
εὔγραμμος, ον· bene delineatus, a, um.
εὐγραφής, ές· bene scriptus, a, um.
εὔγυρος, ον· bene rotundus, a, um.
εὐγώνιος· angulos rectos habens
εὐδαίδαλος, ον· egregie elaboratus.
εὐδαιμονέω -ῶ· felix sum; beatus sum, beate vivo.
εὐδαιμόνημα, τό· eventus felix.
εὐδαιμονία, ἡ· felicitas -atis, θ.
εὐδαιμονίζω τινά· beatum aliquem praedico εὐδ. τινά τινος. beatum aliquem praedico ob aliquid.
εὐδαιμονικός, ή, όν· 1) ad felicitatem pertinens. 2) beatus, a, um.
εὐδαιμόνισμα, τό· felicitas, -atis, θ.
εὐδαιμόνως· feliciter; beate
εὐδαίμων, ον· felix, -icis, beatus, a, um; fortunatus, a, um εὐδαίμων εἰμί, felix sum εὐδαίμονα ποιῶ τινά τινι, beo aliquem aliqua re. τὸ εὐδαιμον, felicitas, -atis, θ
εὐδάκρυτος, ον· valde luctuosus.
εὐδάμαστος, ον· facile domandus.
εὐδάπανος, ον· sumptuosus a, um.
εὐδειπνέω -ῶ· bene coeno.
εὐδειπνία, ἡ· bona coena.
εὔδενδρος, ον· arboribus bene consitus, a, um
εὐδέρματος· pulchra pelle tectus.
εὔδηλος, ον· evidentissimus, a, um.
εὐδία, ἡ· serenitas, -atis, θ.
εὐδιάβατος, ον· qui (quae) facile transitur.
εὐδιάβλητος, εὐδιάβολος, ον· quem facile calumniari possumus; calumniis expositus, a, um.
εὐδιάγνωστος, ον· facile discernendus a, um.
εὐδιάγωγος, ον· laetus, a, um.
εὐδιάζομαι· serenus sum.
***εὐδιαθεσία, ἡ**· hilaritas, -atis, θ.
εὐδιάθετος, ον· 1) bene dispositus, a, um. 2) bene affectus animo; hilaris, e. 3) bene vendendus.
εὐδιάθρυπτος, ον· fragilis, e
εὐδιαίρετος, ον· facilis divisu.
εὐδιαίτητος, ον· arbitratu facilis.
εὐδιακόμιστος, ον· facilis ad trajiciendum.
εὐδιάκριτος, ον· facile discernendus.
εὐδιάλλακτος, ον· placabilis, e.
εὐδιαλλάκτως· placabiliter.
εὐδιάλυτος, ον· facile dissolutus.
εὐδιανέμητος, ον· dividuus, a, um.
εὐδιανόητος· comprehensu facilis.
εὐδιάπλαστος, ον· bene formatus.
εὐδιάπνευστος, ον· facile transpirabilis
εὐδιάπνοος -ους· perflatu facilis.
εὐδιάρθρωτος, ον· bene articulatus.
εὐδιάρπαστος, ον· direptu facilis.

εὐδιάσειστος, ον· bene concussus.
εὐδιάσπαστος, ον· facile dividendus
εὐδιάφθαρτος, εὐδιάφθορος, ον· valde corruptibilis.
εὐδιάφυκτος, ον· facile vitandus.
εὐδίδακτος, ον· docilis, e.
εὐδιέξοδος, ον· facile egrediens.
εὐδιήγητος, ον· narratu facilis.
εὐδικία, ἡ· bonum judicium.
εὐδίοδος, ον· transitu facilis
εὐδιοίκητος· facile administratus
εὐδιόρθωτος, ον· ementabilis, e.
εὔδιος, ον· serenus a, um.
εὔδμητος, ον· bene aedificatus
εὐδοκέω -ῶ· 1) bene volo; placet mihi. 2) εὐδοκῶ τινι, ἔν τινι, bene afficior erga aliquem; bene alicui oblector. 3) θεοῦ εὐδοκοῦντος, deo propitio.
εὐδοκία, ἡ· bona voluntas, benevolentia, -ae, θ. approbatio, -onis, θ.
εὐδοκιμέω -ῶ· bona fama sum; bona existimatione sum; bene audio; celebresco, -ere. εὐδοκιμῶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, bene audio ab hominibus. εὐδοκιμῶ τινι, ἔν τινι, ἐπί τινι, κατά τι, excello (insignis sum) in aliqua re. *εὐδοκιμῶ ἐν ταῖς ἐξετάσεσι, probor et laudor in examine.
εὐδοκίμησις, ἡ· celebratio, -onis, θ. bona existimatio. probatio, -onis θ.
εὐδόκιμος, ον· probatus, a, um. ἀνὴρ εὐδόκιμος, probatus vir; homo bonae existimationis.
εὐδοκίμως· probabiliter.
εὐδοξέω -ῶ· bene audio; bona existimatione sum; clarus sum; clareo, -ere.
εὐδοξία, ἡ· 1) bona gloria. 2) bona existimatio.
εὔδοξος, ον· gloriosus, a, um; illustris, e.
εὔδουλος, ον· servis benevolus.
εὐδρομέω -ῶ· bene curro, -ere.
εὐδρομία, ἡ· celeritas, -atis, θ.
εὔδρομος, ον· celer, is, e.
εὐδρόμως· celeriter
εὔδροσος, ον· roscidus, a, um.
εὐδυσώπητος, ον· facile exorabilis, e.
εὕδω· dormio, -ire; quiesco -ere.
εὐδώρητος· bene dotatus, a, um.
εὐδωρία, ἡ· profusa largitio.
εὔδωρος, ον· munificus; liberalis.
εὔεδρος ἵππος· equus, cui commode aliquis insidet ὄρνις εὔεδρος, avis faustam sedem habens
εὐειδής, ές· speciosus, a, um; formosus, a, um; pulcher, a, um. τὸ εὐειδές, formositas, -atis, θ
εὐείκαστος, ον· conjectu facilis.
εὔεικτος, ον· facile cedens.
εὔειλος, ον· apricus, a, um.
εὐείσβολος, ον· ingressu facilis.
εὐέκβατος, ον· facilis egressu
εὐεκπόρθητος, ον· facile expugnandus.
εὐέκπλυτος, ον· facile eluendus.
εὐεκτέω -ῶ· bono corporis habitu sum; recte valeo.
εὐέκτης, ὁ· bono corporis habitu.
εὐέλαιος, ον· olei ferax.
εὐέλεγκτος, ον· qui facile reprehenditur, refellitur, redarguitur.
εὐέλικτος, ον· facile volvendus.
***εὐελπίζω τινά**· in bonam spem adduco aliquem. εὐελπίζομαι, bonam spem habeo.
εὔελπις, ὁ, ἡ· 1) qui bene sperat; bona spe fretus, a, um. *εὐελπὶς εἰμι ὅτι θὰ τύχω τούτου, bene spero, fore ut id mihi contigat. 2) *παθητ.* de quo bene speratur. 3) *οὐσ.* τὸ εὔελπι, bona spes.
εὐελπιστέω -ῶ· bonam spem habeo de aliqua re).
εὐλπιστί· cum bona spe.
εὐελπιστία, ἡ· bona spes.
εὐέμβατος, ον· facilis ingressu
εὐέμετος, ον· vomitum facile movens.
εὐεμής, ές· facile movens.
εὐέμπτωτος, ον· facile incidens; prochvis ad aliquid.
εὐένδοτος, ον· facile cedens.
εὐέντευκτος, ον· affabilis e.
εὐεξάγωγος· qui facile evehitur.
εὐεξάλειπτος, ον· facile delebilis.
εὐεξαπάτητος, ον· facilis deceptu
εὐέξαπτος, ον· accensu facilis.
εὐεξέλεγκτος, ον· qui facile refutari potest
εὐεξέταστος, ον· facile indagatus.
εὐεξία, ἡ· 1) bonus habitus; bona (integra) valetudo 2) prosperus et bonus status reipublicae.
εὐεξίλαστος, ον· exorabilis, e.

εὐθυδικία, ἡ· judicium rectum.
εὐθύδικος, ον· recte judicans.
εὐθυδρομέω -ῶ· recta curro.
εὐθυδρομία, ἡ· rectus cursus.
εὐθύδρομος· qui recto cursu pergit.
εὐθυεπής, ές· vera loquens.
εὐθυθάνατος, ον· statim mortem inferens.
εὐθύκαυλος, ον· rectum caulum habens.
εὐθυκέλευθος· recta via incedens.
εὐθύληπτος, ον· captu facilis.
εὐθυλογέω -ῶ· recte loquor.
εὐθυμάχης ἀνήρ· vir fortis.
εὐθυμαχία, ἡ· pugna aperta.
εὐθύμαχος ἀνήρ· vir bellicosus.
εὐθυμέω -ῶ· 1) laeto ἢ hilari animo sum. 2) *μεταβ.* exhilaro, oblecto, -are, aliquem. 3) *μέσ.* = εὐθυμῶ. εὐθυμοῦμαι ἐπί τινι, laetor de re.
εὐθυμία, ἡ· laetitia, -ae, θ. hilaritas, -atis, θ. alacritas, -atis, θ.
εὔθυμος, ον· laetus, a, um; hilaris, e; alacer, cris, cre.
εὐθύμως· laete; hilariter.
εὖθυνα καὶ **εὐθύνη,** πληθ. **εὖθυναι** καὶ **εὐθῦναι·** 1) *πληθ.* = τὸ διδόναι λόγον, praestatio, -onis, θ. ratio, -onis, θ. εὐθύνας δίδωμι ἢ ὑπέγω τινός, rationem reddo rei alicujus ἢ de re aliqua. ἀπαιτῶ τινα εὐθύνας τινός, rationem repeto ab aliquo rei alicujus, jubeo aliquem rationem rei alicujus reddere. *2) *νεοελ.* εὐθύνη, periculum, -i, οῦ. culpa, -ae, θ. ἐπὶ τῇ ἐμῇ, σῇ εὐθύνῃ, meo, tuo periculo. ἐγὼ λαμβάνω τὴν εὐθύνην τούτου, periculum (culpam) ejus rei in me recipio. ἔχει μεγίστην εὐθύνην, gravissima ab eo repetenda est ratio.
εὔθυνσις, ἡ· directio, -onis, θ.
εὐθυντήρ, ὁ· rector, -oris, ἀ.
εὐθύνω· 1) rego (rexi, -ctum, -ere) aliquid. 2) dirigo, -ere, aliquid. 3) **εὐθύνομαι·** α) = ὑπεύθυνός εἰμι, rationi reddendae obnoxius sum; culpam alicujus rei in me recipio. β) εὐθύνομαί τινα, accuso, -are, aliquem. εὐθύνομαί τινα κλοπῆς, accuso aliquem furti.
εὐθυόνειρον, τό· somnium evidens.
εὐθυπλοέω -ῶ· recta navigo.
εὐθύπλοια, ἡ· recta navigatio.
εὐθύπλοος -ους· recte navigans.
εὐθύπνοος -ους· facile respirans.
εὐθυπορέω -ῶ· rectam viam sequor.
εὐθυπορία, ἡ· progressio in rectum.
εὐθύπορος· recta via progrediens.
εὐθυρρημονέω -ῶ· recte loquor; aperte et sine circuitione loquor.
εὐθυρρημοσύνη, ἡ· oratio recta; oratio sine circuitione.
εὐθυρρήμων, ον· qui aperte et sine circuitione loquitur, θ. = veridicus; epertus; sincerus, a, um.
εὐθύρριζος, ον· rectis radicibus.
1. **εὐθύς, εῖα, ύ·** 1) rectus, a, um. ἡ εὐθεῖα ὁδός, recta via. ἡ εὐθεῖα γραμμή, recta linea. εὐθ. πτώσεις, casus recti. κατ' εὐθεῖαν, recta (ὅπον, via). 2) *μετφ.* ἀνὴρ εὐθύς, vir rectus. ἐντεῦθ. = probus, sincerus, a, um.
2. **εὐθὺς** (= παραχρῆμα)· 1) statim; confestim; protinus. εὐθὺς ἐπεί, statim ut, quum. β) εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, inde a principio. εὐθὺς ἐκ παίδων, inde a pueritia. πρβλ. **εὐθύ.**
εὐθυσκοπέω -ῶ τινα· rectis oculis aspicio aliquem.
εὐθυτενής, ές· in directum tendens.
εὐθύτης, ἡ· rectitudo, -inis, θ.
εὐθύτονος, ον· in rectum extensus, a, um.
εὐθύτριχος, ον· crines pendentes habens.
εὐθυφερής, ές· in rectum tendens.
εὐθυφορία, ἡ· motus rectâ lineâ.
εὔθυφρων· rectus; prudens.
εὐθυωρέω -ῶ· rectâ lineâ progredior ἢ procedo.
εὐθυωρία, ἡ· rectitudo, -inis, θ.
εὐθύωρος, ον· rectus, a, um; secundum lineam rectam.
Εὐῖας (= Βάκχη)· Evias, -adis, θ.
εὐΐατος, ον· sanatu facilis.
εὐΐδρωτος, ον· facile sudans.
εὐΐκέτευτος· facile exorandus.
εὐΐλατος (= εὐμενής)· propitius.
εὔϊππος, ον· bonos (praestantes) equos habens.
εὐΐχθυς, υ· piscibus abundans.
εὐκαής, ές· qui facile uritur.
εὐκαθαίρετος· facile evertendus.
εὐκάθαρτος, ον· purgatu facilis.
εὐκάθεκτος, ον· qui facile contineri potest.

εὐκαιρέω -ῶ· 1) oportunitatem nanciscor. 2) = σχολή μοι ἐστι, vacat mihi; vaco, -are. ἐὰν εὐκαιρῇς, si tibi vacat, si vacas. οὐκ εὐκαίρησα μέχρι τοῦδε, adhuc non vacavi.
εὐκαιρία, ἡ· opportunitas, -atis, θ. tempus opportunum; tempestivitas, -atis, θ. occasio, -onis, θ. εὐκαιρία τοῦ ποιεῖν τι, occasio faciendi aliquid. εὐκαιρίας τυχών, occasione data.
εὔκαιρος, ον· opportunus, a, um.
εὐκαίρως· opportune.
εὐκαλλώπιστος, ον· bene ornatus.
εὐκαμπής, εὔκαμπτος· flexibilis, e.
εὐκαμψία, ἡ· flexibilitas, -atis, θ.
εὐκάρδιος· (vir) forti animo.
εὐκαρδίως· forti animo.
εὐκαρπέω -ῶ· uberes fructus fero.
εὐκαρπία, ἡ· fertilitas, -atis, θ. fecunditas, -atis, θ.
εὔκυρπος, ον· fructuosus, a, um; fecundus, a, um.
εὐκατάβλητος, ον· facile ruiturus.
εὐκαταγέλαστος· ridiculus, a, um.
εὐκατάγνωστος· reprehesibilis, e.
εὐκατάγωγος, ον· facilis deductu.
εὐκαταγώνιστος, ον· expugnatu facilis, e.
εὐκατάκαυστος, ον· facile comburendus, a, um.
εὐκατάκλαστος· facile frangendus.
εὐκατακόμιστος· facile deferendus.
εὐκάτακτος, ον· facilis fractu.
εὐκατάληκτος· bene terminatus.
εὐκατάληπτος, ον· comprehensu ἢ perceptu facilis; intellectu facilis.
εὐκατάλλακτος· facilis reconciliatu.
εὐκατάλυτος· facile evertendus.
εὐκαταμάθητος, ον· facile intellegendus, a, um.
εὐκαταμάχητος, ον· expugnabilis.
εὐκατανόητος· intellectu facilis.
εὐκατασπάλαιστος, ον· facile prosternendus, a, um.
εὐκατάπληκτος, ον· facile percellendus, a, um.
εὐκατάπρακτος· facile conficiendus.
εὐκαταπράϋντος, ον· placabilis, e.
εὐκατάπρηστος· combustu facilis.
εὐκαταπτόητος· qui facile terretur.
εὐκατάπτωτος, ον· proclivis ad lapsum.
εὐκατάσειστος· facile concutiendus.
εὐκατάσκεπτος· conspectu facilis.
εὐκατασκεύαστος· fabricatu facilis.
εὐκατάστατος, ον· 1) bene constitutus, a, um. *2) *νεοελ.* = πλούσιος, dives, itis; opulentus, a, um.
εὐκατάσχετος· facile detinendus.
εὐκατάφθαρτος, ον· facile corrumpendus, a, um.
εὐκατάφλεκτος, ον· facile comburendus, a, um.
εὐκατάφορος, ον πρός τι· praeceps, propensus, proclivis ad aliquid.
εὐκαταφρόνητος, ον· 1) contemptibilis, e; aspernabilis, e; contemnendus, a, um; contemptu dignus, a, um. τὸ εὐκαταφρόνητον, contemptitas, -atis, θ. *2) οὐκ εὐκαταφρόνητος, insignis, e; ingens, -ntis. οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν (χρημάτων), ingens, ἢ magna pecunia.
εὐκαταφρονήτως· contemptu digne.
εὐκατάψευστος, ον· de quo facile est mentiri.
εὐκατέργαστος, ον· 1 effectu facilis. 2) superatu facilis. 3) facile subactus, a, um.
εὐκατηγόρητος, ον· qui facile accusari potest; adversus quem facile accusationes reperiri possunt.
εὐκάτοπτος, ον· perspicuus, a, um.
εὐκατόρθωτος, ον· facile perficiendus, a, um; factu facilis, e.
εὐκάτοχος, ον· facile coercendus.
εὔκαυστος· facile inflammandus.
εὐκέλαδος, ον· bene sonans; sonorus, a, um; canorus, a, um.
εὔκεντρος· bonum acumen habens.
εὐκέρως· pulchra habens cornua.
εὐκέραστος, ον· bene mixtus, a, um.
εὐκερδής, ές· lucrosus, a, um.
εὐκέφαλος, ον· bono capite praeditus, a, um.
εὐκινησία, ἡ· agilitas, -atis, θ. mobilitas, -atis, θ.
εὐκίνητος, ον· agilis, e; mobilis, e; expeditus, a, um.
εὐκινήτως· agiliter.
εὔκισσος, ον· hedera abundans.
εὐκίων· pulchras columnas habens.
εὔκλαδος· frondosus; ramosus.
εὔκλαστος, ον· fractu facilis.
εὐκλεής, ές· gloriosus, a, um; clarus, a, um, celeber, bris, bre.
εὔκλεια, ἡ· gloria, -ae, θ. celebritas, -atis, θ. celebratio, -onis, θ.

εὐκλεΐζω· celebro, -are.
εὔκλεινος, ον· valde clarus.
εὔκλειστος, ον· bene clausus.
εὐκλεῶς· gloriose.
εὐκληματέω -ῶ· bene frondeo.
εὐκλήματος ἄμπελος· vitis frondosa.
εὐκληρέω -ῶ· prospera fortuna utor; fortunatus sum
εὔκλήρημα, τό· secundae sortes.
εὐκληρία, ἡ· secunda sors; prospera fortuna.
εὔκληρος, ον· fortunatus. a, um.
εὐκλόνητος, ον· facile turbandus.
εὔκλωστος, ον· bene netus, a, um.
εὐκνήμις, ὁ· eleganter ocreatus.
εὔκνημος· pulchras suras habens
εὐκοίλιος, ον· 1) facilem alvum faciens. *2) facilem (fluentam) alvum habens.
*εὐκοιλιότης, ἡ· facilitas alvi; fluentum alvi.
εὐκοινωνησία, ἡ· affabilitas, -atis, θ.
εὐκοινώνητος, ον· affabilis, e.
εὐκολία, ἡ· facilitas, -atis, θ.
εὐκόλλητος, ον· qui facile agglutinari potest.
εὔκολος, ον· facilis, e. εὔκολος πρός τινα, facilis ἢ humanus ad aliquem.
εὐκόλως· facile. εὐκολώτερον, facilius. εὐκολώτατα, facillime.
εὔκολπος· pulchrum sinum habens.
εὐκόλυμβος, ον· urinandi peritus.
εὔκομος, ον· bene comatus, a, um; qui cleganti caesarie est.
εὐκοπία, ἡ· facilitas, -atis, θ.
εὔκοπος, ον· facilis, e.
εὐκόπως· facile; facili labore.
εὐκόρυθος, ον· bene galeatus.
εὐκοσμέω -ῶ· modeste me gero.
εὐκόσμητος, ον· bene ornatus.
εὐκοσμία, ἡ· decentia, -ae, θ. decor, -oris, ἀ. modestia, -ae, θ.
εὔκοσμος, ον· 1) bene ornatus, a, um. 2) modestus, a, um.
εὐκόσμως· 1) ordinate; composite; decore. 2) modeste.
εὐκραής, ές· bene temperatus. εὐκραὴς ἄνεμος, ventus bene temperatus. εὐκραὲς κλῖμα, temperatio coeli.
εὐκρασία, ἡ· bona temperies; temperatura, -ae, θ. temperatio, -onis θ.
εὔκρατος, ον· bene temperatus. (μάλιστα περὶ κλίμ. κ. τ. ὁμ.) temperatus, a, um; mitis, e. modestus, a, um; τὸ εὔκρατον, temperies, -ei, θ. temperatio, -onis, θ.
εὐκράτως· temperate; modeste.
εὐκρατῶς ἔχω τι· firmiter teneo.
εὔκρημνος, ον· montosus, a, um.
εὔκρηνος· bono fonde praeditus.
εὔκριθος, ον· hordeis abundans.
εὐκρίνεια, ἡ· distinctio, -onis, θ. puritas, -atis, θ. persopicuitas, -atis, θ. claritas, -atis, θ.
εὐκρινέω -ῶ· bene distinguo; bene discerno; accurate seligo, -ere.
εὐκρινής, ές· bene discretus ac distinctus, a, um; purus, a, um; perspicuus, a, um; clarus, a, um.
εὐκρινῶς· discrete, distinte; perspicue, clare.
εὐκρισία, ἡ· bonum judicium.
εὔκριτος, ον· 1) bene judicandus, a, um. 2) perspicuus, a, um.
εὐκρόταλος, ον· bene strepitans.
εὔκροτος, ον· clare sonans.
εὔκρυπτος, ον· bene latens.
εὐκταῖος, α, ον· optabilis, e; optatus, a, um.
εὐκταίως· optabiliter.
εὐκτημοσύνη, ἡ· divitiae, -arum, θ.
εὐκτήμων, ὁ· dives, -itis.
εὐκτήριος οἶκος· oratorium, -ii, οὐ. sacrarium, -i, οὐ. templum, -i, οὐ.
εὔκτητος, ον· bene partus, a, um.
εὐκτικός, ή, όν· optans, -ntis. εὐκτικὴ ἔγκλισις, optativus modus.
εὐκτικῶς· optando; precando.
εὔκτιστος, ον· bene structus, a, um; eleganter conditus et aedificatus, a, um
εὐκτός, ή, όν· optabilis, e.
εὐκτῶς· optabiliter.
εὔκυκλος, ον· bene rotundus.
εὐκύλιστος, ον· volubilis, e.
εὐκύμαντος· fluctuosus; undosus.
εὔκωπος· bonis remis instructus.
εὐλάβεια, ἡ· 1) = προφύλαξις. circumspectio, -onis, θ. cautio, -onis, θ. 2) = φόβος, σέβας, timiditas, -atis, θ. reverentia, -ae, θ. verecundia, -ae, θ. ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐλάβεια, religio, -onis, θ.
εὐλαβέομαι -οῦμαι· 1) + φοβοῦμαί τινα, pertimesco, -ere; metuo, -ere, aliquem. 2) = φυλάττομαί τι, φοβοῦμαί τι, caveo mihi ἢ ἁπλ. caveo, -ere, aliquid; vereor, -eri, aliquid. εὐλαβοῦμαι τὸν κίνδυνον, caveo, vereor, periculum. εὐλαβοῦμαι μὴ ἢ ὅπως μή, caveo ne (μεθ' ὑποτ.). 3) = αἰδοῦμαί τι, religio mihi est. εὐλαβοῦμαι εἰπεῖν, religio est (mihi) dicere. τοῦτο ηὐλαβήθη ἡ βουλή, ejus rei religio tenuit senatum. 4) εὐλαβοῦμαι τὸν θεόν. deum revereor. 5) = φεύγω τι, fugeo, -ere, aliquid. εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, fuge et aversare calumnias. εὐλαβοῦ πενίαν ἢ πόλεμον, fuge paupertatem quam bellum.

εὐλαβής, ές· 1) = φυλακτικός, circumspectus, a, um; cautus, a, um. 2) = δειλῶς ἔχων πρός τι, timidus, a, um. περὶ τὸν λόγον ἦν εὐλαβής, ad dicendum timide accedebat. 3) = εὐσεβής, religiosus, a, um; pius, a, um.
εὐλαβητέον· cavendum (est ne).
εὐλαβητικός, ή, όν· cautus, a, um.
εὐλαβῶς· 1) timide; cauto. 2) = εὐσεβῶς, religiose.
εὐλαί, αἱ· vermes, -ium, ἀ. αἱ τοῦ ἕλκους εὐλαί, vermes ulceris.
εὔλαλος, ον· 1) eloquens, ntis, θ. 2) = φλύαρος, loquax, -acis.
εὐλαμπής, ές· spledens; lucidus.
εὐλάχανος, ον· oleribus abundans.
εὐλείαντος, ον· bona prata habens.
εὐλέπιστος, ον· desquamatu facilis.
εὔληκτος, ον· facile cessans.
εὔληπτος, ον· 1) captu facilis, *2) ἐντεῦθ. μετφ. intellectu facilis; clarus, a, um.
εὐλήπτως· ita ut facile capi queat. *ἐντεῦθ. μετφ. clare, dilucide.
εὐλίβανος, ον· thure abundans.
εὔλιθος, ον· lapidosus, a, um.
εὐλίμενος, ον· bonum portum habens. *τὸ εὐλίμενον, bonitas portûs.
εὐλογέω -ῶ· benedico, -ere.
εὐλογητός, ή, όν· benedictus, a, um; laudatus, a, um.
εὐλογία, ἡ· 1) benedictum, -i, οὐ. 2) benedictio, -onis, θ.
εὐλογιστέω -ῶ· recte ratiocinor.
εὐλογιστία, ἡ· prudens deliberatio; prudens consilium
εὐλόγιστος, ον· qui recte ratiocinatur; prudens, -ntis. τὸ εὐλόγιστον = ἡ εὐλογιστία.
εὐλογίστως· prudenter; sapienter.
εὔλογος, ον· rationalis, e; rationi conveniens ἢ consentaneus, a, um; probabilis, e.
εὐλογοφανής, ές· qui rationabilis videtur; speciosus, a, um. χωρὶς εὐλογοφανοῦς αἰτίας, sine speciosa causa.
εὐλόγως· rationabiliter; cum ratione; recte.
εὐλοιδόρητος, ον· opprobriis expositus, a, um.
εὔλοφος· pulchram cristam habens.
εὐλύγιστος, ον· flexibilis, e. τὸ εὐλύγιστον, flexibilitas, -atis, θ.
εὐλυσία, ἡ· facilis solutio.
εὔλυτος, ον· facilis ad solvendum; expeditus, a, um;
εὐμάθεια, ἡ· docilitas, -atis, θ.
εὐμαθής, ές· 1) docilis, e. 2) παθητ. intellectu ἢ cognitu facilis.
εὐμαθῶς· cum docilitate.
εὐμάλακτος, ον· facile emollescens.
εὔμαλλος, ον· villosus, a, um.
εὐμάραθος, ον· foeniculo abundans.
εὐμάραντος, ον· facile marcescens.
εὐμάρεια, ἡ· facilitas, -atis, θ. commoditas, -atis, θ.
εὐμαρής, ές· facilis, e; commodus, a, um.
εὐμαρῶς· facile; commode.
εὔμαχος, ον· bene pugnans.
εὐμεγέθης, ες· ingens, -ntis; procêrus, a um. *τὸ εὐμέγεθες, proceritas, -atis, θ.
εὐμέθοδος, ον· rationc procedens; methodicus, a, um εὐμεθοδον βιβλίον, liber quo res artificio et viâ traduntur
εὐμεθόδως· artificio et via.
εὐμειδής, ές· hilaris; laetus.
εὐμείλικτος, ον· placabilis, e.
εὐμέλεια, ἡ· bona modulatio.
1. **εὐμελής, ές**· cui bona modulatio est; apte modulatus, a, um.
2. **εὐμελής, ές**· validus membris.
εὐμελιτέω -ῶ· bene mellifico.
εὐμένεια, ἡ· benevolentia, -ae, θ. clementia, -ae, θ.
εὐμενής, ές· benevolus, a, um; clemens, -ntis; mitis, e. placatus, a, um
Εὐμενίδες, αἱ· Eumenides, -um, θ.
εὐμενίζω· placo, -are.
εὐμενῶς· benevole; benigne.
εὐμέριστος, ον· dividuus, a um.

εὐμεταβλησία, ἡ· mutabilitas, -atis, θ. inconstantia, -ae, θ.
εὐμετάβλητος, εὐμετάβολος, ον· mutabilis, e; inconstans, -ntis.
εὐμετάγωγος· facile transducendus.
εὐμετάδοτος, ον· 1) = ἐλευθέριος, liberalis, e. τὸ εὐμετάδοτον, liberalitas, atis, θ. 2) *παθητ.* facile cum aliis communicatus. ὁ γέλως εἶνε εὐμετάδοτος, risus adstantium ora facile invadit.
εὐμετάθετος, ον· facilis transportatu; facile mutabilis, e.
εὐμετακίνητος· facile movendus.
εὐμετακόμιστος, ον· transportatu facilis, e.
εὐμετάπειστος, ον· cui facile aliud persuadetur; qui facile persuadetur ut sententiam mutet.
εὐμεταποίητος, ον· facile mutandus.
εὐμετάπτωτος· mutationi obnoxius.
εὐμετάστατος, ον· facile mutabilis, e; instabilis, -e; inconstans, -ntis.
εὐμετάτρεπτος, ον· mutabilis, e.
εὐμετάφορος· facile tranferendus.
εὐμεταχείριστος, ον· tractabilis, e.
εὐμετρία, ἡ· justa mensura; moderatio, -onis, θ.
εὔμετρος, ον· modum servans; moderatus, a, um.
εὐμέτρως· moderate.
εὐμήκης, ες· procêrus, a, um. ἐπιεικῶς εὐμήκης, procerulus, a, um.
εὔμηλος, ον· ovibus abundans.
εὐμηρος· formosa femora habens.
εὐμηχανία, ἡ· industria, -ae, θ. sollertia, -ae, θ.
εὐμήχανος, ον· industrius, a, um; ingeniosus, a, um; artificiosus, a, um.
εὐμηχάνως· ingeniose; artificiose.
εὐμίμητος, ον· facile imitabilis, e.
εὐμίσητος, ον· invisus, a, um.
εὔμιτρος, ον· mitrâ ornatus.
εὐμνημονεστέρως ἔχειν· memoriâ facilius teneri.
εὐμνημόνευτος, ον· memoratu facilis; memorabilis, e.
εὐμοιρέω -ῶ· 1) bona sorte utor. 2) εὐμοιρῶ τινος, sortior (-itus sum, -iri) aliquid.
εὐμοιρία, ἡ· bona sors; felicitas.
εὔμοιρος, ον· bona sorte utens; felix, -icis.
εὐμοίρως· feliciter.
εὐμολπία, ἡ· elegantia cantus.
εὔμολπος, ον· bene canens.
εὐμορφία, ἡ· formositas, -atis, θ. pulchritudo, -inis, θ.
εὔμορφος, ον· insignis formâ; formosus, a, um; pulcher, a, um.
εὐμουσία, ἡ· musica elegantia; musicus lepor; doctrinae lepos.
εὔμουσος, ον· Musarum artibus eruditus, a, um; venustus, a, um.
εὐμούσως· venuste; eleganter.
εὔμοχθος, ον· strenuus, a, um.
εὔμυθος, ον· disertus, a, um.
εὐνάζω· sopio, -ire. *μετφ.* tranquillum reddo. **εὐνάζομαι,** cubitum eo.
εὐναῖος (λαγώς)· qui in cubili suo est. τὸ εὐναῖον, statum lecti.
εὐνάσιμος· opportunus cubilibus.
εὐναστήρ, ὁ· maritus, -i, ἀ.
εὐναστήριον, τό· cubiculum, -i, οὐ.
εὐνή, ἡ· 1) cubile, -is, οὐ. 2) = φωλεός, lustrum, -i, οὐ.
εὔνητος, ον· bene textus.
εὐνίκητος, ον· qui facile vincitur.
εὐνοέω -ῶ τινι· bene affectus sum erga aliquem; benevolus sum alicui ἢ erga aliquem.
εὐνόητος, ον· intellectu facilis.
εὔνοια, ἡ· benevolentia, -ae, θ.
εὐνοϊκός, ή, όν· benevolus, a, um.
εὐνομέω -ῶ· bonis legibus utor. *συνήθ. μετ.* **εὐνομοῦμαι,** bonis legibus utor ἢ administor. πόλις εὐνομουμένη, civitas, quae bonis legibus administatur. πάντα τὰ εὐνομούμενα ἔθνη, omnes nationes (gentes), quae bonis legibus utuntur ἢ administrantur.
εὐνομία, ἡ· bonae leges; bona administratio, -onis, θ.
1. **εὔνομος, ον·** bonis legibus utens.
2. **εὔνομος, ον·** bona pascua habens.
εὔνοος -ους, ουν· benevolus, a, um. εὔνους τινί, benevolus alicui ἢ ad aliquem. τὸ εὔνουν = ἡ εὔνοια, benevolentia, -ae, θ.
εὐνουχία, ἡ· castratio, -onis, θ.
εὐνουχίας, ὁ· eunucho similis.
εὐνουχίζω· castro, -are.
εὐνουχιστής, ὁ· castrator, -oris, ἀ.
εὐνοῦχος, ὁ· eunuchus, -i, ἀ. spado, -onis, ἀ.
εὐνουχώδης, ες· eunucho similis.
εὔνως (= εὐνοϊκῶς)· benevole.

εὔνωτος, ον· bonum dorsum habens.
εὔξεινος, εὐξεινος, ον· hospitalis, e. εὔξεινος πόντος, Euxinum mare ἢ Euxinus, -i, ἀ.
εὔξεστος, εὔξυστος, ον· bene rasus, bene politus, a, um.
εὐξήραντος, ον· exsiccatu facilis.
εὔξοος -ους· bene politus, a, um.
εὔξυλος, ον· lignis abundans.
εὔογκια, ἡ· amplitudo, -inis, θ.
εὔογκος, ον· molis amplae. εὔογκος καὶ μικρός, contractus et parvus.
εὐοδία, ἡ· facilis via. *μετφ.* prosperitas, -atis, θ.
εὐοδμία, ἡ· bonus odor, -oris, ἀ.
εὔοδμος, ον· suaviter olens.
εὐοδόομαι -οῦμαι· felici successu utor; prospere evenio. τὸ πρᾶγμα εὐωδώθη, res bene processit, recte successit.
εὔοδος, ον· pervius, a, um. *μετφ.* prosperum successum habens.
εὐόδωσις, ἡ· prosperus successus.
εὐοῖ· evoe.
εὐοικονόμητος, ον· 1) digestu facilis *2) tractabilis, e.
εὔοικος, ον· bonam domum habens.
εὐοινέω -ῶ· vino abundo.
εὐοινία, ἡ· vini abundantia.
εὔοινος, ον· bonum vinum ferens.
εὐωνισμός, ὁ· bonum augurium.
εὐοιώνιστος, ον· auspicatus, a, um.
εὐολίσθητος, ον· valde lubricus.
εὐομβρος, ον· imbribus abundans.
εὐόμιλος, ον· affabilis, e.
εὐόμματος, ον· bene oculatus.
εὐόνειρος, ον· bona somnia videns.
εὐοπλέω -ῶ· bene armatus sum.
εὐοπλία, ἡ· bona armatura.
εὔοπλος, ον· bene armatus, a, um.
εὐόργητος, ον· iracundus, a, um. εὐόργητός ἐστι καὶ οὐ πρᾷος, iracundus est minimeque lenis.
εὐοργήτως· iracunde.
εὐορεκτος, ον· bene appetens cibos.
εὐορκέω -ῶ· religiose juro.
εὐορκησία, εὐορκία, ἡ· sanctum jusjurandum; jusjurandi observatio.
εὔορκος, εὐόρκωτος, ον· vere jurans; non perjurus, a, um.
εὐόρκως· religiose jusjurandum servando. εὐόρκως ὑπισχνοῦμαι, jurejurando polliceor.
εὐορμητος πρός τι· proclivis ad.
εὔορμος, ον· tutam stationem navium habens.
εὔορνις (οἰωνός)· bonum auspicium. εὔορνις (Τανάγρα), gallinaceis abundans.
εὐόροφος· bonum tectum habens.
εὐοσμέω -ῶ· bene oleo; odoratus sum; fragro, -are.
εὐοσμία, ἡ· fragrantia, -ae, θ.
εὔοσμος, ον· bene olens; odoratus, a, um; fragrans, -ntis.
εὐόφθαλμος, ον· pulchros habens oculos; qui venustis oculis est.
εὔοφρυς· pulchra supercilia habens.
εὐοχέω -ῶ· recte habenis rego.
εὐοψέω -ῶ· obsoniis abundo.
εὐοψία· obsoniorum abundantia.
εὔοψος, ον· obsoniis abundans.
εὐπαγής, ές. bene compactus.
εὐπάθεια, ἡ· 1) passibilitas, -atis, θ. 2) voluptas, -atis, θ. laetitia, -ae, θ. 3) felicitas, -atis, θ.
εὐπαθέω -ῶ· 1) facile aliqua re afficior. 2) felicitate utor. 3) εὐπαθῶ πρός τι, laetor aliqua re. 4) = ὑγιαίνω, valeo, -ere εὐπαθοῦντες, valentes.
εὐπαθής, ές· propensus ad patiendum; passibilis, e. τὸ εὐπαθές, passibilitas, -atis, θ. εὐπαθὴς ἄνθρωπος, homo tenero corpore.
εὐπαθῶς· passibiliter.
εὐπαιδευσία, ἡ· bona eruditio.
εὐπαίδευτος, ον· valde eruditus, a, um; doctus, a, um.
εὐπαιδεύτως· erudite, docte.
εὐπαιδία· habere bonos liberos.
εὔπαις· bonos liberos habens.
εὐπάλαιστος, ον· facile superabilis.
εὐπάλαμος· artefficiosus; dexter.
εὐπαλής, ές· facile eluctabilis.
εὐπαράγωγος ἐλπίς· decipiens spes.
εὐπαράδεκτος, ον· valde acceptus.
εὐπαραίτητος, ον· exorabilis, e.
εὐπαράκλητος πρός τι· promptus ad.
εὐπαρακολούθητος, ον· intellectu facilis; facile rem perspiciens.
εὐπαρακόμιστος· advectu facilis.
εὐπαραμυθητος· consolabilis, e.
εὐπαράπειστος, ον· facile persuadendus, a, um.
εὐπαράπλους, ουν· facile praeternavigandus, a, um.
εὐπαρατήρητος, ον· facile animadvertendus, a, um.

εὐπαράφορος, ον· qui facile mente alienatur.
εὐπόρειος· pulchras genas habens.
εὐπαρηγόρητος, εὐπαρήγορος, ον· facile consolabilis, e.
εὐπάροδος, ον· accessu facilis
εὐπαρόξυντος, ον· irritabilis, e
εὐπάροχος, ον· facile dans
εὐπαρρησίαστος, ον· libere loquens.
εὐπαρρησιάστως· liberâ oratione.
εὐπάρυφος, ον· 1) insigni limbo praetextatus ἢ ἁπλ. praetextatus, a, um 2) veste laticlavia utens.
εὐπάταγος, ον· valde strepens.
εὐπατέρεια, ἡ· claro patre nata
εὐπάτητος, ον· multum calcatus
εὐπατρίδης, ὁ· patricius, -i, ἁ οἱ εὐπατρίδαι, patricii, -orum.
εὐπάτωρ, ὁ· nobili patre natus.
εὐπέδιος, ον· campester, is, e.
εὐπείθεια, ἡ· obsequentia, obedientia, -ae, θ. obtemperatio, -onis, θ.
εὐπειθέω -ῶ· obsequor, -i.
εὐπειθής, ές· obsequens, -ntis; obediens, -ntis; parens, -ntis; audiens, -ntis.
εὐπειθῶς· obedienter; obtemperanter.
εὐπελέκητος, ον· dolatu facilis.
εὐπένθερος, ον· bonum ἢ nobilem socerum habens.
εὔπεπλος· pulchrum peplum habens.
εὐπεπτέω -ῶ· facile concoquo.
εὔπεπτος, ον· facilis concoqui. τροφὴ εὔπεπτος, cibus facilis concoqui.
εὐπεριάγωγος· facilis circumactu.
εὐπεριαίρετος, ον· qui facile detrahitur.
εὐπερίγραπτος, εὐπερίγραφος, ον· qui facile describi potest.
εὐπερίληπτος, ον· qui facile complectitur ἢ comprehenditur.
εὐπεριόριστος, ον· bene circumscriptus, a, um.
εὐπερίστροφος, ον· versatilis, e.
εὐπερίφρακτος, ον· bene septus.
εὐπεριφρόνητος, ον· facile contemnendus, a, um; contemptilis, e.
εὐπέταλος, ον· bene foliatus, a, um.
εὐπέτεια, ἡ· facilitas, -atis, θ. εὐπετεια τροφῆς, abundantia cibi. μετ' εὐπετείας, facile.
εὐπετής, ές· facilis, e. εὐπετὴς ἀναβῆναι, facilis ad scandendum.
εὐπετῶς· facile; sine molestia.
εὐπεψία, ἡ· facilis concoctio.
εὔπηκτος, ον· bene compactus.
εὔπηχυς· pulchra brachia habens.
εὐπιστία, ἡ· credulitas, -atis, θ.
εὔπιστος, ον· credulus, a, um.
εὔπλαστος, ον· 1) qui facile fingi potest; facilis fictu. 2) bene formatus, a, um
εὐπλατής, ές· valde latus, a, um.
εὔπλεκτος, ον· bene plexus, a, um.
εὐπληθής, ές· plenus, a, um.
εὔπληκτος, ον· facilis pulsatu.
εὐπλήρωτος, ον· bene repletus.
εὐπλοέω -ῶ· feliciter ἢ prospere navigo εὐπλοεῖτε, ὦ φίλοι, prospera fiat vobis navigatio, mi amici.
εὔπλοια, ἡ· prospera, secunda navigatio.
εὐπλόκαμος, ον· crinitus, a, um; cincinnatus, a, um.
εὔπλοκος, ον· bene textus, a, um.
εὔπλοος -ους· navigatu facilis, e.
εὔπλουτος, ον· praedives, -itis
εὔπλωτος, ον· bene navigabilis, e.
εὐπνευστία, ἡ· facilis spiratio.
εὔπνευστος, ον· bene spirans.
εὐπνοέω -ῶ· facile spiro.
εὔπνοια, ἡ· 1) facilis spiratio. 2) bonus ventorum flatus. 3) suavis odor, oris, ἁ.
εὔπνοος -ους· 1) bene spirans. 2) spiratui aptus. 3) salubrem aërem habens.
εὐποδία, ἡ· pedum vis.
εὐποιέω -ῶ· benefacio (-feci, factum, -ere). εὐποιῶ τινα, benefacio alicui, ἢ erga aliquem.
εὐποιητικός· beneficus, a, um.
εὐποίητος, ον· bene factus, a, um.
εὐποιΐα, ἡ· beneficentia, -ae, θ. beneficium, -i, οὐ.
εὐποιητέος, α, ον· beneficio afficiendus, a, um.
εὐπολέμητος, ον· debellatu facilis.
εὐπόλεμος, ον· bellicosus, a, um.
εὐπολιόρκητος, ον· expugnatu facilis.
εὐπόρευτος, ον· facile pervius.
εὐπορέω -ῶ τινος· abundo, -are, aliqua re. οἱ εὐποροῦντες = οἱ εὔποροι.
εὐπόρθητος, ον· expugnatu facilis.
εὐπορία, ἡ· 1) facultas, -atis, θ. copia, -ae, θ. abundantia, -ae, θ.

πάντων τῶν πραγμάτων ἐν τῇ πόλει εὐπορία ἐστί, omnium rerum in oppido facultas est. εὐπορία χρημάτων, abundantia opum. 2) = πλοῦτος, opulentia, -ae, θ. ubertas, -atis, θ.
εὐπόριστος, ον· facile parabilis, e; acquisitu et paratu facilis, e.
εὔπορος, ον· 1) pervius, a, um; expeditus, a, um. ὁδὸς εὔπορος, via facilis ingressu, expeditum iter. 2) = πλούσιος, uber, -eris; opulentus, a, um. οἱ εὔποροι, divites, locupletes (ἀντιθ. ἄποροι, pauperes).
εὐποτμία, ἡ· bona fortuna.
εὔποτμος, ον· felix; fortunatus.
εὔποτος, ον· potatu facilis.
εὔπους, ουν· validis pedibus.
εὐπραγέω -ῶ· felix sum.
εὐπρόγημα, τό· felix eventus.
εὐπραγής, ές· felix, -icis.
εὐπραγία, ἡ· res secundae.
εὔπρακτος, ον· factu facilis.
εὐπραξία, ἡ· bona actio; res secundae.
εὐπρέπεια, ἡ· 1) decor, -oris, ἁ. decentia, -ae, θ. decorum, -i, οὐ. τηρῶ τὴν εὐπρέπειαν, decorum servo. μετ' εὐπρεπείας, decore, decenter. 2) = μεγαλοπρέπεια, species, -ei, θ.
εὐπρεπής, ές· 1) decorus, a, um; decens, -ntis, εὐπρεπὲς ἐστι, decet. οὐκ εὐπρεπὲς ἐστι, non decet (μετ' ἀπροσεμν.). 2) speciosus, a, um.
εὐπρεπίζω· decoro, exorno, -are.
εὐπρεπῶς· decore; decenter.
εὔπρηστος, ον· accensu facilis.
εὐπρίστος· serrâ eleganter sectus.
εὐπροαίρετος· promptus, a, um.
εὐπρόθυμος, ον· alacer, is, e.
εὐπροόρατος· praevisus, a, um.
εὐπρόσδεκτος, ον· acceptus, a, um; gratus, a, um.
εὐπροσηγορία, ἡ· affabilitas, -atis θ.
εὐπροσήγορος, ον· affabilis, e.
εὐπροσηγόρως· affabiliter.
εὐπρόσιτος, ον· accessibilis, e.
εὐπρόσοδος, ον· 1) accessu ἢ aditu facilis; ad quem facilis patet aditus. τὸ εὐπρόσοδον, accessibilitas, -atis. θ.
ευπροσωπέω -ῶ· aspectu pulcher sum
ευπροσωπία, ἡ· honesta species.
ευπρόσωπος, ον· 1) pulcher aspectu; qui formosa facie est. 2) = εὐπρεπής, speciosus, a, um. εὐπρόσωποι λόγοι, verba speciosa.
εὐπροσώπως· speciose
εὐπροφάσιστος, ον· praetextu facilis; speciosum habens praetextum.
εὐπροφασίστως· specioso praetextu
εὐπρόφορος, ον· qui facile profertur ἢ pronunciatur
εὔπρυμνος bonam puppim habens.
εὔπρῳρος· bonam proram habens.
εὔπτερος, ον· bene alatus, a, um.
εὐπτησία, ἡ· volandi facultas.
εὔπτυγος, ον· bonas nates habens.
εὔπυργος, ον· bonis turribus munitus, a, um.
εὐπύρωτος, ον· facile excandescens.
εὐπώγων, ὁ· bene barbatus.
εὐραφής, ές· bene consutus.
εὑρεσίκακος· inventor malorum.
εὑρισολογέω -ῶ· prompte verba invenio.
εὑρισολογία, ἡ· sollertia in inveniendis verbis; facundia, -ae, θ.
εὑρεσιλόγος, ον· sollers in inveniendis verbis; facundus; nugator.
εὑρέσιος (Ζεύς)· inventor (Jupiter).
εὕρεσις, ἡ· inventio, -onis, θ.
εὑρεσίτεχνος· inventor artium.
εὑρετέος, α, ον· inveniendus, a, um.
***εὑρετήριον, τό·** inventarium, -ii, οὐ.
εὑρετής, ὁ· inventor, oris, ἁ
εὑρετικός, ή, όν· inveniendi facultate praeditus, a, um; sollers in inveniendo.
εὕρετρα (*εὑρετήκια), τά· praemium datum inventori rei amissae.
εὑρέτρις, εὑρέτρια· inventrix, -icis.
εὑρέως· late.
εὕρημα, τό· inventum, -i, οὐ.
εὑρημοσύνη, ἡ· facundia, -ae, θ.
εὑρήμων, ον· facundus, a, um.
εὕρητος, ον· bene dictus, a, um.
εὔριζος, ον· bene radicatus.
εὔρινος, ον· bonis naribus.
Εὐριπίδης, ὁ· Euripides, -is, ἁ. Εὐριπίδειος, Euripideus, a, um.
Εὐριπιδίζω· Euripidem imitor.
εὐρίπιστος, ον· instabilis, e.
εὔριπος, ὁ· euripus, -i, ἁ. fretum, -i, οὐ. μάλιστα δὲ ὁ τῆς Εὐβοίας πορθμός, Euripus, -i, οὐ.
εὑρίσκω· invenio, -ire. εὗρον, εὕ-

ρηκα, invêni. εὑρίσκομαι, invenior, -iri. εὑρέθην, inventus sum. ἡ Παμφίλη εὑρέθη πολῖτις οὖσα, Pamphila inventa est civis.

εὑροέω -ῶ· 1) bene fluo, -ere. 2) = εὖ πράττω, feliciter ago; rebus prosperis utor.

εὔροια, ἡ· 1) εὔρ. ὑδάτων, facilis fluxus aquarum. 2) = ἀφθονία, affluentia, -ae, θ. copia, -ae, θ. τῶν πάντων, omnium rerum. 3) ἐπὶ λόγου, flumen orationis; volubilitas, -atis, θ. copia dicendi. 4) βίου εὔροια = εὐδαιμονία, prospera vita ἢ (κατὰ Σενέκ.) vita secundo defluens cursu.

εὔροος, ους, ουν· 1) ἐπὶ ποταμ. bene fluens, -ntis. 2) = ἄφθονος, -affluens, -ntis, θ. 3) εὔρους λόγος, oratio volubilis. 4) εὔρους βίος, vita prospera. Ἰδὲ εὔροια, 4.

Εὔρόνοτος, ὁ· Vulturnus (ventus).

Εὖρος, ὁ· Eurus, -i, ἀ.

εὖρος, τό· latitudo, -inis, θ. τρεῖς πόδας τὸ εὖρος, latus tres pedes ἢ trium pedum.

εὐρὺ (= εὐρέως)· late. εὐρύτερον, latius. εὐρύτατα, latissime.

εὐρυάγυιος· latas vias habens.

εὐρυάνασσα, ἡ· regina potens.

εὐρυγάστωρ, ὁ, ἡ· amplum ventrem habens.

εὐρυγένειος, ον· prolixam barbam habens.

εὐρυθμία, ἡ· concinnitas, -atis, θ. modulatio, -onis, θ.

εὔρυθμος, ον· 1) = ῥυθμικός, ἐμμελής, numerosus, a, um; modulatus, a, um. 2) concinnus, a, um. εὔρυθμος λόγος, oratio concinna.

εὐρύθμως· numerose; in numero; modulate.

εὐρυκάρηνος· latum caput habens.

εὐρύκερως· lata cornua habens.

εὐρυκοίλιος· latam alvum habens.

εὐρύκολπος· latum sinum habens.

εὐρυκρείων· late rex.

εὐρυμέδων· late regnans.

εὐρυμέτωπος, ον· latam frontem habens.

εὐρύνω· dilâto, -are, aliquid.

εὐρύνωτος· latum dorsum habens

εὐρύπεδος· latum habens solum.

εὐρύπορος· latos habens meatus.

εὐρύπυλος· latas portas habens.

εὐρυρέων, ουσα, ον· late fluens.

εὐρύς, εῖα, ύ· latus, a, um.

εὐρυσθενής, ές· valde potens.

εὐρύστερνος, ον· latum pectus habens; pectorosus, a, um.

εὐρυστομία, ἡ· vastitas oris.

εὐρύστομος· latum os habens.

εὐρυτενής, ές· late extensus.

εὐρύτης, ἡ· latitudo, -inis, θ.

εὔρυτος, ον· bene fluens.

εὐρυφωνία, ἡ· vastus sonus.

εὐρύφωνος, ον· late sonans.

εὐρυχανής, ές· late hians.

εὐρυχωρία, ἡ· locus amplus; spatiositas, -atis, θ.

εὐρύχωρος, ον· 1) amplus, a, um; spatiosus, a, um. 2) = χωρητικός, capax, -acis.

εὐρυχώρως· spatiose; late.

Εὐρώπη, ἡ· Europa, -ae, θ. Εὐρωπαῖος, Europeus; incola Europae. Εὐρωπαϊκός, ή, όν, Europae.

εὐρώς, ὁ· situs, -us, ἀ. mucor, -oris, ἀ.

εὐρωστέω -ῶ· valetudine bona utor; valeo, -ere.

εὐρωστία, ἡ· bona valetudo, -inis, θ. robur, -oris, οὐ.

εὔρωστος, ον· robustus, a, um.

εὐρώστως· robuste.

εὐρωτιάω -ῶ· situm duco; muceo, -ere; mucesco, -ere. εὐρωτιῶν, ῶσα, ῶν, mucidus, a, um; situ obsitus, a, um.

εὐσαρκία, ἡ· corpulentia, -ae, θ.

εὔσαρκος, ον· corpulentus, a, um; carnosus, a, um. εὔσαρκος γίγνομαι, corpus facio.

εὐσέβεια, ἡ· pietas, -atis, θ. ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβεια, pietas erga deos ἡ εἰς τοὺς γονεῖς εὐσέβεια, pietas erga (in) parentes.

εὐσεβέω -ῶ· pius sum. εὐσεβῶ περὶ θεούς, pius sum erga deos.

εὐσεβής, ές· pius, a, um; religiosus, a, um. εὐσεβὴς περὶ τοὺς θεούς, pius erga deos. εὐσεβὴς εἰς τοὺς γονεῖς, pius in parentes. εὐσεβέστερος, α, ον, magis pius, a, um. εὐσεβέστατος, η, ον, maxime pius, a, um. *τὴν εὐσεβεστάτην βασίλισσαν, religiosissimam reginam.

εὐσεβῶς· pie; religiose.

εὔσειστος, ον· motibus obnoxius.

εὐσέληνος (νύξ) lunae fulgore illustris, non illunis (nox).

εὔσεπτος, ον· maxime venerabilis.

εὔσημον, τό· bonum signum.

εὔσημος, ον· signis quibusdam clarus, a, um; illustris, e.

εὔσηπτος, ον· facile putrescens

εὐσθένεια, ἡ· robur, -oris, οὐ

εὐσθενής, ές· validus; robustus.

εὐσκανδάλιστος, ον· qui facile offenditur.

εὔσκαφος, ον· facile fodiendus.

εὐσκέδαστος, ον· dissipabilis, e.

εὐσκελής, ές· bonis cruribus

εὐσκέπαστος, ον· bene tectus, a, um.

εὐσκεπής, ές· bene (pro)tectus, a, um.

εὐσκίαστος, εὔσκιος, ον· umbrosus, a, um; opacus, a, um.

εὐσκωμμοσύνη, ἡ· dicacitas, -atis, θ.

εὐσκώμμων, ον· dicax, -acis

εὐσπλαγχνία, ἡ· misericordia, -ae, θ.

εὐσπλαγχνίζομαί τινα misericordiâ in aliquem commoveor; alicujus misereor εὐσπλαγχνισθεὶς αὐτούς, misericordiâ in eum captus ἢ commotus, a, um.

εὔσπλαγχνος (*εὐσπλαγχνικός)· misericors, -ordis.

εὐσπούδαστος· dignus cui studeas.

εὐστάθεια, ἡ· constantia, -ae θ.

εὐσταθής, ές· constans, -ntis. *τὸ εὐσταθές, constantia, -ae, θ.

εὐσταθῶς· constanter.

εὐσταλής, ές· 1) bene vestitus, decenter ornatus, a, um. 2) = κόσμιος, decorus, a, um. 3) = εὔζωνος, expeditus, a, um.

εὐσταλῶς· decenti ornatu.

εὐστάφυλος, ον· uvis onustus, a, um.

εὔσταχυς· bonas spicas ferens

εὐστεγής, ές· bene tectus, a, um

εὔστερνος· bonum pectus habens

εὐστέφανος, ον· bene coronatus

εὔστηθος, ον· pulchrum pectus habens.

εὔστικτος· maculis bene distinctus.

εὐστολίζω· bene orno aliquid.

εὔστολος, ον· bene ornatus, a, um.

εὐστομαχος, ον· stomacho conveniens

εὐστομέω -ῶ· 1) bene canto, -are. 2) lingua faveo, ere.

εὐστομία, ἡ· 1) os bonum. 2) bona pronuntiatio; sermo bonus. 3) sapor ori gratus.

εὔστομος, ον· 1) bonum os habens. 2) bene pronuntians; bene dicens ἢ canens. 3) = εὐφραδής, disertus, a, um. 4) = νόστιμος, sapidus, a, um.

εὐστόμως· canore; modulate.

εὐστοχέω -ῶ τινος· 1) ictu certo ferio aliquid. 2) μετφ. sollerter conjicio (-ere) aliquid.

εὐστοχία, ἡ· 1) dexteritas in jaculando ἢ in tangendo scopo. 2) sollertia conjectandi.

εὔστοχος, ον· 1) περὶ ὅπλ. recte ad scopum tendens, a scopo non aberrans. εὔστοχα βάλλω τι, ictu certo ferio aliquid. 2) μετφ. sollers, -rtis; ingeniosus, a, um; acutus, a, um. εὐστοχώτατός ἐστιν ἐν ταῖς ἀπαντήσεσι τῶν λόγων, singulari est acumine et sollertia praeditus in responsionibus. εὔστοχος ἀπάντησις, acuta responsio, -onis, θ

εὐστύχως· dextre; εὐστ. βάλλω, recteferio. εὐστοχώτατα, dexterrime.

εὔστρεπτος, ον· bene tortus, a, um.

εὐστροφία, ἡ· flexibilitas, -atis, θ. agilitas, -atis, θ.

εὔστροφος, ον· versatilis, e; agilis, e. ὁ εὔστροφος νοῦς, versatile ingenium.

εὔστρωτος, ον· bene status, a, um.

εὐσυκοφάντητος, ον· calumniis obnuxius, a, um.

εὐσύλητος· spoliatibus expositus.

εὐσύλληπτος, ον· comprehensibilis e

εὐσυλλόγιστος· ratiocinabilis, e.

εὐσυμβίβαστος· conveniens, -ntis.

εὐσύμβολος (φίλος)· affabilis

εὐσυμπεριφορος, ον· comis, e.

εὐσυμπλήρωτος, ον· facilis ad explendum.

εὐσύμφυτος, ον· facile coalescens.

εὐσυνάλλακτος, ον· facilis et comis.

εὐσυνάρμοστος· qui facile aptatur.

εὐσυνειδησία, ἡ· bona conscientia.

εὐσυνείδητος, ον· bonam conscientiam habens

εὐσυνειδήτως· cum bona conscientia

εὐσυνεσία, ἡ· prudentia, -ae, θ.

εὐσύνετος, ον· prudens, -ntis.
εὐσυνέτως· prudenter
εὐσυνθεσία, ἡ· bona compositio.
εὐσύνθετος, ον· compositus, a, um.
εὐσυνθέτως· composite: apte.
εὐσύνοπτος, ον· conspicuus, a, um; facilis ad perspiciendum (percipiendum).
εὐσυνόπτως· brevi conspectu; summatim.
εὐσύντακτος, ον· 1) bene compositus, a, um. 2) bonam habens constructionem.
εὐσυνταξία, ἡ· bona constructio.
εὐσύντριπτος· qui facile frangitur.
εὐσύστατος, ον· bene consistens.
εὔσφυρος, ον· pulchros habens pedes.
εὔσχετος, ον· bene retinendus.
εὐσχημονέω -ῶ· 1) honeste me gero; 2) decens, honestus sum.
εὐσχημόνως· decenter; speciose.
εὔσχημος, ον· speciosus, a, um. εὔσχημος λόγος, oratio speciosa
εὐσχημοσύνη, ἡ· decor, -oris, ἀ.
εὐσχήμων, ον· decens, -ntis; decorus, a, um; speciosus, a, um.
εὐσχήμως· 1) decore; speciose. *2) εὐσχήμως ἀποποιοῦμαί τι, speciose recuso aliquid.
εὔσχιστος, ον· fissilis, e.
εὐσχολέω -ῶ· vaco, -are.
εὐσχολία, ἡ· vacatio, -onis, θ.
εὔσχολος, ον· vacuus, a, um.
εὐσώματος, εὔσωμος, ον· corpulentus, a, um; robustus, a, um.
εὐτακής, ές· facile liquescens.
εὐτακτέω -ῶ· 1) ordinem servo. 2) facio, quae debeo. 3) modeste me gero; modestus sum.
εὐτάκτημα, τό· modestia, -ae, θ.
εὔτακτος, ον· 1) ordinatus, a, um. 2) modestus, a, um. dicto audiens. τὸ εὔτακτον, modestia, -ae, θ.
εὐτάκτως· ordinate; composite; modeste; obedienter.
εὐταξία, ἡ· bonus ordo; modestia, -ae, θ. disciplina, -ae, θ. obedientia, -ae, θ.
εὐτάρακτος, ον· perturbatu facilis.
εὐτείχιστος· bene munitus, a, um.
εὐτέκμαρτος, ον· conjectu facilis.
εὐτεκνέω -ῶ· egregia proles mihi est· felix sum prole.
εὐτεκνία· boni liberi et multi
εὔτεκνος, ον· felix liberis; fecundus, a. um.
εὐτέλεια, ἡ· vilitas, -atis, θ.
εὐτελής, ές· vilis, e.
εὐτελίζω· vilito; vilipendo.
εὐτελισμός, ὁ· extenuatio, -onis, θ.
εὐτελῶς· viliter.
Εὐτέρπη, ἡ· Euterpe, -es, θ.
εὐτερπής, ές· amoenus, a, um.
εὐτέχνητος, ον· multa arte factus.
εὐτεχνία, ἡ· peritia, -ae, θ.
εὔτεχνος, ον· artificiosus, a, um.
εὔτηκτος, ον· facile liquabilis.
εὐτιθάσευτος, ον· qui facile mansuefit (elephantus).
εὔτμητος, ον· bene sectus, a, um.
εὐτοκέω -ῶ· facile pario.
εὐτοκία, ἡ· facilis partus.
εὔτοκος, ον· facile pariens.
εὐτολμέω -ῶ· audeo, -ere.
εὐτολμία, ἡ· audacia, ae, θ. animositas, -atis, θ.
εὔτολμος, ον· audax, -acis; animosus, a, um; intrepidus, a, um.
εὔτομος, ον· sectu facilis.
εὐτονέω -ῶ· validus sum.
εὐτονία, ἡ· vigor, -oris, ἀ.
εὔτονος, ον· validus, a, um; robustus, a, um; firmus, a, um.
εὐτοξία, ἡ· dexteritas jaculandi.
εὔτοξος, ον· bonum arcum habens.
εὐτόρνευτος, εὔτορνος, ον· 1) tornu ἢ tornatu facilis. 2) bene ἢ pulchre tornatus, a, um.
εὐτράπεζος μάλιστ. **εὐτράπεζοι·** qui bene instructa mensa utuntur.
εὐτραπελία, ἡ· 1) = ἀστειότης, urbanitas, -atis, θ. lepor, -oris, ἀ. 2) = βωμολοχία, scurrilitas, -atis, θ.
εὐτράπελος, ον· 1) = ἀστεῖος, urbanus, a, um; facetus, a, um; lepidus, a, um. 2) = βωμολόχος, scurrilis, e. 3) ὁ εὐτράπελος, scurra, -ae, ἀ.
εὐτραφής, ές· bene nutritus, a, um. ἐντεῦθ. pinguis, e; corpulentus, a, um.
εὐτραφία, ἡ· corpus bene nutritum. ἐντεῦθ. corpulentia, -ae, θ.
εὐτραφῶς· pinguiter.
εὐτρεπής, ές· bene paratus.
εὐτρεπίζω· 1) = παρασκευάζω, adparo, -are; instruo, -ere, aliquid. 2) = διευθετῶ, compono, -ere, aliquid.

3) **εὐτρεπίζομαι,** me paro ἢ adparo. εὐτρεπισμένος, η, ον· α) paratus, a, um. 6) compositus, a um
εὐτρεπισμός, ὁ adparatio, -onis, θ.
εὔτρεπτος, ον· mutabilis, e
εὐτρεψία, ἡ· mutabilitas, -atis, θ.
εὔτρητος· bene perforatus, a, um.
εὔτριπτος, ον· tritu facilis, e.
εὔτριτος, ον· bene tritus, a, um
εὐτροπία (= πανουργία)· versutia, -ae.
εὔτροπος, ον· versutus, a, um.
εὐτροφέω -ῶ· bene nutrior.
εὐτροφια, ἡ· bona nutritio.
εὔτροφος, ον· 1) bene nutritus, a, um 2) ἐνεργ. bene nutriens
εὔτροχος, ον· 1) bene currens; agilis e. 2 bonas rotas habens.
εὐτρύγητος, ον· vindemitu facilis.
εὔτυκτος, ον· bene elaboratus.
εὐτύπωτος, ον· cui signum facile imprimi potest.
εὐτυχέω -ῶ· 1) prospera fortuna utor; fortuna mihi favet; felix sum. εὐτυχῶ ἔν τινι, rem bene gero. *2) νεοελ. ηὐτύχησα νὰ ζῶ ἐν Ἀθήναις, contigit mihi Athenis vivere.
εὐτύχημα, τό· felicitas, -atis, θ. casus secundus τὰ εὐτυχήματα, fortunae.
εὐτυχής, ές· 1) περὶ προσ. felix, -icis; fortunatus, a, um. εὐτυχὴς ἐπί τινι, felix aliqua re. 2) περὶ πραγμ. prosper, a, um; faustus, a, um; felix, -icis
εὐτυχῶς· 1) feliciter. 2) prospere, bene.
εὐτυχία, ἡ· felicitas, -atis, θ. prosperitas, -atis, θ. εὐτυχίαν τινὶ παρέχω, prospero alicui.
εὐϋαλος, ον· e pulchro vitro factus.
εὐϋδρέω -ῶ· aquâ abundo.
εὐϋδρία, ἡ· copia aquarum.
εὔϋδρος, ον· aquâ abundans.
εὐϋμνία, ἡ· celebritas, -atis, θ.
εὔϋμνος, ον· hymnis celebratus.
εὐϋπέρβλητος, ον· facile superabilis, e; superatu facilis, e.
εὐϋπόληπτος, ον· 1) spectabilis, e; *2) bonae existimationis (homo).
εὐϋποχώρητος, ον· facile cedens.
εὐϋφαντος, ον· bene textus, a, um.
εὐφαντασίωτος, ον· qui facile concipit visiones.
***εὐφάνταστος, ον·** fecunda imaginatione praeditus, a, um.
εὐφέγγεια, ἡ· splendor, -oris, ἀ.
εὐφεγγής, ές· splendidus, a, um.
εὐφημέω -ῶ· 1) εὐφ· θεούς, celebro deos. 2) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῇ προστακτ· α) ἐπὶ θυσιῶν· εὐφημεῖτε, favete linguis. 6) εὐφήμει (ὦ ἄνθρωπε), bona verba quaeso, desine male loqui. sile
εὐφημία, ἡ· 1) bona fama, ἡ ὕστερον εὐφημία. fama post mortem. 2) honorifica appellatio, laus, -udis θ. 3) bonum omen εὐφημίας ἕνεκα, boni ominis causa. 4) fausta acclamatio. εὐφημίαις παντοδαπαῖς ὑπεδέχοντο, omnibus faustis acclamationibus excipiebant. μετ' εὐφημίας, μετ' εὐφημιῶν, faustis acclamationibus.
εὐφημισμός (σχ. λόγου)· imminutio, -onis, θ verbi mitigatio, -onis, θ. euphemismus, -i, ἀ. κατ' εὐφημισμόν, per euphemismum.
εὔφημος, ον· 1) (ἀντίθ. δύσφημος), honorificus ἢ honestus, a, um; laudabilis, e. εὔφημος μνεία, honesta mentio 2) εὔφημα φώνει, εὔφημος ἴσθι, fave linguis. 3) faustus, a, um. 4) πρὸς τὸ εὔφημον ἐξηγοῦμαι, in bonam partem interpretor.
εὐφήμως· honesto verbo; faustis ἢ bonis verbis.
εὔφθαρτος, ον· corruptibilis, e.
εὐφθογγέω -ῶ· bene sono, -are.
εὔφθογγος, ον· bene sonans ἢ cantans; canorus, a, um.
εὐφίλητος, ον· amatus, a, um; dilectus, a, um; carus, a, um.
εὔφλεκτος, ον· inflammatu facilis. εὔφλεκτος ὕλη, facilis inflammatu materia.
εὐφορέω -ῶ· ferax sum; uberes fructus fero.
εὐφόρητος, ον· tolerabilis, e.
εὐφορία, ἡ· feracitas, -atis, θ. fertilitas, -atis, θ.
εὔφορος, ον· 1) portatu facilis, e. 2) ἐπὶ ἀνέμου, secundus (ventus). 3) ἐπὶ γῆς, ferax, -acis; fertilis, e. 4) εὔφορός τινος, ferax alicujus.
εὐφράδεια, ἡ· facundia, -ae, θ.
εὐφραδής, ές· 1) = σαφής, clarus, a, um. 2) = δεινὸς λέγειν, facundus, a, um; disertus, a, um.
εὐφραδῶς· facunde; diserte.
εὐφραίνω· hilaro, exhilaro, oblecto,

-are, aliquem. καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum hilarat cor hominis. **εὐφραίνομαι,** me oblecto, laetor (aliqua re); gaudeo, -ere

εὐφραντικός, εὐφραντός, ἡ, όν· jucundus, a, um.

εὔφραστος, ον· pronunciatu facilis.

Εὐφράτης, ὁ· Euphrates, -is, θ.

εὐφρόνως = εὐφροσύνως.

εὐφροσύνη, ἡ· laetitia -ae, θ. libentia, -ae, θ. Κύρ ὄν. Libentia.

εὐφρόσυνος, ον· laetitiam afferens; laetus, a, um; jucundus, a, um.

εὐφροσύνως· laete, libenter

εὔφρουρος, ον· bene custodiens.

εὔφρων, ον· 1) hilaris, e; laetus, a, um. 2) ἐνεργ. exhilarans.

εὐφυής, ές· 1) bene crescens; bene a natura factus, a, um. 2) = ἀγχίνους· α) sollers, -rtis; ingeniosus, a, um. εὐφυὴς (= ἐπιτήδειος) πρός τι, ingeniosus (a, um) ad aliquid. б) acutus, a, um; subtilis, e; sagax, -acis.

εὐφυΐα, ἡ· bona indoles; ingenium, -i, οῦ. πολλὴ εὐφυία, benigna ingenii vena.

***εὐφυολογία, ἡ·** acute dictum; aculei, -orum, ἀ.

εὐφύλακτος, ον· custoditu ἢ servatu facilis, e.

εὔφυλλος, ον· foliis densus, a, um.

εὐφυῶς· ingeniose; acute; sagaciter.

εὐφωνία, ἡ· bona vox; vox canora; vocalitas, -atis, θ. sonus dulcis ἢ suavis

εὔφωνος, ον· bonam ἢ suavem vocem habens; canorus, a, um; vocalis, e.

εὐφώνως· bona ἢ suavi voce; canore.

εὐφώρατος, ον· deprehensu facilis

εὐχαίτης (ἵππος)· bene jubatus.

εὐχάλινος, εὐχαλίνωτος (ἵππος) bonum habens frenum; bene frenatus (equus).

εὔχαλκος, ον· ex pulchro aere factus; ex aere purchre factus.

εὔχαρις, ι· gratiosus, a, um; facetus, a, um; gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐχαριστέω -ῶ· 1) gratum me praebeo; jucundus sum; satisfacio (-ere) alicui. **εὐχαριστοῦμαι,** mihi satisfacio; contentus sum. εὐχαριστεῖται ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τύχῃ, sorte sua contentus vivit. 2) εὐχαριστῶ τινι, gratiam (gratias ago alicui. εὐχαριστῶ σοι, gratias ago tibi. εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ τῇ πρὸς ἐμὲ εὐνοίᾳ, gratias tibi ago ob tuam erga me benevolentiam εὐχαριστῶ, gratia est

εὐχαριστήριος, ον· quo gratiae aguntur. εὐχαριστήρια, gratulatio, -onis, θ θυσίας εὐχαριστηρίους τοῖς θεοῖς ἀποδιδούς, gratulans diis εὐχαριστ. ἐπιστολή, εὐχαριστήριον (γράμμα), litterae gratias agendis.

***εὐχαρίστησις, ἡ·** delectatio, oblectatio, -onis, θ. παρέχω εὐχαρίστησιν, delecto, are. ἐξ εὐχαριστήσεως, delectationis animi causa

εὐχαριστία, ἡ· gratiarum actio; gratia, -ae, θ ἡ θεία εὐχαριστία, Eucharistia, -ae, θ.

εὐχάριστος, ον· 1) = εὔχαρις, gratiosus, a, um; suavis, e. 2 = εὐγνώμων, beneficii memor, gratus, a, um

***εὐχαρίστως·** grate; laeto ἢ libenti animo; libenter.

εὔχειλος, ον· pulchra labia habens.

εὐχείμερος, ον· 1) ad hiberna accomodatus, a, um. 2) salubri frigori expositus, a, um.

εὐχειρία, ἡ· manuum dexteritas.

εὔχειρος, εὔχειρ· promptus manu.

εὐχείρωτος, ον· qui facile capitur; superabilis, e.

εὐχέλαιον, τό· extrema unctio.

εὐχέρεια, ἡ· facilitas, -atis, θ. μετ' εὐχερείας, facile.

εὐχερής, ές· facilis, e. εὐχερὴς πρόσοδος πρός τινα, facilis aditus ad aliquem. εὐχερές ἐστι, facile est, in promptu est.

εὐχερῶς· facile; prompte.

εὐχέτης, ὁ· qui precatur (pro aliquo); praecator, -oris, ἀ.

εὐχή, ἡ· 1) precatio, -onis, θ εὐχαί, preces, -um 2 optatio, -onis, θ optatum, -i, οῦ. 3) votum, -i, οῦ. αἱ εὐχαὶ καλῶς ἀποβαίνουσι, vota cadunt **κατ' εὐχήν·** α) ad votum. б) = ὡς ηὐχόμην (ου, ετο), κατὰ νοῦν, optato.

εὔχιλος, ον· pabulo abundans.

εὔχλοος -ους· bene virens (hortus).

εὔχλωρος, ον· pulchre viridaus. τὸ εὔχλωρον, viriditas. -atis, θ.

εὐχολόγιον, τό· libell s precum.

εὔχομαι· 1) precor (-atus sum, -ari). εὔχομαι τοῖς θεοῖς, πρὸς τοὺς θεούς, precor deos ἢ ad deos. εὔχομαι πολυκαρπίαν τοῖς θεοῖς (δῆλ. δοῦναι), precor a deis fertilitatem. εὔχομαί τινί τι, precor alicui aliquid. εὔχομαι ὑμῖν μακρὸν βίον, longam diem vobis precor. εὔχομαί σοι εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος, annum novum faustum tibi precor. 2) precibus exposco aliquid; opto, -are. aliquid. εὔχομαι εὐτυχίαν, opto fortunam. 3) εὔχομαί τι (= τάζω τι), voveo (vovi, votum, -ere) aliquid. εὔχομαι τῷ Ἡρακλεῖ θυσίαν, voveo Herculi immolationem. εὐξάμενος τοῖς θεοῖς διέφυγον τὸν κίνδυνον, votis tempestatem effugi.

εὔχορτος, ον· gramine abundans.

εὐχρηματέω -ῶ· pecuniosus sum; pecuniis abundo; opulentus sum.

εὐχρηματία, ἡ· opulentia, -ae, θ.

εὐχρήματος, ον· pecuniosus, a, um.

εὐχρηστέω -ῶ τινι· utilis sum alicui rei. **εὐχρηστοῦμαι·** α) commode tractor ab aliquo. б) = ἐν χρήσει εἰμί, in usu sum; usurpo, -are.

εὐχρηστία, ἡ· usus commodus.

εὔχρηστος, ον· 1) commodus, a, um; utilis, e. 2) = ἐν χρήσει, in usu; usualis, e; usisatus, a, um. εὔχρηστός εἰμι πρός τι, usui sum ad aliquid.

εὐχρήστως· commode; in usu.

εὐχροέω -ῶ· bono sum colore.

εὔχροια, ἡ· bonus color.

εὔχροος-ους· bono praeditus colore.

εὔχρυσος, ον· aurifer, a, um.

εὔχρως, ό, ἡ· bono praeditus colore.

εὐχυλία, ἡ· gratus sapor.

εὔχυλος, ον· succosus, a, um.

εὐχυμία, ἡ· bonus succus.

εὔχυμος, ον· sapore praestans; sapidus, a, um.

εὐχωλιμαῖος, ὁ· devotus ad mortem, soldurius, -i, ἀ. (Καῖσ. de bel. gal. 3, 22).

εὐχώριστος, ον· separatu facilis.

εὔχωρος, ον· late patens; amplus.

εὐψάμαθος, ον· arena abundans.

εὐψηφίς, ἡ· lapillis abundans.

εὔψυκτος, ον· facilis refrigeratu

εὐψυχέω -ῶ· forti animi sum; animosus sum. **εὐψύχει** (περὶ νεκρῶν), have pia anima!

εὔψυχος, ον· animosus, a, um; magnanimus, a, um; fortis, e.

εὐψύχως· animose; animo forti.

εὐώδης, ες· bene olens; bonum odorem spirans; odorativus, a, um; fragrans, -ntis

εὐωδία, ἡ· suavitas odoris; odor, -oris, ἀ. odor suavis.

εὐωδιάζω· odorem suavem reddo; sum boni odoris. **εὐωδιάζομαι,** bene odoror

εὐώλενος· pulchra habens brachia.

εὐώνητος, εὔωνος, ον· boni pretii; vili pretio; vilis, e.

εὐωνία, ἡ· vilitas annonae; vilitas, -atis, θ.

εὐώνυμος, ον· 1) bono nomine praeditus, a, um; celeber, is, e. 2) = ἀριστερός, laevus, a, um; sinister, a, um. ἡ εὐώνυμος χείρ, sinistra manus ἢ ἁπλ. sinistra, -ae, θ. τὸ εὐώνυμον κέρας, sinistrum cornu.

εὐώνως· vili pretio; viliter.

εὐῶπις· pulchros oculos habens.

εὐωπός, ἡ, όν· qui bene cernit

εὔωρος γάμος· maturae nuptiae.

εὐώροφος, ον· bene tectus, a, um.

εὐωχέω -ῶ τινα· convivio ἢ epulis accipio aliquem; epulas praebeo alicui **εὐωχοῦμαι,** convivor, -atus sum, -ari; epulor, -atus sum. -ari. ἔπινον καὶ εὐωχοῦντο, bibebant et epulabantur. ἤδη εὐωχησόμεθα, nunc epulabemur. ὁ εὐωχούμενος, epulo, -onis, ἀ. conviva, -ae, ἀ.

εὐωχητήριον· locus delectationis.

εὐωχητής, ὁ· epulo; conviva.

εὐωχητικός, ή, όν· epularis, e

εὐωχία, ἡ· epulae, -arum, θ.

ἐφάλλομαι· insilio; supersilio.

ἔφαλμος, ον· murica conditus.

ἔφαλος, ον· maritimus, a, um

ἔφαλσις, ἡ· assultus, -i, ἀ.

ἐφάμιλλος, ον· 1) de quo certatur; de quo est certamen. 2) = ζηλωτής, ὅμοιος, aemulus, a, um; aequalis, e. ὁ Καῖσαρ τοῖς μεγίστοις ῥήτορσιν ἐφάμιλλος, Caesar summis oratoribus aemulus. σκόπει, ὅπως ἐφάμιλλος γενήσῃ τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασι, vide ut sis patris studiorum aemulus.

ἐφαμίλλως· 1) aequaliter. *2) certatim.
ἔφαμμα, τό· amictus, -us, ἀ.
ἔφαμμος, ον· arenosus, a, um.
ἐφάπαξ· semel.
ἐφάνη· ἰδὲ **φαίνομαι.**
ἐφαπλόω -ῶ· expando, -ere; diffundo super. **ἐφαπλοῦμαι,** expandor, -i; extendor, -i diffundor super.
***ἐφάπλωμα, τό·** tegimen lecti
ἐφαπτίς, ἡ· sagum, -i, οὐ.
ἐφάπτω (= δένω)· adligo, -ere, aliquid. α) *μέσ.* **ἐφάπτομαί** τινος, adtingo (-ere) aliquid. ἐφάπτ. τῆς γῆς, adtingo terram. β) *μεταφ.* ἐφάπτ τῆς ἀληθείας, τοῦ ἀληθοῦς, comprehendo veritatem.
ἐφαρμογή, ἡ· 1) commissura, -ae, θ. 2) accommodatio, -onis, θ. *3) adplicatio. -onis, θ. usus, -us, ἀ.
ἐφαρμόζω τί τινι· 1) accommodo (-avi, -atum, are) aliquid alicui ἢ ad rem; apto, adapto (-are) aliquid alicui. 2) *νεοελ.* **ἐφαρμόζομαι,** α) ἐφαρμόζεται καλῶς, bene aptum ἢ accommodatum est; bene quadrat β) οὐδέποτε ὁ νόμος ἐφαρμόζεται, numquam lex in usu est. γ) τοῦτο ἐν τῇ παρούσῃ ὑποθέσει οὐκ ἐφαρμόζεται, non hoc cadit in hanc rem, alienum est ab hoc, dici non potest de hac re.
ἐφάρμοσις, ἡ· adplicatio, -onis, θ.
***ἐφαρμόσιμος, ον·** qui potest accommodatus esse; qui potest cadere in-
ἐφαρμοστέος, α, ον· adplicandus, a, um; aptandus, a, um.
ἐφαρπάζω· rapio, -ere.
ἐφέβδομος, ον· sesquiseptimus.
ἐφέδρα, ἡ· obsessio, -onis, θ.
ἐφεδράζω· impono, -ere.
ἐφεδρεία, ἡ· 1) = κάθισις, sessio, -onis, θ. 2) περὶ στρατ. subsidiaria acies; subsidia, οὐ. πλ. copiae subsidiariae. ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ εἰμί, in subsidiariis sum.
ἐφεδρεύω· 1) ἐπικάθημαι, insideo, -ere. 2) = ἐνεδρεύω, subsideo (-ere) aliquem; insidior (-ari) alicui. ἐφεδρεύω τοῖς καιροῖς, capto occasionem. 3) ἔφεδρός εἰμι, in subsidiis sum. οἱ ἐφεδρεύοντες, subsidiarii.
ἔφεδρος, ον· subsidiarius, a, um ὁ ἔφεδρος, subsidiarius (miles). οἱ ἔφεδροι, subsidiarii, -orum, ἀ.
ἐφέζομαι· insideo, -ere.
ἐφεκτικός, ή, όν· 1) inhibens, -ntis; reprimens, -ntis ἐφ. ἰδιώτων, sudores reprimens 2) οἱ ἐφεκτικοὶ (ὅλ. φιλόσοφοι), cunctatores, haesitatores.
ἐφεκτικῶς· dubitanter; haesitanter.
ἐφελκόομαι -οῦμαι· ulceror, -ari
ἐφελκτικός, ή, όν· attractorius, a um.
ἐφελκυσμός, ὁ· attractio, -onis, θ.
ἐφελκυστής, ὁ· attractor, -oris, ἀ
ἐφελκυστικός, ή, όν· 1) attractorius, a, um. 2) ἐνεργ. attrahens, -ntis
ἐφελκύω, ἐφέλκω· attraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid μ. σ. **ἐφέλκομαι,** ad me traho ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος, hominem ferrum ad se trahit
ἔφελξις, ἡ· attractio -onis, θ.
ἐφεξῆς· 1) = κατὰ σειράν, ordine. πάντες ἐφεξῆς, ad unum omnes. τὸ ἐφεξῆς (τούτοις), quod sequitur. ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις, consequenter 2) = εἶτα, deinceps; deinde
ἐφέπομαί τινι· 1) sequor, -i; comitor, -ari, aliquem 2) ἐχθρ. sequor, insequor, -i, aliquem (τῷ πολεμίῳ hostem).
ἐφερμήνευσις, interpretatio, -onis.
ἐφερπίζω καὶ **ἐφέρπω·** arrêpo ἢ irrêpo, -ere; reptando eo.
ἐφέσιμος δίκη· causa de qua fit appellatio ἢ provocatio. ἐφέσιμον ποιοῦμαι τὴν δίκην εἰς τὸν δῆμον, est provocatio ad populum.
ἔφεσις, ἡ· 1) = ἐπιθυμία, appetitus, -us, ἀ. desiderium, -i, οὐ. 2) περὶ δίκης, appelatio, -onis, θ. provocatio, -onis, θ. ἔφεσιν ποιοῦμαι τῆς δίκης, appello (ad) aliquem. ὁ ποιούμενος ἔφεσιν, appelator, -oris, ἀ. ἡ τῆς ἐφέσεως προθεσμία, appelatoria tempora.
Ἔφεσος, ἡ· Ephesus, -i, ἀ. Ἐφέσιος, α, ον, Ephesius, a, um. Ἐφέσιοι, Ephesii, -orum.
ἐφέστιος, ον· ad focum sedens; qui in eadem est domo. Ἐφέστιοι θεοί, Lares, -um καὶ -ium; **ἐφέστιον, τό·** domicilium lararium, -ii, οὐ.
ἐφεστρίς, ἡ· amiculum, -i, οὐ. pallium, -i, οὐ. vestis, -is, θ.

Ἐφετεῖον, τό· Ephethêum, -i, οὐ.
ἐφέτης (ἐφέται)· 1) judex (judices) causarum capitalium. *2) *νεοελ.* judex (judices) ad quem (quos) appelatio fit; ephêta, ephêtae.
ἐφετικὰ ῥήματα· verba desiderativa
***ἐφετεινός, ή, όν·** ἰδὲ **φετεινός.**
***ἐφέτος·** ἰδὲ **φέτος.**
ἐφετίνδα παίζειν· pila ludere.
ἐφεύρεμα, τό· inventum, -i, οὐ.
ἐφεύρεσις, ἡ· inventio, -onis, θ.
ἐφευρέτης, ὁ· inventor, -oris, ἀ.
ἐφευρετικός, ή, όν· ad inveniendum ingeniosus, a, um. ἐφευρετικὸν πνεῦμα, ingenii sollertia.
ἐφευρίσκω· invenio (-vêni, -ventum, -ire) aliquid; excogito (-are) aliquid.
ἐφέψω· recoquo, -ere.
ἐφήβαιον, τό· pubes, is, θ.
ἐφήβαρχος, ον· dux puberum.
ἐφηβάω -ῶ· pubesco, -ere.
ἐφηβεία, ἐφηβοσύνη, ἐφηβότης, ἡ· pubertas, -atis, θ.
Ἐφηβεῖον, τό· Ephebêum, -i, οὐ.
ἐφηβεύω· pubesco: puber sum.
ἐφηβικός, ή, όν· ad ephebos ἢ puberes pertinens. ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία, aetas puber. τὸ ἐφηβικὸν (= οἱ ἔφηβοι), pubes, -eris.
ἔφηβος, ον· pubes ἢ puber, -eris. οἱ ἔφηβοι, puberes; ephêbus, -i, ἀ.
ἐφηγέομαι -οῦμαι· reum indico judicibus.
ἐφήγησις, ἡ· delatio rei judici.
ἐφήδομαί τινι· delector aliqua re.
ἐφηδύνω τι· suavius reddo aliquid.
ἐφήκω· pervenio, -ire.
ἐφῆλιξ, ὁ, ἡ· adultus, -a.
ἐφηλίς, ἡ· ephêlis, -ilis, θ.
ἔφηλος, ον· ephelidas laborans.
ἐφηλόω -ῶ· clavis adfigo, aliquid.
ἐφηλωτός, ή, όν· clavis adfixus, a, um.
ἐφημερευτής, ὁ· diurnus curator.
ἐφημερεύω· 1) diurnam curationem habeo. 2) † = εἶμαι ἐφημέριος, sacerdos sum.
† **ἐφημερία, ἡ·** sacerdotium, -i, οὐ.
ἐφημερινός, ή, όν· cotidianus, a, um.
ἐφημέριος, α, ον· unius, diei. † ὁ ἐφημέριος, sacerdos, -odis, ἀ.
ἐφημερίς, ἡ· diarium, -i, οὐ. ephemeris, -idis, θ. commentarii diurni; acta diurna.
ἐφήμερος, ον· diurnus, a, um; unius diei. ζωΰφιον ἐφήμερον, bestiola quae unum diem vivit.
ἐφησυχάζω τινί· in aliqua re acquiesco (-evi, -ere).
ἐφθαρμένως· corrupte.
ἑφθήμερος, ον· septem dierum.
ἑφθημιμερὴς τομή· semiseptenaria caesura.
ἑφθοπώλης, ὁ· qui cocta vendit.
ἑφθοπωλεῖον, τό· locus ubi cocta veneunt.
ἑφθός, ή, όν· coctus, a, um; elixus, a, um.
ἐφιάλτης, ὁ· 1) incubo, -onis, θ. nocturna supressio. *2) *νεοελ. μεταφ.* οὗτος (ὁ ἄνθρ.) μοῦ εἶνε ἐφιάλτης, ille mihi permolestus est.
ἐφιδρόω -ῶ· insudo, -ere.
ἐφίδρωσις, ἡ· tenuis sudor; sudor, -oris, ἀ.
ἐφιζάνω τινί· insideo aliquid.
ἐφίημι· 1) injicio, -ere; immitto, -ere, aliquid. 2) remitto, -ere, aliquid. 3) ἐπὶ δικῶν· ἐφίημι εἴς τινα, ἐφίημι εἰς ἕτερον δικαστήριον τὴν δίκην, adpello (-are) ad aliquem, provoco ad judicem majorem.
ἐφικνέομαι -οῦμαί τινος· 1) adsequor (-cutus sum, -i) aliquid. οὐκ ἐφικνοῦμαι τῆς φρονήσεώς τινος, non adsequor prudentiam alicujus. 2) ἐφικν. τι ἢ ἐπί τι, pervento in (locum). 3) ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων ἡ μνήμη ἐφικνεῖται, post hominum memoriam.
ἐφικτός, ή, όν· quem adsequi (adipisci) possumus. ὅθ. = adsequabilis, e. ἔργον ἐφικτόν, quod effici potest. λόγος ἐφικτός, facilis ad intelligendum. ὅσον ἐφικτόν, ὡς ἐφικτόν, pro viribus. ἐφικτόν ἐστι, effici potest.
ἐφίμερος, ον· exoptatus, gratus.
ἐφιππάζομαι, ἐφιππεύω· equito super.
ἐφίππιον, τό· sella (equi); ephippium, -ii, οὐ.
ἔφιππος, ον· qui equo vehitur; eques, -itis. ἔφιππος ἀνδριάς, statua equestris.
ἐφιπποτοξότης, ὁ· sagittarius equester.
ἐφίπταμαι· involo, advolo, -are.

ἐφίστημι (ἐπιστήσω, ἐπέστησα)· 1) ἐφίστημί τί τινι, sisto, collocо aliquid juxta aliquid. ἐπέστησε ταῖς θύραις φύλακας, juxta portas custodes collocavit. 2) ἐφίστημί τινά τινι (= προΐστημί τινά τινος), praeficio aliquem alicui rei. ἐφίστημί τινα τῇ ἐπαρχίᾳ, praeficio aliquem provinciae. ἐπέστην τινί, ἐφεστηκά τινι, ἐφίσταμαί τινι, praesum (praefui) alicui rei. ὁ ἐφεστὼς ἐφεστηκώς (ἐφιστάμενος) τινι, praefectus alicui. 3) ἐφίστημι (ἐπέστησα) τὸν νοῦν (τὴν διάνοιάν) τινι, adverto animum ad rem, animo incumbo ad rem. 4) ἐφίστημί τι (= σταματῶ τι), sisto, reprimo, inhibeo. coerceo aliquid. 5) ἐφίσταμαί τιν immineo (-ere) alicui. ἐφεστηκὼς κίνδυνος τῇ πόλει, instans, immineus periculum urbi. 6) ἐπέστη ἡ ἡμέρα, ὁ καιρὸς (ἡ ὥρα), dies, tempus institit (pervenit).

ἐφοδεία, ἡ· circuitio, -onis, θ.

ἐφοδεύω· 1) circumeo, -ire, aliquid (τὴν χώραν regionem). 2) vigilias circumeo.

ἐφοδιάζω· 1) ἐφοδιάζω τινά, ad viam instruo aliquem; instruo aliquem rebus necessariis; commeatu instruo aliquem. *2) ἐφοδιάζω πόλιν, φρούριον, στρατόν, commeatum in urbem, in castellum infero, frumentum ἢ commeatum exercitui provideo. 3) **ἐφοδιάζομαι**, irstruor (-ctus sum, -i) aliqua re. πᾶσι τοῖς ἀναγκαίοις ἐφωδιασμένος, η, ον, omnibus rebus instructus, a, um.

ἐφόδιον, τό· 1) = ὁδοιπόριον, viaticum, -i, οῦ. 2) = τὰ ἐπιτήδεια, commeatus, -us, ἀ. 3) subsidium, adjumentum, -i, οῦ.

1. **ἔφοδος, ἡ**· 1) = δίοδος, commeatus, -us, ἀ. 2) = προσβολή, impetus, -us, ἀ. *3) ἐξ ἐφόδου ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, impressione facta urbem expugnaverunt.

2 **ἔφοδος** (= περίπολος), **ὁ**· circitor, -oris, ἀ.

3. **ἔφοδος, ον**· ad quem aditus est.

ἐφόλκιον, τό· scapha, -ae, θ. lembus, -i, ἀ

ἐφολκός, όν· attrahens, -ntis.

ἐφοπλίζω· paro, -are; instruo, -ere; armo, -are.

***ἐφοπλιομὸς** (πλοίου)· armamenta.

ἐφορατικός, ή, όν· aptus ad res inspiciendas.

ἐφοράω -ῶ· 1) intueor, -eri; perlustro, -are, aliquid. 2) = προορῶ, prospicio, -ere. 3) **ἐπεῖδον**, ες, εν, vidi, vidisti, vidit.

ἐφορεία, ἡ· 1) inspectio, -onis, θ. *2) = οἱ ἔφοροι, inspectores, -um, ἀ.

ἐφορεῖον, τό· ephorum curia; comitium, -ii, οῦ. (Νέπ. Ἀγησ. 4. 2).

ἐφορεύω· inspector sum

ἐφορμάω -ῶ τινι impetu facio, irruo (-ui, -ere) in aliquem

ἐφορμέω -ῶ· in statione sum.

ἐφόρμησις, ἡ· impetus, us, ἀ. invasio, -onis, θ.

ἐφορμίζω· navem ad stationem adpello ἐφορμίζομαι εἰς λιμένα, portum subeo

ἐφόρμισις, ἡ· statio in portu.

ἐφορμος, ον· qui in statione est.

ἔφορος, ον· inspiciens, -ntis ὁ ἔφορος, inspector, -oris, ἀ. ephorus, -i, ἀ.

ἐφ' ὅσον· quantum; quoad.

ἐφυβρίζω τινὰ ἤ τι contumeliâ afficio aliquem; insulto, -are, in aliquid.

ἐφυβριστής, ὁ· contumeliosus.

ἐφυβρίστως· contumeliose.

ἐφυγραίνω· humecto, -are. ἐφυγραίνομαι, humector, -ari.

ἔφυγρος, ον· humens, -ntis.

ἐφυδάτιος, ον· aquaticus, a, um

ἔφυδρος, ον· aquosus, a, um

ἐφυμνέω -ῶ· decanto; celebro

ἐφύπερθε(ν)· superne; desuper

ἐφυπνώττω· indormio, -ire.

ἐφυστερίζω· posterior invenio.

ἐχέγγυος, ον· idoneus sponsor alicujus rei. **ἐχύγγυον, τό,** sponsio, -onis, θ. fides, -ei, θ.

ἐχεμυθέω -ῶ· linguam contineo; verba supprimo; sileo, -ere.

ἐχεμυθία, ἡ· taciturnitas, -atis, θ.

ἐχέμυθος, ον· linguam cohibens; taciturnus, a, um.

ἐχεφρονέω-ῶ· prudens sum; sapio.

ἐχεφροσύνη, ἡ· prudentia, -ae, θ.

ἐχέφρων, ον· prudens, -ntis; ἔσο ἐχέφρων, sapias

ἐχεφρόνως· prudenter.

ἐχθαίρω καὶ **ἐχθαιρομαί** τινα· odi

aliquem. ἐχθαίρομαί τινι, odio sum alicui.

ἐχθές, χθές· heri.

ἐχθεσινός, ή, όν· hesternus, a, um. ἡ ἐχθεσινὴ ἡμέρα, hesternus dies.

ἔχθιστος, η, ον· invisissimus, infensissimus, inimicissimus, a, um.

ἔχθος, τό· odium; inimicitiae

ἔχθρα, ἡ· inimicitiae, -arum, θ. hostilitas, -atis, θ ἔχω ἔχθραν πρός τινα, habeo inimicitias cum aliquo. ἀποτίθεμαι τὴν ἔχθραν, depono inimicitias

ἐχθρεύω τιν', (**ἐχθρεύομαί** τινα)· inimicus sum alicui; odi aliquem

ἐχθρικός, ή, όν· inimicus, a, um; hostilis, e. αἱ ἐχθρικαὶ δυνάμεις, copiae hostiles ἢ hostium.

ἐχθρικῶς ἔχω (διάκειμαι) πρός τινα· inimicus sum alicui, infenso animo in aliquem sum.

ἐχθροδαίμων· invisus diis

ἐχθρόξενος, ον· osor hospitum.

ἐχθροποιός, ά, όν· inimicum reddens.

ἐχθρός, ά, όν· 1) = μισητός, invisus (a, um) alicui. 2) = δυσμενής, inimicus, a, um; infensus, a, um. ἐχθρός τινί εἰμι, inimicus sum alicui. ὁ ἐχθρός τινος, inimicus, -i, ἀ. (alicujus). ὁ ἐμὸς ἐχθρός, inimicus meus. ἡ ἐχθρά, inimica, -ae, θ 3) = πολέμιος, hostilis, e. ὁ ἐχθρός, οἱ ἐχθροί, hostis, hostes. **ἔχθιστος**, ἴδε ἐν λ.

ἐχθρῶς· infense; hostiliter; odiose. ἐχθρῶς ἔχω πρός τινα. infenso animo in aliquem sum; inimicus sum alicui.

ἔχιδνα, ἡ· vipera, -ae, θ echidna, -ae, θ.

ἐχιδναῖος, α, ον· viperinus, a, um; echidnaeus, a, um.

ἐχιδνόδηκτος = ἐχιόδηκτος.

ἐχιδνοειδής, ἐχιδνώδης, ες· vipercus, a, um.

Ἐχινάδες νῆσοι· Echinadae, -arum, θ.

ἐχινομῆτραι, αἱ· echinometrae.

ἐχῖνος, ὁ· echinus, -i, ἀ.

ἐχινώδης, ες· echinatus, a, um.

ἐχιόδηκτος, ον· a vipera morsus

ἔχις, ὁ· anguis; vipera.

ἐχίτης (λίθος)· echites, -ae, ἀ.

ἔχμα, τό· retinaculum, -i, οῦ.

ἐχόμενος, η, ον· proximus, a, um. ἐχόμενόν ἐστι, proximum est, sequitur. τοῦ ἐχομένου ἔτους, anno sequente.

ἐχομένως· protinus; statim.

ἐχόντως νοῦν· prudenter; scite.

ἐχυρός, ά, όν· munitus, a, um; firmus, a, um; tutus, a, um. ἐν τῷ ἐχυρῷ εἰμι, in tuto sum.

ἐχυρότης, ἡ· munitio; firmitas.

ἐχυρόω -ῶ· munio; firmo, -are.

ἔχω· 1) *μεταβ.* α) = ἔστί μοί τι, habeo (-ui, itum, -ere) aliquid; est mihi aliquid. ἔχω γυναῖκα, uxorem habeo. ἔχω χρήματα, est mihi pecunia. ἐλπίδα ἔχω, mihi spes est. ἐλπίδα ἔχω ἔν τινι, spem habeo in aliquo. φιλίαν ἔχω πρός τινα, amicitia est mihi cum aliquo. ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, abire in animo habeo. οὐκ ἔχω ὅ,τι χρὴ λέγειν, quid agam non habeo. περιουσίαν ἔχω, dives, opulentus sum. ὁ ἔχων, dives, opulentus *φράσ.* ἐν αἰτίᾳ ἔχω τινά, accuso aliquem. ἐν ὀργῇ ἔχω τινά, irascor alicui. β) = παρέχω, habeo, affero: ἡ ἀνάμνησις ἔχει ἡδονήν, recordatio habet delectationem. ἔχει μεγάλους κινδύνους τῇ πόλει, magna urbi pericula affert γ) = κατέχω, κρατῶ, habeo, teneo, obtineo, -ere. ἔχω τι τῇ χειρί, teneo aliquid manu. ὕπνος, κακόν, γόλος ἔχει με, somnus, malum, ira tenet ἢ obtinet me. δ) = κέκτημαι, habeo, possideo, -ere. ἔχω ἀγρόν, possideo agrum. ἔχω δύναμιν, vim possideo. ε) (μετ' ἀπαρεμφ.) = δύναμαι, habeo, possum, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, non habeo dicere, non possum dicere. 2) *ἀμεταβ.* (μετ' ἐπιρ.) = διάκειμαι, me habeo; sum. καλῶς ἔχω, εὖ ἔχω, bene me habeo (ἢ bene habeo). πῶς ἔχεις; quomodo te habes? ut vales? καλῶς ἔχω, εὖ ἔχω, bene me habeo, valeo. πῶς ἔχει ὁ φίλος; amicus quomodo se habet? ut valet amicus? ὁ φίλος ἔχει κακῶς, amicus graviter se habet. τὸ πρᾶγμα καλῶς ἔχει, res male (se) habet. ποικίλως ἔσχε τὰ κατὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, varie habita est ejus rei forma. τούτων οὕτως ἐχόντων, quae cum ita sint. *φράσ.* ἐρωτικῶς ἔχω, amore captus sum φιλίως ἐχθρῶς (ἐχθρικῶς) ἔχω πρός τινα, amicus, inimicus sum alicui. ἀμφιβόλως ἔχω, dubito. δι' ἐλπίδος ἔχω, spero. ἀμφί τι ἢ περί τι ἔχω,

occupatus sum in aliqua re. 3) *περιφρ.* ἔχω μαθών, habeo exploratum. ἔχω θαυμάσας, admiror. 4) ἔχομαι· α) *παθητ.* = κατέχομαι, teneor (-eri) ab aliquo ἢ aliqua re. ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ πάθους ἔχομαι, irâ, desiderio teneor. ἔχομαι ὑπό τινος, teneor ἢ captus sum ab aliquo. β) *μέσ.* ἔχομαί τινος ἢ ἐν τινι, haereo (haesit, -ere) aliqua re. ἡ φωνὴ ἔσχετο ἐν τῷ λάρυγγι, vox faucibus haesit. *μετφ.* ἔχομαι τῶν βιβλίων, haereo in libris. ἔχομαι τῆς χλαμύδος, prehendo chlamydam. ἡ Εὐρώπη ἔχεται τῆς Ἀσίας, Europa cum Asia continens est.

ἐψανός, ή, όν· coctilis, e.

***ἐψές·** heri vesperi.

ἐψευσμένως· falso.

ἔψημα, τό· coctile, -is, οῦ.

ἔψησις, ἡ· coctio, -onis, θ.

ἐψητήρ, ἐψητής· coctor, -oris, ἀ.

ἐψητήριον· vas in quo coquitur.

ἐψητός, όν· 1) coctus, a, um. *2) = ὀπτός, assus, a, um. τὸ ἑψητὸν (= τὸ ὀπτόν), assum, -i, οῦ. assa caro.

ἕψω· coquo, -ere.

ἕωθεν· a primo mane; matutine: mane.

ἑωθινός, ή, όν· 1) matutinus, a, um. τὸ ἑωθινὸν τῶν ὀρνίθων μέλος, cantus volucrum matutinum. τὸ ἑωθινόν, matutinum tempus. *2) τὸ ἑωθινὸν σάλπισμα, quarta vigilia. τὸ ἑωθινὸν σαλπίζω, ad quartam vigiliam signum do.

ἑωλοκρασία, ἡ· mixtura pridiana.

ἕωλος, ον· 1) pridianus, a, um; marcidus, a, um. ἕωλος ἄρτος, panis mucidus. 2) obsoletus, a, um.

ἑῷος, α, ον· matutinus, a, um.

1. **ἕως, ἡ·** aurora, -ae, θ. πρὸς ἕω, ad auroram; ab oriente.

2. **ἕως·** 1) donec. 2) dum. περίμενε, ἕως ἂν ἔλθω, exspecta, dum veniam. 3) quoad. ἕως ἂν ζῇ, quoad vivet. 4) ἕως σήμερον, usque ad hodiernum diem. ἕως ἄρτι, ἕως νῦν, usque ad hoc tempus. *5) *νεοελ.* ἕως τρεῖς χιλιάδες, circiter tria millia.

Ἑωσφόρος, ὁ. Lucifer, -i, ἀ.

Ζ

Ζ, ζ (ζῆτα), τὸ ἕκτον γράμμα, litera Z. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ζ' = septem καὶ septimus, τὸ δὲ ,ζ = septies mille.

ζα- (μόρ. ἀχώρ.)· valde; maxime.

ζάθεος, ον· maxime divinus, a, um.

Ζάκανθα, Ζάκανθος, ἡ· Saguntum, -i, οῦ.

ζάκοτος, ον· valde iracundus, a, um.

Ζάκυνθος, ἡ· Zacynthus, -i, θ. Ζακύνθιος, α, ον, Zacynthius, a, um.

ζάλη, ἡ· 1) procella, -ae, θ. tempestas, -atis, θ. *2) *νεοελ.* = σκοτιδινία, vertigo, -inis, θ.

***ζαλίζω** τινά· 1) = σκοτιδινίαν προξενῶ, vertiginem alicui affero. ὁ οἶνος οὗτος ζαλίζει, hoc vinum caput tentat. **ζαλίζομαι** (= σκοτιδινιῶ), vertigine laboro ἢ corripior. 2) alicui molestiae sum; alicui molestus sum. μή με ζαλίζῃς, noli mihi molestus esse. οὐὲν ζαλίζομαι διὰ τοῦτο, illud non me turbat; illud non curo.

Ζάλμοξις, ὁ· Zalmoxis, -is, ἀ.

Ζάμα, ἡ· Zama, -ae, θ.

ζαμενής, ές· vehemens; animosus.

ζαπληθής, ές· valde plenus, a, um.

ζάπλουτος, ον· praedives, -itis.

ζάπυρος, ον· valde igneus, a, um.

ζατρεφής, ές· bene nutritus, a, um.

***ζάχαρη, ζάχαρις** (= σάκχαρον)· saccharum (-on), -i, οῦ. γλυκὺς ὡς ζάχαρη, dulcissimus, a, um.

***ζαχαροπλαστεῖον, τό·** dulciarium, -ii, οῦ.

***ζαχαροπλάστης, ὁ·** dulciarius, -ii, ἀ. condimentarius, -ii, ἀ.

ζάω -ῶ· in vita sum; vivo (vixi, victum, -ere): ζῇ τις, ζῶμεν, ζῶσι, (τριτοπρ.) vivitur. ἐζησεν ἔτη εἴκοσι, vixit annos viginti. οὕτω ζῴην, ut vivam. μὴ ζῴην, εἰ οἶδα, ne vivam, si scio. ἐνδεῆ βίον ζῶ, in egestate vivam dego. ἡδὺν βίον ζῶ, suaviter vivo. εὐδαιμόνως ζῶ, bene, beate vivo. εὐδαίμονα βίον ζῶ, beatam vitam vivo. γάλακτι, τυρῷ, λαχανοις ζῶ, lacte caseo, oleribus vivo. ἀπὸ λῃστείας ζῶ, e rapto vivo. ἀπὸ ταλασιουργίας ζῶ, vitam ex colo tolero; victum ex colo quaero. ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, e natura ἢ convenienter naturae vivere. ἐκ τῆς ἐμῆς ἐργασίας οὐ δύναμαι ἐπαρκῶς ζῆν, labor meus (opera mea) non sufficit ad vitam tuendam, ad sumptos meos tolerandos, ad victum meum. *προστ.* ζῆθι! vive! ζήτω! vivat! ζήτω ἡ πατρίς! vivat patria! **ἀπαρέμφ.** τὸ ζῆν, vita, -ae, θ. ἀπαλλάττομαι τοῦ ζῆν, (e) vita cedo. τὰ πρὸς τὸ ζῆν, vita, -ae, θ. συνήθ. victus, us, ἀ. ἐργαζόμενος κερδαίνω τὰ πρὸς τὸ ζῆν, vitam labore quaero. **ἐπὶ ἀψύχ.** ζῶσα φωνή, viva vox. ζῶσα εἰκών, viva imago. *μετφ.* vivo; valeo; vigeo. **εὖ ζῶ** ἰδὲ **εὖ.** *μετχ.* **ἐπιθ.** ζῶν, vivens, -ntis; vivus, a, um. ζῶν καὶ βλέπων, vivus videnque.

ζέα, ἡ· zea, -ae, θ. far, -ris, οῦ.

ζείδωρος γῆ· alma terra.

ζέμα, τό· decoctum. -i, οῦ.

***ζεματίζω·** 1) fervefacio, -ere. *2) aquâ calidâ perfundo aliquid ἢ aliquem. ***ζεματίζομαι,** aquâ calidâ perfundor. ζεματισμένος, calidâ aqua perfusus, a, um.

ζέσις, ἡ· fervor, -oris, θ. μετὰ ζέσεως, cum fervore, ferventer.

***ζέστη, ζέστα, ἡ·** calor, -oris, ἀ.

***ζεσταίνω·** calefacio (-ere) aliquem ἢ aliquid. **ζεσταίνομαι,** calesco, -ere.

ζεστός, ή, όν· fervens, -ntis, fervidus, a, um; calidus, a, um.

ζευγάριον, τό· 1) vile par bucularum. *2) = ζεῦγος, par, -aris, οῦ. τρία ζευγάρια, tria paria. *3) jugum boum.

ζευγηλάτης, ὁ· arator, -oris, ἀ.

ζευγίτης, ὁ· jugo adstrictus. **ζευγῖται,** tertii census cives (Athenis).

ζεύγλη, ἡ· jugum, -i, οῦ.

ζεῦγμα, τό· 1) junctura, -ae, θ. vinculum, -i, οῦ. 2) (σχ. λόγου) zeugma.

ζεύγνυμι καὶ **ζευγνύω·** jungo (-nxi, -nctum, -ere). ζεύγνυμι ἵππους, γεφυραν, jungo equos, pontem. ζεύγνυμι ποταμὸν γεφύρᾳ, amnem ponte jungo. ζεύγνυμι τινὰ διὰ γάμου, matrimonio aliquem jungo. **ζεύγνυμαι·** jungor, junctus sum, -i. ἐζευγμένος, η, ον, junctus, a, um. ὄχημα ἵπποις ἐζευγμένον, rheda equis juncta.

ζεῦγος, τό· 1) jugum, -i, οῦ. τρία ζεύγη βοῶν, tria juga boum. 2) par, -aris, οῦ. ζεῦγος ὑποδημάτων, par calceorum. τρία ζεύγη περιστερῶν, tria paria columbarum.

ζευγοτροφέω -ῶ· equos curules alo.

ζευγοτρόφος· equos curules alens.

ζευκτηρία, ἡ· ligamen, -inis, οῦ.

ζευκτήριος· copulatorius, a, um.

ζευκτός, ή, όν· junctus, a, um.

Ζευξίδαμος, ὁ· Zeuxidamus, -i, ἀ.

Ζεύξιππος, ὁ· Zeuxippus, -i, ἀ.

ζεῦξις, ἡ· conjunctio, -onis, θ.

Ζεῦξις, ὁ· Zeuxis (pictor).

Ζεύς, ὁ· Jupiter, Jovis, ἀ. ἐκ Διὸς γεγονώς, a Jove natus. ὁ Στήσιος Ζεύς, Jupiter stator. νὴ (τὸν) Δία, μὰ (τὸν) Δία, per Jovem.

ζεφυρικός· ad zephyrum pertinens.

Ζέφυρος, ὁ· Zephyrus, -i. ἀ.

ζέω· 1) = βράζω, ferveo, -ere; bullio, -ire. τὸ ζέον ὕδωρ, fervens aqua. *μετφ.* ἡ ζέουσα ὀργή, fervens ira. 2) = πυροῦμαι, fervesco, -ere. 3) ζέω τινὸς (= μεστός εἰμί τινος), ferveo aliqua re.

ζῇ, ζῆθι, ζήτω· ἰδὲ **ζάω ζῶ.**

***ζήλεια, ἡ·** invidia, -ae, θ.

***ζηλευτός, ή, όν·** invidendus, a, um; beatus, a, um.

***ζηλεύω·** 1) aemulor, -ari, aliquem ἢ aliquid. 2) vehementer desidero aliquid. 3) = φθονῶ, invideo, -ere.

ζῆλος, ὁ· 1) = φθόνος, invidia, -ae, θ. 2) = ζηλοτυπία, aemulatio, -onis, θ. 3) = σφοδρὰ ἐπιθυμία, studium, -ii, οῦ. diligentia, -ae, θ. μετὰ ζήλου, studio, studiose. μετὰ ζήλου πράττω τι, studium meum in re aliqua pono. δι' ὑπερβάλλοντα ζῆλον (ἐξ ὑπερβολικοῦ ζήλου), nimio studio.

ζηλοτυπέω -ῶ· zelotypiâ affectus sum; aemulor (-ari) alicui; invideo (-ere) alicui.

ζηλοτυπία, ἡ· zelotypia, -ae (Κικέρ.); aemulatio, -onis, θ. invidia, -ae, θ.

ζηλότυπος, ον· zelotypus, a, um; aemulus, a, um; invidus, a. um.

ζηλόω -ῶ τινα ἢ τι· 1) aemulor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid.

ὧν τὰς δόξας ζηλοῖς, μιμοῦ τὰς πράξεις, quorum gloriam aemularis, imiteris et facta. 2) ζηλῶ βίον ἀπράγμονα, vitam a negotiis abhorrentem colo. 3) ζηλῶ τινά τινος (= μακαρίζω), beatum praedico, beatum censeo aliquem (ἢ aliquid) ob rem aliquam. 4) = ζηλοτυπῶ, aemulor ἢ invideo alicui. 5) = θηρῶ τι, sector (-ari) aliquid.

ζήλωμα· facinus aemulum.

ζήλωσις, ἡ· 1) aemulatio, -onis, θ. 2) sectatio, -onis, θ.

ζηλωτέος, α, ον· aemulandus a, um.

ζηλωτής, ὁ· 1) aemulator; aemulus. ζηλωτὴς τῆς πατρῴας ἀρετῆς, aemulus paternae virtutis. 2) ζηλωτής τινος, sectator, -oris, ἀ. ζηλωτὴς τοῦ θεοῦ, sectator Dei.

ζηλωτικός, ή, όν· aemulans, -ntis.

ζηλωτικῶς· aemulanter.

ζηλωτός, ή, όν· aemulatione dignus (a, um); dignus quem aemulemur. ζθ. = beatus, a, um.

ζημία, ἡ· 1) damnum, -i, οὐ. detrimentum, -i, οὐ. ἐπὶ ζημίᾳ τινός, damno alicujus. φέρω τινὶ ζημίαν, detrimentum alicui affero. 2) ζημία χρημάτων, mulcta, -ae, θ. ζημίαν ἐπιτίθημι, mulctam impono. 3) = ποινή, poena, -ae, θ.

ζημιόω -ῶ τινα· 1) damnum do alicui; damno ἢ detrimento afficio aliquem. 2) ἀργυρίῳ ζημιῶ τινα, aliquem pecuniâ mulcto. ἀειφυγίᾳ τινὰ ζημιῶ, aliquem exsilio mulcto. 3) *ζημιοῦμαι*, damnum, detrimentum accipio (capio, facio). τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα δεσμοῖς, θανάτῳ ζημιοῦνται, vitia hominum vinculis, morte mulctantur.

ζημιώδης, ες· damnosus, a, um.

ζημίωσις, ἡ· mulctatio, -onis, θ.

Ζηνοβία, ἡ· Zenobia, -ae, θ.

Ζήνων, ὁ· Zeno, -onis, ἀ.

ζῆτα· zeta.

ζηταρετησιάδης, ὁ· virtutaucupida, -ae, ἀ.

**ζητεύω·* mendico, -are.

ζητέω -ῶ τινὰ ἤ τι· quaero (quaesivi, quesitum, -ere) aliquem ἢ aliquid. εὑρήσεις ζητῶν, invenies quaerens ἢ quaerendo. ἐζήτουν σέ, quaerebam te. ζητῶ αἰτίαν, πρόφασιν, causam quaero. ζητεῖται, queritur. ζητῶ μαθεῖν παρά τινος, quaero ex (de) aliquo aliquid. ζητῶ μαθεῖν παρὰ σοῦ, τί φρονεῖς, quaero ex te, quid sentias. 2) = αἰτῶ τι, peto, -ere; posco, -ere, aliquid. ζητῶ ὑπατείαν, peto consulatum. ζητῶ τινά τι, peto ab aliquo aliquid. τοὺς ἄλλους ὀβολὸν ζητεῖ, ab aliis obolum petit. 3) = προσπαθῶ, studeo, conor, volo: ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, studes, conaris hoc nobis persuadere.

ζήτημα, τό· quaestio, -onis, θ.

ζητήσιμος, ον· quaerendus, a, um.

ζήτησις, ἡ· 1) quaestio, -onis, θ. 2) petitio, -onis, θ.

ζητητέος, α, ον· quaerendus, a, um. ζητητέον, quaerendum (est).

ζητητής, ὁ· quaesitor, -oris, ἀ.

ζητητικός, ή, όν· studiosus indagandi; aptus ad quaestiones quaerendas. ζ. τῶν πραγμάτων, investigator rerum.

ζητητός, ή, όν· quesitus, a, um.

ζιγγίβερις, ἡ· zingiberis, -is, θ.

ζιζάνιον, τό· zizanium, -ii, οὐ.

ζίζυφον, τό· zizyphum, -i, οὐ.

ζορκάς, ἡ· dama, -ae, θ.

ζοφερός, ά, όν· caligenosus, a, um. ζοφερός εἰμι, caligo, -are.

ζόφος, ὁ· caligo, -inis, θ. tenebrae, -arum, θ.

ζοφόω -ῶ· caliginem ἢ tenebras offundo. *ζοφοῦμαι*, caligo, -are.

ζοφώδης, ες· caligenosus, a, um.

ζόφωσις, ἡ· obscuratio, -onis, θ.

**ζυγαριά, ἡ·* libra, -ae, θ.

**ζυγιάζω, ζυγίζω·* 1) pendo, -ere; pondero, -are, aliquid. 2) *οὐδ.* ἕκαστον ἑξήκοντα λίτρας ζυγίζει, sexagena pondo pendunt.

ζύγιον (ζύγι)· pondus, -eris, οὐ. ζύγια, pondera.

ζύγιος, ον· jugalis, e. οἱ ζύγιοι ἵπποι, equi jugales ἢ ἁπλ. jugales. ἡ Ζυγία Ἥρα, Zygia, -ae, θ.

ζυγοειδής, ές· jugo similis, e.

**ζύγισμα, τό·* ponderatio, -onis, θ.

ζυγόδεσμον, τό, ζυγοδέτης, ὁ· lorum (quo temo alligatur jugo).

ζυγομαχία, ἡ· rixa, -ae, θ.

ζυγός, ὁ· 1) jugum, -i, οὐ. ἐπιτίθημι ζυγὸν τοῖς ταύροις, impono jugum tauris. 2) *μετφ.* = ἡ δουλεία: ἄγω

τινὰ ὑπὸ τὸν ζυγὸν (= ὑποδουλῶ τινα), aliquem jugo adigo. ἀποσείομαι τὸν ζυγόν, jugum excutio. πέμπω τοὺς πολεμίους ὑπὸ τὸν ζυγὸν (= ἀναγκάζω τοὺς π. διελθεῖν ὑπὸ τὸν ζυγόν), hostes mitto sub jugum. 3) δάχις ὄρους (κοιν. ὁ ζυγός), jugum, -i, οὐ. 3) = ζυγαριά, libra, -ae, θ. trutina, -ae, θ.

ζυγόσταθμος, ὁ· libra, -ae, θ.

ζυγοστασία, ἡ· libratio, -onis, θ.

ζυγοστατέω-ῶ, ζυγοσταθμέω-ῶ τι· pondero, -are, aliquid.

ζυγοστάτης, ὁ· ponderator, -oris, ἀ.

ζυγοτρυτάνη, ἡ· trutina, -ae, θ.

ζυγοφόρος, ον· jugifer, a, am.

ζύγωμα, τό· vectis, -is, ἀ.

**ζυγώνω·* 1) adpropinquo, -are; advento, -are. 2) *μεταβ.* ζυγώνω τινά, adeo aliquem, accedo ad aliquem. δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸν ζυγώσῃ, adiri non potest.

ζύγωσις, ἡ· jugatio, -onis, θ.

ζυγωτός· jugo junctus, a, um.

ζυθοποιεῖον, ζυθοπωλεῖον, τό· cervisiae officina.

ζυθοποιός, ζυθοπώλης, ὁ· cervisiae coctor.

ζύθος, ὁ· zythum, -i, οὐ. cervisia, -ae, θ.

ζύμη, ἡ· fermentum, -i, οὐ.

ζυμίτης ἄρτος· fermentatus panis.

ζυμόω -ῶ· 1) fermento, -are. ζυμοῦμαι, fermentesco, -ere. *2) *ζυμώνω* (= φυρῶ), farinam subigo.

ζύμωμα, τό· 1) fermentum, -i, οὐ. *2) = φύρασις, farinae subactio.

ζύμωσις, ἡ· fermentatio, -onis, θ.

ζυμωτός· fermentatus, a, um.

ζωάγρια, τά· praemium pro vita servata.

ζωάριον, τό· bestiola, -ae, θ.

ζωάρκεια, ἡ· vitae adjumentum.

ζωαρκής, ές· ad vitam sufficens.

ζωγραφεῖον, τό· officina pictoris.

ζωγραφέω -ῶ· pingo (-inxi, -ictum, -ere) aliquid ἢ aliqnem. ταύτην τὴν εἰκόνα ὁ Δημήτριος ἐζωγράφησε, hanc imaginem Demetrius pinxit.

ζωγράφημα, τό, ζωγραφία, ἡ· tabula picta; pictura, -ae, θ. figura picta.

ζωγραφητός, ή, όν· pictus, a, um.

ζωγραφικός, ή, όν· pictorius, a, um.

ζωγραφική, ἡ· ars pingendi; ars picturae.

ζωγράφος, ὁ· pictor, -oris, ἀ.

ζωγρεία, ἡ· captura hominis.

ζωγρέω -ῶ· vivum aliquem capio. ζώγρει, vivum me cape.

ζωδιακὸς κύκλος· orbis signifer; orbis duodecim signorum; zodiacus, -i, ἀ.

ζώδιον, τό· 1) bestiola, -ae, θ. 2) signum in zodiaco. ζώδια, duodecim signa in zodiaco.

ζωή, ἡ· vita, -ae, θ. πρόκειται περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, agitur de vita et de morte. θυσιάζω τὴν ζωὴν ὑπὲρ πατρίδος, vitam, sanguinem profundo pro patria. ἡ μέλλουσα ζωή, vita futura.

ζωηδόν· animalium modo.

ζωηρός, ά, όν· vividus, a, um; vivus, a, um; vivax, -acis; acer, -cris.

ζωηρῶς· vivide; acriter.

ζωηφόρος, ον· vitam afferens, -ntis; salutaris, e.

ζωϊκός, ή, όν· animalis, vitalis, e.

ζῶμα, τό· cingulum, -i, οὐ.

ζωμάρυστρον, τό· trulla, -ae, θ.

ζώμευμα, τό· jurulentia, -ae, θ.

ζωμίδιον, τό· jusculum, -i, οὐ.

ζωμός, ὁ· jus, -uris, οὐ. sorbitio, -onis, θ.

ζωνάριον, τό· cingillum, -i, οὐ.

ζώνη, ἡ· zona, -ae, θ. cingulum, -i, οὐ. balteus, -i, ἀ. τὴν ζώνην λύειν, zonam solvere. ζώνη τῆς γῆς, zona, -ae, θ. plaga, -ae, θ. ἡ διακεκαυμένη ζώνη, exusta zona, plaga fervida. αἱ κατεψυγμέναι ζῶναι, glacialis plaga mundi, zonae glaciales. αἱ εὔκρατοι ζῶναι, temperata plaga mundi; zonae temperatae.

ζώννυμι καὶ *ζωννύω·* cingo (cinxi, cinctum, -ere). *ζώννυμαι*, cingor, cinctus sum, -i. ἐζωσμένος, η, ον ἢ ζωσθείς, εῖσα, έν, cinctus, a, um.

ζωνοειδής, ές· zonae similis.

**ζωντανεύω* (= ἀναβιῶ)· 1) revivisco, -ere. 2) ad vitam revoco.

**ζωντανός, ή, όν·* vivus, a, um.

ζωογενής, ές· animalis, e.

ζωογονέω -ῶ· 1) vivum gigno. 2) vivifico (-are) aliquem ἢ aliquid. vitam infundo ἢ reddo (alicui). ὁ ζωογονῶν, vivificator, -oris, ἀ. ἡ ζωογονοῦσα, vivificatix, -icis, θ.

ζωογόνησις, ἡ· generatio animalis. *1) vivificatio, -onis. θ

ζωογονία, ἡ· generatio animalis.

ζωογόνος, ον· 1) viviparus, a, um. 2) vitalis, e.

ζωοδότειρα, ἡ· vitam largiens.

ζωοδότης, ὁ· vitae largitor.

ζωόδωρος, ον· vitam donans.

ζωοδόχος, ον· vivificus, a, um

ζωοειδής, ές· animalis speciem referens.

ζωοθυσία· animalium sacrificium.

ζωοθυτέω -ῶ· animal sacrifico

ζωοκτονία, ἡ· caedes animalium.

ζωοκτόνος· interfector animalium.

***ζωολατρεία, ἡ·** adoratio animalium.

***ζωολάτρης, ὁ·** adorator animalium.

***ζωολογία, ἡ·** doctrina de animalibus.

ζωολόγος, ὁ· animalium magister.

ζωόμορφος, ον· animalis formam habens

ζῶον, τό· 1) = ἔμψυχον, animal, -alis, οῦ. 2) = ἄλογον ζῶον, bestia, -ae, θ. τὰ ζῶα, bestiae, -arum.

ζωοπάροχος, ον· vitam largiens.

ζωοποιέω -ῶ· vivifico (-are) aliquem ἢ aliquid. ὁ ζωοποιῶν, vivificator, -oris, ἀ.

ζωοποίησις, ἡ· vivificatio, -onis, θ.

ζωοποιός, ὁν· vivificus, a, um.

ζωοπώλης, ὁ· animalium venditor.

ζωός, ή, όν· vivus, a, um.

ζωοστάσιον, τό· stabulum, -i, οῦ.

ζωότης, ἡ· facultas animalis

ζωοτοκέω -ῶ· animal gigno.

ζωοτοκία, ἡ· animalis generatio.

ζωοτόκος, ον· animal gignens.

ζωοτροφεῖον, τό· vivarium, -ii, οῦ.

ζωοτροφέω -ῶ· animalia alo.

ζωοτροφία, ἡ· 1) nutritio animalium. *2) ζωοτροφίαι, cibaria, -orum.

ζωοτρόφος, ον· pecudes alens.

ζωοφαγέω -ῶ· animalibus vescor.

ζωοφαγία, ἡ· victus ex carne.

ζωοφάγος, ον· carnivorus, a, um.

ζωοφορέω -ῶ· vivum animal gero.

1 **ζωοφόρος, ον·** 1) animalia ferens. 2) orbis signifer. 3) ἐν τῇ ἀρχιτ. zophorus, -i, ἀ.

2 **ζωοφόρος, ον·** vitam afferens.

ζωόφυτον, τό· plantanimalium, -ii, οῦ. ζωόφυτα, plantanimalia.

ζωπυρέω-ῶ· sopitos suscito ignes; refocillo, -are; *μετφ.* alo, augeo aliquid

ζωπύρημα, τό· suscitabulum ignis.

ζωπύρησις, ἡ· excitatio ignis.

ζώπυρον, τό· reliquiae ignis sopiti; suscitabulum ignis; scintilla, -ae, θ. *μετφ.* reliquiae, -arum.

ζώπυρος, ον· ignem excitans.

ζωροποτέω -ῶ· merum bibo ἢ poto.

ζωρὸς (=ἄκρατος)· merum (vinum).

ζώσιμος, ον· vitalis, e.

ζῶσις, ἡ· cinctus, -us, ἀ.

ζωστήρ, ὁ· cingulum, -i, οῦ. cinctus, -us, ἀ. balteus, -i, ἀ.

ζωστὸς (=ἐζωσμένος)· cinctus, a, um.

ζῶστρον, τό· cinctus, -us, ἀ.

ζωτικός, ή, όν· 1) vitalis, e. ἡ ζωτικὴ δύναμις, vis vitalis. 2) animalis, e.

***ζωτικότης, ἡ·** vitalitas, -atis, θ.

ζωΰφιον, τό· bestiola, -ae, θ.

ζωώδης, ες· 1) animalis, e; 2) belluinus, a, um.

***ζωωδῶς·** animalite; animalium more.

ζωωτός, ή, όν (= ζωδίοις πεποικιλμένος), belluatus, a, um. τὰ ζωωτά, belluata tapetia.

Η

Η, η (ἦτα), τὸ ἕβδομον γράμμα, litera H. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ηʹ = octo καὶ octavus, a, um. τὸ δὲ ͵η = octies mille.

1. **ἦ·** 1) σύνδ. διαζ. aut, vel: δικαίως ἢ ἀδίκως, juste aut injuste. ἢ—ἤ, aut—aut; vel—vel: ἢ ζῆσω ἢ ἀποθανοῦμαι, aut vivam aut moriar. ἢ μᾶλλον, aut potius. 2) ἐν διαζ. ἐρωτημ. an. δοῦλος εἶ, ἢ ἐλεύθερος; servus esne, an liber? πότερον - ἤ, utrum-an. πότερον τὸν ἐχθρὸν ἢ ὑμᾶς ἀγνοεῖτε, utrum hostem, an vos ignoratis? 3) σύνδ. συγκριτ. quam: ἐκεῖνος μᾶλλον ἢ ἐγώ, ille nagis quam ego. βούλομαι ἤ, malo quam. οὐδὲν

ἄλλο ἢ, nihil aliud quam. πρότερον ἤ, ante quam. τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἦλθε, postero die quam venit. 4) ἐπιφών. ah, heus.

2. **ἦ·** 1) profecto, revera, certo. ἦ γάρ, sane. ἢ που (ἢ ἤπου), profecto. ναὶ μὰ Δία, ἦ μήν, profecto edepol. 2) ἐν ἐρωτήσ. -ne? ἦ λέγω; dicsmne? ἦ οἴει; putasne? ἦ βούλει; visne? 3. ἦ = ἦν· eram.

4. **ἦ·** 1) = ὅπου, ubi, quo. 2) = ὅπως, quomodo: ἦ ῥᾷστα, quam facillime. ἦ ἄριστον, quam optimum ἦ ἐδύνατο τάχιστα, quam celerrime (poterat).

ἦα (παρατ. τοῦ ἔρχομαι)· ibam.

ἡβάσκω· pubesco, -ere.

ἡβάω -ῶ· pubes sum; in flore aetatis adultae sum; pubesco, -ere. ἡβῶν, pubes, -eris. οἱ ἡβῶντες, puberes, ἀ.

ἥβη, ἡ· 1) = ἐφηβεία, pubertas, -atis, θ. 2) = τὸ ἐφήβαιον, pubes, -is, θ. ἥβην φύω, pubesco, -ere. 3) Ἥβη (θεά), Hebe, -es, θ.

ἡβηδόν· omnes puberes.

ἡβητικός, ή, όν· juvenilis, e.

ἤγαγον, ἠγαγόμην· ἰδὲ ἄγω.

ἡγεμονεία καὶ **ἡγεμονία, ἡ·** principatus, -us, ἀ. imperium, -ii, οῦ. dominatio, -onis, θ.

ἡγεμονεύω τινός· dux ἢ ductor sum alicujus. ἡγεμονεύομαι ὑπό τινος, imperio alicui pareo.

ἡγεμονικός, ή, όν· principalis, e. ἡγ. ἀνήρ, vir praetorius.

ἡγεμονικῶς· imperatorie; regie.

ἡγεμονίς, ἡ· regina, -ae, θ.

ἡγεμόσυνα, τά· sacrificium pro felici itinere.

ἡγεμών, ὁ· 1) ἡγ. τῆς ὁδοῦ, dux itineris. 2) ἡγ. στρατεύματος, dux, -ucis, ἀ. praetor, -oris, ἀ. 3) princeps, -ipis; rex, regis, ἀ.

ἡγέομαι -οῦμαι· 1) = προπορεύομαι, praeeo, -ire; duco, -ere. ἡγουμένης τῆς φύσεως, natura praeeunte. οἱ ἱππεῖς ἡγοῦντο, equites ducebant. 2) ἡγοῦμαί τινι, praeeo aliquem; ἡγοῦμαί τινι τὴν ὁδόν, rego aliquem. 3) ἡγοῦμαί τινος (σπ. τινί), duco (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἡγοῦμαι τοῦ στρατεύματος, duco exercitum. 3) ἡγοῦμαί τι, puto (-are) aliquid. ἡγοῦμαι μεμαθηκέναι τι, puto me aliquid didicisse. ὥσπερ ἡγοῦμαι, ut puto. ἡγήσαιο ἄν, πᾶς τις ἂν ἡγήσαιτο, putes ἢ putares.

ἡγέτης, ὁ· princeps, -ipis; dux, -ucis, ἀ.

ἡγήτειρα, ἡ· ductrix, -icis.

ἡγήτωρ, ὁ· dux, -ucis.

ἡγιασμένως· sancte; pure.

ἠγμένος, η, ον· eruditus, a, um; εὖ ἠγμένος, bene eruditus, a, um.

ἡγούμενος, ὁ· abbas, -atis, ἀ. praefectus monasterio. **ἡγουμενία,** dignitas abbatis. **ἡγουμενεύω,** abbatem ago. **ἡγουμένη, ἡγουμένισσα,** monasterio puellarum praefecta. ἰδὲ **ἡγοῦμαι.**

ἤγουν· videlicet; id est.

ἡδέως· suaviter; libenter.

1. **ἤδη** (παρατ. τοῦ οἶδα)· noveram.

2. **ἤδη** (ἐπίρ.)· 1) jam ἤδη εἰσὶ δύο μῆνες, sunt duo menses jam. πολὺν ἤδη χρόνον, ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου, jam dudum. 2) mox: ἤδη μέλλω ἐρεῖν, mox paulo dicam. 3) nunc. νῦν ἤδη, nunc jam.

ἥδιστος, η, ον· ἰδὲ **ἡδύς.**

ἥδομαι (ἥσθην) τινὶ ἢ ἐπί τινι· laetor (-atus -sum. -ari) aliqua re; delector, -ari, aliqua re (ἐπὶ τῇ τιμῇ, τῇ δόξῃ, honore, gloria). ἥσθη ταῦτα ἀκούσας, delectatus est, cum haec audivisset.

ἡδονή, ἡ· 1) = ἡδύτης, jucunditas, -atis, θ. suavitas, -atis, θ. 2) συνήθ. = τέρψις, voluptas, -atis, θ. ἡδονήν τινι παρέχω, alicui voluptatem affero. πρὸς ἡδονήν, καθ' ἡδονὴν λέγω, ad voluptatem loquor. μεθ' ἡδονῆς, cum voluptate. αἱ ἡδοναί, voluptates. 3) = τρυφή, deliciae, -arum, θ. 4) = εὐθυμία, laetitia, -ae, θ. ὑφ' ἡδονῆς σκιρτᾷ, laetitiâ exsultat. 5) = ἐπιθυμία, voluptas, libido, -inis, θ.

ἡδονικός, ή, όν· voluptarius, a, um.

ἡδονικῶς· voluptuose.

ἦ δ' ὅς (= ἔφη ἐκεῖνος)· inquit ille.

ἡδύβιος, ον· suaviter vivens.

ἡδύγελως, ω· dulce ridens.

ἡδύγλωσσος, ον· suavem linguam habens.

ἡδυεπής, ές· suaviloquus, a, um.

ἡδύκαρπος, ον· suaves fructus gignens.

ἡδύκρεως· cujus caro suavis est.

ἡδύληπτος, ον· cum voluptate acceptus, a, um.
ἡδυλιγέω -ῶ· jucunda loquor.
ἡδυλογία, ἡ· suaviloquentia, -ae, θ.
ἡδύλογος, ον· suaviloquus, a, um.
ἡδυμέλεια, ἡ· suavis canor.
ἡδυμελής, ές· suaviter canens.
ἡδυμιγής, ές· suaviter mixtus.
ἡδυντικός, ή, όν· condiens, -ntis.
ἡδυντός, ή, όν· conditus, a, um.
ἡδύνω· 1) = ἀρτύω, condio, -ire 2) = τέρπω, jucundo ἢ delecto aliquem. 3) **ἡδύνομαι·** α) condior, -iri. ἡδυσμένος, η, ον, conditus, a, um. β) jucundor, delector, -ari.
ἡδυοινία, ἡ· suave vinum.
ἡδύοινος· suave vinum habens.
ἡδυόνειρος, ον· suaviter somnians.
ἡδυοσμία, ἡ· suavis odor.
ἡδύοσμον, τό· mentha, -ae, θ.
ἡδύοσμος, ον· suaviter olens.
ἡδυόφθαλμος, ον· laetis oculis.
ἡδυπάθεια, ἡ· affectio jucunda et suavis; voluptas, -atis, θ. vita volupturia; mollities, -ei, θ. libido, -inis, θ. deliciae, -arum, θ.
ἡδυπαθέω -ῶ· voluptatibus deditus sum; voluptate fruor; deliciis utor.
ἡδυπαθής, ές· voluptatibus deditus, a, um; voluptarius, a, um; libidinosus, a, um.
ἡδύπνευστος, ἡδύπνους· suaviter spirans; jucundum odorem spirans.
ἡδυπότης, ὁ· suavis compotator.
ἡδύποτος, ον· potu dulcis. ἡδύποτα, potu dulcia.
ἡδύς, -εῖα, -ύ· 1) = γλυκύς, suavis, e; dulcis, e. 2) = τερπνός, εὐάρεστος, jucundus, a, um; laetus, a, um. ἡδὺ μοί ἐστι, jucundum mihi est. τὰ ἡδέα (= αἱ ἡδοναί), voluptates. 3) *συγκρ.* ἡδίων, ον, suavior, -ius; jucundior, -ius. *ὑπερθ.* ἥδιστος, η, ον, suavissimus, a, um; jucundissimus, a, um.
ἥδυσμα· condimentum suave.
ἡδύτης, ἡ· suavitas, -atis, θ.
ἡδυφάρυγξ· gulae gratus.
ἡδυφιλέω -ῶ· suaviter osculor.
ἡδυφραδής, ές· suaviter loquens.
ἡδυφωνία, ἡ· vocis suavitas.
ἡδύφωνος· suavem vocem habens.
ἡδυφώνως· suavi voce.
ἠθικεύομαι· moraliter loquor; de moribus disputo.
ἠθική, ἡ· 1) moralitas, -atis, θ. 2) ethice, -es, θ. morum disciplina; doctrina de moribus.
***ἠθικολόγος, ὁ·** officiorum magister; virtutis magister.
ἠθικόν, τό· moralitas, -atis, θ.
***ἠθικοποιέω - ῶ·** moralem reddo aliquem ἢ aliquid. **ἠθικοποιοῦμαι,** moralis fio.
***ἠθικοποίησις, ἡ·** morum in melius mutatio.
ἠθικός, ή, όν· moralis, e; moratus, a, um.
***ἠθικότης, ἡ·** moralitas, -atis, θ. mores recti.
ἠθικῶς· moraliter; recte.
ἤθισις, ἠθισμός· percolatio, θ.
ἠθμοειδής· coli formam habens.
ἠθμός, ὁ· colum, -i, οῦ.
ἠθογραφέω -ῶ· mores describo.
ἠθογράφος, ὁ· morum descriptor.
ἠθολογέω - ῶ· oratione exprimo mores.
ἠθολογία, ἡ· morum expressio.
ἠθολόγος, ὁ· morum effector.
ἠθοποιέω -ῶ· 1) mores formo: instituo moribus 2) mores exprimo.
ἠθοποιΐα, ἡ· morum institutio.
ἠθοποιός, όν· 1) mores instituens ἢ formans. ἠθοποιὸς λόγος, oratio morata. ἠθοποιὸς παίδευσις, eruditio animi formatrix. *2) *νεοελ.* = ὑποκριτὴς θεάτρου, actor, -oris, ἀ. histrio, -onis, ἀ. οἱ ἠθοποιοί, scenici, -orum, ἀ.
ἦθος (πληθ. **ἤθη**)· 1) mores, -um, ἀ. ἄγριον ἦθος, ἄγρια ἤθη, feri mores. ἡ τῶν ἠθῶν χρηστότης, morum probitas. ἐπιμελητὴς τῶν ἠθῶν, praefectus morum. 2) = χαρακτήρ, ingenium, -i, οῦ. τὸ ἀπάνθρωπον ἦθος, inhumanum ingenium. 3) = πάθος, affectus, -us, ἀ.
ἥκιστα· minime. **οὐχ ἥκιστα, in primis, maxime.**
ἧκον· ἀόρ. τοῦ **ἔρχομαι.**
ἠκριβωμένως· cum exacta cura et diligentia; accurate.
ἠκρωτηριασμένος, η, ον· truncus, a, um.
ἥκω· πρκμ. τοῦ **ἔρχομαι.**
ἠλακάτη, ἡ· colus, -us καὶ i, θ.
***ἠλεκτρίζω** τινὰ ἤ τι· vi electrica imbuo aliquem ἢ aliquid. *μετφ* incendo, inflammo, -are, aliquem. **ἠλεκτρίζομαι,** electrica vi imbuo. *μετφ.* me incendo.

***ἠλεκτρικός, ή, όν·** electricus, a, um
ἠλέκτρινος, ον· electrinus, a, um; electrius, a, um.
***ἠλεκτρισμός, ὁ·** electrica vis ἢ natura.
ἠλεκτροειδής, ές· electro similis.
ἤλεκτρον, τό· electrum, -i, οῦ.
ἠλεκτροφόρος, ον· electrifer, a, um.
ἠλεκτρώδης, ες· electro similis.
ἠλεός, ά, όν· stolidus, a, um.
ἡλιάζω· insolo, -are; in sole pono aliquid; ad solem expono, aliquid. *ἡλιάζομαι,* apricor, -ari.
Ἡλιαία, ἡ· Heliaea, -ae, θ.
ἡλιακόν, τό· solarium, -ii, οῦ.
ἡλιακός, ή, όν· solaris, e. ἡλιακὸς ἐνιαυτός, annus solaris.
ἡλίασις, ἡ· insolatio, -onis, θ.
ἡλιαστήριον, τό· solarium, -ii, οῦ.
ἡλιαστής, ὁ· judex in Heliaea.
ἡλιαστικός (=δικαστικός)· judicialis
ἡλιαυγής· solis splendorem habens.
ἡλιάω -ῶ· ut sol candeo.
ἠλιθιάζω· stulte ago; **stultus et** stupidus sum.
ἠλίθιος, α, ον· stultus, a, um; stolidus, a, um; stupidus, a, um.
ἠλιθιότης, ἡ· stultitia, -ae, θ. stoliditas, -atis, θ. stupiditas, -atis, θ.
ἠλιθιόω -ῶ· stultum reddo.
ἠλιθιώδης, ες· stulto similis
ἡλικία, ἡ· aetas, -atis, θ. ἡ νεαρὰ (ἡ παιδική, ἡ τρυφερὰ) ἡλικία, prima ἢ tenera aetas, **aetas puerilis,** pueritia. ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας (= ἐκ παιδός, ἐκ παίδων), a pueritia, a puero, **a** pueris, ab initio aetatis, ab ineunte aetate. ἡ ἀνδρικὴ ἡλικία, constans, integra, bona aetas, virilis aetas. ἡ καθεστηκυῖα (ἡ ὥριμος) ἡλικία, comfirmata, matura aetas. ἡ μεση ἡλικία, media aetas. ἡ προκεχωρηκυῖα (προβεβηκυῖα) ἡλικία, provecta aetas. ἡ ἐσχάτη (ἡ γεροντικὴ) ἡλικία, decrepita, extrema, exacta aetas; aetas senilis; mala aetas. ἡλικία γάμου, **aetas nuptiis matura.** ἡλικία στρατεύσιμος, aetas bello apta. ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας, flos aetatis. ἐντεῦθ. **florens** ἢ vegeta aetas, **adolescentia, juventus.** οἱ ἐν ἡλικίᾳ, **florentes** aetate, juventus. οὔπω ἐν ἡλικίᾳ ἦν, nondum adolescentiam inierat. —. ***φράσεις** (νεοελ.): ποῖον ἔτος τῆς ἡλικίας σας ἔχετε; ποίας ἡλικίας εἶσθε; quot annos natus es? quotum annum agis? ποίαν ἡλικίαν μοῦ δίδετε; τίνος ἡλικίας σᾶς φαίνομαι; quid tibi aetatis ego videor? ἡλικίαν ἔχω τριάκοντα ἐτῶν, **triginta annos natus,** tricesimum **annum agens.** ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν εἴκοσιν ἐτῶν, **cum esset annorum viginti mortuus est.**
ἡλικιώτης, ὁ, ἡλικιῶτις, ἡ· aetate par; aequalis. οἱ ἡλικιῶται, aequales.
ἡλίκος, η, ον· quantus, a, um.
ἡλιόβλητος, ον· solis radiis ictus.
ἡλιοειδής, ές· soli similis, e.
ἡλιοκαής, ές· perustus a sole.
ἡλιοκαΐα, ἡ· aestus solis.
ἡλιόκαυστος, ον· sole exustus.
ἡλιόμορφος· solis formam habens.
ἥλιος, ὁ· sol, solis, ἀ. ὁ ἀνατέλλων ἥλιος, oriens sol. ὁ δυόμενος ἥλιος, occidens sol. μικρὸν πρὸ δύνοντος ἡλίου, paulo ante solis occasum. ἅμα ἡλίῳ ἀνιόντι ἢ ἀνίσχοντι, ab sole orto.
ἡλιοσκόπιον, τό· helioscopion, -ii.
ἡλιοτρόπιον, τό· heliotropium, -ii.
Ἡλιούπολις, ἡ· Heliopolis, -is, θ.
ἡλιόω -ῶ· insolo, -are; in solo expono. **ἡλιοῦμαι,** a sole illustror.
Ἦλις, ἡ· Elis, -idis, αἰτ. -liden, ἀφ. -lide. **Ἠλεῖος,** Eleus καὶ Elius, a, um. **οἱ Ἠλεῖοι,** Elei (Elii), -orum, ἀ. **Ἠλειακός,** ή, όν, Eliacus, a, um.
ἡλίσκος, ον· claviculus, -i, ἀ.
ἡλίωσις, ἡ· insolatio, -onis, θ.
ἧλος, ὁ· clavus, -i, ἀ. σιδηροῦς ἧλος, clavus ferreus.
ἡλόω -ῶ· clavo, are (aliquid).
Ἠλύσιον πεδίον· Elysius campus; vallis Elysia.
ἡλωτός, ή, όν· clavatus, a, um; clavo fixus, a, um.
ἡμεδαπός, ή, όν· nostras, -atis.
ἡμεῖς· nos. ἡμεῖς γε, nosmet. μνήμων ἡμῶν, memor nostri. οὐδεὶς (ἐξ) ἡμῶν, nemo nostrum.
ἡμεληκμένως· negligenter.
ἡμέρα, ἡ· dies, -ei, ἀ. ἡ ἡμέρα θερμή, ψυχρά ἐστι, dies calidus, frigidus est. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, cum die, prima luce. προϊούσης τῆς ἡμέρας, multo die. **καθ' ἡμέραν,** quotidie, in dies. ἡμέραν καὶ νύκτα, diem noctem-

que. ἡμέρας καὶ νυκτός, die et nocte, diu noctuque. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, nocte (noctu) et interdiu. καθ' ἡμέραν, quotidie, in dies. μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας, post paucos dies, paucis diebus post. *δύο, τρεῖς, τέσσαρες ἡμέραι, biduum, triduum, quatriduum. *ἡμέραν παρ' ἡμέραν, alternis diebus. *ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, nostra aetate ἢ memoria. *καλὴ ἡμέρα, φίλε, salve, mi amice. ἑορτάσιμος ἡμέρα, dies festus. ῥητή, τεταγμένη ἡμέρα, dies status (stata), dies constitutus (constituta), dies dictus (dicta). μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, usque ad hanc diem.

ἡμερεύω. 1) diem transigo. *2) νεοελ. α) mitigo, -are. β) mansuesco, -ere.

ἡμερήσιος, α, ον· unius diei; diurnus, a, um. ὁ ἡμερήσιος μισθός, τὸ ἡμερήσιον, merces diurna. ἡμερησία ὁδός, iter unius diei.

ἡμερινός, ή, όν· diurnus, a, um. ἡμερινὸν φῶς, lumen diurnum. φυλακὴ ἡμερινή, praesidium diurnum.

ἡμερόβιος, ον· in diem vivens.

ἡμεροδρομέω -ῶ· cursor sum.

ἡμεροδρόμος, ὁ· cursor, -orir, ἀ.

ἡμερόκοιτος· interdiu dormiens.

ἡμερολόγιον, τό· calendarium, -ii.

*ἡμερομίσθιον, τό· merces diurna.

ἡμερονύκτιον, τό· diei et noctis spatium.

ἥμερος, ον· mansuetus, a, um; cicur, -uris; mitis, e. ζῶα ἥμερα, animalia cicura. ἥμερα φυτά, δένδρα, plantae, arbores sativae.

ἡμεροσκόπος, ὁ· diurnas excubias agens.

ἡμερότης, ἡ· mansuetudo, -inis, θ.

ἡμεροφανής, ές· interdiu lucens.

ἡμεροφύλαξ, ὁ· custos diurnus.

ἡμερόφωνος, ὁ· diem vocens.

ἡμερόω -ῶ· mansuefacio, -ere; cicuro, -are; mitigo, -are, aliquid ἢ aliquem. ἡμεροῦμαι, mansuefio (-factus sum, -ieri); mansuesco (-evi, -ere). ἡμερωμένος, η, ον, mansuetus, a, um.

ἡμέρωμα, τό· mansuefactum, -i, οὐ.

ἡμέρωσις, ἡ· mansuetudo, -inis, θ. mitigatio, -onis, θ.

ἡμερωτής, ὁ· mansuetarius, -ii, ἀ.

ἡμέτερος, α, ον· noster, -tra, -trum. ἡ ἡμετέρα, nostra patria.

ἡμιάγρυπνος, ον· semivigil, -ilis.

ἡμίανδρος· semimas, -aris, ἀ. semivir -i, ἀ. semimasculus, -i, ἀ.

ἡμιάνθρωπος, ὁ· semihomo, -inis, ἀ. semivir, -i, ἀ.

ἡμιάρρην, ὁ· semimas, -aris, ἀ.

ἡμιασσάριον, τό· semis, -issis, ἀ.

ἡμιβάρβαρος, ον· semibarbarus, a, um.

ἡμιβαφής· dimidia parte tinctus.

ἡμίβροχος, ον· semimaditus, a, um.

ἡμίβρωτος, ον· semesus, a, um.

ἡμιγέρων, ὁ· semisenex, -enis.

ἡμίγραμμον, τό· semiscripulum, -i.

ἡμίγυμνος, ον· semiamictus, a, um; seminudus, a, um.

ἡμιδακτυλιαῖος· semidigitalis, e.

ἡμιδακτύλιον· digiti dimidia pars.

ἡμιδαρεικός, όν· daricus dimidius.

ἡμιδεκάτη, ἡ· semidecima, -ae, θ.

ἡμιδιάμετρος, ἡ· semidiametros, θ.

ἡμίδουλος, ον· semiliber, a, um.

ἡμίεκτον, τό· dimidium sextarii.

ἡμιέλλην, ὁ· semigraecus, -i, ἀ.

ἡμίεργος, ον· semiconfectus, a, um.

ἡμιετής, ές· semiannuus, a, um.

ἡμίεφθος, ον· semicoctus, a, um; semicrudus, a, um.

ἡμίζωος, ον· semivivus, a, um.

ἡμιθαλής, ές· semiviridis, e.

ἡμιθανής, ές· semivivus, a, um; semianimis, e; semimortuus, a, um.

ἡμίθεος, ὁ· semideus, -i, ἀ. hemitheus, -i, ἀ. ἡ ἡμίθεος, semidea, -ae, θ. ἡμιθέων γένος, genus semideum.

ἡμίθηρ, ὁ· semifer; semivir

ἡμιθνής· semianimis, e; seminex, -icis.

ἡμίκαυστος, ἡμίκαυτος, ον· semiustus, a, um; semiustulatus, semicombustus, semicrematus, a, um.

ἡμίκενος, ον· seminanis, e.

ἡμικέφαλον, τό· sinciput, -itis, οὐ.

ἡμίκλαστος, ον· semifractus, a, um; semiruptus, a, um.

ἡμίκλειστος, ον· semiclausus, a, um; semiadapertus, a, um.

ἡμικλήριον, τό· dimidia hereditas.

ἡμίκοπος. ον· semisectus, a, um; semiamputatus, a, um.

ἡμικοτύλη, ἡ· dimidia cotyla.

ἡμικρανία· dolor dimidii capitis.

ἡμίκρανον, τό· sinciput, -itis, οὐ.

ἡμικύαθος, ὁ· cyathus dimidius.

ἡμικύκλιον, τό, ἡμίκυκλος, ὁ· semicirculus, -i, ἀ. hemicyclium, -ii, οὐ hemycyclus, -i, ἀ.

ἡμικύκλιος, ον· semicirculatus, a, um; semirotundus, a, um.

ἡμικύλινδρος· cylindrus dimidius.

ἡμικύων, ὁ· semicanis, -is.

ἡμίλευκος, ον· semialbus, a, um.

ἡμίλιτρον, τό· semilibra, -ae, θ.

ἡμίλουτος, ον· semilautus, a, um

ἡμιλοχία, ἡ· dimidia cohors.

ἡμιμάθεια, ἡ· semiperitia, -ae, θ.

ἡμιμαθής, ές· semidoctus, a, um; semiperitus, a, um; sciolus, -i.

ἡμιμανής, ές· paene insanus.

ἡμιμάραντος, ον· flaccidus, a, um; paene aridus, a, um.

ἡμιμάσητος, ον· semimansus, a, um.

ἡμιμέδιμνον, τό· semodius, -i, ἀ. semimedimnus, -i. ἐξ ἡμιμεδνίμου, semodialis, e.

ἡμιμέθυσος, ον· vino semigravis.

ἡμιμερής, ές· dimidiae partis.

ἡμίμετρον· dimidium mensurae.

ἡμιμηνιαῖος, α, ον· semestris, e. ἡμιμηνιαῖος χρόνος, semestrium, -i, οὐ.

ἡμιμναῖον, τό· dimidia mina.

ἡμιμναῖος, α, ον· dimidiam minam valens.

ἡμιμόριον, τό· dimidia pars.

ἡμίνα (= κοτύλη)· hemina, -ae, θ.

ἡμίξεστον, τό· dimidius sextarius.

ἡμίξηρος, ον· semiarefactus, a, um.

ἡμιξύρητος, ον· semirasus, a, um.

ἡμιοβόλιον, τό· semiobolus, -i, ἀ.

ἡμιολία (ναῦς)· navis piratica; myoparo, -onis, ἀ. hemiolia, -ae, θ.

ἡμιόλιος, ον· sexquialter, a, um.

ἡμιόνειος, α, ον· mularis, e.

ἡμιονηγός, ὁ· mulio, -onis, ἀ.

ἡμιονικός, ή, όν· mularis, e.

ἡμίονος, ὁ· mulus, -i, ἀ. ἡ ἡμίονος, mula, -ae, θ.

ἡμίοπτος, ον· semicoctus, a, um.

ἡμιπαγής, ές· semiconcretus, a, um.

ἡμιπαίδευτος, ον· semidoctus, a, um.

ἡμιπέπανος· semimaturus, a, um.

ἡμίπεπτος, ον· semicoctus, a, um; semicrudus, a, um.

ἡμιπηχυαῖος, α, ον, ἡμίπηχυς, υ· semicubitalis, e.

ἡμίπλεθρον, τό· semijugerum, -i.

ἡμιπληγία, ἡ· hemiplegia, -ae, θ.

ἡμιπληκτικός· hemiplegia laborans.

ἡμιπλήρης, ἡμιπλήρωτος· semiplenus, a, um; seminanis, e.

ἡμιπλίνθιον, τό· semilater, -eris, ἀ.

ἡμίπνικτος, ον· paene suffocatus.

ἡμίπνοος -ους· semianimis, e.

ἡμιποδιαῖος· semipedaneus, a um.

ἡμιπόδιον, τό· semipes, -edis, ἀ.

ἡμιπόνηρος, ον· semimalus, a, um

ἡμίπους, ὁ· semipes, -edis, ἀ.

ἡμίπτωτος, ον· semirutus, a, um.

ἡμιπύργιον, τό· turris dimidiata.

ἡμίπυρος, ον· semiustus, a, um.

ἡμιπύρωτος· semicombustus, a, um.

ἡμιρραγής, ές· semifractus, a, um.

ἡμισάκιον, τό· saccus dimidius.

ἡμισαπής, ές· semiputris, e.

ἡμίσεια, θηλ. τοῦ ἥμισυς.

ἡμίσευμα, τό· dimidium, -ii, οὐ.

ἡμισεύω· dimidio (-are) aliquid. aequaliter divido (-ere) aliquid. ἡμισευθείς, -εῖσα, -έν, dimidiatus, a, um.

ἡμίσοφος, ον· semisapiens, entis.

ἡμιστάδιον, τό· stadium dimidium.

ἡμιστίχιον, τό· dimidiatus versus; hemistichium, -i, οὐ.

ἡμιστρόγγυλος, ον· semirotundus.

ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ· 1) dimidius, a, um; semis (ἄκλ.). ὁ ἥμισυς ἐνιαυτός, τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους, dimidius annus. τὸ ἥμισυ, dimidium, dimidia pars. οἱ ἡμίσεις (τὸ ἥμισυ) τῶν στρατιωτῶν, dimidium militum. τοῦτό ἐστι τὸ ἥμισυ, hoc est semis. τῷ ἡμίσει μείζων, dimidio major. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντός, dimidium facti, qui coepit, habet. 2) = ἡμισευθείς, εἰς τὸ ἥμισυ διαιρεθείς, dimidiatus, a, um. ἥμισυ ποτήριον οἴνου, poculum vini dimidiatum. ἡμίσεια ὥρα, dimitiata hora; dimidia pars horae. 3) ἐν συνθέσει γίνεται ἡμι-, sem-. ἡμίθεος, semideus. ἡμιγέρων, semisenix. ἡμιμέθυσος, vino semigravis κτλ.

ἡμισφαίριον, τό· dimidiata sphaera; hemisphaerium, -i, οὐ.

ἡμιτάλαντον· dimidium talenti.

ἡμιτέλεστος, ον, ἡμιτελής, ές· semiperfectus, semiperactus, semitractatus, imperfectus, a, um.

*ἡμιτελῶς· imperfecte.

ἡμίτμητος· in duas partes sectus.

ἡμίτομος, ον· dimidiatus, a, um.

ἡμιτόνιον, τό· semitonium, -ii, οὐ.

ἡμίτραυλος, ον· semibalbus, a, um
ἡμιτριβής, ές· paullulum detritus.
ἡμιτύμβιον, τό· parvum sepulcrum.
ἡμιτυμπάνιστος· paene occisus.
ἡμιϋπνος, ον· semisomnis, e; semisopitus, a, um.
ἡμιφάλακρος· semicalvus, a, um.
ἡμιφανής, ές· semiconspicuus, a.
ἡμιφλεγής, ές, ἡμίφλεκτος, ον· semiustus ἢ semustus, a, um.
ἡμίφρακτος· dimidia parte septus.
ἡμίφωνος, ον· semisonans, -ntis; semivocalis, e. τὰ ἡμίφωνα, literae semivocales.
ἡμίχλωρος, ον· semiviridis, e.
ἡμιχόριον, τό· dimidius chorus.
ἡμίχουν, τό· dimidius congius.
ἡμίχρηστος, ον· non satis bonus.
ἡμίχρυσος, ον· dimidius aureus.
ἡμίχωστος, ον· semiobrutus, a, um; semisepultus, a, um.
ἡμίψυκτος· semigelatus, a, um.
ἡμιωβολιαῖος· semiobolum aequans.
ἡμιώβολον, τό· semiobolus, -i, ἀ.
ἡμιώριον, τό· semihora, -ae θ.
ἤν· si: ἢν δυνηθῶ τοῦτο ποιῆσαι, si id facere potuero.
ἠναγκασμένος, η, ον· coactus, a, um. ἰδὲ **ἀναγκάζω.**
ἠναγκασμένως· coacte.
ἡνία, ἡ (ἡνίον, τό)· habena, -ae, θ. αἱ ἡνίαι (τὰ ἡνία), habenae, -arum τὰς ἡνίας ἕλκω, habenas adduco. τὰς ἡνίας χαλῶ (ἀνίημι), habenas do ἢ remitto. *μετφ.* αἱ ἡνίαι τοῦ κράτους, habenae imperii, frenum imperii.
ἡνίκα· quum, quando. ἡνίκα ἡ Σικελία ηὐδαιμόνει, quum Sicilia florebat. ἡνίκα τοὺς πρέσβεις ἐπέμψαμεν, quando legatos misimus.
ἡνιοποιεῖον· officina habenarum.
ἡνιοποιέω -ῶ· habenas conficio.
ἡνιοποιός· habenas faciens.
ἡνιοχεία, ἡ· aurigatio, -onis, θ.
ἡνιοχέω -ῶ· aurigo, -are.
ἡνιόχησις, ἡ· aurigatio, -onis, θ.
ἡνιοχικός, ή, όν· aurigalis, e.
ἡνίοχος, ὁ· auriga, -ae, ἀ. ἐπιτελῶ ἔργα ἡνιόχου, officiis aurigae fungor.
ἤνυστρον, τό· abomasus, -i, ἀ.
ἡνωμένως· conjunctim.
ἥξω· ἰδὲ **ἔρχομαι** καὶ **ἥκω.**
ἧπαρ, τό· jecur, -oris ἢ -inoris, οὐ. h e p a r, -atis, οὐ
ἡπατιαῖος, α, ον· hepatarius, a, um.
ἡπατικός, ή, όν· hepaticus, a, um. jecurosus, a, um.
ἥπάτιον, τό· hepatium, -ii, οὐ.
ἡπατῖτις (νόσος)· hepataria.
ἡπατοειδής, ές· jecinori similis.
ἡπατοσκοπέω -ῶ· exta consulo.
ἡπατοσκοπία· haruspicina, -ae, θ
ἡπατοσκόπος, ὁ· haruspex, -icis.
ἡπειγμένως· festinato; cito.
ἠπειρογενής· in continente natus.
ἠπειρόθεν· a continente.
ἠπειρόω -ῶ· continentem facio.
ἤπειρος, ἡ· 1) continens terra ἢ ἁπλ. continens, -ntis, θ. 2) E p i r u s (-os), -i, θ. **Ἠπειρώτης,** Epirôtes, -ae, ἀ. **Ἠπειρωτικός,** ή, όν, Epiroticus, a, um.
ἤπησις, ἡ· sartura, -ae, θ.
ἠπητήριον, τό· subula, -ae, θ.
ἠπητής, ὁ· sartor, -oris, ἀ.
ἠπίαλος (πυρετός)· febris algida.
ἠπιόθυμος, ον· mitis animi.
ἤπιος, α, ον· placidus, a, um; mitis, is; lenis, e.
ἠπίως· leniter; benigne.
ἠπιότης, ἡ· lenitas, -atis, θ.
ἦρ (= ἔαρ), τό· ver, veris, οὐ.
Ἥρα, ἡ· Juno, -onis, θ. **Ἡραῖος** (τῆς Ἥρας), Junonius, a, um. τὸ **Ἡραῖον,** Junonis templum.
Ἡράκλεια, ἡ· Heraclêa, -ae, θ.
Ἡρακλεώτης, Heracleensis, -is, ἀ.
Ἡρακλεωτικός, ή, όν, Heracleoticus, a, um.
Ἡρακλῆς, ὁ· Hercules, -is, θ. μὰ τὸν Ἡρακλέα, hercule! **Ἡράκλειος,** Herculeus ἢ Herculanus, a, um. αἱ Ἡράκλειοι στῆλαι, Herculis columnae. ὁ καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρος, fretum Herculeum. τὸ **Ἡράκλειον·** α) πόλις, Herculaneum, -ii, οὐ. β) = ναός, templum Herculis. τὰ **Ἡράκλεια,** festum in honorem Herculis.
Ἡράκλειτος, ὁ· Heraclitus, -i, ἀ.
Ἡρακλειτιστής, sectator Heracleti.
ἠρέμα· sensim; paullatim; lente; quiete.
ἠρεμαῖος, α, ον· quietus, a, um; lentus, a, um.
ἠρεμαίως· sensim; lente.
ἠρεμέω -ῶ· quiesco, -ere; quietus sum; consisto, -ere.
ἠρέμησις, ἡ· quies, -etis, θ.

ἠρεμία, ἡ· quies, -etis, θ. tranquillitas, -atis θ.
ἠρεμίζω· quiescere facio.
ἤρεμος, ον· quietus, a, um; lentus, a, um; mitis, e; tranquillus, a, um.
ἠριγένεια· mane nata (Aurora).
ἠρμοσμένως· apte.
Ἥρω, ἡ· Hero, -us, θ.
Ἡρώδης, ὁ· Herôdes, -ae, ἀ.
ἡρώειον (φ.)· heroïon, -ii, οὐ.
ἡρωελεγεῖον, τό· metrum heroicum et elegiacum.
ἡρωϊκός, ή, όν· heroicus, a, um. ἡρωϊκὸν μέτρον, metrum heroicum.
ἡρωϊκῶς· heroice; fortiter.
ἡρωΐνη, ἡ· heroina, -ae, θ.
ἡρωΐς, ἡρωΐσσα, ἡ· herôis, -idis, θ. heroïna, -ae, θ.
ἡρῷον, τό· herois fanum; herois monumentum; h e r o u m, -i, οὐ.
ἡρῷος, α, ον· herous, a, um.
ἥρως, ὁ· h e r o s, -oris, ἀ. vir generosus; vir fortis.
ἥσθην ἀόρ. τοῦ **ἥδομαι,** ὃ ἰδέ.
ἡσθόμην· ἀόρ. τοῦ **αἰσθάνομαι.**
Ἡσίοδος, ὁ· Hesiodus, -i, ἀ. **Ἡσιόδειος,** Hesiodêus, a, um.
ἧσσα, ἡσσάομαι, ἥσσων· ἰδὲ **ἥττα, ἡττάομαι, ἥττων.**
ἥσυχα· quiete; tacite; leniter; tranquille.
ἡσυχάζω· 1) συνήθ. ἀμετ. quiesco, -ere; tranquillo, -are. ἡσυχάσατε, quiescete. 2) *μεταβ.* ἡσυχάζω τινά, tranquillo, placo -are, aliquem.
ἡσυχῇ· quiete; leniter.
ἡσυχία, ἡ· quies, -etis, θ. tranquillitas, -atis, θ. silentium, -ii, οὐ.
ἥσυχος, ον· quietus, a, um; tranquillus, a, um.
ἡσύχως· quiete; tranquille.
ἤτοι· 1) ἤτοι — ἢ, aut -aut: ἤτοι ἀληθές ἐστιν, ἢ ψευδές, aut verum est, aut falsum. *2) = δηλαδή, scilicet.
ἧττα, ἡ· clades, -is, θ.
ἡττάομαι -ῶμαι· 1) ἡττῶμαι (= ἥττων εἰμί) τινος, inferior sum aliquo; cedo alicui. 2) (ἐν μάχῃ) ἡττῶμαι, cladem accipio; vincor, -i; superor, -ari. οἱ πολέμιοι ἡττήθησαν, hostes victi sunt ἢ superati sunt. 3) ἡττῶμαι (τὴν δίκην, τ', ἔ. ἀπόλλυμι τὴν δίκην), causâ cado, litem (causam) perdo.
ἥττων, ἧττον· minor, -us (-oris); inferior, -us (-oris). **ἧττον** (ἐπίρ.) minus. οὐδὲν ἧττον, nihil minus. οὐχ ἧττον, non minus. ἧττον εὐτυχῶς, minus prospere.
ἦτο (πρτ. εἰμί)· erat.
Ἥφαιστος, ὁ· Vulcanus, -i, ἀ. μετων. ignis, -is, ἀ. lux, -ucis, θ.
Ἡφαίστειος, Vulcanius, a, um.
Ἡφαιστεῖον, Vulcanal, -alis, οὐ. τὰ **Ἡφαίστεια,** (ἑορτή), Vulcanalia.
Ἡφαίστειον ὄρος· ignifluus mons; mons ex cujus vertice ignes erumpunt.
ἠχεῖον, τό· vas, qua sonus editur.
ἠχήτης, ὁ· sonator, sonarus.
ἠχητικός, ή, όν· sonorus, a, um.
ἠχέω -ῶ· sono (-ui, -are). τὰ τύμπανα ἠχεῖ, tympana sonant. ἡ θάλασσα ἠχεῖ, mare sonat. ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ, tuba sonat.
ἠχή, ἡ· sonitus, -us, ἀ.
ἠχόπους, ὁ· sonipes, -edis, ἀ.
ἦχος, ὁ· sonus, -i, ἀ. sonitus, -us, ἀ.
ἠχώ, ἡ· echo, -us, θ.
ἠχώδης, ες· sonorus, a, um.
ἠχωδῶς· sonore.
Ἠώς, ἡ· aurora, -ae, θ.

Θ

Θ, θ (θῆτα), τὸ ὄγδοον γράμμα, litera Θ. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν **θ'** = novem ἢ nonus, a, um. τὸ δὲ ,θ = novies mille.
Θαΐς, ἡ· Thaïs, -idis, θ.
θακεύω· sedeo, -ere.
θᾶκος, ὁ· sedile, -is, οὐ.
θαλάμη, ἡ· cubile ferarum.
θαλαμηγὸς (ναῦς)· t h a l a m e g u s, -i, θ. navis cubiculata.
θαλαμηπόλος, ὁ· cubicularius, -ii, ἀ. ἡ θαλαμηπόλος, cubicularia, -ae, θ. ancilla, -ae, θ.
θάλαμος, ὁ· cubiculum, -i, οὐ. conclave, -is, οὐ. νυμφικὸς θάλαμος, cubiculum nupliale, **thalamus, -i, οὐ.**

θάλασσα, ἡ· mare, -is, οὐ. thalassa, -ae, θ. θάλασσαι καὶ ποταμοί, maria et flumina. κατὰ θάλασσαν (= διὰ θαλάσσης), mari. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, terra marique. διαπερῶ τὴν θάλασσαν, transeo mare. ἥδε ἡ θάλασσα, ἡ καθ' ἡμᾶς (ἡ ἐντός, ἡ ἔσω, ἡ παρ' ἡμῖν) θάλασσα (= ἡ μεσόγειος), mare nostrum. ἡ ἐκτὸς (ἡ ἔξω, ἡ μεγάλη) θάλασσα (= ὁ ὠκεανός), mare magnum, Oceanus, -i, ἀ.

θαλασσεύω· 1) in mari versor ἢ eum. 2) in mari navigo.

θαλασσίζω· 1) saporem aquae marinae reddo. 2) mari similis sum.

θαλάσσιος, α, ον· marinus, a, um. οἶνος θαλασσίας = θαλασσίτης.

θαλασσίτης (οἶνος)· thalassites, -ae, θ.

θαλασσοβίωτος, ον· e mari victum parans.

θαλασσογενής, ές· e mari natus.

θαλασσοειδής, ές· mari similis.

θαλασσοκρατέω -ῶ· maris imperium teneo; mari dominor (-atus sum, -ari).

θαλασσοκρατία, ἡ· maris imperium.

θαλασσοκράτωρ, ὁ· maris dominus; maris imperium tenens; mari potitus.

θαλασσομέδων, ὁ· mari imperans.

θαλασσόμελι, τό· thalassomeli οὐ.

θαλασσομιγής, ές· mari mixtus.

θαλασσόπαις, ὁ· maris filius.

θαλασσόπληκτος, ον· maris fluctibus percussus ἢ expositus, a, um.

θαλασσοπορέω -ῶ· per mare iter facio; navigo, -are.

θαλασσοπορία, ἡ· per mare iter; navigatio, -onis, θ. navigium, -ii, οὐ.

θαλασσοπόρος, ὁ· per mare iter faciens; navigator, -oris, ἀ.

θαλασσοπόρφυρος, ον· purpureus, a, um

θαλασσόχρους, ουν· colore marino.

θαλασσόω -ῶ· mari submergo, -ere; inundo, -are.

θαλασσώδης, ες· mari similis, e.

θαλάσσωσις, ἡ· proluvies maris.

θάλαττα, θαλαττεύω κτλ. ἰδὲ **θάλασσα, θαλασσεύω** κτλ.

Θάλεια, ἡ· Thalia, -ae. θ.

θαλερός, ά, όν· florens, -ntis; floridus, a, um. virens, -ntis. θαλερὰ δάκρυα, uberes lacrimas.

Θαλῆς, ὁ· Thales, -is καὶ -etis, ἀ.

θαλία, ἡ· 1) florens fortuna. 2) convivium, -ii, οὐ.

θαλιάζω· convivia florida ago.

θαλλός, ὁ· germem, -inis, οὐ. frons, -ndis, θ. frutex, -icis, ἀ μάλ. germen ἢ frons oleae (ὡς σημεῖον ἱκεσίας).

θαλλοφαγέω -ῶ· frondes comedo.

θαλλοφορέω -ῶ· oleae frondem gesto.

θαλλοφόρος· oleae frondem gestans.

θάλλω· floreo, (-ui), -ere; vireo (-ui) -ere.

θάλπος, τό· calor, -oris, ἀ.

θαλπτήριον, τό· fomentum, -i, οὐ.

θαλπτήριος· fovendi vim habens.

θάλπω· foveo (fovi, fotum) -ere.

θαλπωρή, ἡ· fomentum, -i, οὐ.

θαλύσια (ἱερά)· cerealia sacra

θάλψις, ἡ· calor, -oris, ἀ.

θαμά· crebro; frequenter

θαμβέω -ῶ· stupeo, -ere. **θαμβοῦμαι,** obstupesco (-ui) -ere.

θάμβησις, ἡ· stupor, -oris, ἀ.

***θαμβός, ή, όν·** obscurus, a, um.

θάμβος, τό· stupor, -oris, ἀ.

***θάμβωσις, θάμβωμα·** obscuratio, θ.

θαμίζω· frequento, -are. ὁ θαμίζων, frequentator, -oris, ἀ.

θαμινά· frequenter.

θαμινός, ή, όν· frequens, -ntis.

θαμιστικός· frequentativus.

θαμνίσκος, ὁ· parvus frutex.

θαμνοειδής, ές· frutici similis.

θάμνος, ὁ· frutex, -icis, ἀ. οἱ θάμνοι (= ὁ θαμνών), fruticetum, virgulta.

θαμνοφάγος, ον· frutice vescens.

θαμνών, ὁ· fruticetum, -i, οὐ.

θανάσιμος, ον· mortifer, a, um; mortificus, a, um

θανασίμως· mortifere; capitaliter.

θανατάω· mori cupio.

θανατηγός, όν· mortifer, a, um.

θανατηφορία, ἡ· mortis illatio.

θανατηφόρος, ον· mortifer, a, um; feralis, e. θανατηφόρον τραῦμα, mortiferum vulnus θανατηφόρος νόσος, morbus capitalis.

θανατικὴ δίκη· causa capitalis; judicium capitis.

θανατοποιός· mortificus, a, um.

θάνατος, ὁ· mors, -rtis, θ. (ἐν γένει). obitus, -us, ἀ. finis vitae; decessus ἢ excessus e vita; interritus, -us, ἀ. θάνατον αἱροῦμαι, mortem oppeto θανάτῳ ζημιῶ τινα, morte aliquem mulcto ἢ supplicio, morte afficio aliquem. ἐπὶ θανάτῳ ἄγω, ad mortem ago. θάνατον ἐπιφέρω, morti sum. καταψηφίζομαί τινος (= καταδικάζω τινὰ εἰς) θάνατον, damno aliquem capite ἢ capitis. θανάτου ὑπάγω (= κατηγορῶ) τινα, capitis accuso aliquem. (περὶ) θανάτου κρίνεται, capitis reus est. θάνατον τὴν ζημίαν καθίστημι (ὁρίζω) τινί, capitis poenam alicui constituo. ἄξιον θανάτου ἔργον, facinus capitale. θανάτου ἄξιον ἐστί, θανάτῳ ζημιοῦται, capitale est.

θανατούσια, τά· feralia, -ium, οὐ.

θανατόω -ῶ· 1) occido, -ere; morte afficio aliquem. 2) morte aliquem multo; capitis damno aliquem.

θανατώδης, ες· feralis, e.

θανάτωσις, ἡ· occisio, -onis, θ. mortificatio, -onis, θ.

θάπτω· sepelio (-ivi καὶ ii, -ultum, -ire) aliquem. θάπτω τινὰς εἰς ταὐτό, sepelio aliquos in unum. ἐτάφη, τέθαπται ἐντὸς τοῦ ἄστεως, sepultus est in urbe. τεθαμμένος, η, ον, sepultus, a, um.

Θαργηλιών, ὁ· Thargelion, -onis, ἀ. (Majus -Junius).

θαρραλέος, α, ον· 1) fidens ἢ confidens, -ntis. 2) animosus, a, um; magni animi. 3) audax, -acis

θαρραλεότης, ἡ· 1) fiducia, -ae, θ. 2) animositas, -atis, θ.

θαρραλέως· 1) confidenter. 2) animose; magno animo.

θαρρέω -ῶ· 1) magno (bono) animo sum. 2) θαρρεῖν ποιῶ, confirmo animum. 3) θαρρῶ τινι ἢ ἐπί τινι, fido ἢ (μᾶλλ.) confido (-isus sum, -ere) alicui ἢ aliquo. 4) θαρρῶ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, confido de salute urbis.

θάρρος, τό· 1) fiducia, -ae, θ. μεστὸς θάρρους, plenus fiduciae. τὸ ἐπὶ ταῖς δυνάμεσι θάρρος, fiducia virium. 2) animus, -i, ἀ. θάρρος ἐμποιῶ τινι, animum addo alicui. ἀποβάλλω τὸ θάρρος, animum demitto, animo deficio. ἀναλαμβάνω τὸ θάρρος, animum colligo.

θαρρύνω τινά· animum addo alicui; animum alicujus confirmo.

θαρσαλέος, θαρσέω, θάρσος κτλ. ἰδὲ **θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος** κτλ.

Θάσος, ἡ· Thasus (-os), -i. **Θάσιος,** α, ον. Thasius, a, um.

θάσσων, θάττων· ἰδὲ **ταχύς.**

θάτερον, θάτερα· ἰδὲ **ἕτερος.**

θαῦμα, τό· 1) miraculum, -i, οὐ. τὰ ἑπτὰ θαύματα, septem miracula. ὑπερφυὲς θαῦμα, prodigium, portentum. 2) = θαυμαστὸν πρᾶγμα, mirum, mira res. θαῦμα ἰδέσθαι, visu mirum. θαῦμα ἀκοῦσαι, auditu mirum. θαῦμα εἰπεῖν, mirum dictu. 3) = θαυμασμός, admiratio, -onis, θ. θαύματος ἄξιος, admirabilis.

θαυμάζω· 1) miror, admiror (-atus sum, -ari). θαυμάζω τι (= ἀπορῶ ἐπί τινι), miror, admiror aliquid ἢ de re aliqua. θαυμάζω ὅτι ἐγένετό τι, miror, admiror aliquid factum esse ἢ quod aliquid factum est. θαυμάζω, τίς ἡ αἰτία ἐστί, admiror, quae causa sit. θαυμάζω, ὅπως ἐδυνήθη, miror, qua ratione potuerit. ἐθαυμάσαμεν τί ποτε εἴη, admirati sumus, quid esset. θαυμάζω, εἰ, admiror, si 2) mirum mihi videtur. 3) θαυμάζω τί τινος, miror aliquid in aliquo. 4) θαυμάζομαι, in miraculo sum. θαυμάζομαι διά τι, (παθητ.) admiror propter aliquid.

θαυμάσιος, α, ον· mirabilis, admirabilis, e; admiratione dignus, a, um; mirificus, a, um.

θαυμασιότης· admirabilitas, -atis, θ.

θαυμασίως· mire; mirifice; mirum in modum; (ad) mirabiliter.

θαυμασμός, ὁ· admiratio, -onis, θ.

θαυμαστέος, α, ον· admirandus, a, um.

θαυμαστής, ὁ· admirator, -oris, ἀ.

θαυμαστικός, ή, όν· admirans, -ntis.

θαυμαστός, ή, όν· 1) mirabilis, e; admirabilis, e; mirificus, a, um. 2) mirus, a, um. θαυμαστὸν ὅσον, mirum in modum, mirum ἢ mirabile quantum. οὐδὲν θαυμαστόν, non est mirabile. θαυμαστὸν εἰπεῖν, mirabile dictu.

θαυμαστῶς· mire; mirifice.

θαυματοποιέω -ῶ· praestigiis utor.

θαυματοποιός, ὁ· praestigiator, -oris, ἀ. ἡ θαυματοποιός, praestigiatrix, -icis, θ. 2) † mirabiliarius, -ii, ἀ.

θαυματουργέω -ῶ· miracula edo; praestigiis utor (-usus sum, -i).
θαυματούργημα, τό· miraculum, -i.
θαυματουργός, ὁ 1) praestigiator, -oris. 2) † mirabiliarius, -i, ἀ.
θεά, ἡ· dea, -ae, θ. diva, -ae, θ.
θέα, ἡ· spectaculum, -i, οὐ. εἰς θέαν παραγενόμενος, cum spectatum ludos irem.
θέαμα, τό· spectaculum, -i, οὐ.
θεάνθρωπος, ὁ· Deus simul et homo.
θεάομαι -ῶμαι· specto, -are, aliquem ἢ aliquid; contemplor, -ari, aliquid. θεῶμαι τὰ μεγάλα ἱπποδρόμια, specto ludos circenses. οἱ θεώμενοι, spectatores. *ἐθεάθη (=ὤφθη), visus est.
θέαρεστος, ον· deo placens. θεάρεστοι πράξεις, res deo placentes.
θεαρέστως· ita, ut deo placeat; sicut deo placet. θεαρέστως βιώσας, cum e praescripto divino vixisset.
θεαρχία, ἡ· divina gubernatio.
θεατής, ὁ· spectator, -oris, ἀ.
θεάτρια, ἡ· spectatrix, -icis, θ.
θεατός, ή, όν· visibilis, e.
θεατρίδιον, τό· parvum theatrum.
θεατρίζω· in theatro fabulam ago. μάλιστ. δὲ = ἐπὶ κακοῦ. in theatrum ommibus spectandum aliquid produco, publice derideo aliquem ἢ aliquid, publice diffamo aliquem ἢ aliquid. **θεατρίζομαι,** ostentui sum; ignominiam accipio.
θεατρικός, ή, όν· 1) theatricus, a, um; theatralis, e; scenicus, a, um. θεατρικοὶ ἀγῶνες (θεάματα), scenici ludi. 2) *μετφ.* ostentatorius, a, um.
θεατρικῶς· theatraliter; ostentatorie.
θεατρισμός, ὁ· ostentatio, -onis, θ.
θεατροειδής, -ές· theatralis formae.
θεατρομανέω -ῶ· insano theatri amore teneor.
θεατρομανής, ές· qui insano theatri amore tenetur.
θεατρομανία· insanus theatri amor.
θεατρομαχέω -ῶ· in theatro pugno.
θέατρον, τό· 1) theatrum, -i, οὐ. spectaculum, -i, οὐ. *μετων.* theatrum, spectatores. *2) *νεοελ* πηγαίνω εἰς τὸ θεατρον, spectatum fabulam eo. ἀγαπῶ τὸ θέατρον, libenter fabulam specto. *μετφ.* theatrum, scena, sedes.
θεατρώνης, ὁ· redemptor theatri.
θεηγορέω -ῶ· divina loquor.
θεηγόρος, ὁ· divina loquens.
θεήλατος, ον· a deo immissus.
θεία, ἡ· 1) ἡ πρὸς πατρός, amita, -ae, θ. 2) ἡ πρὸς μητρός, matertera, -ae, θ.
θειάζω (=μαντεύομαι)· divino, -are.
θειασμὸς (=μαντοσύνη)· divinitas.
θεϊκός, ή, όν· divinus, a, um.
***θειϊκός, ή, όν·** sulphureus, a, um.
θεῖναι, ἰδὲ **τίθημι.**
θεόδομος, ον· a deo exstructus.
θεῖον, τό· sulphur καὶ sulfur, -uris, οὐ. ἐκ θείου, sulphureus, a, um. τὰ θείου μέταλλα, sulphuraria, -ae, θ.
1. **θεῖος, α, ον·** 1) divinus, a, um. **τὰ θεῖα·** α) = τὰ πρὸς τοὺς θεούς, res divinae. β) = τὰ ὑπέργεια, res coelestes. **τὸ θεῖον,** divinitas, -atis, θ. 2) divus, a, um. ἡ θεία γνώμη τοῦ Κάτωνος, diva sententia Catonis.
2. **θεῖος, ὁ·** 1) ὁ πρὸς πατρός, patruus, -i, ἀ. τοῦ θείου, patruus, a, um. 2) ὁ πρὸς μητρός, avunculus, -i, ἀ.
θειότης, ἡ· divinitas, -atis, θ. divina natura.
θειόχρους, ουν· sulphureus, a, um.
θειόω -ῶ· sulphure perfumo.
θειώδης, ες· sulphureus, a, um; sulphuratus, a, um. θειώδης τόπος, sulphuratio, -onis, θ.
θείως· 1) divine. 2) divinitus.
θειωρυχεῖον, τό· fodina sulphri.
***θεϊσμός, ὁ·** deismus, -i, ἀ. in unum deum fides.
θέλγητρον, τό· delenimentum, -i, οὐ. illecebrae, -arum, θ.
θέλγω· 1) mulceo, -ere, aliquem ἢ aliquid. 2) delenio, -ire; oblenio, -ire, aliquem. *3) *νεοελ.* **θέλγομαι,** me oblecto; gaudeo, mihi pergratum est (quod).
θέλημα, τό· voluntas, atis, θ. γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, fiat tua voluntas.
θεληματικῶς· (mea κτλ.) sponte; voluntate (mea, tua κτλ.).
θέλησις, ἡ· voluntas, -atis, θ.
θελητής, ὁ· qui vult.
θελητός, ή, όν· cupitus, a, um.
θελκτήρ, ὁ· delenitor, -oris, ἀ.
θελκτήριος, α, ον, θελκτικός, ή, όν· deleniens, -ntis; oblectans, -antis; illecebrosus, a, um.

θελξίκαρδος, ον· cor demulcens.
θέλξις, ἡ· oblectatio, -onis θ.
θελξίφρων, ον· animun oblectans.
θέλω· volo (volui, -velle) θέλεις; visne? εἰ θέλεις, si tidi volenti est. ἂν θεὸς θέλῃ, si deus velit· θέλων -ουσα, -ον, cupiens, -ntis.
θέμα, τό· 1) positum, -i, οὐ. 2) = τὸ κατατεθειμένον χρῆμα, depositum, -i, οὐ. 3) παρὰ τοῦ Βυζαντ. provincia -ae, θ. 4) = ἡ ὑπόθεσις, τὸ προκείμενον, quod propositum est, ἢ ἁπλ. propositum, i, οὐ. res proposita; thema, -atis, οὐ. 5) ἐν τῇ γραμμ. vox primitiva. *6) τὸ ἐν σχολ. θέμα, exercitium scribendum ἢ ἁπλ. exercitium, -ii, οὐ. thema, -atis, οὐ. θέμα γράφω, exercitium scribo ἢ facio.
θεματικός, ή, όν. 1) positivus, a, um 2) ἐν τῇ γραμμ. primitivus, a, um.
***θεματογραφέω, ῶ·** exercitium ἢ exercitia scribo.
***θεματογραφία, ἡ·** exercitiorum scriptio, -onis, θ.
θεματοφύλαξ, ὁ· custos depositi.
θεμελιακός, ή, όν. fundamentalis, e.
θεμέλιον, τό· fundamentum, -i, οὐ βάλλω, τίθημι (τίθεμαι) τὰ θεμέλια, fundamenta jacio ἢ pono.
θεμελιόθεν· funditus.
θεμέλιος (λίθος)· fundamentum, -i, οὐ. οἱ θεμέλιοι, fundamenta. ἐκ θεμελίων, funditus.
θεμελιόω -ῶ· 1) fundo, -are, aliquid; fundamenta alicujus rei jacio. θεμελιῶ πόλιν, condo urbem. 2) **θεμελιοῦμαι** (ἔν) τινι, nitor re aliqua, positus sum in re aliqua. θεμελιωθείς, τεθεμελιωμένος, fundatus, stabilitus, firmus a, um.
θεμελίωσις, ἡ, fundatio, -onis, θ.
θεμελιωτής, ὁ· fundator, -oris, ἀ.
θέμις· fas (ἄκλ.). θέμις ἐστί. fas est, licet. οὐ θέμις εἰπεῖν, nefas dicere. οὐ θέμις ἐστὶ ποιεῖν τι, nefas est aliquid facere.
Θέμις, ἡ· Themis, -idis, θ. ἐντεῦθ. = justitia, -ae, θ.
θεμιστεύω· judico, -are.
***θεμιστοπόλος, ὁ·** judex, -icis ἀ.
Θεμιστοκλῆς, ὁ· Themistocles, -is, ἀ.
θεμιστός, θεμιτός, ή, όν. licitus, a um; legitimus, a, um. θεμιτόν ἐστι, fas est, licet. οὐ θεμιτόν ἐστι, nefas est, non licet.
θεμιτῶς licite; legitime.
θέναρ τό· vola, -ae, θ.
θεοβλάβεια, ἡ· vesania (divinitus immissa).
θεοβλαβής, ές· vesaniâ a deo ictus; vesanus, a, um.
θεόβλητος, ον· a deo ictus, a, um.
θεογαμία, ἡ nuptiae deorum
θεογέννητος, ον· 1) a deo genitus, a, um. 2) † baptizatus, a. um.
θεογεννής, ές divini generis·
θεογεννήτρια, ἡ dei genetrix.
θεόγλωσσος, ον· cui divina est lingua; disertissimus, a, um.
θεογνωσία, ἡ· dei cognitio.
θεογονία, ἡ· deorum origo.
θεόγονος, ον· a deo natus.
θεόγραφος, ον· a deo scriptus
θεόγυμνος, ον nudissimus a, um
θεοδέγμων, ον· deum excipiens.
θεοδίδακτος, ον· a deo doctus.
θεόδμητος, ον· a deo aedificatus,
θεοδοσία, ἡ· oblatio victimarum.
θεοδόσιος, θεόδοτος, ον dinivitus datus, a, um.
Θεοδόσιος, ὁ· Theodosius,
θεόδουλος, ὁ· dei servus.
θεοδόχος, ον· deum suscipiens·
θεοδώρητος, ον· divinitus datus.
Θεόδωρος, ὁ· Theodorus, -i, οὐ.
θεοειδής, ές· deo similis; divinâ formâ praeditus, a um. ἐντεῦθ. = pulcher, a, um; eximius, a, um·
θεοείκελος, ον· deo similis.
θεοεχθία, ἡ· odium deorum.
θεόθεν· divinitus; a deo.
θεοκάπηλος, ον· res divinas cauponans.
***θεοκατάρατος, ον·** a, deo exsecratus, a, um; nefarius, a, um.
θεοκῆρυξ, ὁ· praeco dei.
θεοκίνητος, ον· a deo commotus.
θεόκλητος, ον· a deo vocatus.
θεοκλητέω -ῶ· deum invoco.
θεοκόλος, ὁ· sacerdos, -otis ἀ.
θεοκρατία, ἡ· Dei imperium.
***θεοκρατικός, ή, όν·** Dei imperium habens.
θεοκρίτης, ὁ· deorum judex.
θεόκτιστος, ον· a deo creatus ἢ institutus, a, um.
θεοκτονία, ἡ· dei nex.
θεοκτόνος, ον· deum interficiens.
θεολαμπής, ές· divinitus splendens.

θεόληπτος· numine afflatus, um.
θεοληψία, ἡ· numinis afflatus
θεολογέω -ῶ· de deo loquor; de rebus divinis dissero; theologice disputo, -are.
θεολογία, ἡ· scientia rerum divinarum; theologia, -ae, θ.
θεολογικός, ή, όν· theologicus, a, um.
θεολόγος, ὁ· theologus, -i, ἀ.
θεομακάριστος· divine beatus, a.
θεομανία, ἡ· furor divinus.
θεομαντεία, ἡ· divinum oraculum.
θεόμαντις· divino instictu vates.
θεομαχέω -ῶ· cum deo pugno
θεομαχία, ἡ· deorum pugna.
θεομάχος, ον· cum deo pugnans
θεομηνία, ἡ· ira divina.
θεομήτωρ, ἡ· dei mater.
θεομιμησία, ἡ· dei imitatio.
θεόμιμος, ον· deum imitans.
Θεομισής, θεομίσητος· deo invisus, a, um. θεομίσης, qui deum odit.
θεόμορφος, ον· divinae formae.
θεομυσής, ές· deo abominandus.
θεόπαις, ὁ, ἡ· a deo natus, a.
θεοπάτωρ, ὁ· dei pater (David).
θεοπειθής, ές· obediens deo.
θεόπεμπτος· a deo missus, a, um.
θεοπλαστέω -ῶ· deum fingo.
θεοπλάστης· imaginum dei fictor.
θεόπληκτος, ον· a deo ictus, a, um.
θεοπνευστία, ἡ· divina inspiratio.
θεόπνευστος, ον· a deo inspiratus.
θεοποιέω -ῶ· 1) deum facio. 2) θεοποιῶ τινα, ex homine deum facio aliquem; consecro aliquem; summis laudibus in coelum tollo aliquem.
θεοποίησις, ἡ· consecratio, -onis, θ. nimiae laudes.
θεοποίητος, ον· a deo factus, a, um.
θεοπόλος, ὁ· sacerdos, -otis, ἀ.
θεόπομπος· divinitus datus, a, um. Κύρ. ὄν. Theopompus, -i, ἀ.
θεοπρέπεια, ἡ· magnificentia deo digna.
θεοπρεπής, ές· deum decens; deo conveniens. τὸ θεοπρεπές, divina majestas.
θεοπρόβλητος· divinitus electus.
θεοπροπία, ἡ· vaticinatio, -onis, θ.
θεοπρόπος, ὁ· vates, -is, ἀ.
θεοπρόσδεκτος, ον· a deo exceptus.
θεόπτης, ὁ· qui deum videt.
θεοπτία, ἡ· divina visio.
θεόπτυστος, ον· deo abominatus.
θεορρήμων, ὁ· divina loquens.
θεόρρητος, ον· a deo dictus.
θεόρρυτος, ον· a deo profluens.
θεός, ὁ· deus, -i, ἀ. οἱ θεοί, dei, deorum, ἀ. οἱ οὐράνιοι θεοί, superi, -orum, ἀ. οἱ καταχθόνιοι θεοί, inferi, -orum, ἀ. ἐκ θεοῦ, a deo, divinitus. τὰ τῶν θεῶν, τὰ περὶ θεούς, τὰ πρὸς θεούς, divinae res. πρὸς θεοῦ, pro deum immortalem, pro deûm fidem. πρὸς (τῶν) θεῶν, pro deûm immortalium, per deos (immortales). ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ, ἢν θεὸς θέλῃ (θεοῦ θέλοντος), si deus velit, deo volente. σὺν θεῷ, deo juvante. χάρις τῷ θεῷ, dei benegnitate. ἐπιμαρτύρομαι τὸν θεόν, testor deum. ὃ μὴ γένοιτο, ὦ θεοί, quod omen dii avertant, quod deus prohibeat ἢ avertat. οἱ τῶν ἐθνικῶν (οἱ ψευδεῖς) θεοί, dii gentium. τίθημί τινα ἐν τοῖς θεοῖς, in deos, in deorum numerum aliquem refero. ἀπὸ θεοῦ ἄρχεσθαι, ab Jove principium.
θεόσδοτος, ον· a deo datus.
θεοσέβεια, ἡ· 1) dei cultus; religio, -onis, θ. 2) pietas, -atis, θ.
θεοσεβέω -ῶ· deum colo.
θεοσεβής, ές· religiosus, a, um; pius a, um.
θεοσεβῶς· religiose; pie.
θεοσεχθρία, ἡ· odium in deum.
θεοσημεία, ἡ· signum divinum.
θεοσοφία, ἡ· rerum divinarum scientia.
θεόσοφος, ον· in divinis peritus.
θεόστεπτος, θεοστεφὴς (βασιλεύς)· a deo coronatus (rex).
θεοστήρικτος, ον· deo innixus.
θεοστυγής, ές· θεοστύγητος, ον· deo invisus, a, um.
θεοστυγία, ἡ· odium dei.
θεοσύλης, ὁ· sacrilegus, -i, ἀ.
θεοσυλία, ἡ· sacrilegium, -ii, οὐ.
θεοσύστατος· a deo commendatus.
θεοτερπής, ές· deo gratus, a, um.
θεότευκτος, ον· a deo factus, a, um.
θεότης, ἡ· deitas, -atis, θ.
θεοτίμητος, ον· a deo honoratus.
1. **θεοτόκος, ἡ**· dei genitrix; theotocos, -i, θ.
2. **θεότοκος, ον**· a deo natus.
θεότρεπτος, ον· a deo conversus.
θεοτρεφής, ές· deos alens.

θεοτυπία, ἡ· similitudo dei.
θεόυργία, ἡ· opus divinum.
θεοΰφαντος, ον· a deo textus.
***θεότρελλος, ὁ**· valde insanus.
1. **θεοφάνεια, ἡ**· dei apparitio.
2 **θεοφάνεια, τά**· festus dies ob natalem Christi.
Θεοφάνης, ὁ· Theophanes, -is, ἀ.
Θεοφανώ, ἡ· Theophano.
θεόφατος, ον· a deo pronuntiatus.
θεοφιλής, ές· qui a deo amatur; deo gratus, a, um.
θεοφίλητος, ον· a deo amatus.
θεοφιλία, ἡ· amor dei.
θεόφιλος, ον· qui deum amat; amicus dei Κύρ. ὄν. Theophilus, -i, ἀ.
θεοφιλότης, ἡ· favor deorum.
θεόφοβος, ον· deum timens
θεοφορέομαι -οῦμαι· divino numine afflatus sum.
θεοφόρησις, ἡ· afflatus divinus.
θεοφόρητος, ον· numine afflatus.
1. **θεοφόρος**· deum ferens.
2. **θεόφορος**· numine afflatus. οἱ θεόφοροι (= ἔνθεοι) πατέρες, patres, qui divinu spritu afflati fuerunt.
Θεόφραστος, ὁ· Theophrastus, -i, ἀ.
θεοφροσύνη, ἡ· religio; pietas.
θεοφρούρητος· a deo custoditus.
θεόφρων· divina sentiens.
θεοφύλακτος, ον· a deo servatus.
θεοχάρακτος· a deo insculptus.
Θεοχαρίδης, ὁ· Theocharides, -is, ἀ.
θεόχριστος, ον· a deo unctus.
θεόω -ῶ· deum facio.
θεράπαινα, θεραπαινίς, ἡ· aucilla, -ae, θ famula, -ae, θ.
θεραπαινίδιον, τό· ancillula, -ae, θ.
θεραπεία, ἡ· 1) = οἰκετεία, famulatio, -onis, θ. 2) = οἱ θεράποντες, famuli, -orum, ἀ 3) = ἴασις, sanatio, -onis, θ. medela, -ae, θ.
θεράπευμα, τό· medella, -ae, θ.
θεραπεύσιμος, ον· medicabilis, e; sanabilis, e.
***θεραπευτήριον, τό**· officina sanatoris (medici). hospitium sanatorium ἢ ἅπλ. sanatorium, -ii, οὐ.
θεραπευτής, ὁ· 1) cultor, -oris, ἀ. minister, -stri, ἀ. 2) sanator, -oris, ἀ.
***θεραπευτικός, ή, όν**· 1) = ὑπηρετικός, officiosus, a, um; obsequiosus, a, um 2) = θεραπεύων, sanans, -ntis
θεραπευτικῶς· officiose.
θεραπευτὸς (= ἰατός)· sanabilis, e.
θεραπεύω· 1) = ἐργάζομαί τι, colo (-colui, cultum, -ere) aliquid (τὴν γῆν terram, δένδρα arbores) 2) = τιμῶ, λατρεύω τινά, colo aliquem. θεραπεύω τοὺς θεούς, τοὺς γονεῖς, colo deos, parentes. 3) ἐν γένει = ἐπιμελοῦμαί τινος, curo (-avi, -atum, -are) aliquid (τὴν ἄμπελον vineam). θεραπεύω τὸ σῶμα, curo corpus ἢ me curo. 4) = ἰῶμαι, sano, -are; sanum facio, curo, -are (aliquem, vulnus, morbum); medeor -eri (morbo, vulneri). ὁ θεραπεύων, medens, -ntis; sanator, -oris, ἀ. **θεραπεύομαι**· α) consanesco, -ere; sanus fio. ὅ) medeor, -eri. τὸ ἄλγος οὐ θεραπεύεται, dolor non medetur.
θεράπων, ὁ· 1) = ὑπηρέτης, famulus, -i, ἀ. 2) = θεραπευτής τινος, cultor, -oris, ἀ.
θερεία (ὑπον. ὥρα)· aestas, -atis, θ.
θερειγενής, ές· aestate natus.
θέρειος, α, ον· aestivus, a. um.
θερίζω· 1) meto (messum, -ere); messem facio; demeto, -ere. ἐθέρισα, messem feci. θερίζω σῖτον, meto demeto frumentum, χόρτον pabulum. οἱ τεθερισμένοι στάχυες, messae spicae. 2) *μετφ.* demeto, occido, -ere. 3) = διάγω τὸ θέρος, aestivo, -are.
θερινός, ή, όν· aestivus, a, um.
θερισμός, ὁ· messura, -ae, θ.
θεριστήρ, θεριστής· messor, -oris.
θεριστήριον, τό· falx messoria.
θεριστικός, ή, όν· messorius, a, um.
θεριστός, ή, όν· messus, a, um.
θερίστρια, ἡ· quae metit.
θέριστρον, τό· vestis aestiva
θεριτός, ὁ· messis tempus.
θέρμαι, αἱ· aquae, -arum. θ. thermae, -arum, θ.
θερμαίνω· 1) calefacio, -ere; calefacto, -ere aliquid 2) foveo, -ere, aliquid. 3) **θερμαίνομαι**· α) calefio (-factus sum, -eri); calesco, -ere; caleo (-ui, -ere). ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαίνεται, terra sole calet. πυρετῷ θερμαίνομαι, febri caleo. ἐντεῦθ. = πυρετιῶ, febricito, -are. ὅ) *μετφ* θερμαίνομαί τινι (πάθει), caleo aliqua re (πόθῳ desiderio). θερμαίνομαι πρός τι, caleo ad aliquid.

θέρμανσις, ἡ· calefactio, -onis, θ. calefactus, -us, ἀ.
θερμαντήριον, τό· caldarium, -ii, οὐ.
θερμαντήριος, ον· caldarius, a, um.
θερμαντικός, ή, όν· 1) caldarius, a, um 2) calefactorius, excalfactorius, a, um. calorificus, a, um
θερμαντός, ή, όν· calefactus, a, um.
θερμασία, ἡ· calefactus, -us, ἀ
**θερμαστής, ὁ·* fornacator, -oris, ἀ.
θερμαστίς, ἡ· caldarium, -ii, οὐ
θέρμασμα, τό· calefactus, -us, ἀ.
1. *θέρμαστρα, ἡ·* caminus, -i, ἀ.
2. **θερμάστρα, ἡ·* hypocaustum, -i.
θέρμη, ἡ· 1) calor, -oris, ἀ. *2) = πυρετός, febris, -is, θ.
θερμηγορέω -ῶ· vehementer loquor.
θερμημερίαι, αἱ· dies calidi.
θέρμεος, ον· e lupinis factus
θερμία Ἄρτεμις· Diana thermarum praeses.
θερμοδότης, ὁ· calidae praebitor.
θερμοειδής, ές· calido similis.
θερμολουσία, ἡ· lavacrum calidum.
θερμολουτέω -ῶ· calidâ melavo.
θερμολουτρέω -ῶ· cadidâ la vatione utor; calidâ me lavo.
θερμομιγής, ές calido mixtus.
θερμόνους, ουν· calidi ingenii.
Θερμοπύλαι αἱ· Thermopylae, -arum.
θερμοπώλης, ὁ· calidae venditor.
θερμοπώλιον thermopolium, -ii, οὐ.
θερμός, ή, όν· calidus, a, um· ἡ ἡμέρα εἶνε θερμή, dies calidus est. ὁ θερμὸν ὕδωρ, calida, -ae, θ. θερμὰ λουτρά, calida lavacra· *τὸ θερμὸν* (δηλ. ποτόν), calidum, -i, οὐ. *τὰ θερμὰ* δηλ. λουτρά), balnea calida. *μετφ.* = θερμουργός, calidus, fervidus, a, um.
θερμοσποδιά, ἡ. calidus cinis.
θερμότης ἡ· calor, -oris, ἀ. aestus, -us, θ. μετφ ἡ θερμότης τῆς ψυχῆς, fervor, -oris, ἀ. calor, -oris. ἀ.
θερμουργία, ἡ· temerarium facinus.
θερμουργός, όν· calidus, fervidus, a, um (ingenio); vehemens, -utis.
θερμώδης tepidus, calidus, a, um.
θερμῶς calide. *2) = σφόδρα, vehementer; magnopere.
θέρος, τό· 1) aestas, -atis, θ. θέρους, ἐν θέρει, aestate. ἀρχομένου, τελευτῶντος τοῦ θέρους. ineunte, exacta aestate. μεσοῦντος τοῦ θέρους, media aestate. τοῦ θέρους ἀκμάζοντος, adulta aestate 2) = ἄμητος, messis, -is, θ.
θέρομαι (= θερμαίνομαι) calefio.
**θεσιθήρας, ὁ·* petitor muneris.
θέσις, ἡ. 1) positio, -onis, θ. θέσει, positione. 2 situs, -us, ἀ. 3) propositio, -onis, θ. propositum, -i, οὐ. thesis, is, θ. 4) θέσει παῖς, adoptivus filius. ὁ κατὰ θέσιν πατήρ, pater adoptivus. 5) = βεβαίωσις, affirmatio, -onis θ. *6) *νεοελ.* locus -i, ἀ. πλ loca, -orum οὐ. ὀχυρὰ θέσις, locus munitus. ὁ ἐχθρὸς κατεῖχεν ὀχυρωτάτας θέσεις, hostis munitissima loca tenebat. ἐν τῷ θεάτρῳ ἔχω καλὴν θέσιν. in prima cavea sedeo. παραχωρῶ τινὶ τὴν θέσιν μου, alicui adsurgo. ἐν τῇ ῥητορικῇ τὴν πρώτην κατέχει θέσιν, principatum eloquentiae tenet. ἑτέρου τὴν θέσιν λαμβάνω, succedo in locum alterius. 6) munus, -eris. οὐ. διορίζω τινὰ εἰς θέσιν, constituo aliquem in munere. λαμβάνω θέσιν, ineo munus. κατέλιπε τὴν θέσιν του, suum munus destituit. εἶμαι ἄνευ θέσεως ab omni munere vaco. ἅπαξ ἐπαύθην τῆς θέσεώς μου, semel munere depulsus fui.
θέσμιος, ον legitimus, a, um.
θέσμιον, τό· lex, legis; mos, -oris.
θεσμοθεσία, ἡ legislatio, -onis, θ. leges, -um.
θεσμοθετέω -ῶ· legem fero
θεσμοθέτης, ὁ· legislator, -oris, ἀ. thesmotheta, -ae, ἀ
θεσμοποιέω -ῶ leges facio
θεσμός, ὁ lex, legis, θ. ἱερὸς θεσμός, ritus, -us, ἀ. θεσμοῖς ἱεροῖς, sacris ritibus.
θεσμοφόρια, τά· tesmophoria, -orum
θεσμοφοριάζω· tesmophoria celebro, are
θεσμοφόρος, ον· legifer, a, um.
θεσμοφόροι, αἱ· sacerdotes Cereris
θεσμοφύλαξ, ὁ legum custos.
θεσπέσιος α, ον· a deo dictus, a, um· ὅθ. = divinus, a, um; eximius, a, um.
θεσπεσίως· divine.
θεσπίζω· 1) vaticinor, -ari. 2) περὶ Κλεισ. = ἐπιτάττω, edico, -ere
θέσπισμα, τό· edictum, -i, οὐ. τῆς συγκλήτου τὸ θέσπισμα, senatus consultum.

θεσπιῳδέω, -ῶ· vaticinor, -ari.
θεσπιῳδός, ὁ· vates, -is, ἀ.
Θεσσαλία, ἡ Thessalia, -ae, θ.
θεσσαλίζω· Thessalos imitor.
θεσσαλικός thessalicus, a, um.
θεσσαλίς, ἡ Thessalis, -idis, θ.
Θεσσαλονίκη, ἡ· Thessalonica, -ae, θ. οἱ Θεσσαλονικεῖς. Thessalonicienses.
Θεσσαλός, ὁ· Thessalus, -i, ἀ. οἱ Θεσσαλοί, Thessali, -orum, ἀ.
θέσφατα, τά (= οἱ χρησμοί)· fata, -orum, οὐ· oracula, -orum, οὐ.
θετικός, ή, ον· positivus, a, um.
θετικῶς· positive et affirmate.
θετός, ή, όν· 1) positus, a um 2) θετὸς παῖς, filius adoptatus ἢ adoptivus. θετὸν παῖδα ποιοῦμαι, adopto, adoptivum filium facio. θετὸς πατήρ, pater adoptivus.
θέω· curro, -ere. οἱ στρατιῶται δρόμῳ ἔθεον, milites citato curso currebant.
θεωρεῖον τό· ἰδὲ *θεωρητήριον.*
θεωρέω -ῶ 1) specto, -are, aliquem ἢ aliquid. θεωρῶ (θεῶμαι) κωμῳδίαν, τὰ μέγιστα ἱπποδρόμια, specto fabulam, ludos circenses. **ἐθεωρήθη* (= ἐξητάσθη), spectatum est; visum est. 2) contemplor, -ari, -aliquid. 3) considero, -are, aliquid. *4) *νεοελ.* = ἡγοῦμαί τι, puto, -are: θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυχῆ, se beatum putat. ἐθεωρεῖτο πλούσιος, dives putabatur. οὐδενὸς λόγου ἄξιον θεωρῶ τι, pro nihilo puto aliquid. ἃς μή με θεωρῇ πλεον φίλον, ne me posthac in numerum amicorum putet.
θεώρημα, τό· 1) spectaculum, -i, οὐ. 2) *μαθημ* theorêma, -atis, οὐ.
θεώρησις, ἡ· contemplatio, -onis.
θεωρητήριον, τό· locus ex quo spectaculum aliquid spectantur. casa, podium (theatri).
θεωρητής, ὁ· contemplator, -oris.
θεωρητικός, ή, όν· 1) contemplativus, a, um· (ἀντίθ. practicus) *2) rationalis, e; qui in praeceptis et ratione positus est.
**θεωρητικῶς·* ratione; ex praeceptis artis. θεωρητικῶς γινώσκω τι, ratione aliquid cognitum habeo.
θεωρητός ή, ον· spectabilis, e.
θεωρία, ἡ 1) = θεα, spectatio, -onis, θ. 2) contemplatio, -onis, θ. inpectio, -onis, θ 3) ratio, -onis, θ. ἡ περὶ τὴν τῶν θεῶν φύσιν θεωρία, ratio quae est de natura deorum. ἐν τε τῇ θεωρίᾳ καὶ πράξει, in studio et in rebus atque usu. φιλοσοφικὴ θεωρία, philosophandi ratio. θεωρία καὶ πρᾶξις, ratio atque usus. 4) spectatio ludorum. 5) legatio ad ludos
θεωρικός, ή, όν· ad spectationem ludorum pertinens θ. χρήματα θεωρικὸν ἀργύριον, *τὰ θεωρικά,* pecunia theatralis, lucar, -aris οὐ
θεωρίς (να ς)· sacra navis, quâ legati Athenienses ad sacra Deliaca vehebantur.
θεωρός, ὁ· 1) legatus ad sacra solemnia. 2, legatus ad consulendum oraculam.
Θῆβαι, αἱ. Thebae, -arum, θ. *Θηβαῖος, Θηβαϊκός,* Thebanus a, um. *οἱ Θηβαῖοι,* Thebani, -orum. *ἡ Θηβαΐς* (γυνή), *ἡ Θηβαϊκή,* Thebais, -idis, θ. *Θήβαζε,* Thebas.
θήγω acuo, -ere, aliquid. μετφ θήγω τὰς ψυχὰς εἴς τι, acuo (excito) animos ad aliquid.
θήκη, ἡ· 1) theca, -ae θ. 2) θ. ξίφους, vagina, -ae θ. 3) θ. τεθνεῶτος sepulcrum, -i, οὐ.
θηκτός, ή, όν· acutus, a, um.
θηλάζω· 1) (ἐπὶ μητρός)· mammam puero praebeo, do; puero ubera admoveo; lacto, -are; nutrico ἢ nutricor (ἀποθ). θηλάζων, -ουσα, -ον, lactans, -ntis. 2) θηλάζω τὸν μαστόν, θηλάζομαι (ἐπὶ νηπίου)· mammam sugo; lacteo, -ere. θηλαζόμενος, lactens, -tis· 3) *θηλάζομαι* (ἐπὶ μητρός), mammam ἢ ubera praebeo (puero infanti).
θηλασμός, ὁ· nutricatio, -onis, θ.
θηλάστρια, ἡ· nutrix, -icis, θ.
**θηλειά, ἡ·* laqueus, -i, ἀ.
θηλή, ἡ· papilla, -ae. θ.
θηλοειδής, ές· papillatus, a, um.
θηλυγενής, -ές· muliebris, e.
θηλυγονία, ἡ· feminarum procreatio, onis θ.
θηλυγόνος, ον· feminam gignens
θηλυδρίας, ὁ· effeminatus. οὗτος ὁ θηλυδρίας, ὁ μαλθακός, effeminatus hic et mollis.
θηλυδριώδης· effeminatus, a, um.
θηλυδριωδῶς· effeminate.
θηλυκός, ή, ον· 1) femineus, a,

um· 2) femininus, a, um. θ. θηλ. γένος, femininum genus.
θηλυκῶς· feminine
θηλυκρατής· feminis imperans.
θηλυμανέω -ῶ· mulierosus sum.
θηλυμανής, ές· mulierosus, a, um.
θηλύμορφος, ον· femineae formae.
θηλύνω effemino, -are.
θηλυπρεπής, ές· feminis conveniens ἐντεῦθ. = effeminatus; mollis.
θηλυπρεπῶς effeminate; molliter.
θῆλυς, εια, υ· 1) femineus, a, um. ἡ θῆλυς τὸ γένος, feminei sexus. ὁ θῆλυς ἔλεφας, elephas feminei sexus ἡ femina ὅθ. *ἡ θήλεια* (ἐπὶ ζῴων), femina. τὸ *θῆλυ*, femininum, quod feminei generis est. *θήλεα*, quae feminei generis sunt. θήλεα τέκνα, femineae sexus liberi τ. ἔ. filiae. τὸ θῆλυ φῦλον, sexus muliebris. Σχολεῖον τῶν θηλέων, Schola puellarum. 2) *μεταφ.* α) mollis, e; tener, a, um. β) fecundus, a, um.
θηλύς, ἡ· papilla, -ae, θ.
θηλύτης, ἡ· feminea natura.
θηλυτοκέω -ῶ· feminei sexus partum edo; filias genero.
θηλυτοκία, ἡ· partus femineus.
θηλύφρων· mollis et effeminatus.
θηλύφωνος, ον· vocem femineam habens.
θηλυχίτων· muliebri indutus tunica.
θημωνία, ἡ· acervus frugum.
θημωνιάω -ῶ (θημωνιάζω)· in acervos fruges congero.
θῆξις, ἡ· punctio per acum.
θήρ, ὁ· ferus, -i, ἀ.
θήρα, ἡ 1) venatio, -onis, θ. venatus -us, ἀ. καλῶ τινα ἐπὶ θήραν, aliquem venatum voco. 2) μετφ. indagatio rei alicujus.
Θήρα, ἡ· Thera, -ae, θ. *Θηραῖος, Θηραϊκός, ή, όν*· Theraeus, a, um.
θήραμα, τό· captura; venatio
Θηραμένης, ὁ· Theramenes, -ae, ἀ.
θηράσιμος, ον· venatu captus.
θηρατέος, α, ον· venandus, a, um.
θηρατικός, ή, όν· venatorius, a, um.
θηρατής, ὁ· venator, -oris, ἀ.
θηρατός, ή, ον· venatu capiendus.
θήρατρον, τό· venandi instrumentum, οἷον laqueus, pedica, plaga, rete.
θηράω -ῶ· 1) venor (-atus sum, -ari). ἐξέρχομαι θηράσων, eo venatuum. 2) θηρῶ τι (= θηρεύω τι venor, capto aliquid. 3) *θηρῶμαι* α) θ. τι, venor aliquid, indago, inquiro aliquid. β) ὑπὸ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρῶμαι, multae ac speciosae mulieres me venantur.
θήρειος, α, ον· ferinus, a, um.
θήρευμα, τό· captura; venatus.
θηρεύσιμος, ον· venatu captus.
θηρευτής, ὁ· venator, -oris, ἀ.
θηρευτικός, ή, όν· venaticus, a, um. κύων θηρευτικός, canis venaticus.
θηρευτός, ή, ον· venatu capiendus.
θήρευσις ἡ venatio, -onis, θ.
θηρεύω· venor, -atus sum, -ari. μετφ. venor, capto (-are) aliquid.
θηριακός, ή, όν· ferinus, a, um. theriacus, a, um. ἡ θηριακή, theriaca, -ae, θ.
θηριάλωτος, ον· a feris captus.
θηρίδιον, τό· bestiola, -ae θ.
θηρίμαχος· cum feris pugnans.
θηριόβρωτος· a feris devoratus.
θηριόδηκτος· a serpente morsus.
θηριοειδής· feris similis, e
θηριομαχέω -ῶ· cum bestiis pugno. καταψηφίζομαί τινος θηριομαχεῖν, condemno aliquem ad bestias.
θηριομαχής, ὁ· bestiarius, -i, ἀ
θηριομαχία, ἡ· 1) pugna cum belluis. 2) θ. ἐν ἀμφιθεάτρῳ, bestiarius ludus.
θηριομάχος cum feris pugnans.
θηριομιγής, ές· semiferus a, um.
θηριόμορφος, ον· belluinae formae.
θηρίον, τό· 1) ἐν γένει· bestia, -ae, θ 2) βαρὺ καὶ μέγα, bellua, -ae, θ 3) ἄγριον, fera, -ae, θ ὥσπερ θηρία ζῶμεν, bestiarum more, pecudum ritu vivimus.
θηριοπρεπής· bestiis conveniens.
θηριότης, ἡ· feritas, -atis, θ
θηριότροπος ferae mores habens.
θηριοτροφεῖον, τό· vivarium, -ii, οὐ.
θηριοτροφέω -ῶ· bestias alo.
θηριοτρόφος· feras alens.
θηριοφόνος· feras interficiens.
θηριόω -ῶ· effero, -are; in ferinam naturam verto. *θηριοῦμαι*, efferor (-ari), in ferinam naturam abeo.
θηριώδης, ες· 1) = πλήρης θηρίων, feris refertus, a, um; belluosus, a,

um. 2) = ἄγριος, ferinus, a, um: efferus, a, um; saevus, a, um: immanis, e. τὸ θηριῶδες, feritas -atis, θ
θηριωδία, ἡ· feritas, -atis, θ immanitas, -atis, θ
θηριωδῶς· 1) ferino more; more ferarum. 2) immaniter
θηρίωσις, ἡ in feram mutatio.
θηρόβρωτος, ον· a feris devoratus.
θηρόδηκτος, ον· a feris morsus.
θηροειδής, ές feris similis.
θηροκόμος, ον· feras curans; bestiarum curator.
θηροκτόνος, ον feras interficiens.
θηρολέτης, ὁ· belluarum occisor.
θηρομαχία, ἡ· pugna ferarum.
θηρονόμος, ον· feras pascens.
θηροπλαστέω -ῶ· feras fingo.
θηροσύνη, ἡ· venatio, -onis, θ.
θηροτόκος, ον· feras gignens.
θηροτροφέω -ῶ· feras alo.
θηροτρόφος, ον feras alens.
θηροφόνος, ον· feras occidens.
θής, ὁ· servus mercenarius οἱ θῆτες (= οἱ πενιχρότατοι πολῖται), capite censi
θησαυρίζω· thesauros struo; divitias congero; thesaurizo (-are) aliquid. *θησαυρίζομαι*, recondo et adservo (in thesauro).
θησαύρισμα, τό in thesauro conditum; repositorium, -ii, οὐ.
θησαυρισμός, ὁ opum collectio.
θησαυριστής· thesauros congerens.
θησαυροποιέω -ῶ· opes colligo.
θησαυροποιός, όν· opes colligens
θησαυρός, ὁ thesaurus, -i, ἀ. gaza, -ae, θ. ὁ τοῦ δημοσίου θησαυρός, aerarium -ii, οὐ.
θησαυροφυλάκιον, τό· thesaurus, -i, ἀ. aerarium, -ii, οὐ.
θησαυροφύλαξ, ὁ· aerarii praefectus; quaestor, -oris, ἀ
Θησεῖον, τό templum Thesei.
Θησεύς, ὁ Theseus, i, ἀ.
Θῆσσα, ἡ ancilla mercenaria
Θητεία, ἡ servitus pro mercede.
Θητεύω mercede servio, -ire.
θητικός, ή, όν mercenarius, a, um.
θιασάρχης, ὁ dux ἢ princeps thiasi.
θίασος ὁ thiasus, -i, ἀ
θιασῶται, οἱ· thiasos agentes.
Θιασώτης, ὁ fautor, -ris, ἀ. studiosus adicujus, θιασώτης τοῦ Κάτωνος, studiosus Catonis.
θιγγάνω (θίγω) τινός· tango (tetigi, tactum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
θίν, θὶς θινός, ὁ litus; ripa.
θινώδης, ες· litoreus, a, um.
θίξις, ἡ· tactus, -us, ἀ.
θλάσις, ἡ contusio, -onis, θ θλάσις τῶν ἀκτίνων, radiorum refractio.
θλάσμα, τό· 1) contusio, -onis, θ. 2) collisio, -onis, θ.
θλαστικός, ή, όν· contundens, -ntis.
θλαστός, ή, όν contusus, a, um.
θλάω, ῶ· 1) condundo -tūdi, -tusum, -ere aliquid. *θλῶμαι*· contundor (-tusus sum, -i)· τεθλασμένος, η, ον, contusus, a, um. *2) αἱ ἀκτῖνες θλῶνται, radii refringuntur 3) frango, (fregi), -ere
θλιβερός, ά, όν· molestus; tristis.
θλιβερῶς· moleste; triste.
θλίβω· 1) = πιέζω premo pressi, pressum, -ere) aliquem ἢ aliquid. φιλήματα θλίβοντα τὰ χείλη, oscula pressa. 2) affligo (-ixi, ictum, -ere) aliquem. *3) = ἀνιῶ τινα, afflicto, -are, aliquem; contristo, -are aliquem; alicui dolorem affero. τοῦτό με θλίβει, id me graviter angit, pungit, afflictat. ὅθ. *θλίβομαι*, moereo, -ere; doleo, -ere *τεθλιμμένος, η, ον*, moestus, a, um; tristis, e; dolore permotus, a, um
θλίμμα, τό· succus expressus.
θλῖψις, ἡ· 1) compressio, -onis, θ. 2) afflictio, -onis, θ. dolor, -oris, ἀ.
θνησιμαῖος, α, ον· morticinus, a, um κρέας θνησιμαίου προβάτου, morticinae ovis caro. ὅθ. τὸ *θνησιμαῖον*, cadaver, -eris, οὐ.
θνησιμότης, ἡ· ἰδὲ *θνητότης*.
θνήσκω· morior, -i; emorior, -i. ἰδὲ *ἀποθνήσκω*.
θνητογενής· mortali genere natus.
θνητός, ή, όν mortalis e.
θνητότης, ἡ· mortalitas, -atis, θ.
Θόας, ὁ· Thoas, -ntis, ἀ.
θοάζω· sedeo, -ere.
θοιμάτιον κτλ. = τὸ ἱμάτιον κτλ.
θοινατήρ, ὁ· epulo, -onis ἀ.
θοίνη, ἡ· epulae; epulum.
θοινητικός, ή, όν· epularis, e.
θολερός, ά, όν· 1) turbidus, a, um· ὕδωρ θολερόν, aqua turbida. 2) = σκο-

τεινός, obscurus, a, um. 3) = ῥυπαρός. inquinatus, a, um.

Θολερώδης, ες· turbidae speciei.

Θολία, ἡ· umbella, -ae, θ.

Θολοειδής, ές· tholi formam habens.

Θολός, ὁ· sordes turbidae.

Θολός, ή, όν· turbidus, a, um.

Θόλος, ὁ, ἡ· tholus, -i ἀ

Θολόω -ῶ 1) turbo, -are· θολῶ τὸ ὕδωρ, turbo aquam, *θολοῦμαι,* turbidus reddor ἢ fio 2) *μετφ.* pertubo (-are) animum.

Θολώδης, ες· turbulentus, a, um.

Θόλωσις, ἡ· turbatio, onis, θ.

Θολωτός, ή, όν· tholi formam habens.

Θοός, ή, όν· celer, is, e.

Θοῶς· celeriter.

Θοόω -ῶ (= ὀξύνω)· acuo, -ere.

Θορός, ὁ· sermen genitale.

Θορυβέω -ῶ· 1) tumultuor, -atus sum, -ari. μὴ θορυβεῖτε, nolite tumultum facere. 2) = ταράττω, συγχέω, turbo, perturbo (-are) aliquem; conturbo (animum alicujus). *θορυβοῦμαι,* turbor, -ari; consternor, -ari. θορυβεῖται, turbatur. *τεθορυβημένος, η, ον,* turbatus, a, um. 3 θορυβῶ τινι, obstrepo (-ui, -itum, -ere) alicui.

Θορυβοποιέω -ῶ· tumultum facio.

Θορυβοποιός, όν· tumultum excitans: seditiosus, a, um.

Θόρυβος, ὁ· 1) tumultus, -us, ἀ. μετὰ θορύβου, tumultuose. 2) turba, -ae, θ.

Θορυβώδης, ες· 1) tumultuosus, a, um 2) turbitus, a, um.

Θορυβωδῶς· tumultuose.

Θουκυδίδης, ὁ· Thucydides, -is, ἀ.

Θουκυδίδειος, ον, Thucydidius a, um.

Θούριοι, οἱ· Thurii, -orum, ἀ. *οἱ Θούριοι, Θουριᾶται.* Thurini, -orum ἀ

Θούριος, ον· impetuosus a. um; bellicosus a, um. θούρια ἄσματα, bellicosi cantus.

Θοῦρις (ἀλκή)· impetuosus robur.

Θεοφάνης, ὁ· Theophanes, -is, ἀ.

Θεόφραστος, ὁ· Theophrastus, -i, ἀ.

Θρᾴκη, ἡ· Thracia, ae, θ. ὁ *Θρᾷξ,* Thrax, -acis, ἀ. *Θρᾷσσα,* Thressa, -ae, θ. *Θράκιος, Θρακικός,* Thracius, Thracicus, a, um· τὸ Θρακικὸν πέλαγος, mare Thracicum· *θρακιστί,* Thracum more.

Θρᾶνος (Θρανίον)· 1) sella, -ae, θ. 2) transtrum, -i, οὐ, ὅθ *Θρανίτης* (= ἐρέτης), remex, igis, ἀ. 3) scamnum -i, οὐ sedile, -is, οὐ

Θρᾴξ, Θρᾷσσα· ἰδὲ *Θράκη.*

Θρασέως· temerarie; audacter.

Θρασκίας, ὁ· Thrascias ventus.

Θράσσω, θράττω (= ταράττω). perturbo, -are; molestiam affero.

Θρασύβουλος, ὁ· Thrasybûlus, -i, ἀ.

Θρασυγλωσσία· audacia in dicendo.

Θρασύγλωσσος, ον· audax verbis.

Θρασύδειλος, ὁ· audax et timidus; homo linguâ fortis.

Θρασύθυμος, ον· ferocis animi.

Θρασυκάρδιος, ον· audax; ferox.

Θρασύμαχος, ον· audax in pugna.

Θρασύμυθος, ον· verbis audax.

Θρασύνω· audacem reddo (-ere) aliquem. *Θρασύνομαι·* α) audax fio. ἐθρασύνθη, audax factus est. β) audacter (libere) loquor.

Θρασύς, εῖα, ύ· 1) temerarius, a, um. 2) audax, -acis. γλώσσῃ θρασύς, linguâ audax (petulans). 3) ἐνίοτ. magnanimus, fortis.

Θρασυστομία, ἡ· audacia oris.

Θρασύστομος, ον· audaci ore

Θρασύτης, ἡ· 1) audacia, -ae, θ. 2) temeritas, -atis, θ.

Θρασύφρων, ον· animi audacis.

Θραῦσις, ἡ· 1) fractio, -onis, θ. fragor, -ris, ἀ. θ. *2) = καταστροφή, strages, -is, θ.

Θραῦσμα (Θραῦμα), τό· fragmen, -nis, οὐ. fragmentum, -i, οὐ.

Θραυστός, ή, όν· fragidis, friabilis.

Θραύω· 1) frango (fregi, fractum, -ere) aliquid (ὅλους glebas). *μετφ.* θραύω τινά, frango aliquem. θραύω τὴν δύναμίν τινος, frango vim (potentiam, vires) alicujus. θραύω τὴν ἐλπίδα, debilito spem. 2) frio, contero, aliquid. 3) *θραύομαι* (ἐθραύσθην), frangor, fractus sum, -i; debilitor, -atus sum, -ari.

Θρεκτικός, ή, όν· coler cursu.

Θρέμμα, τό· 1) alumnus, a, um. 2) ἐπὶ ζῴων θρέμματα, pecus, -oris, οὐ. ἀγέλαι θρεμμάτων greges pecuarii.

Θρέπτειρα, ἡ· altrix, -icis,

Θρεπτέον· alendum est.

Θρεπτήρ, ὁ· nutritor, -oris, ἀ.

Θρεπτήριος, ον· ad alendum aptus.

Θρεπτήρια, τά· nutritionis praemia.

Θρεπτικός, ή, όν· alens, -ntis.

Θρεπτός, ή, όν· nutritus, a, um.

Θρέπτρα (Θρέπτα) τά· nutritionis praemia.

Θρέπτρια, ἡ· nutrix, -icis.

Θρέψις, ἡ· nutritio, -onis, θ.

Θρηνέω -ῶ· lugeo (-xi, -ctum, -ere); lamentor (-atus sum, -ari). θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, lugeo et lamentor. ἐθρηνήθην, lamentatus sum παθητ.). θρηνῶ τινα ἤ τι, lugeo, lamentor aliquem ἤ aliquid.

Θρήνημα, τό· carmen lugubre; lamentatio, -onis, θ.

Θρηνητέος, α, ον· lugendus, a, um.

Θρηνητής, ὁ· lamentator, -oris ἀ.

Θρηνητικός, ή, όν· lamentabilis, -e; flebilis, e.

Θρηνητικῶς· lamentabiliter; flebiliter.

Θρηνητός, ή, όν· lamentandus, a, um.

Θρηνήτρια, ἡ· praefica, -ae, θ.

Θρῆνος, ὁ· 1) luctus, -us, ἀ. lamentatio, -onis, θ. 2) = θρηνῳδία, lugubris cantus; lugubre carmen.

Θρῆνυς, ὁ· scabellum pedum.

Θρηνῳδέω -ῶ· lugubre carmen canto; lugeo, -ere; deploro, -are.

Θρηνῴδημα, τό· lugubris cantus.

Θρηνῴδης, ες· 1) flebilis, lamentabilis, e. 2) querulus, a, um.

Θρηνῳδία, ἡ· lugubre carmen.

Θρηνῳδός, ἡ· praefica, -ae, θ.

**Θρηνῳδῶς·* flebiliter.

Θρησκεία, ἡ· religio, -onis, θ. ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, religio christiana ἢ Christi.

Θρήσκευμα, τό· cultus dei; religio, -onis, θ.

Θρησκευτής, ὁ· religiosus, -i, ἀ.

Θρησκεύω· deum colo.

Θρῆσκος, α, ον· 1) religiosus, a, um. 2 superstitiosus, a, um

Θριαμβευτής, ὁ triumphator, -oris, ἀ.

Θριαμβεύω· triumpho, -are θριαμβεύω ἀπο τινος (= νικήσας τινὰ θριαμβεύω), triumpho de aliquo. ὁ τεθριαμβευκώς, vir triumplalis

Θριαμβικος, Θριαμβευτικός, ή, όν· triumphalis, e. τὸ θρ. ἅρμα, currus triumphalis

Θριαμβευτικῶς· per triumphum.

Θρίαμβος, ὁ· triumphus, -i, ἀ. θρίαμβον κατάγω ἀπὸ τῶν πολεμίων (= τοὺς πολεμίους νικήσας θριαμβεύω), triumphum ago ἢ duco de (ex) hosto. ἰὼ θρίαμβε! io triumphe!

Θριάσιον πεδίον· campus Thriae.

Θριγκός, ὁ· pinna (ἢ corona) muri; lorica, -ae, θ.

Θριγκόω -ῶ· loricam construo.

Θριδακίνη, θρίδαξ· lactûca, -ae.

Θριδακίσκη· luctucula, -ae, θ.

Θριδακώδης, ες· luctucae similis.

Θρινακρία, ἡ· Trinacria; Sicilia

Θρίξ, ἡ· 1) τῆς κεφαλῆς, crinis, -is, ἀ. capillus, -i, ἀ. 2) βραχεῖα θρ. pilus, -i, ἀ. (τῶν ζῴων) villus, -i, ἀ. 3) ἡ τραχεῖα θρ. seta, -ae, θ 4) *παροιμ.* ἐκ τριχὸς κρέματαί τι, tenui filo aliquid pendet. *5 *νεοελ.* ἀπὸ τρίχα, paene; tantum non.

Θρῖον, τό· ficûs folium.

Θριπόβρωτος· corosus a teredine.

Θριπώδης -ες· teredine obnoxius.

Θρὶψ (= σαράκι)· teredo, -inis, θ.

Θροέω -ῶ· fremo, -ere; clamo, -are; turbo, -are.

Θρομβοειδής, ές· grumosus, a, um.

Θρόμβος, ὁ· grumus, -i, ἀ.

Θρομβόω -ῶ· in grumos cogo. *Θρομβοῦμαι,* in grumos concresco.

Θρομβώδης, ες· grumosus, a, um

Θρόμβωσις, ἡ· concretio in grumos.

Θρονίζω· in throno colloco *Θρονίζομαι,* solium occupo; consideo.

Θρόνιον, τό· sellula, -ae, θ.

Θρονισμός, ὁ· collocatio in throno.

Θρόνος, ὁ· 1) θρ. βασιλικὸς solium, -i, οὐ. thronus, -i, ἀ. 2) sella (praeceptoris, judicis).

Θρόος -οῦς ὁ· 1) tumultuantium clamor; fremitus, -us, ἀ. susurus -i, ἀ. murmur, -uris, οὐ. 2) = φήμη, fama, -ae, θ rumor, -oris, ἀ.

Θρυαλλίδιον· parvum ellychnium.

Θρυαλλίς, ἡ· ellychnium, -ii, οὐ

Θρυλέω -ῶ· 1) = τονθορύζω, susurro, -are 2) *θρυλῶ τι,* spargo in vulgus aliquid, divulgo (-are) aliquid. 3) *θρυλοῦμαι.* divulgor, -atus sum, -ari *θρυλούμενος, η, ον,* divulgatus, a, um. θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς, a multis dicitur.

Θρυλιγμός, ὁ· vitium tibiâ canentis.

Θρύλημα, τό· rumor, -oris ἀ.

Θρυλλίσσω· frango, -ere.

θρῦλος, ὁ· susurrus, -i, ἀ. rumor, -oris, ἀ.
θρύμμα, τό· 1) fragmentum, -i, οὐ. 2) ψιχίον ἄρτου, mica, -ae, θ.
θρύον (= θοῦρλον). τό juncus, -i, ἀ.
θρυπτικός, ή, όν· 1) friabilis, e. 2) mollis, e; delicatus, a, um.
θρυπτικῶς· molliter; delicate
θρύπτω· 1) = θραύω τι, frio, frango aliquid. 2) *μετφ.* ἐπὶ ἠθικ. ἐννοίας (ἀντίθ ῥώννυμι) frango aliquid ἢ aliquem deliciis ἢ luxu 3) *θρύπτομαι,* frangor deliciis; dissolutus reddor; corrumpor, -i (re aliqua).
θρύψις, ἡ· 1) contritio, -onis, θ. 2) *τροπ.* mollities, -ei, θ.
θρυώδης, ες· juncis abundans.
θρώσκω· salio; insilio, -ire.
θυγάτηρ, ἡ· filia, -ae, θ. μετὰ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων, cum filiis et filiabus.
θυγατριδῆ, ἡ· neptis, -is, θ.
θυγάτριον, τό· filiola, -ae, θ.
θυγατρογόνος, ὁ· filias gignens.
θυεία, ἡ· mortarium, -ii, οὐ.
θύελλα, ἡ· 1) procella, -ae, θ. 2) tempestas, -atis, θ.
θυελλοφορέομαι -οῦμαι· a procellâ ἢ tempestate feror.
θυελλώδης, ες· procellosus, a, um.
Θυέστης, ὁ· Thyestes, -ae, ἀ Θυέστειος, a, um, Thyesteus, a, um.
θυήεις, εσσα, εν· odorifer, a, um.
θυηπολέω -ῶ· sacrifico, -are
θυηπολία, ἡ· sacrificium, -ii, οὐ.
θυηπόλιον, τό· ara sacrifica.
θυηπόλος, ὁ· sacerdos, -otis, ἀ.
θυΐα, θύα, ἡ· thya, citrus (arbor)
Θυϊάς, ἡ· Thyias, Baccha
θύϊνος, η, ον· thyinus, citreus.
θυλακίζω· in saccum conjicio.
θυλάκιον, τό· 1) sacculus, -i, ἀ *2) = βαλάντιον, crumena, -ae, θ.
θυλακοειδής, ές· sacco similis.
θύλακος, ὁ· saccus, -i, ἀ.
θυλακώδης, ες· sacco similis.
θύλαξ, ὁ· saccus, -i, ἀ.
θῦμα, τό· victima, -ae, θ. hostia, -ae, θ. *μετφ* victima, -ae, θ.
θυμαίνω· irascor, -i.
θυμαλγής, ές· affligens animum.
θυμάτιον, τό· hostiola, -ae, θ.
θυμέλη, ἡ· 1) thymele, -es, θ. 2) ἐν γένει, theatrum -i, οὐ. scena, -ae, θ.
θυμελικός, ή, όν· scenicus, a, um.
θυμηδέω -ῶ· animo laeto sum.
θυμηδής, ές· animo gratus, a, um.
θυμηδία, ἡ· animi laetitia.
θυμιάζω· ἰδὲ θυμιάω
θυμίαμα, τό· 1) suffimentum, -i, οὐ. 2) = λιβανωτός, thus, -uris, οὐ.
θυμίασις, ἡ· suffitio, -onis, θ.
θυμιατήριον, τό· acerra, -ae, θ.
θυμιατίζω· thure suffio
θυμιατικός, ή, όν· vapores exhalans.
θυμιάω -ῶ· 1) = καπνίζω suffio, -ire 2) = θυμίαμα καίω, thus accendo (alicui, ad honorem alicujus); thure suffio aliquem ἢ aliquid
θυμικός, ή, όν· 1) = εὔψυχος. animosus, a, um. 2) = ὀργίλος, iracundus, a, um
θύμινος, η, ον· thyminus, a, um.
θυμίτης (οἶνος)· thymites, ae, ἀ.
θυμοβορέω -ῶ· animum exêdo.
θυμοβόρος, ον· animum exedens.
θυμοδακής, ές· animum rodens.
θυμοειδής, ές· 1) = εὐτολμος, animosus, a, um; fortis, e. 2) = ὀργίλος, iracundus, a, um. τὸ θυμοειδὲς (τῆς ψυχῆς), pars animi, in qua irarum existit ardor.
θυμοειδῶς· animose; iracunde
θυμολέων· leonis animo praeditus.
θυμομαχέω -ῶ· 1) animose dimico. 2) irascor, -i.
θύμον, τό· thymum, -i, οὐ.
θυμός, ὁ· 1) = ψυχή, animus, -i, ἀ. ἐκ θυμοῦ φιλεῖν, ex animo diligo 2) = τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡ ἐπιθυμία, animus, -i, ἀ cupiditas, -atis, θ. νίκα τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν σου, vince animos iramque tuam. 3) = ὀργή, ira, -ae, θ iracundia, -ae, θ.
θύμος, ὁ· thymus, -i, ἀ.
θυμόσοφος, ον· ingeniosus, a, um.
θυμοφθόρος, ον· animo perniciosus, a, um.
θυμόω -ῶ (= **θυμώνω**) τινά iram alicujus excito; iram alicujus provoco **θυμοῦμαι** (**θυμώνω, ὀργίζομαι**), irascor, -i, ἐθυμώθην (= ἐθύμωσα), iratus sum.
θυμώδης, ες· iracundus, a, um.
θυμωδῶς· iracunde.
θύμωμα, τό· ira, iracundia, -ae.
θυννεύω· thynnos, capio.

θύννη, ἡ· thunnus femina.
θυννίζω (θυννάζω)· pungo thynnum conto.
θυννοθήρας thynnorum venator.
θύννος (ἰχθύς)· thunnus, -i, ἀ.
θυννοσκόπος· thunnis insidians.
θυννώδης (μετφ.)· stultus, a, um.
θυοδόκος, ον· suffimenta recipiens.
θυόεις, εσσα, εν· odorus, a, um.
θύον, τό· thya, -ae, θ.
θύος, τό· thus, thuris, οὐ.
θύρα, ἡ· 1) θ. οἰκίας, janua, ae, θ. 2) πᾶν θύρωμα ostium, -i, οὐ. 3) ἡ αὔλειος θ fores, ium, θ. πλ. 4) θ. ναοῦ, ἀνακτόρου, valvae, -arum, θ. πλ. 5) *φράσ.* τὴν θύραν ἀνεπετάννυμι, ἀνοίγω, januam patefacio, ostium ἢ fores aperio. κλείω τὴν θύραν, januam ἢ fores clando. κόπτω τὴν θύραν, fores percutio, ostium pulso 6) *συνεκδ.* αἱ τοῦ βασιλέως θύραι, atrium (domus) regis Persarum. πρβλ. **πύλη.**
θύραζε· per januam.
θύραθεν (= ἔξωθεν)· foris· ὁ, ἡ, θύραθεν, externus, a, um
θυραῖος, α, ον· 1) ad januam pertinens; 2) foris veniens. 3) θυραῖός εἰμι, foris sum.
θύρασι (ἔξω τοῦ οἴκου)· foris.
θυραυλέω -ῶ· 1) foribus adsideo; 2) foris (non domi) sum. 3) sub dio ago (ut pastores, venatores). 4) extra urbem, in agro, castris sum.
θυραυλία, ἡ· pernoctatio ad fores.
θύραυλος, ον· 1) ante fores excubans. 2) sub dio pernoctans.
Θυρέα, ἡ· Thyrea, -ae, θ. **Θυρεᾶτις** (χώρα), Thyreatis, -idis, θ.
θυρεοειδής· scuti formam habens.
θυρεός, ὁ· scutum, -i, οὐ. μικρὸς θυρεός, scutulum, -i, οὐ.
θυρίδιον, τό· ostiolum, -i, οὐ.
θυρίς, ἡ· 1) ostiolum, -i, οὐ. 2) fenestra, -ae, θ.
θυροειδής, ές· januae similis.
θυροκοπέω -ῶ· januam pulso.
θυροκοπία, ἡ· januae pulsatio.
θυροποιός, ὁ· januarum opifex.
θυρόω -ῶ. 1) θ τοῖχον, januam in muro facio. 2) *μετφ.* θ. βλεφάροις τὴν ὄψιν, palpebris oculos quasi foribus munio (claudo).
θυρσοειδής, ές· thyrso similis
θυρσομανής, ές· thyrso furens.
θύρσος, ὁ· thyrsus, -i, ἀ.
θυρσοφορέω -ῶ· thyrsum gesto.
θυρσοφορία, ἡ· thyrsi gestatio.
θυρσοφόρος, ον· thyrsiger, a, um.
θυρσοχαρής, ές· thyrso gaudens.
θύρωμα, τό· janua, -ae, θ. θυρώματα ναοῦ, valvae, -arum, θ. πλ.
θυρών, ὁ· munus janitoris.
θυρωρεῖον, τό· cella janitoris.
θυρωρέω -ῶ· janitor sum.
θυρωρός, ὁ· janitor, -oris, ἀ.
θυσανώδης, ες· θυσανωτός, ή, όν· fimbriatus, a, um.
θύσανος, ὁ· fimbria, -ae, θ.
θύσθλα, τά· thyrsi, -orum, ἀ.
θυσία, ἡ· 1) sacrificium, -ii, οὐ. θυσίαν τοῖς θεοῖς ποιῶ, sacrificium diis facio. θυσίαν ποιοῦμαι, sacrifico, -are. 2) immolatio, -onis, θ.
θυσιάζω· 1) sacrifico, -are. 2) immolo, -are *3) θυσιάζομαι· immolor, -atus sum, -ari.
θυσίασμα, τό· victima, -ae, θ
θυσιαστήριον, τό· ara -ae, θ.
θυσιαστής, ὁ· immolator, -oris, ἀ.
θύσιμος, ον· immolaticius, a um.
θυσιουργός, ὁ· victimarius, -i, ἀ.
θύσις, ἡ· fervor, -oris, ἀ.
θύσκη, ἡ· scapha, diis offerenda recipiens.
θυτήρ, θύτης, ὁ· sacrificus, -i, ἀ. immolator, -oris, ἀ.
θυτήριον, τό· 1) = θῦμα. 2) = θυμιατήριον. 3) = ἀστερ. ara, -ae. θ.
θυτήριος, θυτικός· sacrificalis, e.
θύω, θύομαι. 1) sacra ἢ sacrum facio; sacrifico, -are; sacrificium facio ὅθ. **θύομαι** (= ἱεροσκοπῶ), exta inspicio ἢ specto. 2) θύω, θύομαι ἱερεῖα, sacrifico, immolo, macto, caedo hostias (victimam, bovem).
θυώδης, ες· odorus, a, um.
θύωμα, τό· odoramentum, -i, οὐ.
θυωρίς, ἡ· mensa sacrificialis.
θῶκος, ὁ· sedile, -is, οὐ.
θώμιγξ, ὁ· chorda, -ae, θ.
θωπεία, ἡ 1) adulatio, -onis, θ. 2) blanditiae, -arum, θ.
θώπευμα, τό· blandimentum -i.
θωπευμάτιον, τό· adsentantiuncula.
θωπευτής, ὁ· adulator, -oris, ἀ.
θωπευτικός, ή, όν· adsentatorius, a, um; adulatorius, a, um.
θωπευτικῶς· adulatorie.

θωπεύω· adulor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ alicui; blandior (-itus sum, -iri) alicui. θωπεύων πορίζομαι (λαμβάνω) τι, eblandior aliquid.

θωπικός ή όν· = θωπευτικός.

θωρακίζω· lorico (-are) aliquem. τεθωρακισμένος, loricatus, a, um.

θωράκιον, τό· 1) loricula, -ae, θ. 2) lorica, -ae, θ.

θωρακισμός, ὁ· loricatio, -onis, θ.

θωρακίτης, ὁ· loricatus, lorica munitus (miles).

θωρακοποιός, ὁ thoraces conficiens; loricarius, -i, ἀ.

θωρακοφόρος, ὁ· thoracem gestans; loricatus a, um

***θωρακωτός ή, όν**· loricâ munitus, a, um; loricatus, a, um; thoricatus, a, um.

θώραξ, ὁ· 1) τὸ ὅπλον, thorax, -acis, ἀ. lorica, -ae, θ. 2) τὸ στῆθος, thorax, -acis, ἀ.

θωρήσσω· 1) = θωρακίζω· 2) ebrio aliquem. 3) παθητ. ebrius fio.

θώς ὁ· thos, thois, θ.

θώψ (= θωπευτής) adulator, -oris, ἀ. θῶπες λόγοι, blanditiae;

I

Ι, (ἰῶτα), τὸ ἕνατον γράμμα, litera ι. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ι = decem ἢ decimus, a, um, τὸ δὲ ,ι = decem millia.

ἰάζω ionice loquor.

ἰαίνω foveo, -ere.

Ἰακός, ή, όν Ionicus, a, um.

ἰακχάζω, ἰακχέω -ῶ· vociferor bacchantium more.

Ἰακχεῖον, τό templum Bacchi.

Ἰάκχιος, ον· Bacchicus, a, um.

Ἴακχος, ὁ· Iacchus, -i, ἀ. 1) Bacchus, -i, ἀ. 2) hymnus in Bacchum.

ἰαλεμίζω· lugeo, -ere.

ἰάλεμος, ὁ· 1) carmen lugubre 2) Κύρ. ὄν. Jalemus (poeta). 3) ἐπίθ. miser, flebilis

ἴαμα, τό· 1) medela -ae, θ. 2) remedium, -ii, οὐ.

ἰαμβειογράφος· iamborum scriptor.

ἰαμβεῖον, τό· carmen iambicum.

ἰαμβεῖος, ον· iambeus, a, um.

ἰαμβίζω· iambos scribo. ἐντεῦθ. iambis insector, maledico, convicior.

ἰαμβικός, ή, ον· iambicus, a, um. ἰαμβικὸν μέτρον, metrum iambicum (iambis constans).

ἰαμβιστής, ὁ· conviciator, -oris, ἀ.

ἰαμβογράφος· iamborum scriptor.

ἰαμβοποιέω -ῶ· iambos facio.

ἰαμβοποιός, ον· iambos faciens.

ἴαμβος, ὁ· 1) μ. πούς iambus, i, ἀ. (υ-). 2) ἰαμβ. ποίημα, iambus (καὶ πλ iambi); carmen iambicum.

ἰάνθινος, ον· ianthinus, um. ἰανθίνη, ἐσθής, ianthis, -idis.

ἰάομαι -ῶμαι· 1) sano (-avi, -atum, -are) aliquem ἢ aliquid. παροιμ. κακὸν κακῷ ἰῶμαι, malum malo sano. παθητ ἀόρ. ἰάθην, sanus factus sum sanatus sum. ἰάθη ἀπὸ τῆς νόσου samus factus est ex morbo 2) medeor (-eri alicui. ἴᾶται (παθητ.) medetur.

ἰάπτω mitto, -ere; jacio, -ere.

Ἰαπυγία, ἡ· Iapygia, -ae, θ.

Ἰάπυξ, ὁ· Iapyx, -ygis (ventus).

Ἰάς, ἡ· 1) Ι. γυνή, Ionica mulier. 2) Ι. γλῶσσα ἢ διάλεκτος, Ionica dialectus.

ἰάσιμος, ον· sanabilis, e.

ἴασις, ἡ· sanatio, -onis, θ.

ἰασιώνη, ἡ· convolvulus, -i, ἀ. κύρ. ὄν. Iasione, -es θ.

ἰασπίζω· iaspidis colore sum; ἰασπίζων, iaspideus, a, um.

ἴασπις, ἡ· iaspis, -idis θ.

ἰαστί· ionice.

Ἰάσων, ὁ· Iason, -ŏnis ἀ.

ἰατέος, α, ον· sanandus, a, um.

ἰατήρ, ὁ· medicus, -i, ἀ.

ἰατήριος, ἰατικός· medicus a, um.

ἰατός, ή, όν· sanabilis, e.

ἰάτραινα, ἡ· medica, -ae, θ.

ἰατρεία, ἡ medèla -ae, θ. τὰ ἰατρεῖα, praemium (merces) medici.

ἰατρεῖον, τό· medicina. -ae, θ.

ἰάτρευσις, ἡ· sanatio onis θ.

ἰατρεύω· 1) curo, -are; sano -are. aliquem; alicui sanitatem restituo. ἰατρεύω νόσον, morbum depello 2) = ἐπαγγέλλομαι τὸν ἰατρόν, profiteor medicinam (ἢ medicum). *3) ἰατρεύομαι (ἰατρεύθην), sanus fio.

ἰάτρια, ἰατρίνη· medica, -ae θ.

ἰατρικός, ή, όν· medicinalis, -e. ἡ ἰατρική, medicinalis ars; medicina, -ae, θ. *τὸ ἰατρικόν medicina, -ae, θ. medicamentum, -i, οὐ. *ἰατρικὸν συμβούλιον, consilium medicorum.

ἰατρός ὁ· medicus, -i, ἀ. ἰατρός εἰμι ἢ γίγνομαί τινος. medeor alicui; sano aliquem ἢ aliquid.

ἰατροσόφιον, τό· liber de medecina

ἰατροσυνέδριον, τό· concilium medicorum

ἰαττταί· heu!

ἰαύω· dormio; pernocto.

ἰαχέω, ἰάχω vociferor, -ari.

ἰαχή, ἰάχημα· vociferatio, -onis, θ.

Ἴβηρ, ὁ· Iberus, -i, ἀ Iber, -eris ἀ. Ἰβηρία Iberia, -ae, θ. Hispania, ae, θ. οἱ Ἴβηρες, Iberi, -orum Ἰβηρικός, ή, όν· Ibericus, a, um; Hispanicus, a, um.

ἴβις, ἡ· (πτ.)· ibis, -is καὶ -idis, θ.

ἰβίσκος (= ἀλθαία)· ibiscum, -i, οὐ.

ἴγδη, ἡ· mortarium, -ii, οὐ.

ἰγδίζω· in mortario tundo.

ἰγδίον, τό· mortariolum, -i, οὐ.

ἰγνύα, ἡ· poples, -itis, ἀ.

ἰδανικός, ή, όν· 1) ideadis, e. ἰδ. κόσμος, mundus idealis (qui tantummodo ad cogitationem valet). *2) ἰδανικὸν ἀθῳότητος, specimen innocentiae. ἰδανικὸν εὐγλωττίας, perfecta eloquentiae species, τὸ ἰδανικόν, illud ipsum, quod est optimum.

ἰδέα, ἡ· 1) species, -ei, θ. ἡ κατὰ Πλάτ. ἰδέα (= τὸ ἀρχέτυπον), species, ei, θ. specimen, -inis, οὐ. θ. 2) = εἶδος, genus, -eris, οὐ.. *3) νεοελ. = γνώμη, opinio, -onis, θ. κατὰ τὴν ἐμὴν ἰδέαν, ut mea est opinio. ἔχω τὴν ἰδέαν, opînor.

***ἰδεῶδες, τό**· species, -ei, θ. specimen, -inis, οὐ. ἰδεῶδες κάλλος, species pulchritudinis.

ἰδεῖν, ἰδέ· ἰδὲ **ὁράω -ῶ.**

Ἴδη, ἡ· Ida, -ae, θ.

ἰδίᾳ· 1) = οὐ κοινῇ, proprie; privatim δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ, publice privatimque. 2) = κυρίως, proprie, praecipue

ἰδιαζόντως· privatim; praecipue.

ἰδιάζων, ουσα, ον· peculiaris, e; proprius, a. um.

ἰδιαίτατα· maxime proprie.

ἰδιαίτατος, η, ον· maxime peculiaris: maxime proprius, a, um.

ἰδιαίτερος, α, ον· propior, -us. ἰδιαιτέρα φροντίς, propior cura.

ἰδιαιτέρως· privatim; clam.

ἰδικός ή, όν· 1) specialis, e. *2) νεοελ. ἰδικός μου, meus, a, um. Ἰδὲ ἐμός.

ἰδιόβιος, ον· qui seorsum vivit.

ἰδιογνωμοσύνη· propria sententia.

ἰδιογνώμων, ον· qui suo arbitrio statuit.

ἰδιόγραφος· propriâ manu scriptus.

ἰδιοθηρευτική ἡ· privata venatio.

***ἰδιοκτησία, ἡ**· dominium, -i, i, οὐ.

***ἰδιοκτήτης, ὁ**· dominus, -i, ἀ.

ἰδιόκτητος, ον· peculiaris, e.

ἰδιολογέομαι, οῦμαι· privatim cum aliquo loquor.

ἰδιολογία, ἡ· sermo privatus.

ἰδιομήκης, ες· propriâ longitudine.

ἰδιόμορφος, ον· peculiaris formae.

ἰδιοξενία, ἡ· privatum hospitium.

ἰδιόξενος, ὁ· privatus hospes.

ἰδιοπάθεια, ἡ· propria affectio.

ἰδιοποιέομαι -οῦμαι. 1) proprium mihi facio aliquid; adproprio, -are, aliquid. 2) ἰδοποιοῦμαί τι ἀνόμως, usurpo aliquid 3) οἱ Χῖοι τὸν Ὅμηρον ἰδιοποιοῦνται, Chii Homerum suum vindicant. 4) concilio mihi aliquem (τὸν Φαρνάβαζον, Pharnabazum).

ἰδιοποίησις, ἡ· usurpatio, -onis, θ.

ἰδιοπραγέω -ῶ, ἰδιοπραγμονέω -ῶ· propria negotia (meas res) curo.

ἰδιοπραγία, ἰδιοπραγμοσύνη, ἡ· cura propriorum negotiorum.

ἰδιοπράγμων, ον· propria negotia curans; tantum suas res curans.

ἰδιορρυθμία ἡ· vita ex arbitrio suo.

ἰδιόρρυθμος, ον· suo arbitrio vivens.

ἰδιορρύθμως· suo arbitrio.

ἴδιος, α, ον· 1) proprius, a, nm. ἰδία οἰκία, propria domus. ἴδιον τοῦ ῥήτορός ἐστι, est oratoris proprium. ἀπὸ τῶν ἰδίων (δηλ. χρημάτων) ζῶ. de proprio vivo 2) πρὸ πάντων ἐπὶ οὐσίας

καὶ ἄλ. peculiaris. e. 3) suus, a, um. οἱ Καρχηδόνιοι τοὺς ἰδίους παῖδας ἔθυον, poeni suos pueros sacrificabant. ἰδίᾳ χειρί, sua manu. ἰδίᾳ θελήσει. sua sponte. ἰδίοις ἀναλώμασι, suis sumptibus. 4) κατ' ἰδίαν. α) = ἰδίᾳ, χωρίς, privatim, separatim. κατ' ἰδίαν λαμβάνω τινά, privatim seduco aliquem, remotis arbitriis. β) = κατ' οἶκον, privatim. 5) τὰ ἴδια, domicilium, -ii, οὐ. domus -us, θ. *6) νεοελ. α) ἐξ ἰδίων, de proprio, de suo, suo sumptu. β) ἐκ τῶν ἰδίων κρίνεις τὰ ἀλλότρια, ex suis aliena judicas. γ) ὁ ἴδιος, ipse, ipsa, ipsum. ὁ ἴδιος δὲ (= αὐτὸς δέ), ipse autem. ἐγὼ ὁ ἴδιος, ego ipse σὺ ὁ ἴδιος tu ipse. — idem, eadem, idem. ὁ ἴδιος (= ὁ αὐτὸς) ἦλθεν, idem venit. δ) τὸ ἴδιον μοῦ κάμνει, hoc me non movit. id fero aequo animo.

ἰδιόστολος ναῦς· navis propriis sumptibus instructa.

ἰδιοσυγκρασία, ἡ· propria constitutio corporis.

***ἰδιοσυντήρητος, ον·** suo sumptu, de suo sustentatus, a, um; liber, a, um.

ἰδιοσύστατος, ον· per se consistens

***ἰδιοτέλεια, ἡ·** omnium relatio ad propriam utilitatem; amor propriarum rerum.

***ἰδιοτελής, ές·** omnia ad propriam utilitatem referens; sui lucri cupidus a, um.

ἰδιότης, ἡ· res quae est alicujus rei propria; proprietas, -atis, θ. qualitas, -atis, θ. natura, -ae, θ.

ἰδιοτροπία, ἡ· proprius cuidam modus ἢ mos; morositas, -atis, θ.

ἰδιότροπος, ον· morosus, a, um; difficilis, e.

***ἰδιοτρόπως·** morose.

ἰδιότυπος, ον· propriam formam habens.

ἰδιοφεγγής, ές· proprio luce lucens.

***ἰδιοφυΐα, ἡ·** propria natura.

ἰδιοφυής· propriâ naturâ praeditus.

ἰδιόχειρος· propria manu scriptus.

ἰδιοχείρως· propria manu. ἰδιοχείρως ὑπογράφω, manu propria subscribo

ἰδιόομαι -οῦμαι· proprium facio.

ἰδίωμα, τό· 1) = ἰδιότης, proprietas, -atis, θ. propria cujusque rei natura. 2) in sermone peculiare; idioma, -atis, οὐ.

ἰδίως· 1) proprie; peculiariter. 2) privatim; separatim.

ἰδιωτεία, ἡ· 1) privata vita. 2) inscitia, imperitia, -ae. θ.

ἰδιωτεύω privatus sum. ὁ ἰδιωτεύων. vir privatus ἢ ἁπλ privatus.

ἰδιώτης, ὁ· 1) vir privatus ἢ ἁπλ. privatus, -i. ἀ. 2) scriptor presaicus. 3) miles. -itis, ἀ. tiro. -onis. ἀ. 4) non medicus. non athlêta. non orator. 5) rudis, imperitus (rei alicujus); homo rudis; idiôta καὶ idiôtes, -ae, ἀ.

ἰδιωτικός, ή, όν. 1) privatus. a, um. ὁ ἰδιωτικὸς βίος, vita privata. ἰδιωτικὰ χρήματα καὶ δημόσια. privatae et publicae pecuniae 2) rudis, e; imperitus, a, um; idioticus. a, um.

ἰδιωτικῶς· privatorum more.

ἰδιῶτις, ἡ· privata, -ae, θ.

ἰδιωτισμός, ὁ· idiotismus. -i, ἀ.

***ἰδιωφέλεια, ἡ·** omnium ad propriam utilitatem relatio; proprii lucri amor.

ἰδιωφελής, ές· omnia ad propriam utilitatem referens; proprii (sui) lucri cupidus. a. um

ἰδμοσύνη, ἡ· scientia, -ae, θ.

ἴδμων, ον· sciens; peritus.

Ἰδομενεύς, ὁ· Idomeneus, -i, ἀ.

ἰδού· ecce; en.

ἱδρόω -ῶ· sudo, -are. sudorem emitto. ἵδρωσα, sudavi. **ἱδρῶν, -οῦσα, -οῦν (ἱδρωμένος, η, ον),** sudorus, a, um.

ἵδρυμα, τό· opus constructum. δθ. α) delubrum. i, οὐ. fanum, -i, οὐ. *β) νεοελ. institutum, -i, οὐ.

ἵδρυσις, ἡ· constructio, -onis, θ.

***ἱδρυτής, ὁ·** auctor, conditor, -oris, ἀ.

ἱδρύω· statuo, instituo, constituo, construo -ere, aliquid. **ἱδρύθη, ἵδρυται.** α) ἐπὶ ναῶν, μνημείων καὶ φιλανθ. ἱδρ. constitutus est, constructus est, errectus est β) ἐπὶ πόλ. καὶ ἄλ. situs (a, um) est.

ἵδρωμα, τό· exsudatio, -onis, θ.

ἱδρώς· ὁ· sudor, -oris, ἀ.

ἵδρωσις, ἡ· sudatio, -onis, θ.

ἱδρωτήριος, ἱδρωτικός· sudatorius, a, um. **ἱδρωτήριον, ἱδρωτικόν·** sudatorium, -ii, οὐ.

ἱδρωτοποιέω -ῶ· sudorem elicio.

ἱδρωτοποιός, όν· sudorem eliciens.

ἱεραγωγὸς (ναῦς)· sacra ferens.

ἱερακιδεύς, ὁ· pullus accipitris.

ἱεράκιον (ὅοτ) accipitrina, -ae, θ.

ἱερακοειδής ἱερακώδης, ες· accipitri similis, e.

ἱέραξ, ὁ· accipiter, -tris, ἀ.

***ἱεραπόστολος, ὁ·** praeco evangelii; apostolus, -i, ἀ.

ἱεραρχέω -ῶ· sacris praesum

ἱεράρχης, ὁ· qui sacris praeest; pontifex, -icis. antistes, -tis, ἀ.

ἱεραρχία, ἡ· 1) procuratio sacrorum. *2 munus antistitis. *3) ordo, -inis, ἀ. gradus honoris.

ἱεραρχικός, ή, όν· ad eum pertinens, qui sacris praeest.

***ἱεραρχικῶς·** gradu honoris.

ἱερατεία, ἡ· sacerdotium, -i, οὐ. munus sacerdotis.

***ἱερατεῖον, τό·** clericorum ordo.

ἱερατεύω· sacerdos sum. ὁ ἱερατευκώς, ὁ ἱερατεύσας, sacerdotalis. e.

ἱερατικός, ή, όν· sacerdotalis, e.

*ἱερατικὴ Σχολή, seminarium, -ii, οὐ.

ἱεραφόρος, ον· sacrifer, a, um.

ἱέρεια, ἡ· sacerdos, -otis, θ.

ἱερεῖον, τό· 1) hostia, -ae, θ. 2) victima, -ae, θ.

ἱερεύς, ὁ· 1) sacerdos, -otis, ἀ. *2) παρὰ τοῖς δυτ. pastor. -oris, ἀ.

ἱερεύσιμος· ad sacrificium aptus.

ἱερεύω· sacrifico, -are.

Ἱεριχώ, ἡ· Iericho, -untis.

ἱεροβοτάνη, ἡ· sagmen. -inis, θ.

ἱερογλυφέω -ῶ· hieroglyphica sculpo ἢ scribo.

ἱερογλυφικά, τά· hieroglyphica, -orum, οὐ.

ἱερογλύφος, ἱερογλύπτης, ὁ· hieroglyphica sculpens.

***ἱεροδιάκονος, ὁ·** diaconus, -i, ἀ.

ἱεροδιδάσκαλος· sacrorum doctor.

ἱερόδουλος, ὁ· deo sacratus servus; hierodûlus, -i. ἀ.

ἱεροθήκη, ἡ· sacrarium, -ii, οὐ.

ἱεροθυτέω -ῶ· sacrifico, -are.

ἱεροθύτης, ὁ· sacerdos, -otis, ἀ.

ἱερόθυτος, ον· sacrificatus, a, um. τὰ ἱερόθυτα (= τὰ ἱερεῖα), hostiae.

ἱεροκῆρυξ, ὁ· sacer praeco; sacer orator, -oris, ἀ.

ἱεροκόμος, ἡ· sacricola, -ae, θ.

ἱερολογέω -ῶ· sacra verba loquor.

ἱερολογία ἡ· sermo de sacris verbis.

ἱερομανία, ἡ· sacer furor.

ἱερομαντία, ἡ· haruspiciua, -ae, θ.

ἱερομηνία, ἡ· dies festi.

ἱερομνήμων· sacrorum praefectus, summus sacerdos; pondifex.

ἱερόν, ἱερά, ἰδὲ **ἱερός.**

ἱερονίκης, ὁ hieronica, -ae, ἀ.

ἱεροποιέω -ῶ· sacrificulus sum.

ἱεροποιΐα, ἡ· sacrificatio, -onis, θ.

ἱεροποιός, ὁ· sacrificulus, -i, ἀ.

ἱερόπολις, ἡ· sacra urbs.

ἱεροπρέπεια, ἡ· sancta dignitas.

ἱεροπρεπής, ές· sanctus, a, um; augustus, a um.

ἱεροπρεπῶς· modo sancto.

ἱερός, ἱερά, ον· 1) sacer, cra, crum. ἡ ἱερὰ ὁδὸς (ἡ ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον ἄγουσα), via sacra ἢ clivus sacer. τὸ ἱερὸν ὄρος, mons sacer. ἱερός τινος. ἱερός τινι, sacer alicujus. ἱερὸς καὶ ἅγιος, sacrosanctus. ἱερὰ νόσος, morbus comitialis ἢ caducus. 2) **τὸ ἱερόν,** sacrum, -i, οὐ. α) ναὸς templum, fanum, delubrum. β) τὸ ἱερὸν ἐκ λησίας, sanctuarium, -ii, οὐ. γ) = θῦμα, hostia, victima 3) **τὰ ἱερά·** α) sacrum, ἢ μᾶλ. sacra; sacrificium τὰ ἱερὰ ἐπιτελῶ, τελῶ, sacrum ἢ sacra facio. sacrificium perpetro β) = τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερείων, exta. orum, οὐ. πλ. τὰ ἱερὰ σκοπῶν, exta inspiciens ἢ spectans. καλὰ ἱερά, exta bona. τὰ ἱερὰ οὐκ ἐγίγνετο, exta non bona (tristia) erant.

ἱεροσκοπέω -ῶ· exta inspicio.

ἱεροσκοπία, ἡ· haruspicina, -ae, θ.

ἱεροσκόπος ὁ· haruspex, -icis ἀ.

Ἱεροσόλυμα, τά· Hierosolyma, -orum, οὐ. ἐν Ἱεροσολύμοις, Hierosolymis. Ἱεροσολυμίτης, Hierosolymita, -ae. ὁ τῶν Ἱεροσολύμων ἥρως (Πομπήϊος), Hierosolymarius.

ἱεροσυλέω -ῶ· sacrilegium committo.

ἱεροσύλημα, τό, ἱεροσύλησις, ἱεροσυλία, ἡ· sacrilegium, -ii, οὐ.

ἱερόσυλος, ον· sacrilegus, a, um. ὁ ἱερόσυλος, sacrilegus, -i, ἀ.

ἱεροσύλως· sacrilege.

ἱεροτάφιον· τό· sanctum sepulcrum.

ἱεροτελεστής, ὁ· sacerdos, -otis ἀ.

ἱεροτελεστία, ἡ· sacrorum peractio.

ἱερότης, ἡ· sanctitas, -atis, θ.
ἱερουργέω -ῶ· sacra obeo; sacris operor; sacrifico, -are.
ἱερουργία ἡ· rei divinae peractio; sacrificatio, -onis, θ. sacrificium, -ii, οὐ.
ἱερουργός, ὁ· qui sacra peragit; sacrificus, ἢ sacrificator.
ἱεροφάντης, ὁ· sacrorum antistes; pontifex, -icis, ἀ ὁ μέγιστος ἱεροφάντης, pontifex maximus.
ἱεροφαντία, ἡ· dignitas ἢ munus antistitis sacrorum; antistitium, -ii, οὐ.
ἱεροφαντικός, ή, όν· sacerdotalis, e.
ἱεροφάντις, ἡ· sacrorum antistes.
ἱεροφόρος, ον· sacra ferens.
ἱεροφυλάκιον, τό· sacrarium, -ii, οὐ.
ἱεροφύλαξ, ὁ· sacrarius, -ii, ἀ.
ἱεροψάλτης, ὁ· sacer cantor.
ἱερόω -ῶ· sacrum facio, aliquid.
ἱέρωμα, τό· res sacra.
ἱερωμένος, ἱερωμένη· deo sacratus, a; sacerdos, -otis, ἀ. θ.
ἱερώνυμος, ον· sacri nominis.
ἱερῶς· sancte; sacrosancte.
ἱερωσύνη, ἡ· sacerdotium, ii, οὐ.
ἱζάνω· sedeo, -ere.
ἵζημα, τό· sedile; vallis.
ἵημι· 1) mitto, emitto, -ere, aliquid. 2) jacio, -ere, aliquid 3) *μέσ.* **ἵεμαι,** moveor, -eri; cupio, -ere, aliquid.
Ἰησοῦς, ὁ· Jesus, -u, ἀ. Ἰησοῦς Χριστός, Jesus Christus. *πρὸ Χριστοῦ, ante Christum natum. *μετὰ Χριστόν, post Christum natum.
***Ἰθαγένεια, ἡ·** civitatis donatio. ἔλαβε τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, in civitatem graecam adscriptus est.
ἰθαγενής, ὁ ἡ· indigena, -ae, ἀ. θ.
Ἰθάκη, ἡ· Ithaca, -ae, θ. **Ἰθακήσιος,** a, um. Ithacensis, e.
ἴθι· i; veni. πληθ. **ἴτε,** ite, venite.
ἰθυνσις, ἡ· directio, -onis θ.
ἰθυντήρ, ἰθύντωρ· rector, -oris, ἀ.
ἰθύνω· rego, dirigo, -ere.
ἰθυπορέω -ῶ· recta progredior.
ἰθύς, εῖα, ύ· rectus, a, um.
ἰθύτης, ἡ· rectitudo, -inis, θ.
ἰθυφαλλικός· ithyphallicus, a, um.
ἰθύφαλλος, ὁ· ithyphallus, -i, ἀ.
ἱκανοδοσία, ἡ· satisdatio, -onis θ.
ἱκανοδότης, ὁ· satisdator, -oris, ἀ.
***ἱκανοποιέω -ῶ·** satisfacio (alicui)·
ἱκανοποιοῦμαι, satisfio; poenas ab aliquo persequor.
***ἱκανοποίησις, ἡ·** satisfactio, -onis, θ. ζητῶ ἱκανοποίησιν, poenas persequor. λαμβάνω παρά τινος ἱκανοποίησιν, poenas ab aliquo persequor.
ἱκανός, ή, όν· 1) = ἀρκῶν, sufficiens, -ntis; satis ἢ sat (ἄκλ.)· ἱκανοὺς φίλους ἔχω, sat habeo amicorum, πλεῖον τοῦ ἱκανοῦ, plus quam sat est, satis superque· ἱκανός τινί εἰμι (= ἀρκῶ πρός τι), satisfacio alicui. 2) = ἐμπειρος, peritus, a um ἱκανὸς τὴν ἰατρικήν, peritus medicinae 3) = ἐπιτήδειος εἴς τι, aptus (a, um), habilis (e) alicui rei. 5) = μέγας, πολύς, magnus, a, um; multus a, um· ἱκανὸς ἀριθμὸς στρατιωτῶν, magnus numerus militum. ἐξ ἱκανοῦ (δηλ. χρόνου), a multo tempore. 4) = ἄξιος, idoneus, dignus, a, um.
ἱκανότης, ἡ· 1) = τὸ ἀρκοῦν, sufficientia, -ae θ ἐντεῦθ. 2) = ἐπιτηδειότης habilitas, -atis, θ aptitudo, -inis, θ.
ἱκανόω -ῶ· idoneum reddo.
ἱκανῶς· satis. sat; sufficienter.
Ἰκαρία, ἡ· Icaria, -ae, θ τὸ Ἰκάριον πελαγος, Icarium mare.
ἱκεσία, ἡ· 1) supplicatio, -onis, θ. supplicium, -ii. οὐ. 2) preces, -um.
ἱκετευτέος· supplicandus, a, um.
ἱκετευτικός, ή, όν· precarius, a um. ἱκετευτικῇ φωνῇ, submisse.
ἱκετευτικῶς· suppliciter.
ἱκετεύω τινά· 1) supplico alicui; alicui supplex sum. 2) imploro, -are, aliquem.
ἱκετήριος, α, ον· ad supplicationem idoneus; supplex, -icis. ἱκετηρία θυσία, supplicatio, -onis, θ.
ἱκέτης, ὁ· supplex, -icis, ἀ.
ἱκετικός, ή, όν· supplex, -icis. ἱκετικαὶ χεῖρες, manus supplices, manus supinae.
ἱκετικῶς· suppliciter.
ἱκέτις, ἡ· quae est supplex. ἱκέτιδες χεῖρες, manus supplices.
ἱκμάς, ἡ· humos, -oris, ἀ.
ἱκνέομαι -οῦμαι· venio -ire.
ἰκρίον, τό· tabula, -ae, θ.
ἰκρίωμα, τό· tabulatum, -i, οὐ.
ἰκτερίας λίθος icterius lapis.
ἰκτεριάω -ῶ· ictero laboro.

ἰκτερικός, ή, ον· e. ictericus, a. um; felle suffusus, a, um.
ἴκτερος, ὁ· icterus, -i, ἀ.
ἰκτίν, ἰκτῖνος (πτ.)· milvus, -i, ἀ.
ἰκτὶς (νυφίτσα). mustella, -ae, θ
ἱλαδόν· copiose; abunde.
Ἱλάρια, τά· Hilaria, -orum, οὐ. πλ.
ἱλαρός, ά, ον· hilaris e
ἱλαρότης, ἡ· hilaritas, -atis, θ.
ἱλαροτραγῳδία· tragoedia hilaris.
ἱλαρόω -ῶ· hilaro, -are **ἱλαροῦμαι,** hilaresco, -ere.
ἱλαρῶς· hilariter.
ἱλάρχης, ὁ· turmae praefectus
ἱλαρῳδός ὁ· carminum hilarium poeta et cantator.
ἱλάσιμος, ον· propitians, -ntis·
ἱλάσκομαι· propitio (aliquem).
ἱλασμός, ὁ· propitiatio, -onis θ.
ἱλαστήριος· vim propitiandi habens.
ἵλεως, ων· propitius, a, um. ἵλεών τινα ποιῶ, aliquem propitium facio. ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, propitius es nobis, Domine.
Ἰλιάς, ἡ· Ilias, -adis, θ. κακῶν Ἰλιάς, multitudo malorum. **Ἰλιακός, ή, όν·** Iliacus, a. um.
ἰλιγγιάω -ῶ· vertigine laboro.
ἴλιγγος (=σκοτιδινία)· vertigo, -inis θ.
Ἴλιον, τό· Ilion ἢ Ilium, -ii, οὐ. ἡ Ἴλιος, Ilion -os, -ii, θ.
ἰλλαίνω· oculos distorqueo.
ἴλλός, ὁ· strabo, -onis, ἀ.
Ἰλλυρία, Ἰλλυρίς, ἡ· Illyria, -ae.
***Ἰλλυριακός, ή, όν·** Illyricus, a, um
ἴλλω· volvo, -ere.
ἰλύς, ἡ· limus, -i, ἀ.
ἰλυώδης, ες· limosus, a, um.
ἱμαντίδιον, τό· lorum parvum
ἱμάντινος, η, ον· loreus, a, um.
ἱμαντοπέδη, ἡ· vinculum loreum.
ἱμαντοποιός, ὁ· lorarius, -ii, ἀ.
ἱμαντόπους· loripes, -edis.
ἱμάντωμα, τό· loramentum, -i, οὐ
ἱμάς, ὁ· lorum, -i, οὐ ἱμάντι δεδεμένος, loratus, a, um.
ἱμάσθλη, ἡ· scutica, -ae, θ. flagellum. -i, οὐ. lorum, -i, οὐ
ἱμάσσω τινά· loris caedo aliquem; alicujus latera lorea facio; verbero aliquem.
ἱματηγός, όν· vestes vehens.
ἱματίδιον, τό· vecticula, -ae, θ.
ἱματίζω· vestio, -ire.
ἱματιοθήκη, ἡ· vestiarium, -i, οὐ.
ἱματιοκάπηλος, ὁ· vestiarius, -ii, ἀ.
ἱματιοκλέπτης, ὁ· vestium fur.
ἱμάτιον, τό· 1) ἐν γένει· vestimentum, -i, οὐ. vestis, -is, θ. 2) τὸ ἑλληνικὸν ἱμάτιον, pallium, -i, οὐ. ἱμάτιον ἠμφιεσμένος, pallio amictus· τὴν χεῖρα ἐντὸς τοῦ ἱματίου ἔχω, manum intra pallium contineo 3) τὸ Ῥωμαϊκὸν ἱμάτιον, toga, -ae, θ.
ἱματιοπώλης, ὁ· vestiarius, -ii, ἀ.
ἱματ(ι)οφυλάκιον· vestiarium, -ii.
ἱματ(ι)οφύλαξ, ὁ· vestiarius, -ii, ἀ. vestipex, -icis ἀ. ἡ ἱματιοφύλαξ, vestipica, -ae, θ.
ἱματισμός, ὁ· vestimentum, -i, οὐ. vestitus, -us, ἀ.
ἱματουργική, ἡ· ars vestiaria.
ἱματουργός, ὁ· vestitor, -oris, ἀ.
ἱμείρω, ἱμείρομαι· desidero, -are.
ἵμερος, ὁ· desiderium, -ii, οὐ.
ἱμερόφωνος· dulcem vocem habens.
ἱμερτός, ή, όν· desiderabilis, e.
ἵνα· 1) **ἐπίρ** = ὅπου, ut. ubi (μεθ' ὁριστ.): ἵνα τις εὖ ἐκεῖ καὶ πατρίς, ubi bene, ibi patria. 2) *σύνδ. τελ.* α) ut: ἵνα οὕτως εἴπω, ut ita dicam. ἀφίκετο, ἵνα θεῷτο, venit, ut spectaret. ἵνά τι ταῦτα λέγεις; quare (quamobrem) haec dicis? ἵνα ἔβλεπες, ut videres. β) qui, quae (μεθ' ὑποτ.)· ἵνα αὐτῷ τὸν ἄρτον παρέχῃ, (Magnesiam donarat), quae ei panem praeberet. γ) quo (μεθ' ὑποτ.): ἵνα γένηται ἢ γένοιτο, quo fiat ἢ fieret. δ) ἵνα μή, ne, ut ne (μεθ' ὑποτ.): ἵνα μὴ οὗτος ἀγνοῇ, ut hic ne ignoret. ε) πρέσβεις ἔπεμψαν, ἵνα αἰτήσωσιν εἰρήνην (ἀρχ. αἰτήσοντες εἰρήνην) legatos miserunt pacem petitum ἢ pacis petendae cuusa ἢ ad pacem petendam (ἀλλ. ὄχι καὶ pacem petituri) ἢ ut (qui) pacem peterent.
ἰνδάλλομαι· similis videor.
ἴνδαλμα, τό· species, -ei, θ simulacrum -i, οὐ. imago, -inis, θ.
ἰνδαλματίζω· formo; effingo.
ἰνδαλματικός· imagineus, a, um.
Ἰνδία, ἡ· India. -ae, θ.
Ἰνδικόν, τό· Indicum -i, οὐ.
Ἰνδικός, ή, όν· Indicus, a, um; Indus, a, um
Ἰνδός, ὁ· Indus, -i, ἀ.
ἰνίον, τό· occipitium, -ii, οὐ.

Ἰνώ, ἡ· Ino, -us καὶ onis, θ.
ἰνώδης, ες· nevrosus, a, um.
ἰξαλῆ, ἡ· pellis caprina.
ἴξευμα, τό· aucupium, -ii, οὐ.
ἰξευτής, ὁ· auceps, -cupis.
ἰξευτικός, ή, όν· ad aucupium pertinens· ὁ ἰξευτικὸς κάλαμος (= ἰξόβεργα), virga viscata.
ἰξεύω· visco aves capio; aucupor.
ἰξία, ἡ, ἰξός, ὁ· viscum, -i, οὐ. ἰξῷ ἀληλιμμένος, viscatus, a, um
Ἰξίων, ὁ· Ixion, -onis, ἀ. Ἰξιόνιος, Ixioneus, a, um. Ἰξιονίδης, Ixionides, -ae, ἀ.
ἰξοφάγος, ον· visco vescens.
ἰξοφόρος, ον· viscum ferens.
ἰξώδης, ες· viscosus, a, um; viscidus, a, um.
ἰοβάπτης, ὁ· violarius, -ii, ἀ
ἰοβαφής, ές· violaceus, a, um.
ἰοβηλαῖος, ον· jubilaeus, a, um. Ἰοβηλαῖον ἔτος, annus jubilaeus, τὸ Ἰοβηλαῖον, Iubilaeum, -i, οὐ.
ἰοβόλος, ον· venenatus, a, um.
ἰόδετος, ον· e violis nexus
ἰοδόκος, ον· venenum continens.
ἰοειδής, ές· violaceus, a, um.
ἰομιγής, ές· veneno mixtus.
ἴον, τό· viola, -ae, θ. τὸ μέλαν ἴον nigra, purpurea viola. τὸ λευκὸν ἴον, alba viola. ἐν ἴοις, ἐν ἴων στεφάνοις, in viola.
ἴονθος, ὁ· 1) = ἡ πρώτη θρίξ. lanugo, -inis, θ. 2) ἐξάνθημα νεότ. varus, -i, ἀ.
ἰονθώδης, ες· varis similis.
Ἰόνιος, α, ον· Ionius, a, um. τὸ Ἰόνιον πέλαγος, mare Ionium ἢ ἁπλ. Ionium.
Ἰόπη, ἡ· Iopa, -ae θ.
Ἰορδάνης, ὁ· Jordanes, -is, ἀ.
Ἴος, ἡ· Ioa, -i, θ.
ἰός, ὁ· 1) = βέλος, sagitta, -ae, θ. 2) = δηλητήριον, venenum, -i, οὐ. ἰῷ χρίω τὸ βέλος, veneno sagittam 3) ἰὸς σιδ. ἢ χαλκοῦ, robigo, -inis, θ.
ἰοστέφανος, ον· coronam e violis gestans; violaceo serto redimitus.
ἰού· hei, heu. eheu.
Ἰουδαία, ἡ· Judaea, -ae, θ.
ἰουδαΐζω· judaizo, -are. Judaeos imitor, -ari.
Ἰουδαϊκός, ή, όν· Judaicus, a, um.
ἰουδαϊκῶς, judaice.
Ἰουδαῖος, α, ον· Judaeus, a, um.
ἰουδαιόφρων· judaicis opinionibus imbutus
ἰουδαϊσμός ὁ· judaismus, -i ἀ
ἰουδαϊστί judaice; linguâ Judaeorum
Ἰούδας, ὁ· Judas, -ae, ἀ.
Ἰουλιανός, ὁ· Julianus, -i, ἀ.
Ἰούλιος, α, ον· Julius, a, um. ἡ Ἰουλία γενεά, Julia gens ὁ Ἰούλιος (Καῖσαρ) Julius, i. ἀ. ὁ Ἰούλιος (μήν), Julius mensis ἢ ἁπλ. Julius, -ii ἀ. ἡ Ἰουλία, Julia, -ae, θ.
ἴουλος, ὁ· lanugo, -inis, θ.
Ἰουστινιανός, ὁ· Justinianus, -i, ἀ.
ἰόομαι -οῦμαι· robigino, -are
ἰπνίτης ἄρτος panis furnaceus.
ἰπνοποιός, όν· furnos faciens.
ἰπνός ὁ· furnus, -i, ἀ.
ἰπνόω -ῶ· in furno uro
ἶπος, ὁ, ἡ· pressura (fullonis).
ἰπόω -ῶ· premo, -ere
ἱππαγρέται, οἱ· praefecti equitum.
ἵππαγρος, ὁ· equiferus, -i, ἀ
ἱππαγωγός, όν· equos vehens. ἱππαγωγὰ πλοῖα, ἱππαγωγοὶ νῆες, hippagines (naves), hippagogi (naves).
ἱππάζομαι· equito, -are.
ἱππάριον, τό· equulus, -i, ἀ.
ἱππαρμοστής equitatui praefectus.
ἱππαρχέω -ῶ· sum magister equitum; praesum equitatui.
ἱππαρχία, ἡ· praefectura equitum.
ἵππαρχος, ὁ· magister equitum.
ἱππάς, ἡ· equestris ordo.
ἱππασία, ἡ· equitatio, -onis, θ.
ἱππάσιμος, ον· equitabilis, e.
ἱππαστής, ὁ· eques, -itis, ἀ.
ἱππαστί· equitantium modo.
ἱππαστός, ή, ον· equitabilis, e.
ἱππάφεσις, ἡ· carceres, -um, ἀ.
ἱππεία, ἡ· equitatio, -onis, θ.
ἵππειος, α, ον· equinus, a, um. ἵππειον γάλα, equinum lac
ἱππεραστής, ὁ· equorum studiosus.
ἵππευμα, τό· equitatio, -onis, θ.
ἱππεύς, ὁ· eques, -itis, ἀ. ἱππεῖς καὶ πεζοί, equites et pedites. ἡ τῶν ἱππέων τάξις, ordo equestris.
ἱππεύσιμος, ον· equitabilis e.
ἵππευσις, ἡ· equitatio, -onis, θ.
ἱππευτής, ὁ· equitator, -oris ἀ.
ἱππεύω· equito, -are.
ἱππηγέτης, ὁ· equorum ductor.
ἱππηδόν· more equorum.

ἱππημολγός, ὁ· equimulga, -ae, ἀ
ἱππηλάτης, ὁ· eques, -itis, ἀ.
ἱππίατρος, ὁ· equarius medicus.
ἱππίδιον, τό· equulus, -i, ἀ.
ἱππικός, ή, όν· equester, stris, stre. ἡ ἱππικὴ δύναμις, τὸ ἱππικόν, copiae equestres. equitatus, us, ἀ. τὰ ἱππικά. res equestres. ἡ ἱππικὴ (τέχνη), ars equestris.
ἱππιλάρχης, ὁ· praefectus alae.
ἱππιλαρχία, ἡ· ala equitum.
ἱππὶς ἐσθής· vestis equestris.
ἱππίσκος, ὁ· equulus, -i, ἀ.
ἱπποβοσκός, ὁ· equorum pastor
ἱππόβοτος, ον· 1) equos pascens; equestris, e. 2) equis pascendis aptus.
ἱππόβρωτος· ab equis devoratus.
ἱπποδαμαστής· equorum domitor.
Ἱππποδάμειος, ον· Hippodameus
ἱπποδρομία, ἡ· cursus equester.
ἱππιοδρομικὸς ἀγών certamen equester.
***ἱπποδρόμιον, τό·** = **ἱππόδρομος.**
ἱπποδρόμιος, ον· circensis, e τὰ ἱπποδρόμια, ludi circenses τὰ μέγιστα ἱπποδρόμια, ludi maximi ἢ circenses τὰ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ ἱπποδρόμια, equiria, -orum, οὐ.
ἱπποδρόμος, ὁ· cursor equestris
ἱππόδρομος, ὁ· circus, -i, ἀ. τῶν ἱπποδρόμων ὁ Φλαμίνιος, circus Flaminius. ὁ μέγιστος ἐν Ῥώμῃ ἱππόδρομος, circus maximus.
ἱππόθεν· ex equo.
ἱποθυτέω -ῶ· equum sacrifico.
ἱππόκαμπος· hippocampus, -i, ἀ.
ἱππικένταυρος, ὁ· hippocentaurus, -i, ἀ.
ἱππικόμος, ὁ· equiso, -onis. ἀ. equarius, -ii, ἀ.
ἱππικρατέω -ῶ· equitatu vinco.
Ἱππικράτης, ὁ· Hippocrates, -is, ἀ.
Ἱππόλυτος, ὁ· Hippolytus, -i, ἀ.
ἱππομανές, τό· hippomanes, οὐ
ἱππομανέω -ῶ· equio, -ire.
ἱππομανής, ές· insano equorum amore flagrans; equorum amator.
ἱππομανία, ἡ· nimium equorum studium.
ἱππομάραθρον· hippomarathrum.
ἱππομαχέω -ῶ· ex equo pugno
ἱππομαχία, ἡ· pugna equestris.
ἱππόμαχος· ex equo pugnans.
ἱππόμορφος, ον· equo similis.
ἱπποπέδη, ἡ· compes equi.
ἱπποπῆραι, αἱ· hippopêrae. -arum.
ἱπποπόλος, ον· equos alens.
ἱπποπόταμος· equus fluviatilis.
ἱπποπώλης, ὁ· equorum venditor.
ἵππος, ὁ· equus, -i, ἀ. ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον, ascendo in equum καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, descendo (ex) equo. ἡ ἵππος. α) equa -ae, θ. ὁ = τὸ ἱππικόν, equitatus, -us, ἀ.
ἱππόστασις, ἡ, ἱπποστάσιον τό· equile, -is, οὐ. stabulum equorum.
ἱππροσύνη ἡ· virtus equestris.
ἱππότης ὁ· eques, -itis, ἀ.
ἱπποτοξότης, ὁ· sagittarius eques.
ἱπποτροφεῖον, τό· equitium, -ii, οὐ. equaria, -ae, θ.
ἱπποτροφέω -ῶ· equos alo.
ἱπποτροφία, ἡ· equorum nutritio.
ἱπποτρόφος, ὁ· equos alens; equitiarius, -ii, ἀ.
ἱπποτυφία, ἡ· equina superbia.
Ἱπποκρήνη, ἡ· Hippocrene, -es, θ.
ἵππουρις (φ.). equisetum, -i, οὐ.
ἱπποφορβός, ὁ· equorum pastor.
ἱπποφορβία, ἡ· equorum cura.
***ἱπποφορβεῖον, τό** equaria, -ae, θ.
ἱππόομαι, οῦμαι· equus fio.
ἱππώδης, ες· equo similis.
ἱππών, ὁ· equile, -is, οὐ.
ἱππωνία, ἡ· equorum emptio.
ἱππώνης, ὁ· equorum emptor.
ἵπταμαι· volo, -are.
ἴρινος, η, ον· irinus, a, um. τὸ ἴρινον (μύρον), irinum, -i, οὐ.
Ἶρις, ἡ· Iris, -is καὶ -idis, θ.
ἶς, ἡ· fibra, -ae, θ. αἱ ἶνες, fibrae, -arum. ἐντεῦθ. = robur, -oris, οὐ. vis, θ.
ἴσα (ἐπίρ.). 1) pariter. *2) νεοελ. directo, rectâ.
ἰσάγγελος· similis angelis.
ἰσάδελφος, ον· qui fratris instar est; dilectus ut frater.
ἰσάζω· adaequo, -are.
ἰσάκις· aequaliter; pariter.
ἰσάμιλλος, ον· aequalis in certamine.
ἴσανδρος, ον· viro similis.
ἰσάνεμος, ον· ventum celeritate aequans.
ἰσάξιος, ον· equivalens, -ntis.
ἰσαπόστολος· Apostolis aequalis.
ἰσάργυρος, ον argentum aequans.
ἰσάριθμος, ον· par numero.

ἴσασι· norunt. ἴδε **οἶδα**.
ἰσάστερος, ον· stellis similis.
ἰσάτις, ἡ isatis, -is καὶ -idis, θ.
ἰσατώδης, ες· similis isatidi.
ἰσαχῶς tot modis
ἰσηγορέω -ῶ ex aequo loquor; aeque, libere loquor; pari libertati loquendi utor.
ἰσηγορία, ἡ aequa loquendi libertas ἢ potestas.
ἰσήλικος, ον aequalis, e.
ἰσημερία, ἡ aequinoctium, -ii, οὐ. ἰσ. μετοπωρινή, aeq. autumnale ἰσ. ἐαρινή, aeq vernum.
ἰσημερινός, ή, όν. ἰσημέριος, ον· aequinoctialis, e. ὁ ἰσημερινός, aequinoctialis circulus
1 **ἴσθι** scie. εὖ ἴσθ' ὅτι, mihi crede. ἴδε **οἶδα**.
2 **ἴσθι**· es· ἴδε **εἰμί**.
Ἴσθμια, τά· Isthmia -orum, οὐ ludi Isthmii
Ἰσθμιακός ή, όν Isthmiacus, a, um.
Ἰσθμικός, ή, όν sthmicus, a, um
ἰσθμονίκης, ὁ· victor in Isthmiis
Ἰσθμόθεν ex Isthmo.
Ἰσθμοῖ· in Isthmo.
ἰσθμοειδής, ές· isthmo similis.
Ἰσθμός, ὁ· Isthmus, -i, ἀ.
ἴσμεν· scimus ἴδε **οἶδα**
ἰσοβαθής, ές aeque profundus.
ἰσοβαρής, ές· aeque gravis.
***ἰσόβιος, ον** qui viventi non adimitur; perpetuus, a, um. ἰσόβ. ὕπατος, in perpetuum consul.
***ἰσοβιότης, ἡ**· perpetuitas, -atis, θ.
***ἰσοβίως** ad vitae tempus; in perpetuum; perpetuo.
ἰσόγεως, ων· terrae aequalis.
ἰσογνώμων ejusdem opinionis.
ἰσογονία· par genus; pares natales.
ἰσογώνιος, ον· aequiangulus, a, um.
ἰσοδαίμων. par deo.
ἰσόδενδρος, ον arborum aequans
ἰσοδίαιτος, ον· pari victu utens.
ἰσόδοξος, ον· aeque clarus.
ἰσοδρομέω -ῶ pariter curro; cursum adaequo
ἰσόδρομος, ον· cursu aequans
ἰσοδυναμέω -ῶ· aequipolleo, -ere; aequivaleo -ere; aeque possum
ἰσοδυναμία, ἡ· aequalis potestas
ἰσοδύναμος, ον aequipollens -ntis; aeque poteus -ntis, par, -is.
ἰσοελκής, ές aequilibris, e.
ἰσοετής, ές aequalis, e.
ἰσοζυγέω -ῶ paris ponderis facio.
***ἰσοζύγιον, τό**· aequilibrium, -ii, οὐ.
ἰσόζυγος, ον paris ponderis.
ἰσόθεος, ον· deo par.
ἰσοκέφαλος, ον par caput habens.
ἰσοκίνδυνος pari periculo expositus.
ἰσοκλεής, ές gloriâ par.
ἰσοκλινής, ές· aequaliter inclinans.
ἰσόκοιλος ον aeque concavus.
ἰσοκόρυφος, ον parem verticem habens
ἰσοκραής, ές· aequaliter mixtus.
ἰσοκρατία, ἡ aequale imperium.
ἰσοκρατής, ές aeque potens.
Ἰσοκράτης, ὁ Isocrates, -is, ἀ.
ἰσόκωλος, ον paria membra habens ἐν τῇ ῥητ. ἰσοκώλοις χρῆσθαι, paria paribus referre. ἰσόκωλος στίχος, aequidicus versus
ἰσομεγέθης, ες· aeque magnus, a, um; aequalis, e.
ἰσομερής aequalem partem capiens.
ἰσομερῶς aequaliter.
***ἰσομετρία, ἡ** aequalitas mensurae.
ἰσόμετρος, ον par mensurae
ἰσομήκης, ες pari longitudine.
ἰσομοιρέω -ῶ· aequam portionem capio ἢ accipio
ἰσομοιρία, ἡ· aequalis portio.
ἰσόμοιρος, ον· parem portionem accipiens. ἰσόμοιροι κληρονόμοι, aequis partibus haeredes
ἰσόμορφος, ον· aequiformis, e
ἰσονέμητος· aequaliter distributus.
ἰσονομία, ἡ aequabilitas legum; aequabilitas juris; jus par omnibus.
ἰσόνομος, ον aequabili jure utens.
ἰσόπαις puer, aequalis.
ἰσοπαλής, ές, ἰσόπαλος, ον· par in lucta; par in pugna; par viribus.
ἰσοπαχής, ές· aeque crassus
ἰσόπεδον, τό aequus locus; planities, -ei, θ
ἰσόπεδος, ον aequalis; planus.
ἰσοπλατής, ές aeque latus, a um.
ἰσόπλευρος, ον aequilaterus, a, um.
ἰσοπληθής, ές pari multitudine
ἰσοπολιτεία, ἡ· par jus civitatis. ἰσοπολιτείας μεταλαμβάνω, par jus obtineo in republica.
ἰσοπολίτης, ὁ municeps, -ipis, ἀ. municipalis, -is, ἀ

ἰσοπολῖτις, ἡ· municeps, -ipis, θ. ἰσοπολῖτις πόλις, municipium, -ii, οὐ. ἐν ἰσοπολίτιδι πόλει, municipaliter. κατ' ἰσ. πόλεις, municipatim.
ἰσορροπέω -ῶ· aequilibrium facio; sum aequalis pondere, viribus.
ἰσορροπία, ἡ· aequilibrium, -ii, οὐ.
ἰσόρροπος, ον· 1) aequilibris, e. 2 aeque polens; par viribus; aequalis, e.
ἴσος, η, ον· 1) = ἰσομεγέθης, aequalis e. ἴσον μέρος, aequalis portio. τὸ ἴσον, aequalitas. ἴσος τινί, aequalis alicui. 2) = ὁμαλός, aequus, a, um. 3 = ὅμοιος, par, paris. ἴσος εἰμί τινι τὴν εὐφυΐαν, par sum alicui ingenio. ἴσοι ἀλλήλοις, inter se pares. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ τοῖς ὁμοίοις, aequo et pari jure. ἡ ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις πολιτεία, aequabilitas civitatis. τὰ ἴσα ἀνταποδίδωμί τινι, par pari respondeo. 4) **ἴσον ἴσα**, aeque ἴσον, ἴσα καὶ σὺ χαίρω, aeque ac tu gaudeo. ἴσον βλάπτει, aeque nocet. 5) **ἐξ ἴσου**· α) aeque, aequaliter (mihi); ex aequo. 6) ὁμοίως, pariter: ἐξ ἴσου τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἰσχυρός, pariter corpore et animo validus.
ἰσοσθένεια, ἡ· par vis.
ἰσοσθενής, ές· paribus viribus pollens; aequali robore praeditus; aeque pollens.
ἰσοσκελής, ές· aequicrureus, a, um.
ἰσοσταθμέω -ω· par pondus habeo.
ἰσοσταθμία, ἡ· aequilibrium, -ii, οὐ.
ἰσόσταθμος, ον· par pondere.
ἰσοστατέω -ῶ· aequo; exaequo.
ἰσοσύλλαβος, ον· parisyllabus.
ἰσοταχέω -ῶ· aeque velox sum.
ἰσοταχής, ές· aeque velox.
ἰσοταχῶς· aeque celeriter; pari celeritate.
ἰσοτέλεια, ἡ· aequalis pensio.
ἰσότης, ἡ· 1) aequalitas, -atis, θ. 2, aequitas, -atis, θ. 3 aequabilitas, -atis, θ. 4) parilitas -atis, θ.
ἰσοτιμία, ἡ· par honor.
ἰσότιμος, ον· 1) qui honore par est. παντες ἐστὲ ἰσότιμοι, in pari omnes honore 2) aeque pretiosus, a, um.
ἰσότοιχος· pares parietes habens.
ἰσοτονία, ἡ· aequisonantia, -ae θ.
ἰσότονος, ον· aequisonus, a, um.
ἰσότυπος, ον· ejusdem formae.
ἰσοτύραννος, ον· tyrannis aequalis.
ἰσοϋψής, ές· aeque altus, a, um.
ἰσοφανής, ές· aequaliter apparens
ἰσοφαρίζω τινί· me aequiparo, aequalis sum alicui.
ἰσόφθογγος, ον· 1) aequaliter sonans 2) aequivocus, a, um
ἰσοφόρος, ον· aequale ferens.
ἰσοφυής, ές· aequalis naturae.
ἰσοχειλής, ές· labra aequans; plenus usque ad labra
ἰσόχειρ· pari robore praeditus.
ἰσόχορδος· paribus constans chordis
ἰσοχρονέω -ῶ· aequo tempore vivo
ἰσόχρονος, ον· tempore (aetate) par.
ἰσοχρόνως· pari tempore.
ἰσόχροος -ους· ejusdem coloris.
ἰσόχρυσος, ον· auro par.
ἰσοψηφία, ἡ· par jus in suffragiis ferendis; paria suffragia. δι' ἰσοψηφίαν, paribus suffragiis.
ἰσόψηφος, ον· 1) parem suffragiorum numerum habens. 2) par in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens.
ἰσοψυχία, ἡ· aequaminitas, -atis.
ἰσόψυχος, ον· unanimus, a, um.
ἰσόω -ῶ τι ἢ τινά τινι· aequo, adaequo, -are, aliquid ἢ aliquem alicui ἢ cum aliquo. **ἰσοῦμαι**, aequalis ἢ par sum alicui
ἴστε· nostis. ἴδε **οἶδα**.
ἰστέον· sciendum est
ἵστημι· 1) sisto stiti, -ere, aliquem ἢ aliquid; statuo (-ui, -utum, -ere) aliquem ἢ aliquid; erigo (-exi, ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἵστημι τρόπαιον, tropaeum statuo (sisto). ἀνδριάντα ἵστημι, statuam statuo (sisto). ἵστημι (= ἐπέχω) τὸν ἵππον, τὰ δάκρυα, sisto equum, lacrimas. τὸ τάγμα, ὁ ποταμὸς ἵσταται, legio amnis sistit (οὐδ.). 2) **ἔστην, ἕστηκα, ἵσταμαι**, α) sto (steti, statum, -are). ὁ ἐκείνου ἀνδριὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἕστη, ejus statua in foro stetit. πρὸ τῆς οἰκίας εἱστήκει, ante aedes stabat ἑσστᾶσιν ἑστήκασιν), οὐ κάθηνται, stant non sedent. ἑστώς, ἑστηκώς, στάς, ἱστάμενος, stans, -ntis ἐπὶ χρόνου· μηνὸς ἱσταμένου, mense incipiente ἢ inounte. β) consisto (-stiti, -ere ἕστην, constiti. ἡ στρατιὰ ἕστη. constitit agmen. ἡ νόσος ἵσταται, morbus constitit.

ἱστιοδρομέω -ῶ· velificor, -ari
ἱστίον, τό· velum -i, oὐ. ἀναπετάνυμι τὰ ἱστία, vela do, facio, pando. συστέλλω τὰ ἱστία, contraho, lego vela.
ἱστιοποιέω -ῶ· vela facio.
ἱστιορράφος, ον· velorum sutor.
ἱστιοφόρος, ον· velifer a, um
ἱστοκεραία, ἡ· antenna, -ae θ.
ἱστορέω ῶ· 1) cognosco, -ere 2 ἀνιήθ. memoriae prodo, aliquid δθ τὰ ἱστορούμενα, res memoriae proditae. ἱστόρηκεν, ἱστόρηκεν, memoriae prodidit. ἀπροσ. ἱστοροῦσι. historici tradunt. ἱστόρηται. memoriae proditum est. 2) narro, -are, aliquid.
ἱστόρημα, τό· narratio, onis, μυθικὰ ἱστορήματα historia fabularis
ἱστορία, ἡ· 1 cognoscendi studium. 2 percontatio, -onis, θ. 3 scientia -ae θ ἡ περὶ φύσιως; ἡ φυσικὴ) ἱστορία. physica orum. ratio naturae ἡ φυσικὴ ἱστορία, herbaria arsi. 4 μνήθ historia, ae θ rerum gestarum memoria. 5) = ὁ ἤγησις, narratio, onis, θ.
ἱστορικός, ή, όν· historicus a, um. ὁ ἱστορικός historicus, -i ἀ historiae scriptor; rerum gestarum auctor οἱ ἱστορικοί, scriptores auctores. ἱστορικὰ συγγράμματα, historiae libri, de historia scripta.
ἱστορικῶς· historice
ἱστοριογραφέω -ῶ. historiam scribo
ἱστοριογραφία, ἡ· scriptio historica, ars historiae scribendae
ἱστοριογράφος, ὁ· historiarum scriptor historicus, -i, ἀ
ἱστός, ὁ· 1 ἱσ. τῆς νεώς, malus, -i ἀ. 2 ἐργαλεῖον ὑφαντικόν, tela, -ae, θ 3 = ὕφασμα, tela, -ae. θ. ἱστὸς ἀράχνης, tela aranea, araneum, -i, oὐ.
ἱστουργεῖον, τό· textrinum, -i, oὐ.
ἱστουργέω ῶ· telam texo
ἱστουργία, ἡ· 1) telae contexio. 2) = ἱστουργική.
ἱστουργικός, ή, όν· textrinus, a, um ἡ ἱστουργική, textrinum -i, oὐ.
ἱστουργός, ὁ· textor. -oris ἀ. ἡ ἱστουργός, textrix, -icis θ.
Ἴστρος, ὁ· Ister ἢ Hister, -tri, ἀ. οἱ περὶ τὸν Ἴστρον οἰκοῦντες, istri, -orum ἀ.
ἴστω· προστ. τοῦ **οἶδα·** ἴστω Ζεύς, sciat Jupiter, per Jovem.
ἴστωρ, ὁ· 1) sciens, -ntis; peritus. 2) testis -is; arbiter, -tri
ἰσχάδιον, τό· caricula, ae. θ.
ἰσχαδοπώλης· caricarum venditor.
ἴσχαιμος· sistens sanguinem
ἰσχάς, ἡ· carica, -ae, θ.
ἰσχιαδικός, ή, όν· ischiadicus a um.
ἰσχιακός, ή, όν· ex ischiade laborans. ischiacus a, um
ἰσχιάς, ἡ· ischias, -adis. θ.
ἰσχίον, τό· coxendix, -icis, θ.
ἰσχναίνω· emacio, -are, aliquem.
ἰσχναίνομαι. emacesco, -ere
ἴσχνανσις, ἡ· macies, -ei, θ.
ἰσχνοπάρειος γραῦς· anus genas macras habens
ἰσχνοποιός, όν· emacians, -ntis.
ἰσχνός, ή, όν· 1) macer, cra, crum. ἰσχνὸν σῶμα, macrum corpus. 2 exilis e ἰσχνὸν σῶμα, exile corpus 2) macilentus a um 3) gracilis, e. ἰσχνὸν βαλάντιον, gracilis macra crumena.
ἰσχνοσκελής· tenuia crura habens.
ἰσχνότης, ἡ· macies, -ei, θ gr c. litas -atis, θ. με φ. ἰσχνότης λόγου macies exilitas orationis, gracilitas narrationis.
ἰσχνοφωνία, ἡ· vocis exilitas.
ἰσχνόφωνος, ον· exili voce.
ἰσχνόω -ῶ· emacio, -are.
ἰσχνῶς· exiliter.
ἰσχουρία, ἡ· urinae obstructio.
ἰσχοφωνία, ἡ· linguae haesitatio.
ἰσχοφωνος, ον· lingua haesitans.
ἰσχυρίζομαι· 1) contendo (-ndi, ntum, -ere. aliquid. παρὰ τοῖς Ἐφόροις ἰσχυρίζεται ὅτι ψευδές τι ἀπηγγέλθη apud Ephoros contendit, falsa esse delata ἰσχυρίζετα ὅτι ἰδία ἡ οἰκία ἐστι, contendit sibi esse proprias aedes propriam domum). 2) obstino, -are. aliquid
***ἰσχυρισμός ὁ·** 1) adsertio, -onis, θ. 2 adseveratio, -onis, θ
ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ· pertinacia, -ae. θ. obstinatio, -onis, θ.
***ἰσχυρογνωμόνως.** obstinate.
ἰσχυρογνώμων, ον· pertinax, -acis; obstinatus, a, um.
ἰσχυροδετος, ον· valide vinctus.
ἰσχυροποιός, όν· corroborans, -ntis.
ἰσχυροποιέω -ῶ· corroboro, -are; confirmo, -are.

ἰσχυροποίησις· corroboramentum
ἰσχυρόπους, ουν· robustus pedibus.
ἰσχυρόρριζος, ον· radice validâ.
ἰσχυρός, ά, όν· 1) robustus, a, um. 2) valens, -ntis; validus, a, um; pollens, -ntis ἰσχυρός εἰμι, valeo; ere, polleo, -ere. 3) potens, -ntis.
ἰσχυρόφωνος, ον· validam vocem habens
ἰσχυρόψυχος, ον· fortis animi.
ἰσχυρόω -ῶ· corroboro, -are.
ἰσχυρῶς· valde; vehementer; potenter; graviter.
ἰσχύς, ἡ· 1) vis (πλ vires), θ. ἰσχὺς τοῦ ἵππου, vis equi· ἡ τοῦ σώματος ἰσχύς, vires corporis. ἰσχύϊ χρῶμαι, vi utor. ἰσχύϊ, κατ' ἰσχύν, vi. 2) robur, -oris, oὐ. ἀλλὰ καί: ἰσχὺς καὶ ῥώμη, vis et robur. 3) ἰσχὺς θεῶν, βασιλ. potentia, -ae, θ. δθ. * ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου, potentia mea amor populi mei.
ἰσχύω· 1) valeo (-ui, -ere). τῷ ἱππικῷ ἰσχύω, equitatu valeo πλεῖστον ἰσχύει, plurimum valet. 2) polleo, -ere. ἰσχύω κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, terra marique polleo. χρήμασιν ἰσχύω, pecuniâ polleo
ἴσχομαι· haereo, -ere.
ἰσώνυμος, ον· cognominis, e.
ἴσως· 1) aeque; pariter. 2) = τάχα, fortasse ἴσως ἂν εἴποις, fortasse dices. ἴσως ἄν τις εἴποι, fortasse quispiam dicet.
ἴσωσις, ἡ· aequatio, -onis, θ.
Ἰταλία, ἡ· Italia, -ae, θ.
ἰταλιάζω· in Italia dego.
Ἰταλική, ἡ· Italica, -ae, θ. **Ἰταλικήσιος,** Italicensis
Ἰταλικός, ή, ον· Italicus, a, um.
Ἰταλικῶς· Italice.
Ἰταλίς, ἡ· Italis, -idis; Itala, -ae.
Ἰταλός, ὁ· Italus, -i, ἀ. οἱ Ἰταλοί, Itali, -orum. **Ἰταλιώτης, ὁ·** Italiotes, -ae, ἀ
ἰταμεύομαι· audacter me gero
ἰταμός, ή, όν· temerarius, a, um; impudens, -ntis; protervus, a, um
ἰταμότης, ἡ· temeritas, -atis, θ. impudentia, -ae, θ. protervia, -ae θ.
ἰταμῶς· proterve; impudenter; procaciter.
ἰτέα, ἡ· salix, -icis, θ.
ἰτέϊνος, η, ον· salignens, a, um.
ἰτέον μοί ἐστιν· eundum mihi est.
ἰτεών, ὁ· salictum, -i, oὐ. ὁ τοῦ ἰτεῶνος ἐπιμελούμενος, salictarius, -ii, ἀ.
ἴτυς, ἡ· circumferentia rotae.
ἰυγή, ἰυγμός· clamor acutus.
ἴυγξ, ἡ· motacilla, -ae, θ.
ἰύζω· acutum clamo
ἴφθιμος· generosus; fortis.
Ἰφιγένεια ἡ· Iphigenia -ae, θ.
Ἰφικράτης, ὁ· Iphicrates, -is. ἀ.
ἰχθυάριον, ἰχθύδιον· pisciculus, ἀ.
ἰχθυάω -ῶ, ἰχθυάζω (= ἁλιεύω). piscor, -ari.
ἰχθυγόνος, ον· pisces progignens.
ἰχθυδόκος, ον· pisces continens.
ἰχθυοειδής, ές· pisceus. a. um.
ἰχθυονόμος, ον· pisces regens.
ἰχθυόδρωτος· a piscibus depastus.
ἰχθυοθήρας, ἰχθυοθηρευτής, ὁ· piscator, -oris, ἀ. piscicapus, -i ἀ.
ἰχθυοθηρευτική, ἡ· ars piscatoria
ἰχθυοκόλλα, ἡ· ichthyocolla, -ae, θ.
ἰχθυολκός, ὁ· reti piscans
ἰχθυολογέω -ῶ de piscibus dissero.
ἰχθυολόγος· de piscibus disserans.
ἰχθυοπωλεῖον, τό· forum piscarium ἢ piscaterium.
ἰχθυοπώλης, ὁ piscarius. -ii, ἀ.
ἰχθυοτροφεῖον, τό· piscina, ae, θ. vivarium (piscium).
ἰχθυοτρόφος, ὁ· piscinarius, -ii, ἀ.
ἰχθυοφαγέω -ῶ· piscibus vescor
ἰχθυοφαγία, ἡ· victus e piscibus.
ἰχθυοφάγος, ον piscibus vescens
ἰχθύς, ὁ· piscis, -is, ἀ. οἱ ἰχθύες (τὸ ἄστρον), pisces μετων. οἱ ἰχθύς (= ἰχθυοπωλεῖον), forum piscarium ἢ piscatorium.
ἰχθυώδης, ες· piscosus, a, um; pisculentus, a, um
ἰχνεύμων, ὁ· ichneumom, -onis, ἀ.
ἴχνευσις, ἡ· vestigatio, -onis, θ. indago, -inis, θ.
ἰχνευτής, ὁ· vestigator, -oris, ἀ. indagator, -oris, ἀ.
ἰχνεύτειρα, ἡ· indagatrix, -icis, θ.
ἰχνευτικὸς κύων· canis sagax.
ἰχνεύω· 1) vestigo, -are, aliquem ἢ aliquid. 2) indago, -are, aliquid.
ἰχνηλασία ἡ· vestigatio, -onis, θ.
ἰχνηλατέω, -ῶ· vestigiis aliquid consequor; vestigo ἢ investigo (-are) aliquid.
ἰχνηλάτης, ὁ· (in) vestigator, -oris, ἀ.

ἰχνοβάτης, ὁ· qui vestigiis insistit.
*ἰχνογράφημα· linearis adumbratio.
ἰχνογραφία, ἡ· ichnographia, -ae, θ.
*ἰχνογράφος· delineandi peritus.
ἴχνος, τό· vestigium, -ii, οὐ. παντὸς ἴχνη τῆς ἀγριότητος αὐτοῦ καταλείπει, ubique sevitiae vestigia reliquit. διώκω τά τινος ἴχνη (= μιμοῦμαί τινα), vestigiis alicujus ingredior. βαίνω ἐπὶ τὰ ἴχνη τινός, persequor vestigia alicujus; vestigo aliquem.
ἰχώρ, ὁ. cruor deorum.
ἰώ· io.
*Ἰωβηλαῖος· ἰδὲ ἰοβηλαῖος.
1 **ἰώδης, ες·** violaceus, a, um.
2 **ἰώδης, ες·** robiginosus, a um
Ἰωλκός, ἡ· Iolcos (-us) -i, θ. **Ἰώλκιος.** Iolciacus, a, um
Ἴων, ὁ· Ion, -onis, ἀ. οἱ Ἴωνες. Iones, -um, ἀ.
Ἰωνία, ἡ· Ionia, -ae, θ.
ἰωνιά, ἡ· violarium, -ii, οὐ.
ἰωνίζω· Ionas imitor.
Ἰωνικός, ἡ, ον· Ioniacus, a, um.
Ἰωνικῶς· Ionice.
Ἰώνιος, α, ον· Ionius, a, um.
Ἰωνίς, ἡ· Ionis; Ionica mulier.
Ἰωνιστί· Ionice; Ionum more.
ἰῶτα, τό· iota.
ἰωτακισμός, ὁ· iotacismus, -i, οὐ.
ἰωτογραφέω -ῶ· per iota scribo.

Κ

Κ (κάππα), τὸ δωδέκατον γράμμα, litera, κ ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν κ vigin ti, τὸ δὲ ,κ = viginti millia.
καβάλης (ἵππος) caballus, -i, ἀ
καβαλικός, ἡ, όν· dejiciendi peritus.
Κάβειροι, οἱ· Cabiri, -orum, ἀ. ὁ Κάβειρος. Cabirus, -i, ἀ
Καβυλλῖνον, τό· Cabillonum, -i, οὐ.
κάγκελον, τό· cancellus, -i, ἀ.
καγκελωτός· cancellatus, a, um.
καγχάζω· cachinno, -are.
καγχασμός, ὁ· cachinnatio, -onis, θ.
καγχαστής, ὁ· cachinno, -onis, ἀ.
καγχαστικός· cachinnabilis, e
κἀγώ· ego etiam.
καδίσκος, ὁ· 1) parvus cadus. 2) = κληρωτίς, sitella -ae.
Καδμεία, ἡ· Cadmea, -ae θ. **Καδμεῖος,** Cadmeus, a, um. **Καδμεῖοι.** Thebani, -orum, ἀ. **Καδμηΐς,** Cadmeis, -idis, θ.
Κάδμος, ὁ· Cadmus, -i, ἀ.
κάδος, ὁ· cadus, -i, ἀ.
καθά, καθ' ἅ· qua ratione; sicut.
καθαγιάζω, καὶ **καθαγίζω·** 1) consecro, -are; 2) ἐπὶ νεκροῦ. cremo, -are.
καθαγισμός, ὁ· consecratio, -onis, θ
καθαγνίζω· 1) purifico, -are; expio, -are 2) consecro, -are.
καθαιμάσσω καὶ **καθαιματόω -ῶ·** cruento are (aliquem ἢ aliquid).
κάθαιμος, ον. cruentus, a, um
καθαίρεσις, ἡ· 1) destructio, -onis, θ demolitio, -onis, θ. everrsio, -onis, θ. 2) de honoris gradu depulsio ἢ dejectio ἐπὶ στρατ exauctoritas cum ignominia.
καθαιρέτης, ὁ· eversor, -oris, ἀ. καθ. Καίσαρος, intefector Caesaris.
καθαιρετικός, ή, όν· evertendi vim habens.
καθαιρέω -ῶ (ἀόρ. **καθεῖλον**). 1) dejicio, -ere, aliquid. 2) destruo, -ere. aliquid; everto -ere, aliquid. *3) καθαιρῶ στρατιώτην; militem cum ignominia exauctoro.
καθαίρω τι· purgo, mundo (-are) aliquid. *μετφ.* = καθαρμόν τινος ποιοῦμαι, purgo, lustro aliquem ἢ aliquem. καθαίρω τὸν στρατόν, lustro exercitum. καθαίρω τὴν πόλιν, purgo civitatem, lustro urbem.
καθάλλομαι· desilio, -ire.
καθαμαξεύω· ἰδὲ **καθημαξευμένη.**
κάθαμμα· vinculum, -i; nodus, -i.
καθαμμίζω· arenâ obruo.
καθ' ἅπαν· in uninersum; omnino.
καθάπαξ· semel; omnino.
καθάπερ· sicut; veluti;
καθαπλόω -ῶ· expando, -ere. **καθάπλωμαι,** expassus sum.
καθαπτικοὶ λόγοι mordacia dicta.
καθάπτομαί τινος· 1) reprehendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) invehor in aliquem. 3) mordeo (momordi, -ere) aliquem.

καθάπτω· adligo, -ere.
καθαρεύω· purus sum. καθαρεύω τινός, purus sum ab aliqua re. καθαρεύων κακίας, innocens, -ntis. βίος καθαρεύων, vita pura.
καθαρίζω· purifico, -are; purgo, -are, aliquid. **καθαρίζομαι·** purgor (-atus sum, -ari). ἐκαθαρίσθη, purgatus est (ab aliqua re).
καθάριος, ον· mundus, a um.
καθαριότης, ἡ· munditia, -ae, θ. puritas, -atis, θ.
καθαρισμός, ὁ· purificatio, onis θ.
***καθαριστής, ὁ·** purgator, -oris ἀ.
καθαρίως· munde; pure.
κάθαρμα, τό· purgamentum, -i, οὐ.
καθαρμόζω, καθαρμόττω· adapto.
καθαρμός, ὁ· purgatio, -onis, θ. expiatio, -onis, θ. lustratio, -onis, θ. καθαρμὸν ποιοῦμαι τοῦ στρατοῦ, lustro exercitum
καθαρογραφέω -ῶ· munde scribo.
καθαροποιέω -ῶ· purifico, -are.
καθαρός, ά, όν· 1) purus, a, um. καθαρὸς οὐρανός, purum coelum. *μετφ.* βίος καθαρός, pura vita. 2) mundus, a, um.
καθάρσιον, τό· 1) piaculum, -i οὐ. *2) *νεοελ.* medicamentum purgatorium.
κάθαρσις, ἡ· purgatio, -onis, θ. purgatura, -ae, θ.
καθαρτήρ, ὁ· purgator, -oris, ἀ.
καθαρτήριος, ον· purgans, -ntis; purificatorius, a, um. τὸ πῦρ τὸ καθαρτήριον, ignis purgatorius.
καθαρτικός, ή, όν· purgans, -ntis; purgatorius, a, um.
καθαρῶς· 1) pure; puriter. 2) dilucide; manifeste; diserte. 3) pure; caste.
καθαυτό, καθαυτὸν ἢ μᾶλ. **καθ' αὑτό, καθ' αὑτόν·** seorsum; per se; sua sponte; suo arbitrio.
καθέδρα, ἡ· cathedra, -ae, θ. sedes, -is, θ.
καθεδρικὸς ναός· ecclesia cathedralis, major, episcopalis.
καθέζομαι· consido (-edi, -essum, -ere). καθέζομαι ἐπί τινος, ἔν τινι, consido in aliqua re. κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοὸς καθέζετο (= ἐ αθέσθη), culex in cornu bovis consedit. ὁ στρατὸς καθέζετο (= κατέζευξεν) ὑπὸ τὸ ὄρος, exercitus sub monte consedit καθέζομαι (= κατοικίζομαι) ἐν τῇ χώρᾳ τινός, in alicujus fines consido.
καθείμαρται· fato destinatum est.
καθειμένος, η, ον· ἰδὲ **καθίημι.**
καθειμένως· demisse; remisse.
καθείργω καὶ **καθειργνύω·** concludo (-si, -ere), coerceo (-ui, -ere) aliquem.
κάθειρξις, ἡ· conclusio, -onis, θ.
καθεὶς· unusquisque; singuli.
καθ' ἑκάστην· singulis diebus; quotidie, quotidiano. καθ' ἑκάστην πρωΐαν, quotidie mane.
καθ' ἕκαστον, καθ' ἕκαστα· singulatim; particulatim. ***τὰ καθέκαστα,** res singulae, singula, -orum.
***καθέκλα, ἡ·** sedile, -is, οὐ.
καθεκτικός, ή, όν· continens, -ntis.
καθεκτός· qui contineri potest.
καθεῖλον· ἰδὲ **καθαιρέω -ῶ**
καθελκόομαι -οῦμαι· exulceror.
καθελκυσμός, ὁ· deductus, -us, ἀ.
καθελκύω, καθέλκω· detraho, ere; deduco, -ere. καθέλκω τινὰ ἀπὸ τοῦ βήματος, deduco aliquem de rostris. καθελκύω τὴν ναῦν ἀπὸ τῶν νεωρίων, deduco navem ex navalibus.
καθεξῆς· ordine; deinceps. καὶ οὕτω καθεξῆς, et sic deinceps.
κάθεξις, ἡ· retentio, -onis, θ.
καθέρπω· serpendo descendo.
κάθεσις, ἡ· demissio, -onis, θ.
καθεσμός, ὁ· consessus, -us, ἀ.
καθεστηκώς, καθεστώς· 1) more ἢ usu receptus, a, um ἢ constitutus, a, um. πόλις καλῶς καθεστῶσα (= εὐνομουμένη), bene constituta civitas. οἱ καθεστῶτες νόμοι, receptae ἢ constitutae leges. **τὰ καθεστῶτα,** praesens rerum status. 2) ἀνὴρ καθεστώσης ἡλικίας, homo plena et confirmata aetate. καθεστηκυῖα ἡλικία, constans aetas, matura aetas. καθεστηκὼς τρόπος, mos assuetus.
καθεστηκότως· composite; rite.
καθετήρ, ὁ· catheter, -eris, ἀ.
κάθετος, ον· perpendicularis, e. ἡ κάθετος, perpendiculum κατὰ κάθετον, ad perpendiculum.
καθεύδω· dormio, -ire.
καθευρίσκω· invenio, -ire.

κάθεφθος, καθεψής· decoctus
καθέψησις, ἡ· decoctio, -onis, θ.
καθέψω· decoquo, -ere.
καθηγεμών, ὁ· 1) dux viae; dux -cis, ἀ. 2) praeceptor, -oris, ἀ.
καθηγέομαι, οῦμαι· viae dux sum. καθηγοῦμαί τινος, duco aliquem. καθηγήσατο τοῦ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, Athenodorus praeceptor Caesaris fuit.
*καθηγεσία, ἡ· professoris honor.
*καθηγητικός· professorius, a, um.
καθηγητής, ὁ· praeceptor, -oris, ἀ. professor, -oris, ἀ.
καθηγήτρια, ἡ· praeceptrix, -icis θ.
καθηγούμενος, ὁ· praefectus monasterii. ἡ καθηγουμένη, monasterii praefecta.
καθηδύνω· suave reddo; suaviter afficio καθηδύνομαι ἀκούων ταῦτα, mihi suave est haec audire.
καθηδυπαθέω -ῶ τι· per voluptatem et luxum absumo aliquid.
καθῆκον, τό· officium, -ii, οῦ. ἐμμένω τοῖς καθήκουσιν, in officio sum ἀποτελῶ τὰ καθήκοντα, officium facio ἢ consequor, officio fungor. ἐλλείπω τῶν καθηκόντων, officium desero, officium desum. περὶ καθηκόντων, de officiis. καθῆκον ἐμόν ἐστιν, officium meum est; meum est
καθήκω· 1) καθήκω εἴς τι, ἐπί τι, πρός τι, pertineo, porrigor, protendor ad aliquid. ὁδὸς καθήκουσα εἰς τὴν θάλασσαν, via ad mare porrecta 2) *μετφ.* καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, vices loquendi ad nos devenerunt. ἐπειδὴ καθῆκεν ὁ χρόνος, quum statua dies venisset. καθήκων χρόνος, conveniens tempus 3) καθήκει μοι, convenit ἢ consentaneum est mihi
καθηλιάζω· in sole expando.
καθηλόω -ῶ· clavis defigo. καθηλωμένος, η, ον, clavo defixus, a, um.
καθήλωσις, ἡ· clavis defixio.
καθηλωτής, ὁ· qui clavo defigit.
καθηλωτός· clavo defixus, a, um.
καθημαγμένος· cruentus, a, um.
κάθημαι· sedeo, -ere.
καθημαξευμένη ὁδός· via plaustris trita θ. *μετφ.* καθημαξευμένον, tritum, triviale.
καθημαξευμένος· trito modo
καθημέραν· ἢ μᾶλ. καθ' ἡμέραν in dies · quotidie. ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, quotidianus, a, um; diurnus, a, um.
καθημερινός, ή, όν· quotidianus, a, um τὸ καθημερινὸν ἔργον, actus diurnus.
*καθημερινῶς· quotidiano; quotidie.
καθημέριος, ον· quotidianus, a, um.
καθημερόω -ῶ· mansuefacio. -ere.
καθησυχάζω· 1) quiesco, -ere. *2) *μετβ.* sedo, tranquillo, aliquem.
καθιδρόω -ῶ· desudo, -are. καθιδρωμένος, sudore perfusus, a, um.
κάθιδρος, ον· sudore perfusus.
*καθίδρυμα, τό· institutum, -i, οῦ.
καθιδρύω· fundo, -are; instituo, -ere; constituo, -ere (aliquid).
καθίεμαι· ἴδε καθίημι.
καθιερεύω· sacrifico, -are.
καθιερόω -ῶ· 1) consecro, -are; devoveo, -ere, aliquid. 2) sancio, ire, aliquid. νόμῳ καθιέρωσαν (= ἔταξαν) lege sanxerunt *νόμῳ καθιερώθη, καθιερωμένον ἐστί, lege sanctum est.
καθιέρωσις, ἡ· consecratio, -onis, θ.
καθιζάνω· sedeo; insideo.
καθίζησις, ἡ sessio, -onis, θ. sedimentum, -i, οῦ
καθίζω, καθίζομαι· 1) sido (sidi καὶ sedi), -ere; sessum eo; sedeo, -ere καθίζω ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου, sido super arbore καθίζομαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν, sedeo ad focum. ἡ ναῦς ἐκάθισεν ἐν τοῖς βράχεσι, navis in vadis sedit. ἐν τῷ ὕδατι καθίζει (= ὑφιζάνει), in aqua sidit. ἡ οἰκία ἐκάθισε, domus sedit. *2) *νεοελ.* καθίσατε, παρακαλῶ, sidite ἢ considite, quaeso. *καθίζω εἰς τὴν τράπεζαν, mensis consido, accumbo. 3) *μεταβ.* καθίζω τινά, jubeo aliquem sedere, aliquem sessum duco. καθίζω τινὰ εἰς ἕδραν, colloco aliquem in sede. καθίζω τινὶ ἐνέδραν, insidias alicui loco ἢ pono. καθίζω τὸν στρατόν, castra colloco, -are
καθίημι· 1) demitto (-isi, -issum, -ere). καθίημι τὴν στρατιὰν εἰς τὴν κοιλάδα, agmen in vallem demitto. οἱ θεοὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθιᾶσι τὸν ὑετόν, dii coelo demittunt imbrem καθίημι τὴν κεραίαν, demitto antennam. καθίημι κόμην καὶ πώγωνα, crinem et barbam demitto 2) submitto, -ere· καθίημι τὴν φωνήν, submitto vocem. 3) *καθίεμαι,* demittor, submittor, -i. καθιεμένος, η, ον, demissus, a, um; submissus, a, um

καθικετεύω· supplico, -are, alicui; obsecro, -are (aliquem).
καθικνέομαι οῦμαι· 1) adtingo (-ĭgi, ere) aliquid. 2) pervenio (-ire) ad aliquid.
καθιλαρύνω· exhilaro, -are
καθιππάζομαι· cum equitatu incurso; persulto regionem
καθίππευσις, ἡ· incursio equitatu.
καθιππεύω· equo decurro.
καθίπταμαι· devolo, -are.
κάθισις, ἡ· sessio, -onis, θ
κάθισμα, τό· sedile, -is, οῦ.
καθίστημι, καθιστάνω, καθιστάω -ῶ· 1) *μεταβ.* constituo (-ui, -utum, -ere). καθίστημι φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις, constituo praesidia in oppidis καθίστημι βασιλέα ἐν τῇ πόλει, constituo regem in urbe. τὸν βίον καθίστημι ἀσφαλῆ, vitam consisto tutam. καθίστημι τὰ ἐμαυτοῦ, rem familiarem constituo. 2) *ἀμετ.* καθέστηκα, κατέστην, καθίσταμαι, constitutus sum. πόλις καλῶς καθεστῶσα, civitas bene constituta. εἰς τὸ ἔσχατον κινδύνου καθίσταμαι, in extremum casum deducor.
καθό, καθ' ὅ· sicut.
καθοδηγέω -ῶ· dux viae sum; dirigo aliquem.
καθοδήγησις καὶ **καθοδηγία, ἡ·** monstratio viae.
κάθοδος, ἡ· reditus in civitatem.
*καθολικισμός, ὁ· catholica fides.
καθολικός, ή, όν· 1) universalis, e 2) † catholicus, a, um. οἱ καθολικοί, catholici populi
καθόλου, καθ' ὅλου· prorsus; omnino; in universum.
καθομαλίζω· complano, -are.
καθομιλέω -ῶ· commercium habeo cum aliquo. καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, temporibus inservire καθωμιλημένος, η, ον vulgaris, e. ἡ καθωμιλημένη γλῶσσα, lingua vulgaris, sermo plebejus
καθομολογέω -ῶ· 1) confiteor, -eri; fateor, -eri. 2) spondeo, -ere.
καθοπλίζω· armo, -are.
καθόπλισις, ἡ· **καθοπλισμός, ὁ·** armatura, -ae, θ.
καθορατικός, ή, όν· perspicax, -acis.
καθοράω -ῶ· 1) despicio, deorsum aspicio. 2) perspicio, oculis lustro (aliquid).
καθορίζω· definio, -ire.
καθοριστικός· definitivus, a, um.
καθορμάω -ῶ· prorumpo, -ere.
καθορμίζω (τὴν ναῦν) **καθορμίζομαι·** adplico navem ἢ adplicor, -ari ἢ οὐδ. adplico -are. καθορμισαμένου αὐτοῦ, quum adpulsus esset.
καθοσιόω -ῶ 1) sanctum scelerisque purum reddo, sanctifico, -are, expio, -are. 2) consecro, -are; devoveo, -ere. καθωσιωμένος τινί, devotus et addictus alicui.
καθοσίωσις, ἡ· 1) consecratio, -onis, θ. 2) ἔγκλημα καθοσιώσεως, crimen majestatis.
καθόσον ἢ **καθ' ὅσον·** quantum.
καθότι ἢ **καθ' ὅτι·** eo quod; qua ratione, quo pacto
καθυβρίζω· insolenter adficio injuriis; iniuriâ lacesso; dedecore adficio (aliquem).
καθυγίασις, ἡ· sanatio, -onis, θ.
καθυγραίνω· madefacio, -ere.
κάθυγρος, ον· madidus, a, um.
κάθυδρος, ον· aquosus, a, um.
καθυλακτέω -ῶ· oblatro, -are; latro in aliquem.
καθυλίζω τὸν οἶνον· percolo vinum
καθυμνέω -ῶ· decanto; celebro.
καθυπάγω· subigo, -ere.
καθυπάρχω· initium facio.
καθυπείκω· cedo, -ere.
καθυπερέχω· supero, superior sum.
καθυπερηφανεύομαι· insolens sum.
καθύπερθε(ν)· desuper.
καθυπερτερέω -ῶ· praesto, -are; superior sum.
καθυπέρτερος, α, ον superior, oris; praestantior, -oris. **καθυπέρτατος, η, ον,** summus, supremus, a, um
καθυπηρετέω -ῶ· subministro, -are.
καθυπισχνέομαι -οῦμαι· polliceor (pollicitus sum) -eri.
κάθυπνος· gravi sommo obrutus.
καθυπνόω -ῶ· obdormio, ire.
καθύπνωσις, ἡ· dormitio, -onis, θ.
καθυποβάλλω· subjicio, -ere *καθυποβάλλω τι εἰς τὴν κρίσιν τινός, rem alicujus judicio permitto.
καθυπογράφω· subscribo, -ere; praescribo, -ere;
καθυποδείκνυμι· subindico, -are.
καθυποδέχομαι· excipio, -ere.

καθυποζεύγνυμι· subjugo, -ere.
καθυπόκειμαι· subjaceo, -ere.
καθυποκλέπτω· furtim ago.
καθυποκλίνω· submitto, -ere.
καθυποκρίνομαι· 1) arte histrionica fallo aliquem, 2) simulo aliquem.
καθυπομένω· sustineo, -ere.
καθυποπίπτω· succido, -ere.
καθυποπτεύω· suspicor, -ari.
καθύποπτος· suspectus, a, um.
καθυποσαίνω· subblandior, -iri.
καθυποστρέφω revertor, -i.
καθυποτάσσω καὶ **καθυποτάττω**· subigo (-egi, -actum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
καθυποτρέχω· subeo, -ire.
καθυπουργέω -ῶ· inservio, -ire
καθυπούργησις· ministerium, -ii, οὐ.
καθυποφαίνω· subindico, -are.
καθυστερέω -ῶ· 1) serius venio et tardius; tardo, -are. 2) inferior sum
*__καθυστέρησις, ἡ__· retardatio, -onis, θ.
καθυστερίζω· tardo; moror.
καθύφεσις δίκης· praevaricatio.
καθυφίημι τὸν ἀγῶνα (τὴν δίκην, τὰ δίκαιά τινος). praevaricor (-atus sum) -ari. ὁ καθυφιεὶς τὴν δίκην, praevaricator, -oris, ἀ μέσ. **καθυφίεμαι** α) cedo alicui 6) negligens sum. 3) me dedo.
καθωμιλημένος. ἰδὲ **καθομιλέω.**
καθωραΐζω· orno, -are.
καθώς· ut; sicut; prout.
καί· 1) et; atque καὶ (πρὸ συμφ). ac; que (ἐγκλιτ.); quoque (ἐπιτασσόμ.) etiam (ἐπιδοτ.). στενωτέρα ἡ σύνδεσις γίνεται προηγουμένου τοῦ **τέ**· βασιλεὺς θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων, rex deorum et (atque) hominum, rex deorum hominumque. οὐρανός τε καὶ γῆ, caelum ac terra. νύκτας τε καὶ ἡμέρας, noctesque et dies. καὶ σύ, Βροῦτε; tu quoque Brute? ἄχρηστον καὶ γυναικί, etiam mulieribus inutite. 2) vel. οὕτω καὶ ἡ ὑπατεία (καὶ αὐτὴ ἡ ὑπατεία) ψεκτή ἐστι, isto modo vel consulatus vituperabilis est. 3) καὶ - καὶ, et - et; quum -tum. καὶ ἐποίει καὶ ἔλεγε, et faciebat et dicebat καὶ μεγίστη φιλανθρωπία καὶ θαυμαστὴ δὲ εὐπροσηγορία, quum summa humanitas, tum mira comitas. 4) ἐν ἀπαριθμ. καὶ - καὶ - καὶ, tum - tum - tum καὶ Θησεὺς καὶ Δράκων καὶ Σόλων, tum Theseus, tum Draco, tum Solo. 5) οὐ μόνον - ἀλλὰ καί, non solum - sed etiam. 6) πρὸ ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν ὁ **καί** = licet, quamvis καὶ μάλα πολλοὺς ὄντας, quamvis multos. 7) καὶ οὗτος, et is, isque, idemque. καὶ ταῦτα, idque, et quidem. 8) μετὰ τὰ **ὅμοιος, ἴσος** ὁ αὐτὸς ὁ **καί** = ac, atque, et. 9) συνάπτεται μετ' ἄλλων μορίων· καὶ γάρ, etenim. καί - γε, et quidem. καὶ δή, et certe, et vero. καί... καὶ δὴ καί, quum ... tum etiam, tum maxime. καὶ εἰ, etiamsi καὶ μήν, et vero, et sane. καὶ πῶς; quomodo tandem? 10) **κἄν** α) = καὶ ἐάν, quod si, sin, etsi. 6) = τουλάχιστον, saltem.
καιάδας, ὁ caeadas, -ae, ἀ.
καὶ γάρ, καὶ δή, καὶ δὴ καί, καὶ εἰ, ἰδὲ **καί** 9.
καικίας ἄνεμος)· caecias, -ae, ἀ.
καινίζω· novo, innovo, -are
καινισμός, ὁ· innovatio, -onis θ.
καινιστής, ὁ· innovator, -oris, ἀ.
καινολογία, ἡ· sermonis novitas.
καινολόγος· novo modo loquens.
καινοπαθέω -ῶ· nova patior
καινοποιέω -ῶ· res novas facio.
καινοποιΐα, ἡ· res novae.
καινοπρέπεια, ἡ· novitas moris.
καινοπρεπής, ές· insolitus, a, um.
καινοπρεπῶς· nove; insolenter.
καινός, ή, όν· novus, a, um καινὸς ἄνθρωπος novus homo. *μετφ* inusitatus, a, um *ἐπιρ.* ἐκ καινῆς, ad novitatem, denuo. *παροιμ* οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον, nil novi sub sole
καινόσπουδος, ον· novarum rerum studiosus, a, um. **τὸ καινόσπουδον**· studium novarum rerum.
καινότης, ἡ· novitas, -atis, θ.
καινοτομέω -ῶ· novas res induco; novis rebus studeo; novas res quaero, ago, molior.
καινοτομία, ἡ· rerum novarum molitio; immutatio, -onis, θ.
καινοτόμος, ον· novis rebus studens; novarum rerum cupidus
καινοτροπία, ἡ· insolentia -ae, θ.
καινότροπος, ον· insolens, -ntis.
καινουργέω -ῶ· renovo, -are.
καινουργής, ές, καινούργιος, ον· recens factus, a, um
καινοφανής, ές· novus, a, um, insolens -ntis.
καινόω -ῶ· novo, renovo, -are.
καινῶς· noviter.

καίνωσις, ἡ· novitas, -atis, θ.
καίπερ· 1) etsi· καίπερ ἀνεπιτηδείου ὄντος τοῦ τόπου, etsi iniquo loco. 2) quamvis· καίπερ ὀλίγου ὄντος τοῦ ὕδατος, quamvis lanquidâ aqua 3) quamquam καίπερ νομίζον.ες. ὅμως, quamquam arbitrentur, tamen.
καιρικός, ή, όν· ad tempus spectans
καίριος, ον· 1) tempestivus, a, um; opportunus, a, um. 2) ἡ καιρία πληγή, τὸ καίριον τραῦμα, letale vulnus.
*__καιρίως__· letaliter.
καιρός, ὁ· 1) occasio, -onis. θ. καιρὸς τοῦ ποιεῖν, occasio faciendi aliquid. τοῦ καιροῦ τυγχάνω, occasionem nanciscor καιροῦ τυχών, occasione data. 2) tempus, -oris οὐ. καιρός ἐστι λέγειν, tempus est dicere. τοῖς καιροῖς ὑπείκω, tempori cedo ὁ καιρός, opportunum tempus *ἐπίρ.* ἐν καιρῷ, tempore ἢ tempori. κατὰ τὸν καιρόν, πρὸς καιρόν, pro tempore. ἐν καιρῷ, εἰς καιρὸν ἔρχομαι, opportune venio. πάνυ ἐν καιρῷ ἔρχομαι, optima opportunitate venio.
καιροσκοπέω -ῶ, καιροφυλακέω -ῶ, καιροφυλακτέω -ῶ· tempus ἢ occasionem speculor (-atus sum, -ari); occasionem observo, -are.
καιροσκόπος, ον· tempus ἢ occasionem speculans
Καῖσαρ, ὁ· 1 Caesar, -aris, ἀ· 2) imperator; Caesar. **Καισαρίων,** Caesario, -onis, ἀ.
Καισάρεια, ἡ· Caesarêa, -ae, θ. Καισαρεύς, Caesariensis, is.
Καισάρειος, Καισαριανός· Caesareus, a, um; Caesarianus, a, um.
καισαρεύω· Caesar sum.
καίτοι· quamvis; quamquam. καίτοι μιαρός ἐστιν, ὅμως, quamquam sceleratus est, tamem. καίτοι, τί λέγω; quamquam, quid loquor?
καίω ἢ **κάω**· 1) accendo (-ndi, -usum, -ere) aliquid. καίω πῦρ, accendo ignem. 2) incendo, -ere, aliquid. πυρὰ πολλὰ καύσας, multis incensis ignibus. καίω πῦρ ἐπὶ τῶν βωμῶν, incendo aras 3) flammo ἢ inflammo, -are, aliquid 4) cremo, -are, aliquid ἢ aliquem (τὸν νεκρόν, mortuum). 5) uro (ussi, ustum, -ere) aliquid ἢ aliquem (τὴν πόλιν urbem, τὸν νεκρὸν mortuum)· ὁ ἥλιος καίει τοὺς ἀγρούς, sol urit arva. τὸ ψῦχος καίει, frigus urit. τὰ ὑπὸ τοῦ ψύχους κεκαυμένα, quae frigus ussit 6) **καίομαι.** α) ardeo (-rsi, -rsum, -ere. δᾳδὶ καιομένη, ardens taeda. *μετφ.* καίομαί τινος (= ἔρωτί τινος), ardeo aliquo. ardeo amore alicujus. 6) flagro, -are. ἐπιθυμίᾳ καίομαι, cupiditate flagro
κακαγγελέω -ῶ· mala nuncio.
κακαγγελία, ἡ· malus nuncius
κακάγγελος, ον· mala nunciens
κακάγγελτος, ον· male nunciatus
κακαλία (φ.)· tussilâgo, -inis, θ.
κακανδρία, ἡ· timiditas, -atis, θ.
κακάω· caco, -are.
κακελπιστέω -ῶ· mala spero.
κακέμφατον, τό· dictio obscoena.
κακεντρέχεια, ἡ· 1) vafritia, -ae, θ. *2) = μοχθηρία, pravitas, -atis, θ.
κακεντρεχής, ές· 1) versutus, a, um, vafer, a, um. *2) = μοχθηρός, pravus, a, um.
*__κακεντρεχῶς__· prave.
κακεργασία, ἡ· mala elaboratio.
κακεργέτης, maleficus, -i.
κακέσχατος, ον· maxime improbus.
κάκη, ἡ· 1) timor ἢ pavor, -oris, ἀ. 2 malitia, -ae, θ.
κακηγορέω -ῶ· maledico, -ere.
κακηγορία, ἡ· maledicentia, -ae, θ
κακήγορος, ον· maledicus, a, um.
κακία, ἡ· 1) = μοχθηρία malitia, -ae, θ. 2) = ἀνανδρία, ignavia (militis); timiditas, -atis, θ. 3) vitium, -ii, οὐ. vitiositas, -atis, θ. αἱ κακίαι καὶ αἱ ἀρεταί, vitia et virtutes.
κακίζω· vitupero, -are: ἐκάκιζον τὸν Περικλέα, vituperabant Periclem. ὅθ. **κακίζομαι**· vituperor, -ari.
κακισμός, ὁ· vituperatio, -onis θ.
κάκιστα· pessime.
κάκιστος, η, ον· pessimus, a, um. κάκιστον ἔργον, pessimum facinus
κακίων, κάκιον· ἰδὲ **κακός.**
κακκάβη, ἡ· 1) = πέρδιξ, perdix, -icis, ἀ θ 2) = λέβης, cacabus, -i, ἀ. μέλας ὡς κακκάβη, cacabatus, a, um.
κακκαβίζω· cacabo, -are.
κακκάβιον, τό· cacabulus, -i, ἀ.
κακκάζω· glacillo, -are
κακόβιος, ον· male vivens
κακοβλαστέω -ῶ· male germino
κακόβλαστος, ον· male germinans.
κακόβλητος, ον· frustra jactus.

κακοβουλία, ἡ· 1) malum consilium. *2) malignitas -atis, θ.
κακόβουλος, ον· male consulens; malesuadus, a, um; malevolus, a, um; malignus, a, um.
*κακοβούλως· mala intentione; maligne.
κακογαμία, ἡ· nuptiae malae; nuptiae non rite factae.
κακογαμίου δίκη· accusatio de nuptiis non rite factis.
κακόγαμος, ον· infelix matrimonio.
κακογείτων, ον· malus vicinus.
κακογένειος, ον· male barbatus.
κακογενής, ές· ignobili genere ortus; male natus.
κακόγηρως, ων· cui mala senectus obtigit.
κακογλωσσία, ἡ· maledictio -onis θ.
κακόγλωσσος, ον· maledicus, a, um.
κακογνωμονέω -ῶ· malam sententiam habeo.
κακογνωμοσύνη, ἡ· mala sententia.
κακογνώμων, ον· pravus consiliorum; judicii expers.
*κακογραφέω -ῶ· male scribo; litteras inepte exaro; illino chartis.
*κακογραφία, ἡ· mala scriptio; mala manus.
*κακογράφος, ον· male scribens; qui litteras inepte exarat; qui chartis illinit.
κακόγονος, ον· male natus.
κακοδαιμονάω -ῶ· furo, -ere.
κακοδαιμονέω -ῶ· sum infelix.
κακοδαιμονία, ἡ· infelicitas, -atis.
κακοδαιμόνως· imfeliciter; misere.
κακοδαίμων, ὁ· infelix, -icis.
κακόδερμος· malam pellem habens.
κακοδιδασκαλέω -ῶ· mala doceo.
κακοδιδασκαλία, ἡ· mala doctrina.
κακοδιδάσκαλος· malorum doctor.
κακοδικία, ἡ· corruptum judicium.
κακοδοξέω -ῶ· 1) sum pravae opinionis. 2) male audio.
κακοδοξία, ἡ· 1. mala opinio; malum dogma. 2) ignominia, -ae, θ.
κακόδοξος, ον· 1) cujus prava est opinio; male de fide sentiens. 2) malae famae (homo).
κακοδουλία, ἡ· mala servitus.
κακόδουλος· malus servus.
κακοδρομία, ἡ· infelix cursus.
κακόδωρος, ον· male donatus.
κακοειδής, ές· deformis, e.
κακοέπεια, ἡ· sermo vitiosus.
κακοεργασία, ἡ· maleficium, -ii, οὐ.
κακοεργέω -ῶ· maleficus sum.
κακοζηλία, ἡ· mala aemulatio; mala affectatio.
κακόζηλος, ον· malus aemulator; malus affectator; vitia imitans. **τὸ κακόζηλον,** mala affectatio.
κακοζήλως· cum mala affectatione.
κακοζωΐα, ἡ misera vita.
κακοήθεια, ἡ· 1) = πονηρία, malitia, -ae, θ. malitiositas, -atis, θ. *2) νεοελ. morum corruptio; morum depravatio, turpitudo morum.
κακοήθευμα, τό. malitiosa actio.
κακοήθης, ες· 1) = κακόφρων, malignus, a, um. 2) πονηρός, malitiosus, a, um. 3) κακοήθης πυρετός, maligna febris. *4) νεοελ. inhonestus, a, um; turpis, e; dissolutus, a, um; depravatus, a, um.
κακοήθως· 1. malitiose. *2) νεοελ. inhoneste; turpiter.
κακόηχος, ον· male sonans.
κακοθανασία, ἡ· misera mors.
κακοθάνατος, ον· misere moriens.
κακοθέατος, ον· malus adspectu.
κακοθέλεια, ἡ malevolentia, -ae, θ.
κακοθελής, ές· malevolus, a, um.
κακόθεος, ον· pravos deos habens.
κακοθεραπεία, ἡ· vitiosa curatio.
κακοθυμία, ἡ· animus male affectus.
κακόθυμος, ον· tristis, e.
κακόθυτος, ον· male sacrificans.
κακοκαρπία, ἡ· annus sterilis.
κακόκαρπος, ον· male fructificans; malos fructus gignens.
κακοκέλαδος, ον· male sonans.
κακοκέρδεια, ἡ· turpis quaestus.
κακοκερδής, ές· turpem quaestum faciens.
κακοκλεής, ές· infamis, e.
κακόκνημος, ον· malas tibias habens.
κακοκοίμητος, ον· male dormiens.
κακοκρισία, ἡ· pravum ἢ injustum judicium.
κακοκτέριστος, ον· male sepultus.
κακολογέω -ῶ· maledico (-xi, -ctum -ere) alicui; **κακολογοῦμαι** (ὑπό τινος), mihi maledicitur.
κακολογία, ἡ· maledictio -onis θ.

maledicentia, -ae, θ. obtrectatio, -onis θ.
κακολογικός, ή, όν ad maledicendum propensus.
κακολόγος, ον· maledicus, a, um, maledicens, entis. ὁ κακολόγος, maledictor, -oris, α.
κακολόγως· maledice.
κακομαθής, ές· male doctus, a, um.
κακόμαντις· mala vaticinans.
κακομαχέω -ῶ· prave (ignave) pugno, -are.
κακομαχία, ἡ· malitiosa pugna.
κακομετρέω -ῶ· male metior.
κακομέτρητος, ον· recta mensura carens.
κακομετρία, ἡ· prava mensura.
κακόμετρος, ον· male mensus a, um.
κακομήτωρ· malam matrem habens.
κακομηχανέω -ῶ· mala machinor; fraude utor (adversus aliquem).
κακομηχανία· malorum machinatio;
κακομήχανος· malorum machinator.
κακομιμήτως· male imitando.
κακομοιρία, ἡ· mala sors; miseria.
κακόμοιρος, ον infelix, -icis.
κακομορφία ἡ· deformitas, -atis, θ.
κακόμορφος, ον· deformis, e.
κακομουσία depravatio musicae.
κακόν, τό· malum, -i, οὐ. ἴδ. **κακός.**
κακονοέω -ῶ· malevolus sum.
κακόνοια, ἡ· malevolentia, -ae, θ.
κακόνοος -ους· malevolus, a, um.
κακονομία, ἡ· pravae leges.
κακόνομος, ον· pravis legibus utens.
κακόνυμφος, ἡ· infelix nupta.
κακόνως· malevole; male animo.
κακοξενία, ἡ· inhospitalitas, -atis θ.
κακόξενος, ον· inhospitalis e.
κακοπάθεια, ἡ· aerumna, -ae, θ.
κακοπαθέω -ῶ· mala patior; malis affligor; molestias fero.
κακοπαθής, ές· mala perpetiens.
κακοπαθῶς· aerumnose.
κακοπετής, ές· male volans.
κακοπιστία· prava fides; perfidia.
κακόπιστος, ον· perfidus, a, um.
κακοπλαστία, ἡ· mala fictio.
κακόπλαστος, ον· male fictus, a, um.
κακοπλοέω -ῶ· male navigo.
κακόπλοος -ους· male navigans.
κακόπνοος -ους· difficile spirans.
κακοποιέω -ῶ· malefacio, alicui; malo aliquem afficio; aliquem male accipio; vexo (-are) aliquem.
κακοποίησις, κακοποιΐα, ἡ· maleficentia, -ae, θ. maleficium, -i, οὐ.
κακοποιητικός· maleficus, a, um.
κακοποιός, όν· maleficus, a, um; malevolus, a, um; improbus, a, um; scelestus, a, um.
κακοπολιτεία, ἡ· prava reipublicae administratio; corruptus reipublicae status.
κακόπους· qui malos pedes habet.
κακοπραγέω -ῶ· infelix sum.
κακοπραγία, ἡ· res mala; res adversae; infelicitas, -atis, θ.
κακοπραγμονέω -ῶ· improbe ago.
κακοπραγμοσύνη, ἡ· nequitia ae. θ.
κακοπράγμων· qui improbe agit.
κακοπρόσωπος, ον· foedus facie; informis ἢ deformis, e.
κακόπτερος, ον· male pennatus.
κακορρημοσύνη, ἡ· maledicentia -ae, θ.
κακορρήμων· maledicus, a, um.
κακόρρυθμος· immodulatus, a, um.
κακός, ή, όν· malus, a, um. **κακίων, ον,** pejor, -us **κάκιστος, η, ον.** pessimus, a, um. ἄνθρωπος κακός, homo malus. κακὸς (= φαῦλος) ποιητής, malus poeta. τὰ κακὰ ἤθη, mores mali. **τὸ κακόν,** οὐσ. malum, -i, οὐ. οὐδὲν κακὸν συμβέβηκέ μοι, nihil mali accidit mihi τὰ κακὰ (= αἱ συμφοραί), mala, -orum, οὐ. ὁ θάνατος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς κακοῖς, mors non in malis est. — Ἐν τῇ νεοελ. ἡ λέξις **κακὸς** λατινιστὶ ἀποδίδοται καὶ διὰ τῶν improbus, a, um; turpis, e; pravus, a, um· ἔτι δὲ διὰ τοῦ difficilis. ὡς: κακὸς δρόμος. iter difficile, via aspera. ἀλλά: κακὴ ἀγγελία, tristis nuntius.
κακόσημον, ον· mali ominis.
κακοσκελής, ές· qui malis (tenuibus) cruribus est.
κακοσμία, ἡ· malus odor.
κάκοσμος, ον· malum odorem spirans.
κακοσπορία, ἡ· mala satio.
κακοσταθέω -ῶ male sto.
κακοσταθής, ές· male constitutus.
κακοστόμαχος, ον· stomachum laedens.
κακοστομία, ἡ· maledicentia, -ae, θ.
κακόστομος, ον· maledicus, a, um.
κακόστρωτος, ον· male stratus a, um.

κακοσυμβουλία, ἡ· malum consilium.
κακοσύμβουλος, ον· male suadens
***κακοσυνειθίζω·** male assuesco
κακοσυνθεσία, ἡ· mala compositio.
κακοσύνθετος, ον· male compositus.
κακοσυνταξία, ἡ· mala compositio
κακοσχήμων· indecens, -ntis.
κακοσχολία, ἡ· inutile otium.
κακόσχολος, ον· otio male utens
κακοτεκνία, ἡ· mali liberi
κακοτεχνέω -ῶ· artibus malis utor
κακότεχνος, ον· malignus, a, um
κακότης, ἡ· malitia, -ae, θ. improbitas, -atis, θ. flagitium, -ii, οὐ.
κακοτροπέω -ῶ· perverse ago
κακοτροπία, ἡ· malignitas, -atis, θ
κακότροπος, ον· malignus, a, um
κακοτροφία, ἡ· mala nutritio.
κακοτυχέω -ῶ· infortunatus sum; infeliciter ago.
κακοτυχής, ές, κακότυχος, ον· infortunatus, a, um; infelix, -icis.
κακοτυχία, ἡ· infortunium, -ii, οὐ. infelicitas, -atis, θ
κακουργέω -ῶ· maleficus sum; improbus et sceleratus sum; malitiose ago.
κακούργημα, τό· maleficium, -ii, οὐ. facinus, -oris, οὐ scelus, -eris, οὐ.
κακουργία, ἡ· maleficentia, -ae, θ.
κακοῦργος, ον· maleficus, a, um; sceleratus, a, um; scelerosus, a, um. ὁ κακοῦργος, maleficus, -i, ἀ.
κακούργως· malefice; scelerate
κακουχέω -ῶ· male tracto κακοχοῦμαι malis affligor; malis premor.
κακουχία, ἡ· 1) mala tractatio. *2) aerumna, -ae, θ
κακοφημία, ἡ· famositas, -atis, θ.
κακόφημος, ον· famosus, a, um.
κακόφιλος, ον· male amicus
κακόφραστος male dictus, a, um.
κακοφρονέω -ῶ· male cogito.
κακόφρων, ον· malevolus, a, um.
κακοφυής, ές· male proveniens.
κακοφυΐα, ἡ· indoles mala
κακοφωνία, ἡ· aspera vox; asper sonus; insuavis pronuntiatio
κακόφωνος, ον· asperam vocem habens; male pronuncians
κακοχροέω -ῶ· mali sum coloris.
κακόχροια, ἡ malus color·
κακόχροος -ους· mali coloris.
κακοχυμία, ἡ humores mali.
κακόχυμος, ον· malis humoribus plenus a, um
κακοψυχία, ἡ· ignavia, -ae, θ
κακόψυχος, ον pusillanimis, e
κακόω -ῶ· male tracto (aliquem); vexo (-are) aliquem ἢ aliquid. ὁ κακῶν τινα ἢ τι, vexator -oris, ἀ.
κάκτος (φυτόν) cactus -i, ἀ.
κακύνω· malum reddo; corrumpo (aliquid κακύνομαι, malus (improbus) fio ἢ evado
κακώδης, ες· male olens
κακωδία, ἡ· malus odor.
κακώλεθρος, ον· perniciosus, a um.
κακώνυμος, ον· mali nominis
κακῶς· male; **κάκιον,** pejus, **κάκιστα,** pessime κακῶς ποιῶ τινα, male habeo aliquem κακῶς πάσχω (ἔχω, διάκειμαι) male me habeo. κακῶς λέγω τινά, male alicui loquor; maledico alicui κακῶς πράττω, mihi male est. ἰδὲ **κακός.**
κάκωσις, ἡ· mala tractatio; vexatio, -onis, θ
κακωτικός, ή, όν· vexativus, a.um.
Καλαβρία, ἡ Calabria, -ae, θ *Καλαβρικός, ή, όν,* Calabricus, a, um. *Καλάβριος,* Calaber, bra, brum. *Καλαβροί,* Calabri, -orum, ἀ.
καλαθηφόρος, ον· calathos ferens.
καλάθιον, τό parvus calathus; corbicula, -ae, θ.
καλαθίσκος, ὁ· calathiscus, -i, ἀ.
καλαθοειδής, ές calatho similis.
καλαθοποιός, όν· calathos faciens.
κάλαθος, ὁ· calathus, -i, ἀ.
καλαμάριον, τό· 1) = μελανοδοχεῖον, atramentarium, -ii, οὐ. calamarium ii, οὐ. 2) = τευθίς, loligo, -inis, θ.
καλαμαύλης, ὁ· calamo canens.
καλαμάομαι -ῶμαι· stipulas lego.
καλαμεύς, ὁ piscator, -oris, ἀ
καλαμευτής, ὁ· messor, -oris, ἀ.
καλαμεύω meto, -ere.
καλαμεών, ὁ· arundinetum, -i, οὐ.
καλάμη, ἡ· culmus, -i, ἀ
καλαμηφορέω -ῶ· calamum gesto.
καλαμίζω calamo cano.
καλάμινος, η, ον arundineus, a, um
καλάμιον, τό· parva arundo.
καλαμίς, ἡ. arundo, -inis, θ.
καλαμίσκος, ὁ· parvus calamus.
καλαμογλυφέω -ῶ· calamos sculpo.

καλαμογλύφος calamorum sculptor.
καλαμοειδής, ές arundinaceus, a um.
κάλαμος, ὁ· arundo, -inis, θ. calamus, -i, ἀ. αὐλητικὸς κάλαμος, tibialis arundo κάλαμος ἀρωματικός, calamus aromaticus. ἰξευτήριος, ἁλιευτικός, γραφικὸς κάλαμος, arundo -inis
καλαμοστεφής, ές· culmis redimitus.
καλαμοφόρος, όν. 1) calamum ἢ arundinem gestans. 2) arundifer, era, erum.
καλαμώδης, ες· 1) arundineus, a, um 2) arundinosus, a, um. καλαμώδης τόπος, arundinetum, -i, οὐ.
καλαμών, ὁ· arundinetum, -i, οὐ.
καλάνδαι, αἱ· calendae, -arum. εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλάνδας (τ. ἔ. οὐδέποτε). ad calendas Graecas. Ἰδὲ Λατινοελληνικὸν λεξικὸν Τσακαλώτου σελ. 773-777.
***καλανδάριον, τό·** calendarium, -i, οὐ.
καλαπόδιον, τό· forma calcei; formula, -ae, θ. ἢ (Ὁρατ Σατ. 2, 3, 106) forma -ae, θ.
καλαῦροψ, ἡ· pedum, -i, οὐ.
καλέω -ῶ· 1) = προσκαλῶ, α) voco, -are, aliquem ad aliquid καλῶ τινα ἐπὶ δεῖπνον, voco aliquem ad coenam. κεκλημένος ἐπὶ δεῖπνον, ad coenam vocatus· καλῶ τινα εἰς δίκην, voco aliquem in jus. ἡ νὺξ ἐπὶ τὸν ὕπνον καλεῖ, nox ad quietem vocat. 2) καλῶ τινα εἴς τι, invito aliquem ad aliquid. καλῶ τινα ἐπὶ ξενίαν, invito aliquem (domo, hospitio). 2) = συνάγω, voco, convoco, -are. 3) = ἐπικαλοῦμαι, voco, invoco -are, aliquem (τὸν θεόν, Deum). 3) = ὀνομάζω, voco, apello, nomino, -are. καλῶ σε εὐδαίμονα, te beatum voco. δίκαιος ἐκλήθη, justus appellatus est. Κυρῖνος καλεῖται, Quirinus vocatur.
καλιά, ἡ. 1) domus lignea, casa, -ae, θ 2) συνήθ. = νεοσσιά, nidus, -i, οὐ
καλιάς, ἡ· 1) tugurium, -i, οὐ. 2) sacellum, -i, οὐ.
καλίκιοι, οἱ· calcei, -orum, οὐ.
καλινδέω, ῶ volvo, -ere, voluto, -are, aliquid. **καλινδοῦμαι,** αι volvor, -i; volutor, -ari. б) *μετφ.* καλινδοῦμαι ἔν τινι (= καταγίνομαι ἔν τινι), assiduus sum in aliqua re.
κάλλαια (ἀλέκτορος)· palea, -ae, θ
καλλιβλέφαρος, ον· pulchras palpebras habens.
καλλίβωλος, ον· fertilis, e.
καλλίγαμος, ον· felix matrimonio
καλλίγλουτος, ον· nates formosas habens.
καλλιγραφέω -ῶ· pulchre scribo; eleganter ἢ lepidis litteris scribo.
καλλιγραφία, ἡ· 1) elegans scriptura. 2) ars scribendi lepidis litteris.
καλλιγράφος, ὁ, ἡ· qui, quae eleganter scribit; scribendi artifex.
καλλιγύναιξ. pulchris mulieribus abundans.
καλλίδενδρος, ον· pulchras arbores habens.
καλλιδίνης (Πηνειός)· pulchre fluens.
καλλιέλαιος· pulchro oleo abundans.
καλλιέπεια, ἡ· elegantia sermonis.
καλλιεπέω -ῶ· eleganter loquuor κεκαλλιεπημένοι λόγοι ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασι, dicta elegantibus vocabulis contexta.
καλλιεπής, ές· eleganter loquens; eleganti sermoni utens
καλλιεργέω -ῶ· 1) pulchre fabricor. *2) *νεοελ.* = γεωργῶ τι, colo (colui, -ere) aliquid. *καλλιεργημένος, cultus, a, um
***καλλιέργεια, ἡ·** cultura, -ae, θ.
***καλλιεργήσιμος, ον·** colendus, a, um. καλ. γῆ, campus arabilis
***καλλιεργητής, ὁ·** agricola, -ae, θ. cultor, -oris, ἀ.
καλλιερέω -ῶ· lito ἢ perlito, -are. ὁ Μάλλιος ἐκαλλιέρησε, Manlius litavit τὰ ἱερὰ καλλιερεῖ (= γίγνεται καλά), hostiam ἢ sacrificium litat ἐκαλλιερήθη (= τὰ ἱερὰ καλὰ ἐγένετο), perlitatum est.
καλλίθριξ pulchros capillos habens
καλλικαρπέω -ῶ· bonos fructus fero.
καλλίκαρπος· bonos fructus ferens.
καλλικέλαδος, ον· pulchre sonans.
καλλίκερως· pulchra cornua habens.
καλλίκομος, ον· pulchram comam habens.
καλλίκρεας, τό· pulchra caro.
καλλίκτυπος, ον· pulchre strepens.
καλλιλογέω -ῶ· eleganter dico.
καλλιλογία, ἡ· elegans dictio.
καλλίμορφος, ον· formosus, a, um.
καλλίνικος, ον· egregius victor.
καλλιοινία, ἡ· vini bonitas.
κάλλιον· ἰδὲ **καλῶς.**

Καλλιόπη, ἡ· Calliope, -es, θ.
καλλιπαιδία, ἡ· pulchri liberi.
καλλίπαις· pulchros liberos habens
καλλιπάρειος, ον· pulchras genas habens
καλλιπάρθενος, ον· pulchras virgines habens.
καλλίπηχυς, υ· pulchra brachia habens.
καλλιπλόκαμος, ον· pulchros cincinnos habens
καλλίπλουτος· valde dives.
καλλίπνοος -ους· suaviter spirans.
καλλίπολις, ἡ· pulchra civitas
καλλιπρόσωπος, ον· aspectu pulcher. -chra, -chrum.
καλλίπρωρος, ον· pulchram proram habens
καλλίπυγος· pulchras nates habens.
καλλίπυλος· pulchras habens portas.
καλλίπυργος, ον· pulchre turritus.
καλλιρέεθρος· pulchrifluus. a. um
καλλιρρημονέω -ῶ· eleganter dico
καλλιρρημοσύνη, ἡ· dictionis ellegantia
καλλιρρήμων· eleganter dicens.
Καλλιρρόη, ἡ· Callirhoe, -es, θ.
καλλίρροος, ον· pulchre fluens.
καλλιστεῖον, τό· praemium pulchritudinis.
καλλιστεύω· pulchritudine excello; pulcherrimus sum.
κάλλιστα· ἴδε **καλῶς.**
κάλλιστος, η, ον· ἴδε **καλός.**
καλλίτεκνος, ον· egregios liberos habens.
καλλιτεχνέω -ῶ· pulchre elaboro; eleganti artificio elaboro (aliquid).
καλλιτέχνημα, τό elegans artis opus, elegans artificium, -ii, οὐ.
καλλιτέχνης, ὁ· elegans artifex ἢ ἁπλ artifex -icis, ἀ.
καλλιτεχνία, ἡ· artis elegantia.
***καλλιτεχνικός, ή, όν·** artificiosus, a, um.
***καλλιτεχνικῶς·** artificiose.
καλλίτοξος, ον· pulchrum habens arcum.
καλλίτριχος, ον· pulchros capillos habens
καλλιφεγγής· valde lucidus, a, um.
καλλίφθογγος, ον· suaviter sonans.
καλλιφυής· pulchra forma praeditus.
καλλίφυτος, ον· pulchre consitus
καλλίφυλλος· pulchris foliis praeditus
καλλιφωνία, ἡ· vox pulchra
καλλίφωνος, ον· pulchram vocem habens.
καλλίχειρ· pulchras manus habens
καλλίων, ον· ἴδε **καλός.**
καλλονή, ἡ· 1) pulchritudo inis θ formositas, -atis, θ. *2. ἐπὶ προσ mulier egregie formosa
κάλλος, τό· pulchritudo, -inis. θ decor, -oris ἀ. forma -ae, θ. venustas -atis. θ. ἔξοχον κάλλος, mira ἢ eximi pulchritudo; egregia forma μέτριο κάλλος, modica forma. κάλλος λόγου sermonis venustas; venus, -eris veneres, -um, θ πλ. lepos ἢ lepor -oris, ἀ.
καλλυντήρ, ὁ· scoparius. -i, ἀ
καλλυντήριος ον· ad ornandum idoneus, a, um.
καλλυντήριον, τό· ornamentum, -i, οὐ.
κάλλυντρον, τό· 1) caliandrum, -i, οὐ. 2) = σάρωθρον, scopae, -arum θ. πλ.
καλλύνω· pulchrum reddo (-ere) aliquid. orno (-are aliquid **καλλύνομαι** ἐπί τινι, glorior aliqua re.
καλλωπίζω· orno (-are aliquid. **καλλωπίζω τὸν λόγον,** orationem orno.
καλλωπίζομαι ornor (-atus sum, -ari). **κεκαλλωπισμένος η, ον,** ornatus, a, um.
καλλώπισμα, τό· ornamentum -i οὐ.
καλλωπισμός, ὁ· ornatus, -us, ἀ. **μετὰ καλλωπισμοῦ,** ornate.
καλλωπιστής, ὁ· ornator. -oris ἀ.
καλλωπιστικός· ad ornandum aptus.
καλλωπίστρια, ἡ· ornatrix, -icis ἀ
καλόβαθρα, τά· grallae. -arum θ.
καλοβάμων, καλοβάτης, ὁ· grallator, -oris.
καλογηρικός, ή, όν· monachalis, e.
καλογηρική, ἡ· monachatus, -us, ἀ.
καλόγηρος, ὁ· monachus, -i, οὐ.
καλόγλωσσος, ον· eloquens, -ntis.
***καλογραῖα, ἡ·** monacha. -ae, θ.
καλοήθεια, ἡ· pulchra indoles.
καλοήθης, ες. qui pulchra indole est; mitis, e; probus, a, um.
καλοθέλεια, ἡ· benevolentia, -ae.
καλοθελής, ές· benevolus, a, um.
καλόθριξ· bene comatus, a, um.
καλοιώνιστος bene ominatus. a. um.
καλοκαγαθία, ἡ· probitas. -atis, θ.

καλοκἀγαθικός, ή, όν· probus a, um.
καλοκἀγαθικῶς· probe; bene;
καλοκάγαθος, ον· probus, a, um; honestus, a, um. ἴδε **καλός.**
καλοκαιρία, ἡ· pulchrum tempus.
καλοκαιρινός, ή, όν· aestivus, a, um.
καλοκαίριον, τό· aestas. -atis, θ.
καλοκαρδία, ἡ· laetitia, -ae, θ.
καλοκαρδιάζω· laetifico, -are.
καλόκαρπος, ον· pulchros fructus ferens.
καλόκτιστος, ον· pulchre aedificatus, a. um.
καλολογέω -ῶ· pulchre loquor.
καλόμορφος, ον· pulcher, a, um.
κᾶλον, τό· lignum, -i, οὐ.
καλόν, τό· 1) = εὐπρέπεια, decus, -oris, οὐ. 2) honestum, -i, οὐ 3) bonum, -i, οὐ. 4) praeclarum facinus. 5) commodum, -i, οὐ. 6) **τὰ καλά,** bona, bella, honesta; virtutes· ἅπαντα τὰ καλά, omnia bella. ἴδε **καλός.**
καλοποιέω -ῶ· benefacio, -ere.
καλοποιΐα, ἡ· beneficentia, ae, θ.
καλοποιός, όν· beneficus, a, um.
1. **καλόπους, καλοπόδιον.** ἴδε **καλαπόδιον.**
2 **καλόπους** (= εὔπους), ὁ, ἡ· pulchros pedes habens.
καλορρημοσύνη, ἡ· facundia, -ae, θ.
καλός, ή, όν· 1) = εὐπρεπής, ὡραῖος, pulcher, chra, chrum; **καλλίων, ον,** pulchrior, -ius; **κάλλιστος, η, ον,** pulcherrimus, a, um. ὁ καλὸς Ἀλκιβιάδης, pulcher Alcibiades. καλὸν χρῶμα, pulcher color. καλὴ καὶ εὐειδὴς γυνή, pulchritudine eximia femina. καλὸς θάνατος, mors pulchra. τί κάλλιον τὴν ὄψιν; quid adspectu pulchrius? εἶδος κάλλιστος, forma (facie) pulcherrimus. 2) bonus, a, um melior, -us; optimus, a, um. 3) probus, a. um. 4) = ἠθικῶς καλός, honestus, a, um. μόνον ἀγαθὸν τὸ καλόν, quod honestum est, solum bonum est. 4) bonus, idoneus, aptus a, um. 5) strenuus, a, um; fortis, e. 6) laudabilis, e; gloriosus, a, um. 7) **καλὸς κἀγαθὸς** ἢ **καλὸς καὶ ἀγαθός,** bonus (vir). καλὸν καὶ ἀγαθόν, bonum, honestum. **τὰ καλά·** ἴδε **καλόν.**
καλότης, ἡ· pulchritudo, -inis, θ.
καλότροπος, ον· boni moris.
καλοὔφαντος, ον· bene textus.
καλόφρων, ον· benevolus, a, um·
καλπάζω· cursu incitato ferror; equo admisso ἢ citato vehor
***καλπασμός, ὁ·** incitatus equi cursus.
κάλπις, ἡ· urna, ae, θ.
καλύβη, ἡ· 1) tugurium -ii, οὐ. 2) casa, -ae, θ.
καλύβιον. τό· tuguriolum, -i, οὐ.
καλυβίτης, ὁ· in tugurio habitans.
καλυβοποιέω -ῶ· tuguria facio.
καλύκιον (ἄνθους)· calyculus, -i, ἀ.
καλυκώδης, ες· calyce intectus.
κάλυμμα, τό· velamen, -inis, οὐ· velamentum. -i, οὐ· tegimen (ἢ tegmen). -inis, οὐ.
καλλυμμάτιον, τό· parvum tegmen.
κάλυξ, ἡ· calyx, -ycis, θ.
καλύπτειρα, ἡ· velum, -i, οὐ.
καλυπτήρ, ὁ· 1) tegmen, -inis, οὐ. velamen, -inis θ. 2) tegula, -ae θ.
καλυπτήριον, τό· operculum -i, οὐ.
καλυπτός, ή, όν· tectus, a, um; opertus, a. um.
καλύπτρα, ἡ· 1) flammeum, -i, οὐ· 2) velum, -i, οὐ.
καλύπτω· 1) tego (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid τὰ ὀστᾶ καλύπτει ὁ τύμβος, ossa tegit tumulus 2) operio (-erui, -ertum, -ire) aliquem ἢ aliquid re. ἡ νὺξ τὴν γῆν τῇ σκιᾷ καλύπτει, nox terras umbris operit· καλύπτομαι τὴν κεφαλήν, operio caput. 3) velo, -are, aliquid· καλύπτομαι, velo me; velo faciem meam.
Καλυψώ, ἡ· Calypso, -us, θ.
καλχαίνω· profunde cogito.
Κάλχας, ὁ· Calchas, -ntis, ἀ.
καλώδιον, τό· funiculus, -i, ἀ·
κάλως, ὁ· rudeus, -ntis ἀ. funis navis.
καλῶς, κάλλιον, κάλλιστα. 1) pulchre, -chrius, -cherrime· καλῶς ἔχω, mihi pulchre est· καλῶς γίγνεταί τι, res palchre evenit. 2) bene, melius, optime: καλῶς ἐποίησας ἐλθών, bene, fecisti, qui (quod) venisti. καλῶς γίγνεται, bene agitur· 3) belle: καλῶς ἔχω, belle sum, belle habeo, bellus sum. τὰ τῆς πολιτείας καλῶς ἔχει, bella est civitas·
καμάκιον, τό· contus, -i, ἀ.
κάμαξ, ἡ, ὁ· contus, -i, ἀ. vallus, -i, ἀ. pertica, ae, θ.

καμάρα, ἡ camera, -ae, θ. fornix -icis, θ tectum arcuatum.
καμαροειδής, ές. cameratus, a, um.
καμαροειδῶς· fornicatim
καμαρόω -ῶ· fornico, -are.
καμάρωμα, τό· fornicatio, -onis, θ.
καμάρωσις, ἡ· cameratio, -onis θ.
καμαρωτός ή, όν· fornicatus, a, um.
καματηρός, ά, όν laboriosus, a, um.
καματηρῶς laboriose·
κάματος, ὁ· labor, -oris, ἀ. fatigatio, -onis, θ.
καματόω -ῶ. 1) laboro, -are; fatigor -ari· 2) delasso, -are
καματώδης, ες· laboriosus, a, um; molestus, a, um.
καμήλειος, α, ον. camelinus, a, um.
καμηλελάτης· camelorum agitator.
καμηλίζω· camelo similis sum
καμηλοβοσκός, ὁ camelos pasceus.
καμηλοκόμος, ὁ· camelarius, -ii ἀ
καμηλοπάρδαλις, ἡ· camelopardalis, is, θ
καμηλοπόδιον (φ.)· camelopodium
κάμηλος, ὁ, ἡ. camēlus, -i. ἀ. θ.
καμηλωτή, ἡ· pellis cameli.
κάμιλος, ὁ· funis ancorarius.
καμινεία, ἡ· opera ad caminum.
καμινεός, καμινευτήρ, καμινευτής. ὁ· ad caminum laborans; caminarius, -i, ἀ.
καμινεύω· in camino excoquo.
καμινιαῖος· ad caminum pertinens.
καμίνιον, τό· parvus caminus.
κάμινος, ἡ· caminus, -i, ἀ. fornax aeraria.
καμινώδης, ες. fuliginosus, a um.
κάμμαρον, (φ.)· cammaron, -i, οὐ.
καμμύω (ποιητ.) ἰδὲ **καταμύω.**
κάμνω· 1 = καταπονοῦμαι fatigor, -ari; lassus. sum καμών, κεκμηκώς. fatigatus. a, um 2) κάμνω τοὺς πόδας, ex pedibus laboro. 3) = ἐκπονῶ τι, laboro adiquid; cum labore facio aliquid ὁθ. *4) **νεοελ.** = ποιῶ, ποιοῦμαί τι, facio, -ere.
Καμπανία, ἡ. Campania. -ae, θ. **Καμπανοί,** Campani, -orum. πλ. **Καμπανικός,** Campanicus, a, um
καμπή, ἡ· 1) curvatura, -ae, θ. 2) flexio, -onis, θ.
κάμπιμος, ον· curvabilis, e.
καμπτήρ (ἱπποδρομου. σταδίου) flexus metae ἢ ἁπλ. meta, -ae, θ.
καμπτός, ή, όν, 1) flexibilis, e. 2) flexilis, e; curvatus, a, um
κάμπτω· 1 flecto (xi. xum. -ere) aliquid. κάμπτω κλῶνα. flecto ramum· κάμπτω τὴν ὁδόν, flecto iter viam·, κάμπτω τινά, flecto aliquem ἢ animum alicujus· **κάμπτομαι** flecto me ἢ flector -xus sum. -i. 2) incurvo, are, aliquid· μεταφ. κάμπτω (= ταπεινῶ, κινῶ) τινα incurvo aliquem.
καμπύλη, ἡ· curvus baculus. καμπύλη γραμμή, linea curva
καμπύλλω· incurvo, are
καμπυλόγραμμος, ον· qui curvis lineis est.
καμπυλοειδής, ές· curvae speciei.
καμπύλος, η, ον· curvus, a, um; incurvus, a, um; inflexus, a, um. καμπύλον ῥάβδιον, incurvum bacillum
κυμπυλότης, ἡ· curvitas, -atis, θ.
καμπυλόω, ῶ· incurvo, -are.
καμψίπους, ὁ. ἡ· pedem flectens.
κάμψις, ἡ· inflexio, -onis, θ. curvatio, -onis, θ. ἡ τῆς φωνῆς κάμψις, flexus vocis.
κἂν (= καὶ ἐάν) etiamsi: κἂν μεγάλα ᾖ, etiamsi magna.
κάναστρον, τό· canistrum, -i, οὐ·
Κάνναι αἱ. Cannae, -arum θ. ἡ ἐν Κάνναις μάχη. pugna Cannensis.
κανδήλα, ἡ· candela -ae, θ.
κάνεον -οῦν, τό, canistrum, -i, οὐ.
κανηφορέω, ῶ· canistrum ferro.
κανηφορία, ἡ canistri portatio.
κανηφόρος, ον· canistrum ferens.
κανθαρίς, ἡ· cantharis, -idis, θ.
κανθαρίτης (οἶνος)· cantharites (vinum)
κάνθαρος, ὁ· 1) = σκάραβος, scarabaeus, -i, ἀ. **2)** = ποτήριον, ἰχθύς, cantharus, -i, ἀ,
κανθήλια (= ἐπίσαγμα). clitellae.
κανθήλιος ὄνος· clitellarius asinus· μετφ. κανθήλιος ἄνθρωπος (= ὄνος), homo clitellarius, asinus.
κανθός, ὁ· 1) angulus oculorum· 2) = σιδηρᾶ στεφάνη τοῦ τροχοῦ, canthus, -i, ἀ.
κανίσκιον, κάνιστρον canistrum, -i.
κάννα (= κάλαμος) canna, -ae, θ.
καννάβινος, ον· cannabinus, a, um.
κάνναβις, ἡ· cannabis, is, θ
κανοναρχέω -ῶ· cantum incipio.

κανονίζω· 1) ad regulam dirigo (-ere) adiquid; regulo (-are) aliquid. 2 = ῥυθμίζω τι, modulor (-atus sum, -ari) aliquid. †) 3 in sanctorum numerum ἢ canonem refero, adscribo. 3) **κανονίζομαι·** α) regulo me β) **κεκανόνισται,** constitutum est κεκανονισμέναι σύνοδοι, concilia per canones instituta.
κανονικός, ή, όν. 1) regularis, e. † 2 canonicus, a, um. τὸ κανονικὸν δίκαιον, jus canonicum.
κανονικῶς· 1) regulariter. † 2) canonice.
***κανόνιον τό·** tormemtum, -i, οὐ.
***κανονισμός, ὁ·** institutum, -i, οὐ.
***κανονοβολισμός·** tormenti emissio.
***κανονοβολέω -ῶ·** tormenta emitto; tormentis oppugno (urbem).
κανοῦν, τό· canistrum, -i, οὐ.
Κάνωβος, Κάνωπος, ὁ· Canōpus (-os), -i, ἀ. **Κανώβειος,** Canopeus, a, um. **Κανωβικός, ή, όν,** Canopicus. Canopitanus, a, um. **Κανωβῖται,** Canopitae, -arum (περιβόητοι ἐπὶ τρυφῇ)· ὁθ. **κανωβισμός,** luxuria, -ae. θ.
κανών. ὁ· 1) regula, -ae, θ. amussis, -is, θ. κατὰ κανόνα, ad regulam; regulatim. οὐδεὶς κανὼν ἄνευ ἐξαιρέσεως, nulla regula sine exceptione. 2) = ὑπογραμμός, νόμος canon, -onis, ἀ.
κἄπειτα (= καὶ ἔπειτα)· et postea
Καπετώλιον, Καπιτώλιον, τό· Capitolium, -ii, οὐ. ὁ Καπιτώλιος λόφος, Ζεύς, collis, Jupiter Capitolinus. **τὰ Καπετώλεια,** Capitolini ludi.
καπηλεία, ἡ cauponaria, -ae, θ.
καπηλεῖον, τό· 1) caupona, -ae, θ. 2) popina, -ae, θ. 3) ganea, -ae, θ.
καπηλευτικός, ή, ον· cauponius, a, um.
καπηλεύω· caupônor -ari.
καπηλικός, ή. όν· cauponius, a, um; cauponarius, a, um ἀγοραῖα καὶ καπηλικά, vilia et trivialia.
καπηλικῶς· cauponarie; modo cauponis.
καπηλίς, ἡ· caupona, -ae, θ.
κάπηλος, ὁ· 1) caupo, onis, θ. 2) ἐπιθ. fraudulentus, a, um.
καπητόν, τό· capitum, -i, οὐ.
καπίστριον, τό· capistrum, i, οὐ.
Καπιτώλιον, τό· ἰδὲ Καπετώλιον
καπνηλός, ή, όν· fumidus, a, um.
καπνία. ἡ· fuligo, -nis, θ.
καπνίας οἶνος· fumeum vinum; capnias, -ae, ἀ.
καπνιάω -ῶ· fumigo, -are; fumifico -are
καπνίζω· 1) μεταβ. fumico, -are· 2) ἀμετ. fumum emitto ἢ reddo. *3) νεοελ. fumum per arundinem haurio; fumo, -are.
κάπνισις, κάπνισμα· fumatio, -onis, θ fumagium, ii, οὐ.
καπνιστός, ή, όν· fumigatus, a, um; infumatus, a, um; fumo siccatus, a, um;
καπνῖτις (λιθ.)· capnitis. -idis, θ.
καπνοδόχη, καπνοδόχος· fumarium, -ii, οὐ. μικρὰ καπνοδόχη, fumariolum, -ii, οὐ.
καπνοποιός, όν· fumificus, a, um; fumifer, era, erum.
καπνός, ὁ· 1) fumus, -i, ἀ. 2) ἡ καπνὸς (φυτ.) capnos, -i, θ. Πλίν. 25, 155 κ. ἑ.
καπνόω -ῶ· in fumum reddo.
καπνώδης, ες· fumosus, a, um; fumidus, a, um
κάππα τό· cappa, οὐ.
Καππαδοκία, ἡ· Cappadocia, -ae, θ. **Καππαδόκης,** Cappadox, -ocis, ἀ. **Καππαδόκιος,** Cappadocius a, um.
κάππαρις, ἡ· capparis, -is. θ.
κάπραινα, ἡ· apra, -ae, θ
Καπρέαι (νῆσος). Capreae, -arum, θ.
κάπριος, α, ον. aprinus, a, um.
καπριάω -ῶ. καπρίζω· subo, -are.
κάπρος, ὁ· aper apri, ἀ.
κάπτω· avide comedo
Καπύη, ἡ· Capua, ae, θ. **Καπυανός, Καπυήσιος,** Capuanus, Capuensis.
καπυρίζω· gulae deditus sum.
καπυριστής ἡ (= ἄσωτος)· gulae deditus, ganeo, onis, ἀ
καπυρός, ά, όν. torridus, a, um.
καπυρόω -ῶ aridum reddo.
κάπων, ὁ capo, -ônis, ἀ.
Κάρ. ὁ· Car, -aris, ἀ.
κάρα, τό. caput, -itis, οὐ
καράβιον, 1) **τό·** parvus carabus. 2) nanicula καὶ νεοελ. navis
καραβίς, ἡ· carabus, -i, ἀ.
καραβοειδής, ές· carabo similis.
κάραβος, ὁ· carabus, -i, ἀ
καραδοκέω -ῶ· solicite exspecto.

καραδοκία, ἡ· solicita exspectatio.
κάρανος, ὁ dominus; rex.
καρατομέω -ῶ· caput amputo (-are)· ἐκαρατομήθη, caput amputatus est.
καρατόμησις, καρατομία ἡ. capitis amputatio.
καρατόμος, ὁ· caput amputans.
καρβατίνη, ἡ· carbatina, -ae, θ.
καρβάτινος, η, ον· coriaceus, a um
κάρδαμον, τό· nasturium, -ii, οὐ.
καρδάμωμον, τό· cardamômum, -i, οὐ.
καρδία, ἡ· 1) cor, rdis, οὐ. *μετφ.* animus, -i, ἀ. pectus, -oris, οὐ. καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum hilarat cor hominis ἐκ (ἀπὸ) καρδίας φιλεῖν, corde ἢ ex animo dilígere ἢ amare· ἐξ ὅλης καρδίας, toto pectore ἢ animo (π. χ. aliquem amare). ἐκ βάθους καρδίας, ab imo pectore 2) porta ἢ os ventriculi. 3) περὶ δένδρ. καρπ. cor. medulla
καρδιακός ή, όν. 1) ad cor pertinens -ntis 2) = καρδιαλγής, cardiacus. a, um.
καρδιαλγία, ἡ· dolor cordis; cardimona, -ae, θ.
καρδιογνώστης· cordium cognitor.
καρδιόδηκτος, ον· cor mordens.
καρδιοπονέω -ῶ· corde laboro.
καρδιόπονος, ὁ· cordis dolor.
καρδιουλκέω -ῶ· cordem extraho.
καρδιουλκία, ἡ· cordis extractio.
καρδιωγμός, ὁ· cardimöna, ae θ.
καρδιώσσω καρδιώττω· ventriculi dololem sentio.
κάρδος, ἡ· carduus, -i, ἀ.
Καρδοῦχοι, οἱ· Carduchi, -orum ἀ.
καρηβαρέω -ῶ gravedine laboro; gravor (-ari), nuto capite.
καρηβαρής, ές· gravedinosus, a, um.
καρηβαρία, ἡ· gravedo, -inis θ.
καρηβαριάω -ῶ· capite gravor.
καρηβαρικός, ή, όν· gravedinosus, a, um.
καρηκομόωντες· capillati
Καρία ἡ· Caria, -ae, θ τὸ Καρικὸν σῦκον, Carica, -ae, θ. Καρικός, Caricus. a, um.
καρίζω· carice loquor.
καρικὸν μέλος· carmen lugubre.
καρίς, ἡ· scilla ἢ squilla, -ae, θ.
καριστί· Carum modo
κάρκαρον, τό· carcer, -eris, ἀ.
καρκίνιον, τό· parvus cancer.
καρκινοειδής, ές· cancriformis, e.
καρκῖνος, ὁ cancer, -ceri, ἀ.
καρκινόομαι -οῦμαι· cancero, -are
καρκινώδης, ες· cancro similis
καρκίνωμα, τό· canceroma, -atis, οὐ.
Καρνεάδης ὁ· Carneades, -is, ἀ.
Κάρνεια, τά· sacra Apollinis Carnei.
Κάρνειος (Ἀπόλλων). Carneus.
κάροινον, τό carênum, -i, οὐ.
κάρος, ὁ· sopor, -oris, ἀ.
καρόω -ῶ· sopôro (-are) aliquem.
καροῦμαι. soporor, -ari
Κάρπαθος, ἡ Carpathos, -i, ἀ. **Καρπάθιος, α, ον,** Carpathius, a, um.
καρπαλίμως· cito; raptim.
καρπάσινος· carbasinus, a, um.
κάρπασος, ἡ· carbasus, -i, θ.
καρπεία, ἡ· fructus perceptio.
κάρπευμα, τό fructus, -us, ἀ.
καρπεύομαι· fruor, -i.
καρπίζω· fruges colligo· καρπίζομαι ἐπ' ἐλευθερίᾳ, in libertatem adsero.
κάρπιμος, όν· frugifer, era, erum. *μετφ.* frugalis, e.
καρπίς, ἡ vindicta, -ae, θ.
καρπισμός, ὁ· emancipatio -onis θ.
καρπιστία, ἡ vindiciae, -arum, θ.
καρπιστής, ὁ· vindex, -icis, ἀ·
καρποβριθής, ές· fructibus gravis.
καρπογονέω -ῶ· fructum gigno.
καρπογονία, ἡ· fructus editio
καρπογόνος, ον· fructum gignens.
καρποδότειρα fructuum largitrix.
καρποδοτέω -ῶ fructum do.
καρποδότης, ὁ· fructuum dator
καρπολογέω -ῶ· fructus colligo.
καρπολογία fructuum collectio.
καρπολόγος, ον· frugilegus, a, um.
καρπομανής, ές· luxurians fructu.
καρποποιός όν· fragifer, era, erum.
καρπός, ὁ 1) fructus, -us, ἀ. (ἐν γένει)· οἱ καρποὶ τῶν ἀγρῶν (ἢ καὶ τῶν δένδρων), fruges, -um. ἀ. πλ. καρποὶ δένδρων, poma, -orum, οὐ. ὁ καρπὸς (τὸ ἐδώδιμον) τοῦ καρύου κ. ὁμ. nucleus, -i. ἀ. 2) *μετφ.* (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ). αἱ fructus -us, ἀ utilitas, -atis, θ. emolumentum, -i, οὐ bonum, -i, συλλέγω (δρέπω τοὺς καρποὺς τῶν ἐμῶν πόνων, fructus (ἢ bona) percipio carpe quos (quae) laboribus meis paravi. εἰμὶ ὁ καρπός τινος, nascor, orior, proficiscor, effloresco ex (μετ' ἀφ.)· καρπὸν φέρω τινί (= ὠφελῶ τινα), fructum fero alicui· β) οἱ καρποὶ (= ἡ

κατασοδος) sages, -etis, θ. 3) ὁ καρπὸς τῆς χειρός, carpus, -i, ἀ·
καρποτοκέω -ῶ fructum pario
καρποτόκος, ον· frugiparens, -ntis
καρπότροφος, ον frugibus nutritus.
καρποτρόφος, ον fructus alens.
καρποφάγος, ον· fructibus vescens.
καρποφθόρος, ον· fructum perdens
καρποφορέω -ῶ· fructifero, -are; frugesco, -ere.
καρποφορία· fructuum generatio·
καρποφόρος, ον· fructifer, era, erum; frugifer, era, erum; fructuarius. a, um.
καροποφυέω -ῶ· fructifico, -are.
καρποφύλαξ, ὁ· fructuum custos.
καρπόω -ῶ· fructum fero. μέσ **καρπόομαι οὗμαί τι·** fructum capio ἢ percipio ex aliqua re fruor aliquare; carpo (-psi) aliquid.
καρπώδης· ες, fructuosus, a, um.
κάρπωμα. τό· 1) fructus, qui percipitur; quaestus, -us, † 2) κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ oblatio est Domino· τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος, caput hostiae.
καρπώσιμος, ον· frugifer, a, um.
κάρπωσις, ἡ· usus rei fructuosus. μισθῶ κάρπωσιν ἀγροῦ, agrum fruendum loco.
***καρραγωγεύς, ὁ** carrucarius, -i, ἀ.
***κάρρον, τό·** carrum, -i, οὐ· μικρὸν κάρρον, carrulus, -i, ἀ.
κάρρων, ὁ, ἡ· melior, -oris; praestantior, -oris.
κάρσιος, α, ον· obliquus, a um.
κάρσις, ἡ· tonsura, -ae, θ.
κάρτα· valde; profecto
καρτερέω -ῶ· 1) forti animo sum. 2) = ἐπιμένω, persevero, -are· καρτερῶ πολεμῶν, persevero bellare 3) καρτερῶ τι ἢ πρός τι (= ὑπομένω τι), tolero (-are) aliquid. καρτερῶ πρὸς χειμῶνα, tolero hiemem. ἡ ἄμπελος καρτερεῖ πρὸς τοὺς καύσωνας. vitis tolerat aestus. καρτερῶ (= ἀνέχομαι) πόνους, κινδύνους, tolero labores, pericula. καρτερῶν πρὸς τὸν κίνδυνον, patiens periculi. *5) *ποιητ.* = περιμένω, expecto, -are.
καρτέρησις, καρτερία, ἡ· toleratio, -onis, θ. tolerantia, -ae, θ. patientia, -ae, θ. ἡ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους καρτέρησις, ἡ πρὸς π. καὶ ψ. καρτερία, patientia famis et frigoris.
καρτερικός, ή, όν· patiens, -ntis; tolerans, -ntis; perseverans, -ntis. ψυχὴ καρτερική, animus patiens. καρτερικὸς καὶ φιλόπονος, patiens (tolerans) et industrius. καρτερικὸς πρὸς κινδύνους, patiens periculi.
καρτερικῶς tolerantèr, patienter.
καρτερόθυμος, ον· tolerans, -ntis
καρτερός, ά ὁν· robustus, a, um; fortis, e; validus, a, um. καρτερὸς πρὸς πάντα, ad omnia (ferenda) validus. χωρίον καρτερόν, locus munitus. ἰδὲ **κρατερός·**
καρτερότης, ἡ· robur, -oris, οὐ.
καρτερόφρων· magnanimus, a um.
καρτερόχειρ (Ἄρης)· fortis manu.
καρτεροψυχία, ἡ. animi fortitudo.
καρτερόψυχος· qui forti animo est.
καρτερῶς· robuste; valide.
καρτός, ή, όν· tonsus, a um.
καρύα (καρυδιά), ἡ nux, nucis, θ.
Καρυᾶτις ἡ Caryâtis, -idis, θ.
Καρυάτιδες Caryatides, -ae, -tidae.
καρυατίζω· nucibus ludo.
καρύδιον, τό· parva nux. *ποιητ.* nux nucis θ. caryon, -ii, οὐ.
καρύϊνος, ον· caryinus; nuceus.
καρυκεία, ἡ· conditura, -ae, θ.
καρύκευμα, τό· condimentum, -i, οὐ.
καρυκευτής, ὁ conditor, -oris, ἀ.
καρυκευτός, ή, όν· conditus, a, um.
καρυκεύω condio, -ire
καρύκη, ἡ· condimentum Lydorum cum sanguine.
καρύκινος, η, ον· colorem sanguineum referens; subrubicundus.
καρυοκατάκτης· nucifrangibulum.
κάρυον, τό· nux, -cis, θ. caryon, -ii, οὐ.
καρυόφυλλον· caryophyllum, -i, οὐ.
Κάρυστος, ἡ· Carystos, -i, θ. Καρύστιος α, ον, Carystius ἢ Carystenus, a. um.
καρυώδης, ες· nuceus, a, um.
καριῶτις, ἡ· cariota, -ae, θ.
καρυωτὸς φοῖνιξ cariota palmula.
κάρφη, ἡ· festûca, -ae. θ.
***καρφί(ον), τό** clavus, -i, ἀ
***καρφίς, καρφίτσα. ἡ** acus, -us, θ. acicula, -ae, θ. spinula, -ae, θ.
καρφολογέω -ῶ· festucas lego.
καρφολογία festucarum collectio.
κάρφος. τό· carpum. i, οὐ palea, -ae, θ. festûca, -ae, θ. surculus, -i, ἀ.

***καρφώνω**· clavo figo (aliquid) μετφ. defigo, effigo, -ere, aliquid.
καρχαρίας ὁ· carcharus, -i, ἀ.
Καρχηδών, ἡ· Carthago, -inis, θ.
Καρχηδόνιος, α, ον· Carthaginiensis, e; Punicus, a, um. οἱ **Καρχηδόνιοι**, Carthaginienses, -ium ἀ. ὁ πρὸς Καρχηδονίους πόλεμος, bellum Punicum.
Καρχηδονιακός, ή, όν· Punicus, a, um.
καρχήσιον, τό· carchesium, -i, οὐ.
καρώδης, ες· sopori deditus.
κάρωσις, ἡ· sopor, -oris, ἀ.
καρωτίδες, αἱ· arteriae carotides.
καρωτικός, ή, όν· soporifer, a, um; soporatus, a, um
καρωτόν, τό· caróta, -ae, θ
καλσαβᾶς, καλσάβη, ἡ· meretrix.
κασαύρα, κασαυράς ἡ scortum, -i, οὐ.
κασιγνήτη, ἡ· soror germana.
κασίγνητος, ὁ· frater germanus.
κασσία, ἡ casia, -ae, θ.
Κασπία θάλασσα· Caspium mare.
Κάσπιαι πύλαι, Caspiae portae.
κασσιτέρινος, η, ον· stanneus, a, um.
κασσίτερος, ὁ· stannum, -i, οὐ.
κασσιτερόω -ῶ· stanno induco.
Κασταλία, ἡ· Castalia, -ae, θ.
καστανάϊκός, ή, όν· castanêus, a, um. καστανάϊκὸν κάρυον castanea nux
καστανέα, ἡ· castanea, -ae, θ.
καστανεών, ὁ· castanêtum, -i, οὐ.
κάστανον, τό· castanea, -ae, θ
καστόριος, α, ον· castorinus, a, um. ἐνδεδυμένους καστόρια δέρματα, castorinatus, a um.
καστώρ, ὁ. (ζ)· castor, -oris, ἀ.
κατά· πρόθ. A) *μετὰ γεν.* 1) de (μετ' ἀφ.); per (μετ' αἰτ.): κατὰ τοῦ τείχους ἔρριψεν ἑαυτόν, de muro se dejecit. κατὰ κεφαλῆς πίπτει, per caput praeceps it 2) contra (μετ' αἰτ.): κατ' ἐμοῦ, contra me. κατὰ πάντων, contra omnes ἢ omnia 3 in, adversus (μετ' αἰτ.): ὁ κατὰ Κατιλίνα λόγος, oratio in Catilinam. ὁ κατὰ Μειδίου λόγος, oratio in (adversus) Midiam. -B) *μετ' αἰτιατ.* 1) secundum (μετ' αἰτ.): κατὰ τὸν ποταμόν, secundum naturam fluminis. secundo flumine. κατ' ἄνεμον, secundo vento. κατὰ τὸν νόμον, secundum legem κατὰ τὴν φύσιν, secundum naturam. κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην = meâ sententia 2) in (μετ' ἀφ.): κατὰ τὴν ἀγοράν, in foro. κατὰ πλοῦν in navigatione. κατὰ νόσον, in morbo ἢ tempore morbi 3) ad (μετ' αἰτ.): κατὰ κάθετον, ad perpenticulum. κατὰ λέξιν, ad verbum, κατ' εἰκόνα θεοῦ, ad dei imaginem. 4) per (μετ' αἰτ.): θρυλλοῦσι κατὰ τὰς ὁδούς, fabulantur per vias· κατὰ τὴν νύκτα, per noctem. καθ' ὕπνον, per somnum. κατὰ τοὺς ἀγῶνας per ludos. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, terrâ marique. 5) pro (μετ' ἀφαιρ.): κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν, pro virilus. κατ' ἀξίαν, pro dignitate. ἕκαστος καθ' ἑαυτόν, pro se quisque. 6) ἢ κατὰ (μετὰ συγκριτ.) quam pro: μάχη σφοδροτέρα ἢ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαχομένων proelium atrocius quam pro numero pugnantium. 7) ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος, aetas nostra· οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρωποι, homines nostri aetatis. ἡ καθ' ἡμᾶς θάλασσα, nostrum mare 8) κατὰ Θουκυδίδην, Πλάτωνα, ut Thucididis, ut Platonis verbis utar. 9) ἐπὶ διαζεύξεως καὶ διανομῆς· κατὰ ἔθνη, nationibus singulis. κατ' ἄνδρα, viritim. κατὰ κώμας, vicatim. κατὰ μῆνα singulis mensibus. κατ' ἐνιαυτόν, quotannis. καθ' ἡμέραν, quotidie. καθ' ἑπτά, septeni, ae, a καθ' ἕνα, κατὰ μίαν, καθ' ἕν, singulatim. πάντα καθ' ἓν ἕκαστον, omnia singulatim κατὰ μικρόν, paullatim. κατὰ πολύ, multo. 10) κατὰ τάχος, celeriter. καθ' ἡσυχίαν, quiete. κατὰ τύχην, fortuito.
κᾆτα (=καὶ εἶτα) et postea.
κατάβα· descende. ἰδὲ **καταβαίνω**.
καταβάδην· descensim.
καταβαθμός, ὁ· descensus, -us, ἀ.
καταβαίνω· 1) descendo (-ndi, -nsum, -ere): καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, descendo (ex) equo. κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ, descendi heri in Piraeum. 2) degredior (-essus sum, -di) καταβαίνω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους. degredior ex arce, monte. ὁ λόγος ἀπό τινος καταβαίνει εἴς τι, oratio degreditur ab aliqua re in aliquid 3) ἐπὶ τιμῆς. minuor, -i.
καταβάλλω· 1) = κατακρημνίζω, dejicio (-eci, -ectum, -ere) καταβάλλω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου, dejicio aliquem equo.

καταβάλλω τὰ θεῶν ἀγάλματα, dejicio statuas deorum. 2) = καταβιβάζω, demitto, -ere: καταβάλλω τὰ ὦτα, τὰς ὀφρῦς, demitto aures. supercilia 3) = ἀποκτείνω, dejicio, interficio, -ere: πολλοὺς τῶν πολεμίων κατέβαλλον, multos hostes dejiciebant, interficiebant. 3 profligo (-avi, -are); prosterno -ere: τὰς τῶν πολεμίων δυνάμεις καταβάλλω, hostium opes profligo, prosterno. 4) ἐπὶ χρημ. solvo, -ere; pendo, -ere. 5) **καταβάλλομαι**· α fundamentum jacio ἢ pono. б) deficior, profligor: ὑπὸ λύπης καταβεβλημένος, maerore profligatus· ὅθεν **καταβεβλημένος, η, ον**, (ἄθυμος) dejectus, a, um
καταβαπτίζω· demergo, -ere.
καταβιπτισμός· immersio, -onis, θ
καταβάπτω· demergo, -ere.
καταβαρβαρόω -ῶ barbarum reddo.
καταβαρέω -ῶ degravo, -are.
καταβαρής, ές· praegravis, e.
καταβάρησις, ἡ· oppressio, -onis, θ
καταβαρύνω· degravo, -are, aliquid καταβαρύνω (ἐνοχλῶ) τινα, degravo aliquem, molestus sum alicui.
***καταβασανίζω**· valde torqueo.
κατάβασιον, τό· descessus, -us, ἀ
κατάβασις, ἡ· descensus, -us, ἀ. descensio, -onis, θ.
καταβασκαίνω· fascino, -are.
καταβασμός, ὁ· descensus, -us ἀ.
καταβάτης, ὁ· descensor, -oris, ἀ.
καταβατός, ή, όν declivis, e.
καταβαυκαλάω-ῶ, καταβαυκαλίζω τινά· cantu sopio ἢ consopio (-ivi, -ire) aliquem
καταβαυκάλησις, ἡ cantus nutricum sopiendis puerulis
καταβδελύσσομαι· abominor, -ari.
καταβεβαιόομαι -οῦμαι affirmo, -are
καταβεβαίωσις, ἡ· affirmatio, -onis.
καταβιάζω· vi compello
καταβιβάζω· 1) demitto, -ere. καταβιβάζω τὴν στρατιὰν εἰς τὴν κοιλάδα, agmen in vallem demitto *2) καταβιβάζω τὰ ἱστία, vela demitto (ἢ contraho). *3) καταβιβάζω τινὰ ἀπὸ τοῦ βήματος, descendere cogo (ἢ deduco) aliquem de rostris. 4) καταβιβάζω τὸν τόνον, promoveo accentum *5) καταβιβάζω τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, minuo pretium frumenti. *6) καταβιβάζω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος, de honoris gradu moveo aliquem. 6θ. **καταβιβασθείς**, regradatus, a, um.
καταβιβασμός, ὁ· regradatio, -onis
καταβιβρώσκω 1) comedo (-edi, -ere) aliquid. 2 devoro, -are aliquid.
καταβιόω -ῶ· vitam transigo.
καταβίωσις, ἡ· vitae transactio
καταβλακεύω τι· negligo, pro negligentiam emitto aliquid. μέσ **καταβλακεύομαι**, socordiae me dedo; negligens sum; stultum et ignavum me praebeo.
καταβλάπτω· laedo, -ere.
καταβλέπω 1) deorsum adspicio. 2 diligenter adspicio.
κατάβλημα (θεάτρου)· aulaeum -i.
καταβλής, ὁ· obex, -icis, ἀ.
καταβλητικός, ή, όν dejiciendi ἢ prosternendi vim habens
καταβληχάομαι -ῶμαι· balo, are.
καταβοάω -ῶ τινος· clamore persequor, convicior (-i) aliquem; invehor in aliquem; vehementer accuso aliquem.
καταβοή, καταβόησις ἡ 1) convicium -ii οὐ. 2) accusatio, -onis, θ.
καταβολάς, ἡ· ramus, -i, ἀ.
καταβολεὺς (ἱδρυτής)· conditor.
καταβολή, ἡ· 1) καταβολὴ ἀνθρώπων, creatio hominum· καταβολὴ κόσμου, creatio mundi. 2) καταβολὴ τελῶν, pensio (solutio) vectigalium 3) καταβολὴ πυρετοῦ, accessio febris
καταβορβορέω -ῶ· coeno polluo.
καταβορβόρωσις, ἡ· pollutio coeno facta.
καταβόρειος, κατάβορρος, ον· ts, tus a borea; versus meridiem jacens.
καταβόσκω depasco, -ere καταβόσκομαί τι, depascor (-i) aliquid
καταβόστρυχος· cincinnatus, a, um.
καταβουκολέω -ῶ decipio -ere.
καταβραβεύω praemio privo.
καταβραχύ, κατὰ βραχύ· parumper.
καταβρέχω· irrigo, -are, aliquid.
καταβρίθω· onustus sum.
καταβροχή, ἡ· irrigatio, -onis, θ.
καταβροχθίζω· devoro, -are· **καταβροχθίζομαι** devoror, -ari; deglutior, -iri
καταβροχθισμός, ὁ· devoratio -onis.
κατάβρωσις, ἡ· devoratio, -onis, θ.
καταβυθίζω· 1) demergo (-rsi)

-rsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. **καταβυθίζομαι,** me demergo· passundo (-edi, -atum, -are). 2) καταβυθίζω τι εἴς τι, immergo aliquid in rem.

καταβυθισμός, ὁ. 1) immersio, -onis, θ. 2) demersio, -onis, θ.

καταβυρσόω -ῶ· corio contego.

καταγγελία, ἡ· denuntiatio, -onis, θ. delatio, -onis ἀ. accusatio, -oris, θ.

καταγγέλλω· 1) enuntio -are, aliquid. 2) καταγγέλλω τινά, defero (tuli, latum, -erre) aliquem. κατηγγέλθη, delatus est, accusatus est. καταγγελθείς, delatus, a, um.

καταγγελτής, ὁ delator, -oris, ἀ.

κατάγγελτος, ον· delatus, a, um; accusatus, a, um.

κατάγειος, ον· subterraneus, a, um; **καταγελάσιμος, ον·** valde ridiculus, a, um; irrisibilis, e.

καταγέλασμα, τό· derisio, -onis, θ.

καταγελαστικός, ή, όν· irrisorius, a, um; derisorius, a, um.

καταγέλαστος, ον· deridiculus, a, um; irrisibilis, e. καταγέλαστος γίγνομαι, derideor; irrisui sum; καταγέλαστος ἐγένετο, deridiculo fuit.

καταγελάω -ῶ τινος· derideo (-si, -sum, -ere) aliquem ἢ aliquid. **καταγελλῶμαι,** derideor; irrisus sum. κατεγελάσθη, derisus est, deridiculo fuit. καταγελῶμαι ὑπό τινος, irrideor ab aliquo. **ὁ καταγελῶν,** irrisor, -oris, ἀ.

κατάγελως, ὁ· irrisio, -onis, θ· derisus, -us, ἀ. deridiculum, -i, οὐ.

καταγεμίζω· onero, -are.

καταγέμω τινός· plenus sum, onustus sum, aliqua re.

καταγεραίρω· honoro, -are.

καταγεύομαι· degusto, -are.

κατάγευσις, ἡ· degustio, -onis, θ.

καταγεωργέω -ῶ· aro, -are.

καταγηράσκω· senesco, -ere.

κατάγηρως· senio confectus.

καταγίγνομαι καὶ **καταγίνομαι** ἔν τινι· versor (-atus sum -ari) in aliqua re; occupatus sum in re aliqua; adplico me ad aliquid; operam do rei alicui.

καταγιγνώσκω· 1) = γιγνώσκω, cognosco (-ovi, -ere) aliquid. 2) καταδικάζω, condemno (-are) aliquem alicujus rei· καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον, condemno aliquem capitis καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον ἢ (χρημα τικὴν) ζημίαν, judico alicui capitis vel pecuniae καταγιγνώσκω τινὸς ἀμαθίαν (κρίνω, θεωρῶ τινα ἀμαθῆ), judico aliquem imperitum. καταγιγνώσκω τινὰ θανάτου, aliquem mortis damno. παθητ. θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη, mortis damnatus est.

καταγλαΐζω· illustro, -are

καταγλυκαίνω· 1) dulco ἢ suave reddo, -ere, aliquid (τὴν διήγησιν, narrationem)· 2) mulceo, demulceo, -ēre, aliquid (τὴν ἀκοήν, aures).

καταγλωττίζω· 1) libidinose osculor. 2) καταγλωτ. τινά, os obturo alicui 3) ψευδῆ καταγλωττίζω τινός, mendacia dico de aliquo.

καταγλώτισμα, καταγλωτισμός· osculum libidinosum.

κατάγλωττος. loquax; garrulus

κάταγμα, τό· fractura, -ae, θ. ὀστῶν κάταγμα, ossa fracta.

κατάγνυμι (ἀόρι **κατέαξα**)· frango, defringo (fregi fractum, -ere) aliquid (τὰς ναῦς naves, τὴν λύραν lyram. οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, non ejus crura defregerunt. κατάγνυμαι τὸν βραχίονα, frango brachium (δῆλ meum). παθητ. **κατάγνυμαι** (ἀόρ. **κατεάγην**), frangor (fractus um, -i)· κατεαγώς, fractus, a, um. ἄνθρωποι κατεαγότες. homines fracti, debilitati.

κατάγνωσις, ἡ· damnatio, -onis, θ

καταγνωστικός· damnatus, a, um.

καταγογγύζω τινός· murmuro contra aliquem

καταγοητεύω· praestigiis quibusdam fallo ἢ illudo (aliquem).

κατάγομος, ον· onustus, a, um.

καταγομφόω -ῶ· clavo affigo.

καταγοράζω· coemo, -ere

καταγορασμός, ὁ· coemptio, -onis.

καταγόρευσις, ἡ· delatio, -onis, θ.

καταγορεύω (= καταμηνύω). defero.

κατάγραπτος, κατάγραφος, ον· 1) perscriptus, a, um. 2) pictus, a, um.

καταγραφή, ἡ· 1) perscriptio, onis, θ. 2) conscriptio, -onis, θ. καταγραφὴν τῶν στρατιωτῶν ποιοῦμαι, mitites conscribo.

καταγράφω· 1) = ἀναγράφω, γράφω, perscribo, -ere, aliquid; refero (-erre) in tabulas aliquid. καταγράφω τοὺς τόκους (εἰς τὴν καταγραφήν), perscribo usuras. καταγράφω (= καταχωρίζω) τὸ λῆμμα, refero acceptum. 2) = καταλέγω, conscribo, -ere: καταγράφω στρατιώτας, conscribo milites. κατεγεγραμμένος· conscriptus· 3) = διαγράφω, describo, -ere; delineo, -avi, aliquid· 4) picturis oppleo (-ere) aliquid.

καταγυμνάζω· exerceo, -ere.

καταγύναιξ, καταγύνης, ὁ· salax, -acis; mulierosus.

κατάγχω suffōco, -are.

κατάγω· 1) deduco (-xi-ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. κατάγω τὴν σελήνην ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, deduco lunam de coelo. καταγω νῆμα (= κλαίθω) filum deduco. κατάγω τὸ γένος ἀπὸ τοῦ Ἄγκου, deduco nomen (genus) ab Anco. 2) = ἐπανάγω, reduco, -ere: κατάγω τινά, reduco, aliquem de (ab) exilio. reduco in patriam. 3) κατάγω θρίαμβον ἀπὸ τῶν πολεμίων, triumphum duco (ago) de (ex) hoste. 4) **κατάγομαι** α) κατάγομαι εἰς λιμένα, adpello (compello) in portum navem. β) κατάγομαι εἴς τινα (= καταλύω παρά τινι). devertor ad (apud) aliquem. γ) κατάγομαι (= κατάγω τὸ γένος), descendo, -ere; orior (-ortus, sum, -iri) ab aliquo; originem duco, repeto, ab ἢ ex aliquo καταγόμενοι ἀπὸ γένους, a genere descendentes. δ) κατάγομαι (εἰς τὴν πατρίδα), reducor, -uctus sum, -i). ἐξόριστοι ὑπὸ νεκροῦ κατήχθησαν, exules a mortuo reducti sunt.

καταγωγή, ἡ· 1) deductio, -onis, θ. 2) = προσόρμισις, adpulsus, -us, ἀ. 3) = κατάλυμα, deversorium, -i, οὐ. 4) reditus in patriam. *5) *νεοελ.* origo, -inis, θ. ortus, -us, ἀ.

καταγώγιον, τό· deversoria taberna ἢ deversorium, -i, οὐ.

καταγωγός· qui deducit.

καταγωνίζομαί τινα· 1) pugno adversus aliquem. 2) in certamine vinco, debello (-are) aliquem.

καταγωνισμός, ὁ· expugnatio -onis, θ. debellatio, -onis, θ.

καταδάκνω· demordeo, -ere.

καταδακρύω· deploro, -are.

καταδαμάζω· edomo ἢ perdomo (-ui, -itum, -are) aliquid ἢ aliquem.

καταδάνειος (= κατάχρεως)· obaeratus, a, um.

καταδαπανάω -ῶ· consumo (mpsi, -ptum, -ere), aliquid. κατεδαπάνησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν, consumpsit patria bona καταδαπανῶ χρήματα εἰς ἀγρῶν ὠνήν, consumo pecuniam in agrorum emtionibus. **καταδαπανῶμαι,** consumor (-sumptus sum, -i).

καταδαπάνη, ἡ· consumptio, -onis, θ.

καταδαρθάνω· obdormio -ire.

καταδεής, ές· cui aliquid deest. inferior (aliquo). συνήθ. ὅμως ἐν τῷ συγκριτ. **καταδεέστερος, α, ον·** cui plus deest, inferior δόξα. καταδεεστέρα ἐλπίδος, spe inferior. καταδεέστερος ὢν τούτων πολύ, multo inferior his· ἐπίρ. **καταδεεστέρως, καταδεέστερον,** inferius.

καταδείδω. pertimesco, -ere.

καταδείκνυμι καὶ **καταδεικνύω·** 1) ostendo (-ndi, -nsum, -ere); patefacio, -ere; notum facio 2) instituo, -ere; doceo, -ere, aliquid (δικαστήρια judicia, τὴν ἰατρικὴν medicinam).

καταδειλιάω -ῶ τι· prae metu refugio (male facio) aliquid.

***κατάδειξις, ἡ·** ostentatio, -onis, θ.

καταδειπνέω -ῶ· comedo (aliquid).

***καταδεκτικός, ή, όν** (= εὐπροσήγορος)· affabilis, e; facilis, comis, e.

κατάδενδρος, ον· plenus arboribus.

καταδέομαί τινος· deprecor aliquem.

κατάδεσις, ἡ· adstrictio, -onis, θ.

καταδεσμεύω· deligo, -are.

κατάδεσμος· ὁ· vinculum, -i, οὐ.

καταδεύω· madefacio, -ere.

καταδέχομαι· 1) accipio, -ere, aliquid ἢ aliquem. 2) recipio, -ere, aliquem (exulem) 3) καταδέχ. κληρονομίαν, adeo hereditatem. *3) *νεοελ.* = ἀξιῶ, dignor (atus sam, -ari). οὐδὲ νά με προσβλέψῃ κατεδέχθη, non aspectu suo me dignatus est, me ne aspexit quidem. δὲν καταδέχομαι νά σοι ἀπαντήσω dedignor tua verba.

1. **καταδέω·** deligo, -are.

2. **καταδέω** τινός indigeo, egeo, -ere; mihi deest adiquid. ἀπρόσ. **καταδεῖ** indiget, defectus est.

καταδήλος, ον· manifestus, a um; perspicuus, a, um; evidens, -ntis.

καταδήλως· manifesto.

καταδημαγωγῶ· populum demulceo
καταδηόω ῶ· devasto, -are.
καταδιαιρέω -ῶ· divido, -ere.
καταδιαιτῶ· condemno ut arbiter)
καταδιαλλάσσω· reconcilio, -are.
καταδίδωμι· distribuo, -ere.
καταδικάζω· damno, condemno (-are) aliquem καταδικάζω τινὸς δίκην σπουδαρχίας, condemno aliquem de ambitu. καταδικάζω τινὸς χρηματικὴν ζημίαν, condemno aliquem ad pecuniam, aliquem pecuniâ mulcto. καταδικάζω θάνατόν τινος, condemno aliquem capitis, capite aliquem damno καταδικάζω τινὸς ἐπὶ κλοπῇ, furti damno aliquem. καταδικάζω σου ἀδικίαν, ἁμαθίαν, accuso injustitiam, imperitiam tuam. **καταδικάζομαι**· α) *μέσ.* (ἐπὶ τοῦ κατηγόρου): καταδικάζομαί τινος, causam (litem) contra aliquem obtineo. καταδικάζομαι δίκην, judicium vinco. β) *παθητ.* damnor (-atus sum, -ari): κατεδικάσθησαν θανατῳ, mortis damnati sunt. καταδικασθεὶς, damnatus, a, um·
καταδικαστής, ὁ· damnator, -oris, ἡ. condemnator, -oris ἡ.
καταδικαστικός, ή, όν· damnatorius, a, um. καταδικαστικὴ ἀπόφασις, sententia damnatoria.
καταδίκη, ἡ· damnatio, condemnatio, -onis, θ. judicium damnatorium
κατάδικος, ον· damnatus judicio κατάδικος θανάτου, capite damnatus.
καταδιψάω -ῶ· vehementer sitio.
καταδιώκω· persequor ἢ insequor (-cutus sum, -i) aliquem. καταδιώκω τοὺς φεύγοντας πολεμίους, persequor fugientes hostes.
καταδίωξις, ἡ· persecutio, -onis, θ.
καταδοκέω -ῶ· existimo, -are. καταδοκῶ τινι, suspicor aliquem.
καταδολεσχέω -ῶ· garriendo obtundo.
καταδοξάζω· contra opinor.
καταδορατίζω hastâ confodio.
καταδουλόω -ῶ καὶ **καταδουλόομαι -οῦμαί** τινα· in servitutem aliquem redigo (-egi, -actum, -ere). καταδουλωσάμενος Πέρσας, Persis in servitutem redactis.
καταδούλωσις· servitus imposita
καταδουπῶ cum sonitu decido.
καταδοχή, ἡ· receptio, -onis.
καταδρέπω· decerpo, -ere.
καταδρομή, ἡ 1) = ἐπιδρομή. incursio -onis. θ. 2) = καταδίωξις, invectatio, -onis, θ.
καταδρεσίζω· irroro, -are.
καταδρύπτω dilacero, -are.
καταδυναστεία, ἡ oppressio, -nis, θ
καταδυναστεύω· potentiâ meâ opprimo (-ere) aliquem. **καταδυναστεύομαι**. potentiâ alicujus sum.
κατάδυσις, ἡ· submersio, -onis, θ. immersio, -onis, θ.
καταδυσωπέω -ῶ· flecto, aliquem.
καταδύω 1) = καταδυθίζω, mergo, submergo, immergo (-si, -sum -ere) aliquem ἢ aliquid. μέρος τοῦ στόλου κατέδυσε, partem classis mersit. 2) **καταδύομαι**· α) me immergo ἢ immergor (-rsus sum, i). β) (μάλ. ὁ ἀόρ. **κατέδυν** ἐπὶ ἡλίου· occido (-idi, -asum, -ere). γ) subeo, -ire. κατέδυ εἰς τὸ ὕδωρ, aquam subiit.
κατᾴδω· incanto (aliquem).
καταδωροδοκέω -ῶ· 1) munera accipio. 2) muneribus corrumpo aliquem.
καταζάω -ῶ vitam exigo.
καταζεύγνυμι 1) conjungo, -ere. 2) = στρατοπεδεύω, castra metor ἢ pono (post iter).
κατάζευξις, ἡ· 1) copulatio, -onis. θ. 2 castrametatio, -onis, θ.
καταζητέω -ῶ· anquiro, -ere.
καταζωγραφέω -ῶ· depingo, -ere.
καταζώννυμι· praecingo, -ere.
καταθαλαττόω -ῶ mari submergo.
καταθάλπω calefacio; foveo.
καταθαμβέομαι -οῦμαι· cum stupore demiror; stupeo (aliquem).
καταθάπτω· sepelio, -ire.
καταθαρρέω -ῶ· 1) κατ. τινός, fidenter ἢ audacter me gero adversus aliquem. 2) κατ. τινί, fiduciam pono in aliqua re.
καταθαρρύνω· animo, -are.
καταθαυμάζω· demiror, -ari.
καταθεάομαι, -ῶμαι· despicio ex loco edito; contemplor (-ari) aliquid.
καταθέλγω· demulceo, -ere.
καταθεραπεύω curo, -are
κατάθεσις, ἡ. 1) depositio, -onis, θ. 2) = ἔγγραφος ὁμολογία, confessio, -onis, θ
καταθέω decurro, -ere. οἱ στρατιῶται ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τόπου καταθέουσι, milites ex superiore loco decurrunt.

καταθεωρέω -ῶ· despiceo, -ere.
καταθήγω· acuo, -ere.
καταθήκη, ἡ· depositio, -onis, θ.
καταθηλύνω· effemino, -are.
καταθλάω -ῶ· contundo, -ere.
καταθλίβω· opprimo (-essi, essum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
κατάθλιψις, ἡ oppressus, -us, ἀ.
καταθνήσκω· morior, -i
καταθνητός, όν· mortalis, e.
καταθολόω -ῶ· turbo, -are; turbitum reddo, -ere, aliquid.
καταθορυβέω -ῶ deturbo, -are.
καταθραύω confringo (-egi, -actum, -ere) aliquid
καταθρηνέω -ῶ· deploro, are
καταθριαμβεύω· triumpho, are·
κατάθρυπτος, ον· delicatus, a, um
καταθρύπτω comminuo, -ere.
καταθρώσκω· desilio, ire.
καταθυμέω -ῶ· animo concido.
καταθύμιος, ον· qui cordi est; cordi animo) gratus, jucundus, a, um.
καταθύω· 1) sacrifico, -are. 2) consecro, -are.
καταθωρακίζω· lorico, -are.
καταιγίζω· cum impetu irruo. **καταιγίζομαι**, a procellis agitor.
καταιγίς, ἡ· procella, -ae, θ.
καταιδέω -ῶ erubescere facio, pudore effundo **καταιδοῦμαι**· revereor, valde revereor
καταιθαλόω ῶ· 1) = κατακαίω, comburo, -ere. 2) fuliginosum reddo.
καταίθω· comburo, -ere.
καταίνεσις, ἡ adsensus, -us, ἀ.
καταινέω -ῶ comprobo, -are; adsentior, -iri·
καταίρω· 1) (συνήθ. ἀμετ.) devenio, advenio, -ire. κατήρας εἰς τὰς Ἀθήνας, devenisti Athenas. 2) ἴδ. ἐπὶ πλεόντ. = καταπλέω, apello, -ere; adplico, (-are) ad.
καταισθάνομαι· sentio, -ire.
καταισχυντήρ, καταισχυντής, ὁ. qui dedecore afficit.
καταισχύνω· dehonesto, -are, aliquem ἢ aliquid; pudore afficio aliquem· **καταισχύνομαι**· α) *παθητ.* decoror (-atus sum, -ari); probro afficior. β) *ἀποθ.* (ἐν τῷ ἀορ.) me pudet alicujus rei. καταισχυνθέντες τὴν ἀρετὴν τῶν ἡμετέρων, cum eos virtus nostrorum puduisset γ) μετχ. **κατῃσχυμμένος, η, ον**, pudore affectus ἢ suffusus, -a, -um; probro affectus, a, um.
καταιτιάομαι -ῶμαι· accuso, -are.
καταιτίασις, ἡ· accusatio, -onis, θ.
καταιωρέομαι -οῦμαι· dependeo.
κατακαγχάζω· irrideo vehementer.
κατακαίνω ἰδὲ **κατακτείνω**.
κατακαίω· deuro, comburo, exuro (-ussi, -stum, -ere)· κατακαίω τὴν πόλιν, deuro oppidum. ὁ χειμὼν κατέκαυσε τὰ δένδρα, hiems arbores deusserat. κατακαίω τὰς ναῦς, comburo naves. κατακαίω τὸν στόλον, exuro classem· κατακαίω τινὰ ζῶντα, exuro aliquem vivum.
κατακαλέω -ῶ arcesso, -ere.
κατακαλλύνω· orno, -are.
κατακάλυμμα· operimentum, -i. οὐ.
κατακαλύπτω· obtego, -ere; operio, -ire; velo, -are, aliquid. **κατακαλύπτομαι** (παθητ.), obtegor, -i; operior, -iri. *μέσ.* κατακαλύπτομαι τὴν κεφαλήν, velor caput.
κατακάλυψις, ἡ· velatio, -onis, θ.
κατακάμπτω· inflecto, -ere.
κατάκαμψις, ἡ· imflexio, -onis, θ.
κατακάρδιος, ον· in cor directus.
κατάκαρπος, ον· fructibus onustus.
κατακάρπως· copiose.
κατακάρφω· desicco, -are.
κατάκαυμα, τό· ambustum. -i, οὐ.
κατάκαυσις, ἡ· exustio, -onis, θ·
κατάκειμαι· 1) = κεῖμαι, jaceo, -ere. κατάκειμαι ἐν γῇ, humi jaceo. 2) κατάκειμαι νοσῶν, decumbo (-ere) ut aegrotus. 3) ἐπὶ δείπνου. accumbo, -ere.
κατακείρω· detondeo, -ere
κατακελευσμός cohortatio, -onis, θ.
κατακελεύω· hortor (remiges).
κατακενόω -ῶ· evacuo, -ere.
κατακεντέω -ῶ· pungo, -ere
κατακέντημα, τό· punctio, -onis, θ.
κατακεντρίζω· perfodio hastâ).
κατακεράννυμι· commisceo, -ere.
κατακέρασις, ἡ· commixtio -onis.
κατακεραυνοβολέω -ῶ καὶ **κατακεραυνόω -ῶ**· fulmine ferio ἢ ico (aliquem).
κατακερδαίνω· quaestum facio.

κατακερματίζω· 1) comminuo (-ui, ûtum, -ere) aliquid· 2) κατακερματίζω σῶμα, corpus in partes minutis concido.

κατακερματισμός, ὁ· dissectio (divisio) in partes minutas

κατακερτομέω -ῶ· maledictis incesso.

κατακέφαλα· in praeceps.

κατακηλέω -ῶ· suavitate auditûs animum delenio (-ire).

κατακηλιδόω -ῶ· maculo, are.

κατακηρόω -ῶ· cerâ obduco.

κατακηρύσσω· per praeconem indico; praeconio edico (aliquid).

κατακινέω -ῶ· commoveo, -ere.

κατακίνησις, ἡ· commotio, -onis θ.

κατακιρνάω -ῶ· misceo -ere.

κατακισσηρίζω· pumice polio.

κατάκισσος, ον· hederâ redimitus.

κατακλαίω· defleo, -ere.

κατάκλασις, ἡ· fractio, -onis, θ.

κατάκλαυσις, ἡ· deploratio, -onis.

κατακλάω -ῶ· defringo, -ere.

κατακλείς, ἡ· 1) claustrum, -i, οὐ. 2) jugulum, -i, οὐ. 3) = τέλος, clausula, -ae, θ.

κατάκλεισις, ἡ· inclusio, -onis, θ.

κατάκλειστος, ον· 1) inclusus, a, um, 2) conclusus, a, um. 3) occlusus, a, um.

κατακλείω (τινὰ ἤ τι ἔν τινι, εἴς τι, ἐντός τινος, εἴσω τινός). 1) includo (-si, -sum, -ere) aliquem ἤ aliquid in rem ἤ in re. κατακλείω τινὰ ἐν τῷ σηκῷ, concludo aliquem in cella (in cellam). 2) concludo, -ere, aliquem ἤ aliquid. κατακλείω τὴν ψυχὴν ἐν τῷ σώματι, concludo animnm in corpore. 3) occludo, -ere, aliquem ἤ aliquid. κατακλείω τὴν θύραν, ostium concludo. κατακλείομαι ἐν τοῖς βασιλείοις, me in regia occludo ἤ includo. 4) κατακλείω τὸν λόγον, orationem claudo, ἤ finio. 5) *μετφ.* νόμῳ κατακλείω, lege includo, sancio.

κατακληροδοτέω-ῶ· sorte distribuo.

κατακληρονομέω -ῶ· 1) hereditatem adeo. 2) heredem facio.

κατακληρουχέω -ῶ. 1) sorte adsignatum accipio. κατεκληρούχησαν τὴν χώραν, regionem sibi adsignatam sortito partiti sunt. 2) sorte regionem distribuo colonis

κατάκλησις, ἡ· convocatio civium.

κατακλινής, ές· 1) pronus, a, um. 2) in lecto decumbens.

κατακλίνω reclino, -ere; depono, ere, aliquem ἤ aliquid **κατακλίνομαι,** (ἀόρ **κατεκλίθην**) reclinor, reclinato corpore jaceo, decumbo (-ubui, ere), accumbo (-cubui, -cubitum, -ere). κατακλίνομαι ἐν κλίνῃ, in lecto decumbo. ἰδ. ἐπὶ τῶν δειπν. κατακλίνομαι ἐπὶ δεῖπνον, accumbo epulis ἡ in epulis. κατακίκλιμαι ἐν δείπνῳ, accumbo ἤ accŭbo

κατάκλισις (ἐπὶ δείπνου)· accubitatio ἤ accubitio, -onis, θ.

κατάκλιτον, τό· accubitum, -i, οὐ.

κατακλύζω 1) inundo -are, aliquid. 2) diluo (-ui, -ûtum -ere) aliquid. 3) diluvio, -are.

κατάκλυσις, ἡ inundatio, -onis, θ.

κατακλυσμός, ὁ diluvium, -ii, οὐ.

κατάκλυστρον, τό· compluvium, -ii, οὐ.

κατακλώθω· stamina deduco.

κατακνάω -ῶ, κατακνήθω derado, -ere; unguibus lacero aliquid).

κατακνίζω.concido -ere; titillo, -are.

κατακνισμός, ὁ· pruritus, -us, ἀ.

κατακοιμέω -ῶ τινα· sopio (-ivi, -itum, -ire aliquem.

κατακοιμῶμαι· obdormisco, ere

κατακοιμίζω· sopio, -ire, aliquem

κατακοιμιστής cubicularius, -ii, ἀ.

κατακοινωνέω -ῶ communico, -are.

κατάκοιτος, ον· in cubili jacens; lecto retentus, a, um ut aegrotus).

κατακολλάω -ῶ· adglutino, -are.

κατακολουθέω -ῶ· sequor· -i.

κατακολπίζω· in sinum intro, -are

κατακολυμβάω -ῶ immergor, -i.

κατακομάω -ῶ valde comatus sum.

κατακομιδή, ἡ deportatio, -onis. θ.

κατακομίζω· 1) deporto, -are, aliquid. 2) reduco, -ere, aliquid.

κατάκομος, ον·cui densa coma est.

κατακονδυλίζω· pugnis caedo.

κατακοντίζω· telo confodio.

κατακοπή, ἡ· decisio, -onis, θ.

κατάκοπος, ον defessus, a, um. labore confectus. a, um.

κατακόπτω· concido ἤ occido (-îdi, -îsum, -ere) aliquem ἤ aliquid. μέγα πλῆθος φευγόντων κατέκοψαν, magnam partem fugientum conciderunt ἤ

occiderunt κατεκόπησαν ἐν πολέμῳ, in bello occisi sunt

κατακορής, ές, κατάκορος, ον. satiatus a, um. μετφ. nimius in aliqua re

κατακόρως· satiate abunde; affatim.

κατακοσμέω -ῶ· 1) = τακτοποιῶ compono, -ere. aliquid 2) = στολίζω exorno, -are κατακεκοσμημένος, exornatus, a, um.

κατακόσμησις, ἡ· 1) compositio, -onis, θ. 2) = στολισμός, exornatio, onis, θ

κατάκοσμος, ον· exornatus, a, um.

κατάκουσις, ἡ· auditio, -onis, θ

κατακούω· 1) = ἐξακούω. exaudio, -ire, aliquid. 2) ὑπακούω τινός, dicto audiens sum alicui; obedio, -ire, alicui.

κατακράζω· clamore obtundo.

κατάκρασις, ἡ· commixtio, -nis, θ.

κατακρατέω -ῶ· devinco (-ici, -ictum -ere) ἐντεῦθ. α) snpero, -are. β) cohibeo, -ere

κατακράτησις, ἡ· superatio, -onis, θ.

κατακραυγή, ἡ conclamatio, -onis θ. convicium. -i οὐ.

κατακρέμαμαι pendeo **de.**

κατακρεμάννυμι, κατακρεμάω -ῶ suspendo de. **κατακρεμάννυμαι,** suspensns sum de, dependeo de.

κατακρεουργέω -ῶ· frustatim concido (aliquem). κατεκρεουργήθη, frustatim concisus est.

κατακρημνίζω· praecipito, -are, aliquem. κατεκρίμνησεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου, se de turri praecipitavit. **κατακρημνίζομαι,** praecipitor, -ari. κατεκρημνίσθη, praecipitatus fuit.

***κατακρήμνισις, ἡ**· praecipitatio, -onis, θ.

***κατακρήμνισμα**·praecipitium, -ii, οὐ.

κατάκρημνος, ον praeceps, -pitis.

κατακριβόω -ῶ· exquisite rimor.

κατακρίνω· 1) condemno, -are, aliquem· κατακρίνω τινὰ ἀποθνήσκειν, condemno aliquem capitali poena. κατακρίνω τινὰ δι ἀμέλειαν, condemno aliquem inertiae· *2) **νεοελ.** = ψέγω, vitupero, -are.

κατάκρισις, ἡ· 1) cendemnatio, -onis, θ *2) **νεοελ.** = ψόγος, vituperatio -onis θ.

***κατακριτέος, α, ον**· vituperandus, a, um; reprehendendus, a, um.

κατάκριτος, ον· damnatus, a, um

κατακροάομαι -ῶμαι·ausculto, -are.

κάτακρος, ον· extremus, a, um

κατακροτέω -ῶ· plausibus comprobo; adplaudo, alicui

κατακρούω· 1) deorsum pello, -ere, aliquid 2) repello, reprimo, -ere. 3) fallo, -ere

κατακρύπτω· occulto, -are.

κατάκρυψις, ἡ· occultatio. -onis, θ.

κατακρώζω· crocito adversus.

κατακτάομαι -ῶμαι· 1) acquiro, -ere, aliquid. 2) possideo, -ere, aliquid. ἐντεῦθ *3) **νεοελ. κατακτῶ** bello subigo, obtineo; imperio adjicio; sub ditionem sub potestatem redigo (χώραν regionem) *μετφ.* κατέκτησεν ἅπάντων τὰς καρδίας, omnium animos sibi devinxit.

κατακτείνω· interficio -ere.

κατακτενίζω· diligenter pecto

κατάκτης, ὁ· fractor, -oris ἀ.

κατάκτησις, ἡ· 1) aequisitio, -onis, θ. 2) redactio in potestatem; occupatio, expugnatio, -onis θ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς χώρας ἐκείνης, illa regione occupata; post occupatam ἤ partam regionem.

***κατακτητικός, ή, όν**· expugnatorius, a, um

κατακτός, ή, όν· fractus, a, um

κατακτυπέω -ῶ· sonitu percutio

κατακυβεύω·in alea consumo bona.

κατακυκλόω -ῶ circumdo, -are.

κατακυλίνδω, κατακυλίω devolvo, -ere κατακεκυλισμένος, devolutus a, um.

κατακύπτω· deorsum despicio.

κατακυρίευσις dominatio, -onis, θ.

κατακυριεύω· dominor, -ari; subigo -ere; occupo, -are κατακυριεύουσι τῶν ἐθνῶν, dominantur in nationes.

κατακυρόω -ῶ· 1) confirmo, -are. 2) κατακυρῶ τὴν ὠνήν, licitatori rem venatam adjudico

κατακωλύω prohibeo, -ere.

κατακωχή, ἡ detentio -onis, θ.

καταλαζονεύομαι· jactabunde aliqnid dico ἤ facio; arroganter et vane commemoro. καταλ. περὶ τοῦ πλούτου, me jacto et glorior de divitiis.

καταλακτίζω· inculco, -are.

καταλαλέω -ῶ 1) καταλ. τι, deblatero aliq id 2) καταλ. τινα, calumnior, accuso aliquem 3) καταλ τινος, loquor adversus aliquem; maledico aliquem.

καταλαλιά, ἡ· obtrectatio, -onis, θ. maledicentia, -ae, θ

κατάλαλος, ον maledicus, a um

καταλομβάνω· 1) = συλλαμβανω, λαμβάνω, deprehendo, comprehendo (-ndi, -sum, -ere) aliquem ἢ aliquid. τὰς ναῦς καταλαμβάνουσι, naves deprehendunt. κλαίοντας αὐτοὺς κατελάβομεν. flentes eos deprehendimus. κατειλημμένος, η, ον, deprehensus, a, um 2) = κατανοῶ τι, deprehendo, comprehendo, intelligo aliquid. 3) καταλαμβάνω καὶ καταλαμβάνομαί τι occupo, -are aliquid. ὕπνος τὰ μέλη καταλαμβάνει, sopor occupat artus. φόβος κατέλαβε τὸν στρατόν, timor exercitum occupavit. 5) =κατέχω, ἐπέχω, contineo, -ere, aliquid. 5) καταλαμβάνω τινὰ ὅρκοις, ὅρκῳ, obstringo (adstringo, obligo) jurejuranto aliquem. 6) καταλαμβάνει με συμφορά, accidit mihi calamitas, invadit me calamitas. 6) χειμῶνος ἤδη καταλαμβάνοντος, cum hiems adveniret (instaret). οὔπω ἡμέρας καταλαβούσης, nondum orta luce *7) πυρετὸς αὐτὸν κατέλαβε, febris eum invasit

κατάλαμπρος, ον· splendidus, a, um.

καταλαμπρύνω· splendidum reddo; illustro, -are, aliquid.

καταλάμπω· collustro, -are; splendeo -ere; illumino, -are; fulgeo, -ere.

κατάλαμψις, ἡ· splendor, -oris, ἀ.

καταλγέω -ῶ· valde doleo

καταλγύνω· doloribus afficio.

καταλεαίνω· laevigo, -are

καταλέγω· 1) = ἐκλέγω, ἀναγράφω, deligo, -ere; adlego, -ere; adscribo, -ere. καταλέγω τινὰς εἰς τὴν σύγκλητον, deligo, adscribo aliquos in senatum καταλέγω τινὰ εἰς τοὺς φίλους, adscribo aliquem in amicos. 2) καταλεγω, καταλέγομαι στρατιώτας, delectum habeo; conscribo milites. στρατιώτης κατελέγην, mile conscriptus sum. 3) = ἀπαριθμῶ, enumero, -are, aliquid

καταλείβω· effundo et destillo. μέσ defluo, -ere.

κατάλειμμα, τό· reliquiae, -arum.

καταλείπω· 1) = λείπω, ἐῶ. relinquo (-liqui, -lictum, -ere) aliquem ἢ aliquid. καταλείπω τὴν οἰκίαν, domum relinquo. καταλείπω τινὰ ἄταφον, relinquo aliquem insepultum. υἱόν, χρυσὸν κατέλιπε, filium, aurum reliquit. καταλείπω τὴν τάξιν, signa relinquo.

καταλελειμμένος, η, ον· relictus, a, um 2 = ἐγκαταλείπω, desero (-rui, -rtum, -ere) aliquem ἢ aliquid. ἐρημον καταλείπω την πόλιν, desero oppidum καταλείπω τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, viam virtutis desero.

καταλείφω· oblino, -ere.

κατάλειψις, ἡ· relictio, -onis, θ.

κατάλεξις, ἡ· conscriptio (militum)·

καταλεκτέος, α, ον· numerandus, a, um; adscribendus, a, um (in aliquos).

καταλεπτολογέω· subtiliter disputo.

καταλεπτύνω· extenuo, -are.

καταλευκαίνω καὶ καταλευκόω -ῶ· dealbo, -are, aliquid.

κατάλευκος, ον· peralbus, a, um;

καταλεύω· lapidibus obruo; lapido, -are, aliquem.

καταλήγω· 1) desino (-ii, -itum, -ere): ἡ οὐρὰ εἰς ἰχθὺν καταλήγει, cauda in piscem desinit. 2) finior -iri; terminor, -ari.

καταληκτικός, ή, όν· desinens, -ntis. στίχος καταληκτικός, versus catalecticus.

κατάληξις, ἡ· verborum finis; verborum exitus; clausula, -ae, θ. ἔχειν τὴν αὐτὴν κατάληξιν, similiter cadere, desinere.

καταληπτέος, α, ον· occupandus, a, um. καταληπτέον, occupandum est.

καταληπτικός, ή, όν· ad comprehendendum aptus, a, um.

καταληπτός, ή, όν· comprehensibilis e. καταληπτόν, comprehensibile.

καταληπτῶς· intelligibiliter

καταληρέω -ῶ· 1) nugando perdo, aliquid 2) καταληρῶ τινος, nugis obruo aliquem.

κατάληψις, ἡ· 1) = φώρασις, deprehensio, -onis, θ. 2) = κατάσχεσις, occupatio, -onis, θ. 3) = κατανόησις comprehensio -onis, θ. perceptio, -onis, θ.

καταλιθάζω, καταλιθοβολέω -ῶ, καταλιθόω -ῶ· lapidibus obruo, aliquem; lapido, -are, aliquem.

καταλιθοβόλησις· lapidatio, -onis, θ.

κατάλιθος, ον· 1) lapideus, a, um. 2 gemmis obsitus, a, um.

καταλιμπάνω· ταὐτὸ τῷ καταλείπω.

καταλιμνάζω· stagnare facio.

καταλιπαίνω· pinguem reddo.

καταλιπαρέω -ῶ· obtestor, -ari.

καταλιχνεύω· abligurio, -ire. καταλιχνεύω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, patria bona abligurio.

καταλλαγή, ἡ· 1) permutatio, -onis, θ. 2) = διαλλαγὴ reconciliatio, -onis, θ.

καταλλάκτης· reconciliator, -oris, ἀ.

καταλακτικός, ή, όν· placabilis, e.

καταλάσσ(ττ)ω· 1) ἐπὶ χρημ. permuto, -are. 2) = διαλάττω, reconcilio, -are καταλ. τινά τινι ἢ πρός τινα, reconcilio aliquem alicui.

κατάλληλος, ον· 1) congruus, a, um; conveniens, -ntis; consentaneus a, um *2) νεοελ. idoneus, a, um; commodus, a, um.

καταλληλότης, ἡ· congruentia, -ae, θ.

καταλλήλως· congrue; convenienter.

καταλοάω -ῶ· trituro, -are

καταλογάδην· prosa oratione.

καταλογεύς, ὁ· qui delectus facit

καταλογή, ἡ· delectus, -us, ἀ.

καταλογίζομαι· 1) = προσκαταλέγω, computo, -are. 2) καταλογίζομαί τινα ἐν τοῖς φίλοις, adscribo aliquem in amicos. καταλογίζομαί τινα ἐν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς, numero aliquem in septem. 3) καταλογίζομαι τοῦτο ἐν ἀρετῇ, hoc pono et adscribo ad virtutem 4) καταλογίζομαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐεργέτημα, apud vos colloco beneficium, vobis impensum facio. 5) enumero, expono, commemoro (aliquid).

καταλογισμός, ὁ· numeratio, -onis θ

κατάλογος, ὁ· 1) recensio, stipendia merentium; index civium (Atheniensium), qui arma ferre poterant. ὁθ. οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ, οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου, militiae, belli patientes cives, stipendia merentas cives. οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti. ἐντεῦθ. = στρατολογία, delectus, us, ἀ. καταλόγους ποιεῖσθαι, delectus habere, milites conscribere. 2) ὀνοματικὸς κατάλογος τῶν συγκλητικῶν, album senatorium. 3) ἐν γένει· recensio, -onis, θ. index, -icis, ἀ. tabula, -ae, θ. τὸ ὄνομα ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγράφω, nomen in tabula refero.

κατάλοιπος, ον· reliquus, a, um.

καταλούω· perluo, diluo, -ere.

καταλοχίζω· centurio, -are.

καταλοχισμός· centuriatus, -us, ἀ.

κατάλσης, ες· silvosus, a, um.

καταλυγίζω· flecto, -ere.

κατάλυμα, τό· deversorium, -ii, οὐ hospitium, -ii, οὐ.

καταλυμαίνομαι· noceo, -ere, alicui; vasto ἢ devasto, -are, aliquid.

καταλύμανσις, ἡ· vastatio, -onis θ.

***καταλυπέω -ῶ·** maerore afficio aliquem. καταλυποῦμαι, maereo, doleo, -ere. καταλυπημένος, η, ον, maestus, a, um; maerore conflictus, a.um.

καταλύσιμος· qui dissolvi potest.

κατάλυσις, ἡ· 1) dissolutio, -onis, θ. eversio, -onis, θ. (reipubbicae, imperii). 2) κατάλυσις πολέμου, finis belli 3) κατάλ. τοῦ βίου, eversio ἢ exitus vitae. 3) = κατάλυμα, deversorium, tentorium, -ii, οὐ.

καταλυσσῶ· rabie concitatus sum.

καταλυτής, ὁ· dissolutor, -oris, ἀ

καταλύω· 1) dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquid. καταλύω νόμον, dissolvo (everto) legem. καταλύω τὴν δημοκρατίαν, dissolvo rempublicam 2) καταλύω τὸν πόλεμον, bellum finio 3) καταλύω τὰς ἔχθρας, depono inimicitias. 4) καταλύω τὸν βίον, finio vitam, excedo e vita. 5) καταλύω παρά τινι ἢ πρός τινα, deverto ad (apud) aliquem, παρ' Ἄδμητον ad Admetum, παρ' ἐμοὶ apud me, εἰς τὴν τοῦ φίλου οἴκησιν, in hospitium amici.

καταλωβάω -ῶ· mutilo, -are.

καταμαγεύω· 1) incanto, -are. *2) μετφ. permulceo, delenio animum alicujus; incredibili voluptate perfundo aliquem.

καταμάθησις, ἡ· cognitio, -onis, θ. scientia subtilis.

καταμαίνομαι· insanio contra.

καταμαλακίζω· emollio, -ire. **καταμαλακίζομαι,** molis, effeminatus sum.

καταμαλάσσω· 1) emollio, -ire. 2) μετφ. demulceo, -ere; placo, -are.

καταμανθάνω· 1) = ἐκμανθάνω, perdisco (-didici, -ere) aliquid. 2) = διαγινώσκω, pernosco, -ere, aliquid. 3) = καταγινώσκω, cognosco, (-ovi, -itum, -ere) aliquem ἢ aliquid. καταμαθὼν

τοῦτα, ἐπορεύθη, his rebus cognitis profectus est. 4) = κατανοῶ, perspicio (-exi, ectum, -ere) aliquid; intellego (-exi -ectum, -ere) aliquid.

καταμαντεύομαι· 1) κατ. τινός, τινί, vaticinor adversus aliquem. 2) καταμαντεύομαί τι, (τὰ μέλλοντα), conjicio aliquid (futura).

καταμαραίνω· exarefacio, -ere, aliquid **καταμαραίνομαι**, exarefio, -eri; marcesso, -ere; flacceuco, -ere.

καταμαρτυρία, ἡ· testimonium inimicum

καταμαρτυρέω -ῶ (τινος)· testimonium dico contra (in) aliquem. καταμαρτυρῶ ψευδῆ τινος, falsum testimoninm dico contra aliquem. **καταμαρτυροῦμαι**, testimoniis convincor; testimonium in me dicitur.

καταμασάομαι-ῶμαι·manduco,-are

καταμάσσω· tergo, abstergo, -ere.

καταμαστιγόω -ῶ· flagris caedo.

καταμαστίζω· vergis (flagris, verberibus) aliquem multum caedo *μετφ. valde noceo alicui.

καταμαυρόω -ῶ· obscuro, -are.

καταμάχομαι· expugno; vinco.

καταμβλύνω· hebeto; obtundo.

καταμεγαλαυχῶ· magnum glorior.

καταμεγαλοφρονέω -ῶ· magnum superbio.

καταμεθύσκω· inebrio aliquem.

καταμεθύω· ebrius sum.

καταμειδιάω -ῶ· derideo, -ere.

καταμελαίνω· nigrefacio, -ere.

καταμελετάω -ῶ· meditor, -ari.

καταμελέω -ῶ· negligo, -ere.

καταμελίζω· membratim disseco.

καταμελιτόω -ῶ· melle inficio.

καταμέλλω· cunctor, -ari.

κατάμεμπτος, ον· vituperabilis, e.

καταμέμφομαί (τινι ἢ τινα)· vitupero, reprehendo. accuso aliquem. καταμέμφομαί τινά τινι, reprehendo aliquem ob aliquam rem.

κατάμεμψις, ἡ· reprehensio, -onis.

καταμένω· usque maneo; remaneo. -ere; commoror, -ari.

καταμερίζω· in partes disseco, partior -iri; distribuo, -ere.

καταμερισμός, ὁ· divisio, -onis, θ. partitio, -onis, θ.

κατάμεστος, ον· plenus, a, um.

καταμεστόω -ῶ· repleo, -ere.

καταμετρέω -ῶ· dimetior (mensus sum, -iri) aliquid

καταμέτρησις, ἡ· dimensio, -onis, θ.

καταμήνιος, ον· menstruus, a, um. τὰ καταμήνια, purgatio-es menstruae ἢ menstruum, -i, οῦ. ἢ menstrua, -orum, οῦ.

καταμήνυσις, ἡ· indicium, -i, οῦ. delatio, -onis, θ.

καταμηνύω· 1) indico, -are, aliquem ἢ aliquid alicui. 2) ad judicem defero aliquem. 3) monstro, -are, aliquem

καταμιαίνω· contamino, -are.

καταμίγνυμι καὶ **καταμιγνύω**· immisceo (-cui, -ere;) permisceo, -ere, aliquem ἢ aliquid alicui.

κατάμιξις, ἡ· permistio, -onis, ἀ.

καταμίσγω· admisceo, -ere

καταμνημονεύω· memoriâ teneo.

καταμολύνω· contamino, -are.

κατα-μόνας· seorsum; privatim.

καταμονή, ἡ· remansio, -onis, θ.

κατάμονος, ον. 1) permanens, perdurans (bellum). *2) νεοελ. **κατάμονος** ἢ **καταμόναχος**, solus, a, um.

κατάμπελος· vitibus consitus.

καταμυκῶμαι· contra mugio.

καταμυρίζω· unguentis perfundo.

καταμύσσω· lacero, -are.

καταμύω· conniveo (oculos).

καταμωκάομαι -ῶμαί (τινος)· derideo (-si, -sum, -ere) aliquem

καταμώκησις, ἡ· derisio, -onis, θ.

καταμωλωπίζω· vibicibus oppleo.

καταμωμάομαι -ῶμαι· vitupero.

καταμωραίνω· stultitiâ perdo.

καταναγκάζω· 1) cogo ἢ vehementer cogo -ere. 2) per vim cogo ἢ compello (aliquem ad aliquid); adigo, -ere (aliquem ad aliquid).

κατανάγκασις (***καταναγκασμός**)· coactio, -onis, θ. vis, θ.

***καταναγκαστικῶς**· per vim.

κατανάθεμα, τό· devotio, -onis, θ.

καταναθεματίζω·devoveo (aliquem).

καταναισχυντέω -ῶ· impudenter me gero.

καταναλίσκω· 1) consumo, absumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid (χρήματα pecuniam, σῖτον frumentum). τὸν οἶνον κατηνάλωσεν, vinum absumpsit. καταναλίσκω τι εἴς τι, consumo aliquid in re ἢ in rem (εἰς μνημεῖον, in monumentum ἢ -to). 2) impendo, (-di, -usum, -ere) aliquid. κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιλοσοφίαν, vitae otium impende literis libenter percipiendis.

κατανάλωμα τό· inpensa, -ae, θ.

κατανάλωσις, ἡ· consumptio, -onis, θ. absumptio -onis, θ.

***καταναλωτής, ὁ**· qui res absumit; qui rebus utitur; emptor, -oris. ἀ.

καταναρκάω -ῶ· torpidum reddo.

καταναυμαχέω -ῶ· navali proelio oppugno; navali proelio supero; navali proelio vinco (aliquem).

κατανδρίζομαι· vinco (aliquem).

κατανέμω· 1) distribuo, -ere; partior, -iri (aliquid in) κατενείμαντο inter se partiti sunt. 2) **κατανέμομαι** possideo, incolo, fruor (regionem).

κατάνευσις, ἡ· nutus, -us, ἀ. confirmatio per nutum.

κατανεύω· 1) adnuo, -ere. nutu aliquid confirmo. 2) innuo, nutu significo, -are.

κατανεφόω -ῶ· nubibus obduco.

κατανήχομαι· denato, -are.

κατανθίζω· floribus exorno.

κατανθρακόω -ῶ· in carbones muto; concremo, exuro.

κατανικάω -ῶ· devinco, -ere.

κατάνιμμα, τό· ablutio, -onis, θ.

κατανίπτω· abluo, -ere.

κατανίσταμαί (τινος). insurgo contra aliquem; insurgo repugnaturus.

κατανίφω· ningo, -ere; nive obruo. κατανιφόμενα ὄρη, montes nivibus obtecti, montes nivosi

κατανοέω -ῶ· 1) perspicio (-exi, -ectum, -ere) aliquid. κατανενόηκα τὴν ψυχήν τινος, animum alicujus perspectum habeo. 2) intelligo (-exi, -ectum, -ere) aliquid. κατενόησεν ὅτι ἐνέδραι αὐτῷ κατασκευάζονται, insidias sibi fieri intellexit. 2) amimadverto, -ere, aliquid. 3 comprependo, deprehendo, -ere, aliquid.

κατανόησις, ἡ· 1) animadversio, -onis, θ. 2 perspicientia, -ae, θ. 3) cognitio, -onis, θ.

κατανοητικός· perspicax, -acis.

***κατανομή, ἡ**· distributio, -onis, θ. partitio, -onis, θ.

κατανομοθετέω -ῶ· legem oppono.

κατανοσφίζομαι· depecûlor, -ari.

κατανουθετέω -ῶ· commoneo, -ere.

κάτοντα, τά· declivia, -orum.

καταντάω -ῶ (εἴς τι, ἐπί τι. 1) advenio, pervenio -eni -ntum, -ire) in, ad locum. εἰς τὰς Ἀθήνας κατήντησε, Athenas pervenit. *μετφ* pervenio in ad aliquid; exeo, desino in aliquid. 2) evenio, -ire.

κατάντημα, τό· 1) occursus, -us. 2) finis, -is, θ. terminus, -i, ἀ

κατάντης, ες· declivis, e; proclivis, e. τὸ κάταντες, proclive. τὰ κατάντη, declivia, proclivia, -orum.

καταντία, ἡ· declivitas, -atis, θ.

καταντικρύ, καταντιπέρας τινός· e regione alicujus, σπ. alicui).

καταντλέω -ῶ (τί τινος)· perfundo aliquem aliqua re.

κατανυκτικός, ή, όν· compunctorius, a, um. vehementer commovens.

κατάνυξις, ἡ· compunctio, onis, θ. *μετφ.* doloris morsus ex delictis.

κατανύσσω καὶ **κατανύττω**· compungo (-nxi, -ere); mordeo, -ere.

κατανύσσομαι, gravissimo dolore afficior; vehementer commoveor.

κατανυστάζω· obdormisco, -ere.

κατανύτω, κατανύω· conficio (-eci, -ectum -ere) aliquid (τὴν πορείαν iter).

κατανωτίζομαι· dorso fero.

καταξαίνω· 1) = ξαίνω. carmino, -are. 2 = σπαράττω, lacero, -are. 3) = κατατρίβω, attero -ere. κατεξάνθην πόνοις, attritus sum laboribus

κατάξεσμα, τό· ramentum, -i, οῦ.

καταξέω· derado, -ere, aliquid.

καταξηραίνω· desicco, exsicco, -ere;

κατάξηρος, ον· persiccus, a, um; peraridus, a, um.

καταξιοπιστεύομαί (τινος). fide indignum habeo aliquem.

κατάξιος, ον· condignus, a, um.

καταξιόω -ῶ· dignor, -ari; dignum judico. **καταξιοῦμαι**. dignus judicor (aliqua re). ἀπολύτ. in honore aliquem ἢ aliquid habeo.

κάταξις, ἡ· confractio, -onis θ.

καταξίως· condigne; digne.

καταξίωσις, ἡ· dignatio, admiratio, existimatio, -onis, θ.

κατάξυλος, ον· lignosus, a, um.

καταξυράω -ῶ· derado; tondeo.

κατάξυσις, ἡ· incisio; rasura.

καταξύω· derado, abrado, -ere.

καταπαγιδεύω· irretio, -ire.
καταπαγίως· firmiter; constanter.
καταπαγκρατιάζω· vinco pancratio
καταπαιγμός, ὁ· illusio, onis θ.
καταποιδεραστέω -ῶ τι puerorum amore libidinoso rem perdo.
καταπαίζω· illudo, -ere.
καταπαίω· percutio; flagello ferio
καταπακτή, ἡ· janua caduca.
καταπαλαιοῦμαι· inveterasco -ere
καταπάλαισις, ἡ· eluctatio, -onis. θ
καταπαλαίω· 1) eluctor (-atus sum, -ari). τὸν Ἔρωτα κατεπάλαισεν, Amorem luctu vicit καταπαλαισθείς, luctu victus. 2) ἐν γένει. vinco, supero (aliquem ἢ aliquid).
καταπάλλομαι· desilio, -ire.
καταπαννυχίζω· pernocto, -are.
καταπανουργέω ῶ τινος· malitiose ago contra aliquem; dolis utor adversus aliquem.
καταπάσσω τί τινος conspergo, (-si, -sum, -ere) aliquid aliqua re.
κατάπαστος, ον· 1) conspersus, a, um (aliqua re, ἄνθεσι floribus). 2) χιτὼν χρυσῷ κατάπαστος, tunica auro picta
καταπατέω -ῶ τινὰ ἤ τι. conculco, proculco, -are aliquem ἢ aliquid **καταπατοῦμαι** ὑπό τινος, conculcor ab aliquo.
καταπάτησις, ἡ· 1) conculcatio. -onis θ. 2) νεοελ violatio, -onis, θ
καταπαύσιμος, ον· requiem afferens
κατάπαυσις, ἡ· 1) requies, -ei, θ. 2) sedatio, -onis, θ.
καταπαυστικός· sedandi vim habens.
καταπαύω· 1) facio ut quis ἢ quid desinat, desistat, absistat; compesco, cohibeo, reprimo, -ere, aliquid. 2) καταπαύω τινά τινος. facio ut aliquis absistat ab aliqua re. 3 καταπαύω τινὰ τῆς βασιλείας, privo aliquem regno. 4, οὐδ. requiesco, -ere κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, requievit ab operibus suis.
καταπειθής, ές· obsequens; parens.
καταπείθησις, ἡ· persuasio. -onis, θ.
καταπείθω· persuadeo (-si, -sum, -ere alicui. κατέπεισε τοῦτον, τοὺς Ἀθην. huic, Atheniensibus persuasit **καταπείθομαι**, mihi persuadeo. καταπείθομαι (ὑπό τινος), persuadetur mihi τέλος κατεπείσθη, tandem persuasus est.
καταπειλέω -ῶ· interminor, -ari.
κατάπεινος· fame confectus. a, um
καταπειράζω· experimentum facio; tento. are; καταπειράζω τινός, periculum alicujus facio.
καταπειρασμός· tentatio. -onis, θ.
καταπείρω transfigo, -ere.
κατάπεισις, ἡ· persuasio, -onis, θ.
καταπελματῶ· munio novis soleis.
καταπέλτης, ὁ catapulta, -ae, θ.
καταπελτικός catapultarius, a, um.
καταπέμπω· demitto (-si, -ssum, -ere) aliquem in locum. καταπέμπω τινὰ εἰς τὸν ᾅδην, demitto aliquem orco οὐρανόθεν κατεπέμφθη, e coelo demissus est (nobis)
καταπενθέω -ῶ· deploro, -are.
καταπέπτω· percoquo, -ere; digero, -ere cibum).
καταπεραιόω -ῶ· desino, -ere.
καταπεράω -ῶ· trajicio, -ere.
καταπέρδω τινός oppedo alicui.
καταπερονάω -ῶ· infibulo, -are.
καταπερπερεύομαι· jocor, -ari.
καταπέσσω καὶ **καταπέττω** concoquo, -ere, aliquid; digero (-essi, -ere) aliquid (τὴν τροφὴν cibum).
καταπετάζω, καταπετάννυμι, καταπεταννύω· 1 expando, -ere; extendo, -ere, aliquid. ἱστίον καταπετασθέν, extentum velum 2) obtego, -ere; velo, -are. κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι, cooperuit et obtexit caput ejus panno rubeo
καταπέτασμα, τό· aulaeum, velum. -i, οὐ. τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ, velum templi.
καταπέτομαι· devolo, -are.
καταπετρόω -ῶ· 1) lapidibus obruo. 2) de saxo dejicio (aliquem).
καταπεφρονημένος, η, ον· contemptus, a, um.
κατεπεφρονημένως· contemptim.
καταπήγνυμι· 1) gelu constringo, congelo, conglacio. ὑπὸ ψύχους καταπήγνυνται, gelu concrescunt. 2) defigo (-xi, -xum, -ere) aliquid, πάτταλον palum, τό ὄρυ ἐν τῇ γῇ hastam (in) terrâ, σταυρὸν ἐν τῷ πεδίῳ crucem in campo.
καταπηδάω -ῶ· desilio (-ilui, -ultum, -ire). κατ. ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἀπὸ τοῦ τείχους, desilio ex equo, de muro.
καταπήδησις, ἡ· desultura, -ae, θ.

κατάπηξ, ὁ· sublica, -ae, θ.
κατάπηξις, ἡ· defixio, -onis, θ.
καταπιαίνω· pinguefacio, -ere.
καταπιέζω· deprimo, opprimo, comprimo -essi, -essum, -ere) aliquem ἢ aliquid
καταπίεσις, ἡ· depressio, compressio. oppressio -onis, θ.
καταπικραίνω· 1) amarum facio (aliquid *2) νεοελ. **καταπικραίνομαι**, graviter amaresco μετφ. graviter doleo (aliqua re).
κατάπικρος, ον· perquam amarus.
καταπίμελος, ον· pinguis, e.
καταπίμπλημι· repleo, -ere.
καταπίμπρημι· incendo, -ere; comburo, -ere ἡ πόλις κατεπρήσθη, urbs incendio conflagrata est.
καταπίνω· 1) absorbeo (-bui, -ptum -ere) aliquid 2) deglutio, -ire. 3 **καταπίνομαι** absorbeor, -i. κατεπόθην, absorptus sum
καταπιπράσκω· vendo, -ere.
καταπίπτω· 1) decido, (-idi, -ere); delabor (-psus sum, -i). καταπίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, delabor ex equo, de coelo. 2) μετφ. εἰς ἀπορίαν κατέπεσεν, in inopiam delapsus est καταπίπτω ἀπὸ τῆς ἐλπίδος, (a, de spe decido. 3) concido (-idi. -ere). θεῶν καταπίπτω, in cursu concido. μετφ. καταπίπτω τῷ θυμῷ (= ἀθυμῶ), animo concido
καταπισσόω -ῶ· pice oblino.
καταπιστεύω· 1) fidei alicujus committo aliquid 2) = θαρρῶ confido, -ere. καταπιστεύω ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι, meis viribus confido 3 **καταπιστεύομαι**, fidei meae committitur.
καταπιστόω -ῶ· fidem exigo. **καταπιστοῦμαι**, fidem facio, praesto.
καταπίστωσις· fiduciae contractus.
κατάπλασμα, τό emplastrum, -i, οὐ.
καταπλάσσω· illino -ere.
καταπλέκω· implico, complico, -are, connecto -ere, aliquid.
καταπλεονεκτέω -ῶ· superior sum;
κατάπλεως, ων· expletus, a. um.
καταπλέω· navi devehor in terram; appello in portum.
καταπληκτικός, ή, όν· stuporem afferens; terribilis, e.
καταπληκτικῶς· cum stupore; stuporem afferendo.
κατάπληκτος, ον· stuporem afferens; admirabilis, e.
κατάπληξις, ἡ· obstupefactio, onis, θ stupor -oris, ἀ.
καταπλήσσω καὶ **καταπλήττω**· perterreo (-ui -itum, -ere aliquem κατεπλάγη, perterritus est. καταπλαγείς, εἶσα. έν, perterritus. a. um.
καταπλοκή, ἡ· complexio. -onis, θ.
κατάπλους, ὁ· appulsus, -us, ἀ.
καταπλουτέω -ῶ· dives sum
καταπλουτίζω τινά· locumpleto -are, (aliquem
καταπλύνω· abluo, -ere.
κατάπλυσις, ἡ· ablutio -onis, θ.
κατάπνευμα, τό· afflatus, -us, ἀ.
καταπνέω· perflo, afflo, -are
καταπνίγω suffoco, -are, aliquem ἢ aliquid; strangulo strangulando neco μετφ. opprimo, -ere, aliquid.
κατάπνιξις, ἡ· suffocatio, -onis θ. strangulatio, -onis θ.
καταπνοή, ἡ· flatus, -us, ἀ.
κατάπνους, ουν· afflatus, a, um.
καταπόδας ἢ **καταπόδα**· ἰδὲ **πούς**.
καταποικίλλω· variego, -are
καταπολαύω· perfruor, -i
καταπολεμέω -ῶ· 1) bellum gero contra aliquem; oppugno, -are, aliquem 2) = καταγωνίζομαί τινα debellio, -are, aliquem. ὁ καταπολεμῶν, debellator, -oris, ἀ.
καταπολέμησις, ἡ· oppugnatio, -onis, θ. debellatio, -onis, θ.
καταπολιτεύομαί τινα· vinco aliquem in republica
καταπολύ· multum; valde.
καταπομπεύω τινός· glorior adversus aliquem
καταπονέω ῶ- labore fatigo (aliquem), defatigo, -are, aliquem; lasso, conficio, -ere (aliquem ἢ aliquid).
καταπονοῦμαι, labore conficior; defatigor (-atus sum, -ari) aliqua re. καταπονοῦμαι ὑπὸ τοῦ ψύχους, frigore conficior. γήρᾳ καταπεπονημένος, senio confectus
καταπόνησις· defatigatio, -onis, θ.
κατάπονος, ον labore confectus, a, um; defatigatus, a, um; lassus, a, um.
καταποντίζω· demergo in mare. (aliquem ἢ aliquid). **καταποντίζομαι** (**κατεποντίσθην**), me demergo

ἢ demergor (-mersus sum, -i) in mare.
καταπόντισις, ἡ. καταποντισμός, ὁ· demersio (-onis) in mare.
καταπορεύομαι· ab exsilio redeo.
καταπόρνευσις, ἡ· scortatio, constupratio, -onis, θ.
καταπορνεύω· stupro. constupro, -are; prostituo, -ere. aliquid.
καταπόρφυρος· purpureus, a, um.
κατάποσις, ἡ· absorptio, -onis, θ. deglutitio, -onis, θ.
καταπότιον, τό· catapotium, -i, pilula, -ae, θ.
καταποφαίνομαί τινος· sententiam dico adversus aliquem; condemno aliquem.
καταπρακτικός, ή, όν· efficiens, -entis
κατάπραξις, ἡ· effectio, -onis, θ.
καταπράσσω, καταπράττω καὶ **καταπράττομαί** τι· 1 efficio (-eci, -ectum -ere aliquid. καταπράττω τι παρά τινος, efficio aliquid ab aliquo. καταπράττω, ὥστε τοῦτο γενέσθαι, efficio, ut fiat hoc. 2) conficio, -ere, aliquid (ἔργον negotium). 3) perficio, -ere; perago, -ere, aliquid.
καταπράϋνσις, ἡ· sedatio, -onis, θ. mitigatio, -onis, θ.
καταπραΰνω· sedo, -are; mitigo, -are; demulceo, -ere, aliqnem ἢ aliquid.
καταπρεσβεύω· legatus venio contra aliquem.
καταπρηνής, ές· pronus, a, um.
καταπρηνίζω· pronum dejicio.
καταπρίω· serâ disseco.
καταπροδίδωμι· prodo, -ere (patriam).
καταπροΐημι· projicio, -ere (aliquid); desero, -ere, aliquid.
καταπροτερῶ· primas partes eripio
καταπροχέω· effundo, -ere.
κατάπτερος, ον alatus, a, um.
καταπτερόω -ῶ· alas ado.
καταπτήσσω· 1) pertimeo, pertimesco, -ere; valde timeo. 2) κατ. τι, perterreo -ere, aliquid.
καταπτίσσω· contundo, -ere.
καταπτόω -ῶ· consterno, -are; exterreo, -ere· **καταπτοῦμαι,** consternor (-atus sum, -ari), trepido, -are. καταπτοηθείς, εῖσα, έν, consternatus, a, um.

κατάπτυστος, ον· despuendus, a, um; detestandus, a, um; abominabilis, e.
καταπτύω τινός· despuo, -ere, aliquid καταπτύω τῆς φιλοσοφίας, despuo philosophiam. καταπτύω σου, despuo in te τίς οὐχὶ κατέπτυσσεν ἄν σου, quis non in te despuerit?
κατάπτωσις, ἡ· lapsus, -us, ἀ. casus, -us, ἀ. ruina, -ae, θ. calamitas, -atis, θ
καταπτώσσω· trepido, -are.
καταπτωχεύω· inopem facio. *μέσ.* inops sum; pauper fio.
κατάπυγος, καταπύγων· cinaedus.
κατάπυκνος, ον· condensus, a, um.
καταπυκνόω -ῶ· condenso, are.
καταπύκνωσις· condensatio, -onis, θ.
κατάπυρος, ον· ignitus, a, um.
καταπυροπολέω -ῶ· igni (incendiis) absumo, -ere; conburo, -ere; concremo, -are, aliquid
κατάπυρρος, ον· valde rufus, a, um.
καταπυρσεύω· illustro, -are.
καταπώγων· valde barbatus.
καταπωλέω -ῶ· vendo, -ere.
κατάρα, ἡ· imprecatio, -onis, θ. exsecratio, -onis, θ.
καταράομαι -ῶμαί τινι ἤ τινα ἤ τι. exsecror (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid; devoveo (-ovi, -otum, -ere) aliquem; diras imprecor (-atus sum, -ari) alicui καταρῶμαί τινι ἀπολέσθαι, exsecror ut pereat aliquis. **κατηραμένος, η, ον,** exsecratus, a, um; devotus, a, um; nefarius, a, um.
καταράσιμος, ον· exsecrabilis, e.
κατάρατος, ον· exsecratus, a, um; devotus, a, um; nefarius, a, um.
καταργέω -ῶ· 1) aboleo (-evi, -ere) aliquid; abrogo, -are, aliquid (νόμον legem); tollo (sustugi, sublatum, -ere) aliquid; exstinguo, -ere aliquid (consuetudinem); rescindo, -ere; dissolvo, -ere aliquid. καταργοῦμαι ἀπό τινος, liber (separatus) sum ab aliquo. 2) inutiler occupo aliquid (τὴν γῆν terram).
κατάργησις, ἡ· abolitio, -onis, θ. sublatio, -onis, θ.
κατάργματα, τά· primitiae -arum, θ.
κατάργυρος, ον· argentatus, a, um; argenteus, a, um.
καταργυρόω -ῶ· argento obduco

aliquid κατηργυρωμένος, inargentatus, a, um.
κατάρδευτος, ον· irriguus, a, um.
καταρδεύω· irrigo, -are, aliquid.
καταρθρόω -ῶ· articulo, -are.
καταριθμέω -ῶ· enumero, -are
καταρίθμησις, ἡ· enumeratio, -onis, θ.
καταρκτικός, ἡ, όν· initio idoneus.
καταρνέομαι -οῦμαι· nego, -are.
καταρραθυμέω -ῶ· 1) ignave ago. 2) per ignaviam negligo. τὰ κατερραθυμημένα, quae per ignaviam amissa sunt.
καταρραίνω, καταρραντίζω· adspergo, inspergo. -ere, aliquem ἢ aliquid, ἢ aliquid aliqua re
καταρρακόω -ῶ· dilacero, -are
καταρράκτης, ὁ· cataractes, -ae, ἀ.
καταρράπτω· insuo, -ere
καταρραφή, ἡ· sutura, -ae. θ.
καταρραχίζω· per spinam disseco.
καταρρέπω· deorsum vergo, inclinor, -ari.
κατάρρευσις, ἡ· defluxus, -us ἀ.
καταρρέω· 1) defluo (-xi, -xum, -ere) ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ ὄρους καταρρεῖ, flumen (ex) monte defluit. ἡ κόμη καταρρεῖ, capilli defluunt. 2) difluo, ere: ἱδρῶτι καταρρέω, sudore diffluo. ἀλλά: τὰ μέλη ἱδρὼς καταρρεῖ, sudor artus perfundit 3) ἐπὶ οἰκοδομ. labor, delabor (-psus sum, -i). ἡ οἰκία καταρρεῖ, domus labitur. 4) **καταρρέομαι** αἵματι, ἱδρῶτι, difluo ἢ perfundor sanguine, sudore. ἱδρῶτι κατερρεόμην, sudore diffluebam ἢ perfundebar.
καταρρήγνυμι· defringo, -ere; dejicio, -ere, aliquid, (μελαθρα domos, τὸ διάδημα redimiculum. καταρ. τὰ ἱμάτια, τὴν ἐσθῆτα, scindo, rescindo vestem. *μεταφ.* (ἡ ἀναρχία) τροπὰς καταρρήγνυσι, rumpendo (ὅηλ. ordines) fugam efficit. **καταρρήγνυμαι,** decido, -ere; erumpo, ere; prorumpo -ere; cum impetu decido; cum strepitu defluo ἄνεμος κατερρήγνυτο, ventus cum fragore incidebat. κατερράγη πόλεμος, bellum erupit.
κατάρρησις, ἡ· accusatio, -onis, θ.
καταρρητορεύω· eloquentiâ supero.
καταρριζόω -ῶ· radicibus firmo.
καταρρικνόω -ῶ· incurvo, -are
καταρρινάω -ῶ, καταρρινίζω· limo, limâ polio. **κατερρινημένος, η, ον,** elegans, -ntis
καταρρίπτω· 1) dejicio (-eci, -ectum, -ere aliquid (τὰ μνημεῖα monumenta) 2) = ταπεινῶ, deprimo, -ere, aliquem 3) abjicio, -ere; contemno -ere, aliquid (τὴν δόξαν gloriam, τὸν ἔπαινον laudem).
κατάρριψις, ἡ· dejectio, -onis, θ.
καταρροή, ἡ· 1) defluvium, i, οὐ. defluxus, us (ποταμοῦ fluminis. καταρροὴ κόμης, defluvium capilli *2) *νεοελ.* = κατάρρους.
καταρροΐζομαι· catarrho laboro.
καταρροϊκός, ή, όν· catarrhalis, e.
κατάρροος -ους, ὁ· catarrhus, -i, ἀ.
καταρροφέω -ῶ· absorbeo, -ere.
καταρροώδης· catarrho obnoxius.
καταρρυής, ές· defluens, -ntis.
καταρρυπαίνω, καταρρυπόω -ῶ· conspurco, are, aliquid.
κατάρρυτος, ον· irriguus, a, um.
καταρρωδέω -ῶ· pertimesco, -ere.
καταρρώξ, ὁ, ἡ· praeruptus, a, um.
κάταρσις, ἡ· 1) appulsus navium. 2) statio navium.
καταρτάω -ῶ· suspendo, -ere, aliquid (τὰ λάφυρα, spolia).
καταρτίζω· 1) apte compono, -ere; ordino -are, aliquid. 2) καταρ. ναῦς, στόλον, paro, instruo naves classem. πλοῖα ὁπλίσμασι καταρτίζω, navigia armamentis instruo. **κατηρτισμένος, η, ον** instructus, a, um. 3) = διαλλάττω reconcilio, -are, aliquem.
κατάρτιον, τό· malus, -i, ἀ.
κατάρτισις, ἡ· compositio, -onis, θ. ordinatio, -onis, θ. institutio, -onis, θ. ***καταρτισμός, ὁ·** compositio, -onis, θ. in ordinem dispositio.
κατάρτυσις, ἡ· 1) apparatus, -us, ἀ. 2) institutio, -onis, θ.
καταρτύω· 1) apparo, -are. 2) instruo, -ere. **κατηρτυμένος, η, ον,** instructus, a, um.
καταρχή, ἡ· initium, -i, οὐ.
κατάρχω τινός· primus ἢ prior facio ἢ dico aliquid; incipio aliquid; 2) auctor sum alicujus rei, exemplum praebeo. **κατάρχομαι,** incipio, -ere. κατάρχομαι τῶν ἱερῶν, auspicor sacra. κατάρχομαι τοῦ ᾄδειν, auspicor cantare. τοῦ νέου οἴνου κατάρχομαι, primitias novi vini delibo. κατάρχο-

μαί τινος (τοῦ νεανίσκου), initio aliquem, consecro, immolo aliquem (juvenem)·
κατάσαρκος, ον· obesus, a, um.
κατασάττω· condenso, -are
κατασβέννυμι καὶ **κατασβεννύω·** restinguo ἢ exstinguo (nxi, -nctum, -ere) aliquid.
κατάσβεσις, ἡ· exstinctio, -onis, θ. restinctio, -onis, θ.
κατασβολόω -ῶ· fuligine obduco.
κατάσεισις, ἡ· concutio, -onis, θ.
κατασείω· 1) concutio (ussi, ussum, -ere), aliquid. 2) decutio, -ere, aliquid.
κατασημαίνω· obsigno, are.
κατασήπω putrefacio, -ere. **κατασήπομαι,** putrefio, eri; contabesco, -ere.
κατασθενέω -ῶ debilito, -are.
κατασιγάζω silentium impero; conticescere facio.
κατασιγάω -ῶ· sileo, -ere;
κατασιδηρόω -ῶ· ferro munio.
κατάσιμος, ον· resimus, a, um.
κατασιωπάω -ῶ· reticeo, -ere; conticesco, ere
κατασκάπτω· diruo, -ere; destruo -ere, aliquid (τὰ τείχη muros). κατ. πόλιν, diruo (funditus everto) urbem.
κατασκαφή, ἡ destructio, -onis, θ.
κατασκαφής, ές· dirutus, a, um.
κατασκεδάννυμι, κατασκεδαννύω, καὶ **κατασκεδάζω·** defundo (-udi, -usum, ere) aliquid. κατασκεδ. τί τινος, effundo aliquid in aliquem.
κατασκελετεύω, κατασκελέω -ῶ· exsicco, are; tenue et exsuccum facio; sceleton efficio.
κατασκελής· tenuis, exsanguis, e.
κατασκέλλω· emacio, -are; exsicco, -are. κατεσκληκώς, -υῖα, -ός macilentus, a, um; macer, cra, crum.
κατασκευάζω· 1) instruo, exstruo (-xi, -ctum, -ere) adiquid (μνῆμα sepulcrum); construo, -ere, aliquid (οἰκοδόμημα aedificium); fabrico ἢ fabricor aliquid (πλοῖα naves); struo, -ere, adiquid (τεῖχος moenia, οἰκίαν domum; molior (-itus sum, -iri) adiquid (ποτήρια pocula, τείχη muros); conficio ἢ facio, -ere, adiquid (χιτῶνα ἰδίᾳ χειρί, tunicam mea manu, στέφανον coronam). 2) = παρασκευάζω, adorno, -are, aliquid (συμπόσιον convivium 3 instituo, -ere, (γέφυραν pontem). 4 ἐνέδραν κατασκευάζω τινί insidias loco ἢ pono alicui 5) **κατασκευάζομαι.** α) μέσ. mihi instruo ἢ exstruo aliquid (ναῦς naves). β) παθητ. instruor, -i. πόλις ἅπασι κατεσκευασμένη, urbs omnibus rebus instructa
κατασκεύασις, ἡ confectio, -onis, θ.
κατασκεύασμα, τό· 1) structura, -ae, θ. molimen, -inis, οῦ opus, -eris, οῦ 2) ἐπὶ κακοῦ commentum, i, οῦ.
κατασκευασμός, ὁ machinatio, -onis, θ φράσ. ἐκ κατασκευασμοῦ, ex composito
κατασκευαστέον· instruendum, adornandum, efficiendum (est).
κατασκευαστής, ὁ exstructor ἢ structor, -oris, ἀ. fabricator, -oris, ἀ. opifex, -icis, ἀ.
κατασκευαστός, ή, όν· 1) exstructus ἢ structus, a, um; fabricatus, a, um 2) ἐπὶ ἀνθρ. subornatus, adornatus, submissus, a, um.
κατασκευή, ἡ· 1) exstructio, -onis, θ. constructio, -onis θ. 3) apparatus, -us, ἀ. 4) κατ. βίου, ἡ περὶ τὸν βίον κατασκευή, vitae cultus. 5) constitutio, -onis, θ. 6) = σκεύη, ἔπιπλα, supellex, lectilis, θ.
κατάσκεψις, ἡ· contemplatio, -onis.
κατασκέω-ῶ· exerceo, ore.
κατασκηνάω-ῶ καὶ **κατασκηνόω -ῶ·** 1) tentorium defigo (-fixi, -fixum, ere); tabernaculum colloco; 2) sedem pono ἢ figo. 3) habito, -are; quiesco, ere.
κατασκήνωμα· tegumentum, -i, οῦ.
κατασκήνωσις, ἡ· 1) tentoriorum collocatio. 2) tentorium, -i, οῦ.
κατασκήπτω· 1) ἐπὶ κεραυνοῦ, ἀνέμου κτλ. cum impetu devehor, impetuose irruo κεραυνὸς κατασκήπτει, fulminat. 2) ἐπὶ νόσου· invado (-si, -sum, ere) alicui. 3 κατασκήπτω εἴς τι, εἴς τινα, invado in aliquid, in aliquem.
κατάσκηψις, ἡ· 1) impetus (fulminis). 2) invasio, -onis, θ.
κατασκιάζω· obumbro, -are.
κατάσκιος, ον· umbrosus, a, um; opacus, a, um.
κατασκιρρόω-ῶ· durum reddo (aliquid). **κατασκιρροῦμαι,** obduresco.

κατασκιρτῶ τινος· insulto alicui.
κατασκόπευσις· exploratio, -onis, θ
κατασκοπεύω exploro, are.
κατασκοπέω-ῶ· exploro, -are (μάλ. hostili animo. **κατασκοποῦμαι,** contemplor, -ari; speculor, -ari.
κατασκοπή, κατασκόπησις, ἡ· speculatio, exploratio, -onis θ.
κατασκοπικός· exploratorius, a, um.
κατασκόπιον, τό· navigium speculatorium; catascopium, -ii οῦ.
κατάσκοπος, ὁ· speculator, -oris, ἀ. explorator, -oris, ἀ. ἡ **κατάσκοπος,** speculatrix, exploratrix, -icis, θ
κατασκορπίζω· disjicio, -ere.
κατασκυθρωπάζω· vultu tristi sum.
κατασκυλεύω· praedam capio.
κατασκωληκιῶ· pediculis scateo.
κατασκώπτω· cavillor (aliquem).
κατασμικρύνω· parvum reddo, imminuo, -ere, aliquid.
κατασοβαρεύομαί τινος· insolenter me adversus aliquem gero.
κατασοφίζω· sophistice decipio.
κατασοφιστεύω τινός· sophistice disputo contra aliquem.
κατασπάζομαι· 1) comiter accipio et amplector (aliquem). 2) = φιλῶ, osculor (aliquem); osculum alicui do.
κατασπαθάω-ῶ καὶ **κατασπαταλάω -ῶ·** luxu consumo (-mpsi, -mptum, -ere) aliquid τὴν πατρῴαν οὐσίαν bona patria).
κατασπαράσσω· dilacero, dilanio, -are, aliquem ἢ aliquid
κατασπαργανῶ· fasciis involvo.
κατάσπασις, ἡ, κατασπασμός, ὁ· detractio, -onis, θ.
κατασπάω -ῶ· detraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. κατασπῶ τινα ἀπὸ τοῦ ἅρματος, detraho aliquem de curru. κατεσπάσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου, de equo detractus est.
κατασπείρω· sero, consero (-evi, -ere) μετφ. = διαδίδωμι, dispergo (rumorem).
κατάσπεισις, ἡ· libatio, -onis, θ.
κατασπένδω· libo, -are.
κατασπεύδω τι· urgeo aliquid.
κατάσπευσις, ἡ· festinatio, -onis.
κατασπιλόω -ῶ· commaculo, -are.
κατασπορά, ἡ· seminatio, -onis, θ.
κατασπουδάζω· studeo, -ere, operam navo, -are. **κατασπουδάζομαι,** rebus seriis intentus sum.
καταστάζω, καταταλάζω, καταταλάω -ῶ· destillo, -are; instillo, -are; stillatim defluo, -ere.
καταστάλτικός, ή, όν· reprimens, -entis; sistens, -entis.
κατάσταξις, ἡ· destillatio, -onis.
καταστασιάζω τινά· seditione opprimo aliquem; παθητ. factione opprimor.
κατάστασις, ἡ· 1) = τοποθέτησις, collocatio, -onis, θ. 2) constitutio, -onis, θ 3) status, -us, ἀ. ἀποκαθιστημί τι εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, restituo aliquid in antiquum statum 4) conditio, -onis, θ. ἡ δουλικὴ κατάστασις, conditio servitutis. 5 = μισθὸς ἱππικός, stipendium equestre. 6θ. οἱ ἔχοντες τὰς καταστάσεις = equites. 6) νεοελ. = περιουσία res; bona
καταστάτης, ὁ· constitutor, -oris, ἀ.
καταστατικός, ἡ ὁν· ad collocandum ἢ constituendum aptus, a, um.
***τὸ καταστατικόν,** statutum, -i, οῦ.
καταστεγάζω· intego, -ere.
καταστέγασμα· tegmen; tectum.
κατάστεγος, ον· tecto opertus a, um αὐλαὶ κατάστεγοι, aulae tectis porticibus circumdatae. ὁδοὶ κατάστεγοι, viae tectae.
καταστέλλω· 1) = διευθετῶ, adorno, -are, aliquid (πλόκαμον, cincinnos) 2) συνήθ. = ἐμποδίζω, καταπραΰνω, reprimo, -ere, aliquid; sedo -are, aliquid (τὴν δίψαν, sitim). 3) καταστέλλω τὰ ἱστία sedo vela.
καταστερίζω 1) = ἀστράσι κοσμῶ τι, stello, -are, aliquid. 2) = ἐν τοῖς ἀστράσι τίθημί τινα, stello aliquem; in astra aliquem refero.
καταστερισμός, ὁ· relatio in astra.
κατάστερος, ον· stellatus, a, um.
καταστεφανόω-ῶ· corono, -are.
καταστεφής, ές· coronatus, a, um.
καταστέφω· corono; serto redimio.
καταστηλιτεύω· in stela noto (aliquem; infamo, -are, aliquem.
κατάστημα, τό· 1) = κατάστασις, constitutio, -onis, θ. status, -us, ἀ. 2 = πολίτευμα, constitutio reipublicae. *3) νεοελ. institutum, -i, οῦ. taberna, -ae, θ.
καταστηρίζω· fulcio, -ire.
κατάστιγμα, τό· macula in pelle.
καταστίζω· maculis distinguo.

κατάστικτος ον· maculis distinctus.
καταστίλβω splendere facio
*κατάστιχον, τό· codex ἢ liber accepti et expensi
καταστολή, ἡ· repressio, -onis, θ.
καταστολίζω adorno, -are.
καταστορέννυμι prosterno, -ere.
καταστοχάζομαι· conjicio -ere.
καταστοχασμός, ὁ conjectura, -ae.
καταστοχαστής conjector. -oris, ἀ.
καταστράπτω fulgore oppleo: fulmen dejicio· ἀπρσ. κατήστραψε, fulguravit
καταστρατεύομαι· bellum infero.
καταστρατηγέω-ῶ· strategemate supero aliquem); bellicâ astutiâ decipio aliquem)
καταστρατηγία, ἡ· superatio per bellicam astutiam
καταστρατοπεδεία· castrametatio.
καταστρατοπεδεύω· castra metior; in castris dego; castra pono.
καταστρεβλόω-ῶ· distorqueo. -ere
καταστρεπτικός, ή, όν· destructivus, a, um; funestus, a, um; exitiosus, a, um
καταστρεπτικῶς· destructive.
καταστρέφω· 1) subverto (-rti, -rtum, ere) aliquid; everto, -ere, aliquem ἢ aliquid; subruo (-ui, -utum, -ere) aliquem ἢ aliquid; destruo (-xi. -ctum.-ere) aliquid; disperdo, -ere, aliquem ἢ aliquid; pessumdo, -are, aliquem ἢ aliquid. 2) καταστρέφω τὸν βίον, vitam finio, morior. κατέστρεψε τὸν βίον, vitam finivit, mortuus est 3) καταστρέφω τὴν βίβλον, τὸν λόγον, finio librum, sermonem 4) **καταστρέφομαι**· α) παθητ. (ἀόρ. **κατεστράφην**)· subvertor (-rtus sum, -i); evertor (rtus sum, -i). **κατεστραμμένος, η, ον** perditus, a, um; pessumdatus. a, um. β) μέσ. **καταστρέφομαι** (ἀόρ. **κατεστρεψάμην**) πόλεις, in meam potestatem oppida redigo (redegi. καταστρέφομαί τινα (= ὑποτάσσω), subigo (egi, -ere) aliquem. **κατεστραμμένος, η, ον,** subactus a, um.
καταστροφεύς, ὁ· evertor, -oris, ἀ. destructor, -oris, ἀ.
καταστροφή, ἡ· 1) subversio, -onis, θ. eversio, -onis, θ. exitium, -i, οῦ. 2) = ὑποταγή, subactio, -onis, θ. 3) καταστροφὴ βίου, vitae exitus, mors. -rtis, θ. 4) καταστροφὴ δράματος, fabulae solutio; exitus, -us, ἀ.
κατάστρωμα (νεώς)· pons, -ntis, ἀ constratum navis); catastrôma, οῦ.
καταστρώννυμι, καταστρωννύω· 1 consterno (-stravi, -stratum, -ere) aliquid. κατ. κλίνην, consterno lectum. 2) humi sterno, prosterno
κατάστρωσις, ἡ 1) consternatio, -onis, θ. 2) prosternatio, -onis, θ.
κατάστυγνος, ον· tristis, e.
κατασυντρίβω· frango, confrigo, perfringo (-egi, -actum, -ere) aliquid.
καταστωμύλλω· deblatero, -are.
κατασυρίττω· sibilo, -are.
κατασύρω· detraho, -ere; pertraho, -ere. ἐπὶ ποταμ. vasto, -are; diripio, -ere. aliquid
κατασφαγή, ἡ· trucidatio. -onis θ.
κατασφάζω jugulo, -are; trucido, -are, aliquem.
κατασφαλίζω· munio, -ire; tutum reddo, aliquid.
κατασφενδονῶ· fundâ dejicio.
κατασφίγγω constringo, -ere.
κατάσφικτος, ον· constrictus, a um.
κατάσφιγξις, ἡ· constrictio, -onis, θ.
κατασφραγίζω obsigno, -are.
κατασχάζω· scarifico, -are.
κατασχασμός, ὁ· scarificatio, -onis.
κατάσχεσις, ἡ· detentio, -onis, θ. retentio, -onis, θ. possessio, -onis. θ.
κατάσχετος, ον· deténtus, a, um.
κατασχηματίζω· fingo, -ere; formo, -are; κατεσχηματισμένος, fictus.
κατασχημονέω ῶ turpiter ago.
κατασχίζω· diffindo, -ere.
κατάσχισις, ἡ· diffisio, -onis, θ.
κατασχολάζω· otium habeo; tempus tero, -ere.
κατασχολέομαι -οῦμαι περί τι· occupor (.atus sum, -ari) in re.
κατασωρεύω· accumulo, -are.
κατασωτεύομαί τι· per luxuriam consumo aliquid.
κατάταξις, ἡ· 1) constitutio in suo cujusque loco; generum (in genera) distributio; in ordinem dispositio. *2) νεοελλ. ἡ εἰς τὸν στρατὸν κατάταξις, in ordines militares relatio.
καταταράσσω· perturbo, -are; conturbo, -are, aliquem ἢ aliquid.
καταταρταρόω· in tartarum dejicio.

κατάτασις, ἡ· intentio, -onis, θ.
κατατάσσω καὶ **κατατάττω**· 1) ordino, -are; constituo, -ere. aliquid (τὴν στρατιὰν κάλλιστα, exercitum optime) 2) colloco, -are; sedem adsigno. 3) certo ordine digero et pono aliquid; in ordinem dispono adiquid. 4) insero (-ui) ere; refero (-tuli) -erre aliquid ἢ aliquem in ἢ inter. κατατάσσω εἰς τοὺς δικαστάς, inter judices refero (aliquem). ἐπὶ στρατ. in ordines militares refero aliquem παθητ. nomen profiteor (ἐπὶ στρατ.).
καταταχέω-ῶ· 1) celeritate vinco, aliquem. 2) celeriter advenio.
κατατείνω· 1) tendo, extendo, intendo, -ere, aliquid. 2) retineo, -ere. 3) prosterno, -ere. 4) ἀμετ. α) iter contendo ὁ porrigor, protendor. -i γ) vires meas intendo, connitor, -i.
κατατεμαχίζω in frusta disseco.
κατατέμνω· 1) disseco (-cui -ctum, -are) aliquid. 2) concido, -ere, aliquid. 3) dirimo, divido, -ere, aliquid.
κατατεφρόω-ῶ· in cinerem redigo.
κατατεχνάζομαι· artificiose fabricor.
κατάτεχνος, ον· artificiosus, a, um.
κατατήκω· 1) colliquefacio, -ere κατατήκομαι, colliquefio, -ere 2) = μαραίνω (ἐπὶ ἔρωτος, λύπης)· contabefacio, -ere κατατήκομαι, contabesco, (-bui).
κατατίθημι, κατατίθεμαί τι· 1) depono (-posui. -positum, -ere) aliquid. κατατίθεμαι τὰ ὅπλα, depono arma. καταθεὶς τὰ ὅπλα εἰς τὸ μέσον, depositis in medium armis. κατατίθεμαι τὴν στρατηγίαν, imperium depono. κατατίθεμαι χρήματα ἐν τῷ ναῷ, pecuniam depono in templo. κατατίθεμαι πόλεμον (= παύομαι τοῦ πολέμου) bellum depono. κατατίθεμαί τί τινι ἢ παρά τινι, aliquid apud aliquem depono; credo aliquid in manus alicujus. 2) κατατίθεμαι χάριν, εὐεργεσίαν, colloco, confero beneficium, gratiam ineo (apud aliquem); ἔχθραν κατατίθεμαι πρός τινα, inimicitiam alicujus suscipio. 3) κατατίθεμαι δύο δραχμάς, pendo, numero duas drachmas. κατατίθεμαι τὴν ζημίαν, mulctam persolvo. 4) ἐν γράμμασιν, εἰς γράμματα, εἰς συγγραφήν, κατατίθεμαι, literis mando. 5) κατατίθεμαι ἐν ἀμελείᾳ, neglego, -ere. 7) κατατίθεμαι κλέος, gloriam mihi comparo. *6) νεοελλ. κατατίθημι (ἢ κατατίθεμαι) ἐν δικαστηρίῳ, testimonium dico; testificor, -ari (aliquid).
κατατίλλω depilo; evello pilos.
κατατιτράω-ῶ· perforo -are
κατατιτρώσκω· saucio (aliquem); vulnero aliquem
κατατοκίζω· foenore exhaurio
κατατολμάω -ῶ τινος· audeo ausus sum) adversus aliquem ἢ aliquid. κινδύνων κατατολμῶ ὑπὲρ ἀρετῆς. pericula fidenter adeo pro virtute· κατετόλμησεν εἰσελθεῖν, ausus est ingredi.
κατατομή, ἡ· 1) concisio, incisio, -onis, θ. 2) = profil (ἐν τῇ ζωγραφ.), imago obliqua. κατὰ κατατομὴν ζωγραφῶ, obliquam imaginem facio.
κατατοξεύω· sagittâ configo, (-ixi, ere) aliquem ἢ aliquid
κατατόπιον, τό· locus designatus.
κατατραγῳδέω-ῶ· tragice narro.
κατατραυματίζω· vulneribus aliquem onero; vulneribus conficio
κατατρέπω· in fugam converto.
κατατρέχω 1) decurro, cursu descendo 2) = ἐπιτρέχω, incurro, incursionem facio; incurso, -are; incursionibus vasto ἢ populor (τὴν χώραν agrum). 3) κατατρέχω τινός, = καθάπτομαι invehor in aliquem; reprehendo aliquem ἢ aliquid *4) κατατρέχω τινά, = καταδιώκω persequor aliquem, insector aliquem.
κατάτρησις· perterebratio, -onis, θ.
κατατριβή, ἡ· consumptio temporis.
κατατρίβω contero (-trivi, -tritum, -ere) aliquid· κατατρίβεται ὁ σίδηρος, conteritur ferrum· κατατετριμμένος, η, ον, contritus, a, um· κατατρίβω τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν (ποιῶν τι), contero tempus diem in aliqua re· κατατρίβω τὸν βίον ἔν τινι, totum vitae tempus (totum aevum) tero in aliqua re.
κατάτριψις, ἡ· contritio, -onis, θ. intritio, -onis θ.
κατατροπόομαι -οῦμαι· in fugam verto aliquem· κατετροπώσαντο (κατετρόπωσαν) τοὺς ἐναντίους, in fugam adversarios verterunt, hostium copias dissipaverunt. *κατετροπώθη ὁ ἐχθρός, hostis in fugam versus est.
κατατρόπωσις, ἡ· fugatio, -onis θ. clades, -is, θ.
κατατρυπάω -ῶ· perterebro, -are.

κατατρυφάω -ῶ· τινος· luxurior in aliqua re

κατατρύχω· affligo, -ere. aliquem; vexo, -are, aliquem. *κατατρύχομαι, affligor, -i; laboro, -are, aliqua re. κατατρύγομαι ὑπὸ τῆς νόσου, morbo laboro.

καταστρώγω· corrodo, -ere.

κατατικίζω· attice loquor.

κατατυγχάνω· 1) evenio. -ire. 2) κατατυγγάνω τινός, consequor aliquid.

κατατυραννέω -ῶ τινος tyrannidem exerceo in aliquo· *νεοελ. κατ. τινα, opprimo aliquem torqueo aliquem, cruciatu afficio aliquem.

καταυγάζω illumino, -are; illustro -are, aliquid φῶς καταυγάζον, lux illustrans· μετφ. τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως κατηυγάσθησαν, cognitionis fulgore illuminati sunt

καταύγασμα, τό. καταυγασμός, ὁ· illustratio, illuminatio, onis, θ.

καταύγεια, ἡ· illustratio, -onis, θ. lumen clarum.

καταυθαδίζομαι· insolenter (superbe) me gero.

καταυλακίζω· sulco, -are.

καταυλέω -ῶ· 1) κατ. τινος, tibiâ praecino alicui. 2) κατ. τινα, tibiâ canendo delecto aliquem. 3) **καταυλοῦμαι,** tibiae cantum audio·

καταύλησις, ἡ· tibiarum cantus.

καταυλίζομαι· castra metor.

καταυχένιος· qui est in cervîce.

καταυχέω -ῶ· glorior, -ari.

κάταυχμος, ον· valde aridus, a, um.

καταφαγᾶς, ὁ· comedo, -ônis, ἀ.

καταφαγεῖν· ἰδὲ **κατεσθίω.**

καταφαίνω· ostendo, -ere, aliquid; plane manifestum facio aliquid. **καταφαίνομαι.** plane appareo.

καταφάνεια. ἡ· claritas, -atis, θ.

καταφανής, ές· 1) conspicuus, a, um οὔπω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμιοι hostes nondum in conspicuo erant. 2) manifestus, a, um; evidens, -ntis. καταφανὲς ποιῶ ἢ ποιοῦμαι τι, manifestum reddo. declaro, -are, aliquid.

καταφανίζω· perdo; vasto;

καταφανῶς· evidenter; manifeste.

καταφαρμακεύω, καταφαρμάσσω ἢ **καταφαρμάττω·** veneno interficio, -ere.

κατάφασις, ἡ· affirmatio, -onis, θ.

καταφάσκω· affirmo, -are; ajo. καταφάσκει καὶ ἀποφάσκει. ait et negat.

καταφατικός, ή, όν· affirmans, -ntis; affirmativus, a um; ajens, -ntis.

καταφατικῶς. affirmate; affirmative; adseveranter

καταφαυλίζω· vilipendo, -ere.

καταφέγγω· fulgore percello.

καταφέρεια, ἡ· proclivitas, -atis, θ.

καταφερής, ές· proclivis, e.

καταφέρω 1 defero, erre. aliquid. ὁ ποταμὸς καταφέρει πηλόν, amnis limum defert. καταφέρω πληγὴν εἰς τὸ στῆθος, defero ferrum in pectus καταφέρω (κατήνεγκον) τὸν πέλεκυν, defero (detuli securim 2) **καταφέρομαι** (κατηνέχθην) α) deferor (-latus sum, -i)· ἡ ναῦς χειμῶνι καταφέρεται εἰς ἔρημον ἀκτήν, navis tempestate defertur in desertum litus. β) delabor (-psus sum, -i de. *3) νεοελ. καταφέρω τι. conficio.efficio (feci, -ere) aliquid. δ καταφέρω τινά efficio ut aliquis faciat aliquid; suadeo alicui (utfaciat). γ) καταφέρομαι ἐναντίον τινός, dico et ago adversus aliquem; (verbis) invehor in aliquem; infensus sum alicui.

καταφεύγω· 1) confugio (-ugi, -ere). καταφεύγω εἴς τινα, ἐπί τινα, confugio ad aliquem. καταφεύγω ἐπὶ τὸν βωμόν, ἐπὶ τὸν λόφον. confugio ad aram, ad collem καταφεύγω πρὸς τὴν σὴν πίστιν, ad tuam fidem confugio ἐπὶ Καρχηδονίους κατέφευγον, Carthaginiensium opes implorabant. 2) profugio, refugio, -ere, ad aliquem.

κατάφευξις, ἡ· profugium, -ii, οῦ.

κατάφημι· ajo; affirmo, -are. κατάφημι ἢ ἀπόφημι, ajo aut nego.

καταφημίζω· 1) famam spargo; divulgo (contra aliquem). 2) consecro (alicui aliquid).

καταφθάνω· praevenio, -ire

καταφθείρω perdo, pessumdo, corrumpo. -ere, (aliquid).

καταφθίνω (ἀμετ.). pereo, -ire; tabesco, -ere: consumor, -i.

καταφθορά, ἡ· corruptio, destructio, onis, θ κ. ἀνδρῶν, interitus, caedes.

καταφιλέω -ῶ τινα ἢ τι· deosculor (-atus sum, -ari aliquem ἢ aliquid.

καταφιλοσοφέω -ῶ· philosophice disputo contra aliquem philosophica disputatione vinco aliquem.

καταφλέγω· comburo (ussi, -ustum, -ere) aliquid. **καταφλέγομαι** (ἀόρ. **κατεφλέχθην),** comburor, -ustus sum, -i.

κατάφλεκτος, ον· combustus, a um.

κατάφλεξις, ἡ· combustio. onis, θ.

καταφλογίζω. inflamo, -are

καταφλυαρέω -ῶ τινος· adversus aliquem deplatero. πολλὰ κατεφλυάρησαν ἡμῶν, multis nugis nos onerarunt.

καταφοβέω -ῶ· exterreo (aliquem) καταπεφοβισμένος, η, ον, exterritus a, um.

καταφοιτάω -ῶ· descendo, -ere.

καταφορά, ἡ· 1) lapsus, delapsus, -us, ἀ κατ. τοῦ ῥεύματος, τοῦ ποταμοῦ, lapsus flumimis. 2) κατ. τοῦ ἡλίου, occasus solis. 3) καταφορὰ μαχαιρῶν, ictus gladiorum. ἐκ καταφορᾶς, caesim (ἀντίθ. νύγδην punctim).

καταφορέω -ῶ· defero (aliquid).

καταφορικός, ή, όν· vehemens, -ntis *νεοελ proclivis, e.

κατάφορος· proclivis (ad aliquid).

καταφορτίζω· onero, -are.

κατάφορτος, ον· onustus, a, um.

καταφραζομαι· considero, -are.

καταφράκτης, ὁ· lorica ferrea.

κατάφρακτος, ον. loricatus, a, um.

καταφράττω 1) lorica munio. 2) sepio (-ire) aliquid.

καταφρονέω -ῶ τινος· 1) contemno (-mpsi, -mptum, -ere) aliquem ἢ aliquid. καταφρονῶ ἐμαυτοῦ, me contemno. καταφρονοῦμαι (κατεφρονήθην) πρὸς (ὑπό) τινος, contemnor (contemptus sum) ab aliquo. καταφρονούμενος, καταπεφρονημένος, η, ον, contemptus, a, um. 2) aspernor (-atus sum -ari) aliquem ἢ aliquid. καταφρονῶ τῶν ἡδονῶν. aspernor voluptates.

καταφρόνημα, τό· contemptus, -us; ἀ.

καταφρόνησις, ἡ· 1) contemptio, -onis, θ 2) aspernatio, -onis, θ.

καταφρονητής, ὁ· 1) contemptor, -oris, ἀ 2) aspernator, -oris, ἀ.

καταφρονητικός, ή, όν· 1) ad contemnendum propensus, a, um. 2) = καταφρονητής.

καταφρονητικῶς· contemptim; aspernanter.

καταφροντίζω· multum curo.

καταφρυάττομαι· effero me contra aliquem.

καταφρύγω torreo, -ere.

καταφυγή, ἡ καταφύγιον, τό. refugium, -ii, οῦ. confugium, -i, οῦ

καταφυλάσσω observo, -are.

καταφυλλοροέω -ῶ· folia demitto.

κατάφυλλος, ον· foliis abundans.

καταφύτευσις, ἡ· plantatio, -onis, θ.

καφυτεύω τι· consero, sevi, situm -ere) aliquid.

κατάφυτος, ον· consitus, a, um; arboribus consitus (locus). κατὰ τῷ ἀσφοδέλῳ consitus asphodelo.

καταφοράω -ῶ· deprehendo in facinore ἢ ἁπλ deprehendo, -ere. καταφωσῶ ἱερουσυλίαν, deprehendo sacrilegium.

κατάφωρος, ον· deprehensus, a, um.

καταφωτίζω· illumino, -are.

***κατάφωτος, ον·** illuminatus, a, um.

καταχαίνω· dehisco -ere.

καταχαίρω gaudeo aliorum malis.

καταχαλάζω· grandine obruo.

καταχαλάω -ῶ τι· destruo (aliquid).

κατάχαλκος, ον· aeratus, a, um.

καταχαλκόω -ῶ· aere obduco

καταχαρίζομαι· in gratiam alicujus facio aliquid. καταχαρίζομαί τινά τινι, condono aliquem alicui.

καταχάσκω· inhio, -ere.

καταχασμάομαι-ῶμαι. dehisco, ere.

καταχέζω· concaco, are.

καταχειρίζομαι 1) aggedior, suscipio, -ere; 2) = φονεύω. interficio, ere.

καταχειροτονέω -ῶ τινος· adversus aliquem suffragia fero; suffragiis aliquem condemno.

καταχειροτονία, ἡ· condemnatio per suffrgia; condemnatio a populo facta.

καταχέω (ἀόρ. **κατέχεα**)· defundo (-udi, -usum, -ere) aliquid μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέχεε, oleum odoratum in caput defudit.

καταχθόνιος, ον· 1) subterraneus, a, um. καταχθόνιοι θεοί, inferi orum, ἀ. καταχθόνιος Ζεύς, Summanus, -i, ἀ. 2) infernalis, e.

καταχιονίζω nive obruo.

καταχλευάζω· ludibrio habeo.

καταχλεύαστος, ον· ridiculus, a, um.

κατάχλοος -ους· valde viridis.

κατάχολος, ον· biliosus, a, um.

καταχορεύω· salto prae gaudio.

καταχορηγέω -ῶ absumo in choragio.

καταχράομαι -ῶμαι· 1) abutor (usus sum, -i) aliqua re (τῇ ὑπομονῇ patientiâ). 2) κατάχρ. τινα (= ἀποκτείνω) = interficio. *3) νεολλ. καταχρ. τὰ δημόσια, peculatum facio.

***καταχραστής**, ὁ· peculator, -oris, ἀ.

***καταχρεώνω**· aere alieno obruo -ui, -ere aliquid καταχρεώνομαι (κατεχρεώθην), aes alienum cogo, contraho, facio; aere alieno oppressus um. καταχρεωμένος, η, ον, = κατάχρεως.

κατάχρεως, ων· aere alieno obrutus a. um; obaeratus. a. um.

κατάχρησις, ἡ· 1) abusus, -us, ἀ 2) σχ. ῥητ abusio, -onis θ. *3) νεολ. = κλοπὴ δημοσιων, peculatus, -us, ἀ.

καταχρηστικός, ή, όν· abusivus, a, um

καταχρηστικῶς· abusive.

καταχρίω inungo (-xi) -ere.

κατάχρυσος, ον inauratus, a, um.

καταχρυσόω ῶ· inauro, -are.

καταχρώννυμι· colore imbuo.

κατάχυσις, ἡ· superfusio, -onis, θ.

κατάχυσμα, τό· quod superfunditur. καταχύσματα, bellaria, -orum.

καταχωνεύω· conflo, -are, aliquid (χρυσᾶ ἀγγεῖα, vasa aurea).

καταχόννυμι, καταχωννύω· obruo (ui, -utum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταχωρίζω τι· 1) = τοποθετῶ τι, rem suo loco pono. 2) = ἀναγράφω τι, perscribo, -ere, aliquid; refero (tuli) aliquid. καταχωρίζω τὸ λῆμμα, acceptum refero. *3) νεοελ. καταχωρίζω ἐν ἐφημερίδι, insero in diario, in ephimeride, refero in ephimeridem. κατεχωρίσθη, κατακεχωρισμένον ἐστὶν ἐν ἐφημερίδι, insertum relatum (perscriptum) in diarium in ephimeridem est.

καταχωρισμός, ὁ, *καταχώρισις, ἡ· relatio in literas; relatio in codice accepti; relatio in diario.

κατάχωσις, ἡ obruendi actio.

καταψάλλω· fidibus cano.

καταψάω -ῶ· tergendo demulceo.

καταψεκάζω irroro, -are.

καταψεύδομαί τι mentior, ementior (itus sum, -iri) aliquid. καταψ. τινος, mendaciis traduco aliquem, mendaciter dico contra aliquem. καταψ. τί τινος, affingo alicui aliquid. καταψεύσομαί σου προδοσιαν, prodicionis crimen tibi affingam. πολλῶν πολλὰ καταψεύδονται, multis multa affingunt παθητ. κατεψεῦσθαι ταῦτα δοκεῖ, falsa haec esse et conficta videntur κατεψευσμένοις λόγοις, falso testimonio. κατεψευσμένη ἱστορία, ementita, ficta ἢ fabulosa narratio (historia).

καταψευδομαρτυρέω -ῶ τινος· falsum testimonium dico in aliquem.

κατάψευσις, ἡ, καταψευσμός, ὁ ementitum. -i.

καταψηφίζω καὶ συνήθ. **καταψηφίζομαί τινος**. sententia mea damno ἢ ἁπλ. damno -are aliquem· καταψηφ. τινός τι, damno aliquem alicujus rei· καταψηφ. τινὸς θάνατον, damno aliquem mortis condemno aliquem capitis ἢ capitali poena. κατεψηφισμένος, καταψηφισθείς, damnatus, a, um.

καταψήφισις, ἡ· damnatio, -onis, θ. condemnatio, -onis, θ.

καταψηφοφορέω -ῶ· suffragio meo damno aliquem.

καταψήχω τινὰ ἢ τι· permulceo (-lsi, -lsum, -ere) aliquem ἢ aliquid, τὰς παρειάς τινος alicui malas τῇ χειρὶ κατέψησεν αὐτόν, manu eum permulsit.

καταψιλόω -ῶ. denudo, -are.

καταψυκτικός, ή, όν refrigerans

κατάψυξις, ἡ· refrigeratio, -onis, θ.

κατάψυχρος, ον, perfrigidus, a, um, valde frigidus, a, um.

καταψύχω· refrigero, -are. **καταψύχομαι**, perfrigesco, -ere.

κατέαγα, ἀόρ. 6 τοῦ **κατάγνυμι**.

κατεβλακευμένως· ignave.

κατεγγυάω -ῶ· sponsione obstringo. κατεγγυημένη, sponsa, -ae.

κατεγγύη, ἡ· vadimonium, -ii, οὐ.

κατεγγυητικά· sponsalia, -ium, οὐ.

κατεγχέω· defundo in.

κατεδαφίζω τι· solo aequo aliquid. κατεδαφίζω τὴν οἰκίαν, domum solo aequo; demolior domum.

κατεδάφισις, ἡ· demolitio, -onis, θ. eversio, -onis, θ.

κατέδω· comedo, -ere.

κατεθίζω· consuefacio, -ere.

κατεῖδον· despexi; conspexi; animadverti. ἰδὲ **καθοράω**.

κατείδωλος (πόλις)· idolis referta.

κατεικάζω· conjicio, -ere.

κατειλέω -ῶ· involvo, -ere.

κατείλημμαι· ἰδὲ **καταλαμβάνω**

κατείλησις, ἡ· involutio, -onis, θ.

κάτειμι descendo, -ere

κατεῖπον ἰδὲ **κατηγορέω**.

κατειρωνεύομαί τινος· per dissimulationem (ἢ per cavillam) deludo aliquem; cavillor, -ari, aliquem.

κατελαύνω· (ἵππον, ἅρμα)· devehor equo, curru

κατελέγχω· redarguo (aliquid).

κατελθεῖν· ἰδὲ **κατέρχομαι**.

κατελπίζω· spem concipio.

κατελπισμός, ὁ spes, -ei θ. κατελπισμὸν ἐμβάλλω, spem injicio.

κατεμέω -ῶ· conspuo, -ere

κατεμπεδόω -ῶ valde firmo.

κατέναντα, κατέναντι, κατεναντίον· e regione; ex adverso; coram

κατεξανάστασις ἡ· iusurrectio contra aliquem; rebellio, -onis, θ.

κατεξανίσταμαι 1) insurgo (-rexi) alicui ἅπαντες κατεξανεστησαν αὐτοῦ, ommes ei insurexerunt; κατεξανίσταμαι τοῦ πολέμου, bellum fortiter sustineo. *2) νεολ. κατεξανίσταμαι κατά τινος (ἠθικ.), iratus alicui sum; saevio in aliquem.

κατεξετάζω recognosco, -ere.

κατεξουσιάζω τινός· potestatem exerceo in aliquem; impero alicui

κατεπαγγέλλομαι· polliceor (itus sum, -eri) aliquid ἢ alicui aliquid.

κατεπάγω· infero (aliquid).

κατεπᾴδω incanto, -are.

κατεπανίσταμαι· insurgo (alicui).

***κατεπειγόντως**· festinanter; raptim.

κατεπείγω· 1) urgeo, -ere· κατεπείγω τινὰ πέμψαι, urgeo aliquem ut mittam. ὅταν τὰ τῆς περιστάσεως κατεπείγῃ, quum necessitas et inopia urget. ἢν κατεπείγῃ, si res urgeat. ὅθ. τὸ κατεπεῖγον, negotium urgens. τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria. κατεπειγούσης τῆς ὥρας, cogente anni tempore. 2) κατεπείγω τι, festino aliquid (τὴν μάχην proelium). κατεπείγομαι (= ἐπείγομαι) festino, propero, -are. — *3) νεοελ. τὸ πρᾶγμα κατεπείγει, res urget κατεπείγουσα ὑπόθεσις, negotium urgens. ὅθ. ἐν ἐπιστολ. κατεπεῖγον (ὑπον γράμμα) urgens, necessaria (ὑπον. epistola).

κατεπιβαίνω· ascendo, -ere.

κατεπιθυμέω -ῶ· valde desidero.

κατεπινοέω -ῶ· excogito (aliquid).

κατεπιχειρῶ τινός· aggredior (aliquem)

κατεποπτεύω· inspicio; speculor.

κατεργάζομαί τι 1) conficio (-eci, -ectum, -ere) aliquid. ταῦτα κατεργασάμενος, quibus rebus confectis 2) κατεργάζομαι (= καταπονῶ) θηρίον, conficio feram. κατεργάζομαί τινα (= φονεύω), perago (interficio) aliquem. 3) κατεργάζομαί τι (σίδηρον, λίθους) tracto, exerceo, elaboro aliquid (ferrum, lapides)· κατειργασμένος, η, ον, excultus a, um; elaboratus, a, um. 4) κατεργάζομαι τροφήν, concoquo cibum. 5 κατεργαζομαί τινά τι, conficio aliquid alicui.

***κατεργάρης, ὁ**· homo falax, fraudulendus, perfidus

***κατεργαρία, ἡ**· dolus, -i, fraus, -udis, θ. fallacia -ae, θ

κατεργασία, ἡ· confectio, -onis, θ. κ γῆς cultura -ae, θ. κ. τροφῆς, concoctio cibi ἡ τοῦ πυρὸς κ. coctio, -onis, θ.

κατεργαστικός ή, όν, conficiendi vim habens

κάτεργον, τό· 1) (παρὰ Βυζαντ.) triremis, is, θ. 2) ergastulum, -i, οὐ.

κατερεθίζω· valde irrito.

κατερειπόω -ῶ, κατερείπω· dejicio, -ere; diruo, -ere. **κατερείπομαι**, collabor (-psus sum, -i). ναοὶ ὑπὸ παλαιότητος κατερηρειμμένοι, aedes vetustate collapsae.

κατερημόω -ῶ· 1) denudo, -ere. *2) devasto, -are.

κατερέφω· tectum impono.

κατέρχομαι (ἀόρ. **κατῆλθον**)· 1) descendo, (-ndi, -nsum, -ere). 2 ἐπὶ ποταμ. defluo -ere. 3) ἐπὶ φυγάδ. devenio, -ire. οἱ φυγάδες κατέρχονται εἰς τὴν πόλιν, exules deveniunt in urbem. 4) μετφ. κατέρχομαι εἰς ἀγῶνα, in certamen descendo.

κατεσθίω· peredo, -ere.

κατέσκληκα· macilentus sum. ἰδὲ **κατασκέλλω**.

κατεσπευσμένως· festinanter.

κατευδαιμονίζω· beatum praedico.

κατευεργετέω -ῶ· beneficiis afficio.

κατευθύ· recta.

κατευθύνω· dirigo, -ere. ***κατευθύνομαι**, tendo, contendo, eo ad.

κατευθυσμός, ὁ· directio, -onis, θ.

κατευκαιρῶ· occasione dextre utor.

κατευμενίζω· placo, -are.
κατευνάζω· sopio, (-ivi, -ītum, -ire aliquem, sedo, -are, aliquid; lenio, -ire aliquem ἢ aliquid. **κατευνάζομαι**· sopior (-ītus sum, -iri); sedor, -ari; lenior, -iri.
κατεύνασις, ἡ, κατευνασμός, ὁ sedatio, -onis, θ.
κατευναστήριος, ον, κατευναστικός ή όν vim sopiendi ἢ sedandi habens; sedans, -ntis.
*κατευόδιον! vade feliciter! prosperum iter sit! iter laetum!
κατευοδόω -ῶ prosperum iter praebeo; prosperum reddo. εἰ κατευοδοῖ ὁ Θεὸς τὴν ὁδὸν ἡμῶν, si Deus prosperat iter nostrum. **κατευοδοῦμαι**, α prosperor, ari: prospere ago. κατευοδώθη, prosperatum est. 6) *ναυτ.* iter prosperum facio; prospere advenio.
κατευόδωσις ἡ· 1) successus, -us, ἀ. *2) *ναυτ.* prosper adventus.
κατ ορκέω -ῶ· sancte juro, -are.
κατευρύνω· dilato, -are.
κατευστοχέω -ῶ· bene conjecto.
κατευτελίζω extenuo; adnihilo.
κατευτρεπίζω apparo; instruo.
κατευτυχέω -ῶ valde felix sum.
κατευφημέω -ῶ· fausta acclamatione prosequor (aliquem).
κατευφραίνω exhilaro, are, aliquem, oblecto, -are, aliquem.
κατευχή, ἡ precatio, -onis. θ.
κατεύχομαι 1) = καταρῶμαι, imprecor, -ari; diras precor -ari. 2) = εὔχομαι, precor, -ari.
κατευοχέομαι -οῦμαι· epulor, -ari.
κατέχω· 1) detineo (-inui, -entum -ere) aliquem. κατέχομαι ἐπί τινι (= ἀσχολοῦμαι) detineor in re. 2) retineo -ere, aliquem ἢ aliquid. κατέχω (= οὐκ ἐῶ ἀπελθεῖν) τοὺς πρέσβεις legatos retineo κατέχω (= κρατῶ) τὰ δάκρυα, lacrimus retineo. κατέχω (= καταστέλλω) τὴν χαράν, gaudium retineo. 3) contineo, -ere, aliquid τὸν γελωτα risum. 4) teneo, -ere. φρουραῖς τὰς πόλεις κατέχω, praesidiis oppida teneo. κατέχω τινὰ ἐν δεσμοῖς, aliquem in compedibus teneo. κατέχω τὸ ὄρος, teneo mons. κατέχομα. ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ πόθου, irâ, desiderio teneor. κατέχει τινὰ φόβος, metus aliquem tenet ἢ aliquis metu tenetur. 5) obtineo, -ere, aliquid. ἤλπιζον αὐτοὶ τὴν βασιλείαν καθέξειν sperabant se regnum obtenturos. (σώζειν) ἅπερ ἂν ἅπαξ κατάσχωσιν, ea quae semel obtinuerint, ea, quibus semel potiti sint 5) occupo, -are, aliquid τὴν πόλιν urbem, τὴν τυραννίδα, tyrannidem). ἡ ψυχὴ ὑπ' ὀργῆς κατέχεται, animus ab iracundia occupatur. 6) κατέχω τινός (= κρατῶ τινος), potior (-itus sum, -iri) aliqua re 7) κατέχω (= κέκτημαι), possideo, -ere, aliquid. χώρα κατεχομένη ὑπό τινος, regio possessa ab aliquo κατεχόμενος ὑπὸ ἔρωτος amore possessus. 8) λόγος κατέχει, fama obtinet, tenet. 9) κατέχω εἰς (= προσορμίζομαι εἰς), teneo oram, cursum; adplico navem ἢ ἁπλ. adplico ad. κατέσχον εἰς τὸν αἰγιαλόν, adplicaverunt ad litus.
κατεψυγμένος, η, ον· glacialis, e.
κατηγορέω -ῶ τινός· accuso, -are, aliquem; κατηγορῶ τινος τι, accuso aliquem alicujus rei. **κατηγορεῦμαι**· accuser (-satus sum, -ari).
κατηγόρημα, τό 1) crimen quod alicui abjicitur; accusatio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. praedicatum -i, οῦ.
κατηγορία, ἡ 1) accusatio, -onis, θ κατηγορίαν ἔχω (= κατηγορεῦμαι), accusor, -ari 2) κατηγορίαι (παρὰ φιλοσ.) praedicamenta; categoriae (Aristotelicae
κατηγορικός, ή, όν· 1) accusatorius, a um. 2) praedicativus, a, um.
κατήγορος, ὁ accusator, -oris, ἀ.
***κατηγορούμενον**· praedicatum, -i, οῦ.
κατήκοος, ον 1) = ἀκροατής, auscultator -oris, ἀ. 2) = εὐπειθής, ὑπήκοος, dicto audiens· ἐντεῦθ. 3) = subjectus alicui
κατῆλιψ, ἡ· tabulatum, -i, οῦ.
κατημελημένως· neglectim.
κατηναγκασμένως· coacte.
κατήνεμος, ον, ventis expositus.
κατηρεμίζω· tranquillo, -are.
κατηρεφής, ές· tectus, a, um.
κατήρης, ες instructus, a, um.
κατήφεια, ἡ, tristitia, -ae, θ.
κατηφέω -ῶ. tristis sum.
κατηφής, ές· tristis, e. πρόσωπον κατηφές, vultus tristis.

κατηχέω -ῶ· 1) sono insono, -are 2) + doceo elementa christianismi 3) *μεταφ.* κατηγήθην. κατηχηθείς, edoctus, informatus sum.
†**κατήχησις, ἡ**· catechésis, -is, θ.
†**κατηχητής, ὁ** = κατηχιστής.
†**κατηχητικός** catecheticus a, um
†**κατηχίζω**· catechizo, are
†**κατηχισμός, ὁ** catechismus, -i, ἀ.
†**κατηχιστής, ὁ** catechista -ae ἀ.
†**κατηχούμενος, ὁ** catechumênus, -i, ἀ ἢ **κατηχουμένη**. catechumêna, -ae, θ.
κατιδεῖν ἰδὲ **καθοράω -ῶ**.
κατιλύω limo obduco
κατισχναίνω· emacio, -are. **κατισχναίνομαι**, emacesco (-cui, -ere)
κάτισχνος, ον emaceratus a, um; macer, cra, crum κάτισχνος γίγνομαι, emacesco -ere.
κατισχύω· 1) = ὑπερισχύω, praevaleo, -ere. κατίσχυσαν superiores evaserunt. 2) κατ τὰ Ῥωμαίων διαβούλια vicerunt consilia Romanorum. 3) (καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν, αὐτῆς, non superabunt eam 4) ἡ φήμη κατίσχυκε, fama praevaluit ἢ obtinuit. 5) κατισχύω τι vinco aliquid 6) κατισχύομαι, viribus alicujus opprimor, vincor
κατοδύρομαι· deploro, -are.
κάτοιδα· bene scio.
κατοίησις, ἡ· magna opinio
κατοικέω -ῶ· habito, -are (aliquid ἢ in aliqua re); incolo (-colui, -cultum, -ere locum.
κατοίκησις, ἡ habitatio, -onis, θ. domicilium, -ii, οῦ.
κατοικητήριον, τό domicilium, -ii, οῦ.
κατοικία, ἡ· habitatio, -onis, θ.
κατοικίδιος, ον domesticus a, um.
κατοικίζω· 1) in domo colloco aliquem. 2) habitatum mitto aliquem 3) κατοικίζομαι Ἀθήνησιν, me colloco Athenis.
κατοικισμός, ὁ, κατοίκησις, ἡ· collocatio in aedibus; colonorum deductio in locum.
κατοικοδομέω -ῶ· inaedifico, -are.
κάτοικος, ὁ· habitator, -oris, ἀ. incola, -ae, ἀ. ἡ **κάτοικος**, habitatrix, -icis, θ. incola, -ae, θ.
κατοικτείρω τινά· miseror aliquem.
κατοίκτισις, ἡ misericordia, -ae, θ.
κάτοινος, ον vinolentus, a, um.
κατοιωνίζομαι· auguror, -ari.
κατακλάζω· in genua procumbo.
κατοκνέω -ῶ pigreo, -ere; pigro, -are; piget me. μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι, ne te pigear viam longam conficere μὴ κατοκνήσῃς ὁδοῦ μῆκος. ne te deterreat viae longitudo οὐ κατοκνήσω εἰπεῖν τἀληθῆ, non verebor vera dicere
κατολιγωρέω -ῶ· negligo, -ere.
κατολισθαίνω· (αόρ. **κατωλίσθησα**) delabor (-psus sum, -i); illabor (-psus sum -i) in aliquid.
κατολοφύρομαί τινα ἢ τι. deploro aliquem ἢ aliquid.
κάτομβρος, ον imbre madens
κατόμνυμι (ἀόρ **κατώμοσα**)· dejero, -are; jurejurando confirmo κατόμοσον ταῦτά μοι, jurejurand confirma.
κατονειδίζω vitupero, -are
κατονομάζω denomino, -are
κατονομασία ἡ· denominatio -onis, θ.
κάτοξος multo aceto perfusus.
κατοξύνω accelero (aliquid).
κάτοξυς, εῖα, υ peracutus, a, um.
κατόπιν· 1 a tergo; pone κατόπιν αὐτῶν, a tergo eorum, pone ipsos. 2) postea. κατόπιν τίθεμαί τι, postpono aliquid. κ. τῶν ἐρωτήσεων, post interrogationes. κατόπιν ἑορτῆς, post festum, postridie festi. ὁ κατόπιν, sequens, veniens. ἐν τῷ κ. ἐνιαυτῷ, anno sequente ἢ veniente.
κατόπισ-ε(ν), κατοπίσω· pone. κατόπ. ἔρχεται, pone venit
κατόπτευσις, ἡ speculatio, -onis. θ.
κατοπτευτήρ, ὁ speculator, -oris, ἀ.
κατοπτεύω· speculor, -ari.
κατοπτήρ, ὁ· speculator, -oris, ἀ.
κατόπτης, ὁ· speculator; visor.
κάτοπτος, ον· conspicuus, a, um.
κατοπτρίζω· in modum speculi estendo; imagino, -are κατοπτρίζων ὁ ἥλιος τὴν ἶριν, imaginem iridis reddens. **κατοπτρίζομαι**, in speculo me contemplor; me in speculo video.
κατοπτρικός, ή, όν specularis, e.
κατοπτρικῶς· speculari ratione.
κατοπτροειδής, ές· speculo similis.
κάτοπτρον, τό· speculum, -i, οῦ. βλέπω ἐμαυτὸν ἐν κατόπτρῳ, me in speculo video. ὡς ἐν κατόπτρῳ, ut in speculo (videns)· ὁ κατασκευάζων κάτοπτρα, specularius, -i, ἀ.

κατορθόω ῶ· 1) rectum facio; erigo, -ere (aliquid). ἐντεῦθ bene constituo· 2) *συνήθ.* felici successu rem gero; feliciter et prospere rem aliquam gero; feliciter conficio ἢ efficio aliquid. 3) **κατορθοῦμαι,** felici successu geror κατορθοῦται πλεῖστα, plurima feliciter geruntur (conficiuntur· τὰ ὑμῖν ἀνδρείως κατορθωθέντα, quae fortissime prosperrimeque gessistis.

κατόρθωμα, τό· 1) res feliciter gesta; facinus felici successu patratum. 2) **κατορθώματα·** α) παρὰ Στωϊκ recte facta, recta. *β) *νεοελ.* res gestae.

***κατορθώνω·** perficio, -ere; impetro, -are. aliquid; assequor, consequor, -i, aliquid.

κατόρθωσις, ἡ· rei felix gestio; recta effectio, -onis, θ. πρὸς κατόρθωσιν, ad res bene gerendas. αἱ ἐπιτυγίαι καὶ κατορθώσεις, res bene gestae.

κατορθωτής, ὁ· qui recte (bene) efficit aliquid.

κατορθωτικός, ή, όν, ad res feliciter gerendas aptus, a. um.

κατορρωδέω -ῶ· pertimesco, -ere.

κατορυκτός, ή, όν· defossus, a um.

κατόρυξις, ἡ defossio -onis, θ.

κατορύττω· defodio (-odi, -ossum, -ere) aliquem ἢ aliquid. κατορύττω χρυσὸν εἰς τὴν γῆν, aurum in terram defodio. κατορωρυγμένος, η, ον, defossus, a, um.

κατορυχή, ἡ· defossus, -us, ἀ.

κατορχέομαι -οῦμαί τινα· saltando (saltationibus) delecto aliquem.

κατουλόω -ῶ· cicatrice obduco.

κατουρέω -ῶ· 1) κ. τινός· permingo aliquem *2) *νεοελ.* ἀμετ. urinam reddo ἢ facio.

***κάτουρον, τό·** urina, -ae, θ.

κατουρίζω· vento secundo utor.

κατοφρυόομαι -οῦμαι· supercilia demitto. ἐντεῦθ. = superbio, -ire. κατωφρυομένος, η, ον, superbus, a, um.

κατοχή, ἡ· 1) detentio, -onis, θ retentio, -onis, θ. 2) possessio, -onis, θ. 3) occupatio, -onis, θ.

κάτοχος, ὁ· 1) = κατεχόμενος, possessus, a, um. (aliqua re). 2) ἐνεργ. possessor, -oris, ἀ. κάτοχος εἰμί τινος, possido (-ere) aliquid. κάτοχος γίγνομαί τινος, potior (-itus sum, -iri) aliqua re.

κάτοψις, ἡ· conspectus. -us. ἀ.

κάττα (= γάττα)· catta, ae, θ.

κάτω· 1) deorsum. ἄνω κάτω, sursum deorsum. 2) ὁ κάτω, inferus, a um. ἡ κάτω φλιά, limen inferum. οἱ κάτω τόποι, τὰ κάτω, loca infera. οἱ κάτω (= οἱ ἐν ᾅδου), inferi -orum, ἀ.

κατωβλέπων ὁ (ζ)·catoblepas. -ae, ἀ

κατώγεως, ων· subterraneus, a, um.

κάτωθε(ν) 1) ex inferiore loco; ab imo ἢ ab ima parte. 2) κάτωθέν τινος, infra (aliquid).

κατωμοσία, κατώμοσις, ἡ· jusjurandum contra aliquem.

κατώμοτος ὅρκος· jusjurandum affirmativum.

Κάτων, ὁ Cato, -onis, ἀ. τοῦ Κάτωνος Catonianus, a, um, Κατωνικός, Catoninus, a, um.

κατώρυχος, ον, κατωρυχής, ές· subterraneus, a, um.

κατώτατος, η, ον· infimus. a, um; imus, a, um τὰ κατωτάτω τοῦ λόφου, collis infimus.

κατώτερος, α, ον· inferior, -ius.

κατωτέρω, κατώτερον· inferius; magis infra.

κατωφέρεια, ἡ· pronitas, -atis, θ. declivitas, -atis, θ. proclivitas, -atis, θ. proclivium, -ii, οὐ.

κατωφερής, ές· declivis, proclivis, e;

κατωχριάω -ῶ· perpalleo. -ere

***κάτωχρος, ον·** perpallidus, a, um.

Καύδιον, τό Caudium, -ii, οὐ. τὰ κατὰ Καύδιον στενά, furculae Caudinae.

καυκαλίς (βοτ.) caucalis -idis, θ.

Καύκασος, ὁ Caucasus, -i, Καυκάσιος, Caucasius, a, um. τὰ Καυκάσια ὄρη, Caucasii montes. *ἡ Καυκασία φυλή, Caucasia natio.

καυλίας (ὀπός)· caulias, -ae. ἀ.

καυλικός, ή, όν· cauli similis, e.

καύλινος, η, ον· e caule factus.

καυλίον, καυλίσκος· cauliculus, -i, ἀ.

καυλός, ὁ caulis, -is, ἀ.

καυλώδης, ες· cauli similis.

καυλωτός, ή, όν· caulicatus, a, um.

καῦμα, τό· 1) ardor, -oris, ἀ. καῦμα τοῦ ἔρωτος, ardor amoris. 2) aestus, -us ἀ. τὰ κυνικὰ καύματα, aestus caniculae.

καυματηρός, όν, aestuosus. a, um.

καυματηρῶς· aestuose.

καυτίας (ἥλιος)· aestuosus.

καυματίζω· torrefacio, -ere· **καυματίζομαι,** aestu labôro.

καυματόομαι -οῦμαι· aestuo, -are.

καυματώδης, ες· aestuosus, a, um.

Καῦνος, ἡ· Caunus, -i, θ. Καύνιος, Cauneus, a, um. Καύνια σῦκα, Cauneae (ficus).

καυσία, ἡ (εἶδ. πίλου)·causia, ae, θ.

καύσιμος ον· aptus (idoneus ad comburendum, ad ignem accendendum (ὕλη materies, ξύλα ligna).

καῦσις, ἡ 1) ustura. -ae. θ. crematio. -onis, θ. 2) aestus, -us, ἀ. ardor, -oris, ἀ.

καυσοποιός, όν· aestum afferens.

καυσόομαι -οῦμαι· aestuo, -are.

καῦσος, ὁ. 1 aestus, -us, ἀ. ardor, -oris ἀ. 2) febris ardens.

καυστηρός, ά, όν· ardens, -ntis.

καυστικός ή, όν· urendi vim habens; ardens, -ntis.

καυστικῶς· ardenter.

καυστός, ή, όν· ustus, a, um· καυστὸν ψιμύθιον, καυστὴ ὥρα, usta, -ae. θ.

καύστρα, ἡ· ustrîna, -ae, θ.

καυσώδης, ες· aestuosus, a, um κ. χώρα aestuosa regio καυσώδης πυρετός, febris ardens.

καύσωμα, τό· aestus, -us, ἀ.

καύσων, ὁ· ardor, -oris, ἀ. aestus, -us, ἀ aestus caniculae.

καυτήρ, ὁ· cauter, -êris, ἀ.

καυτηριάζω· cautêre uro; cauterizo, are.

καυτήριον, τό· cauterium, -ii, ἀ. *μετφ.* stigma inustum.

καυτήριος, α, ον· ardens, -ntis.

καυτός, ή, όν· ardens, -ntis.

καυχάομαι -ῶμαι· glorior (-atus sum, -ari) ἐπὶ τῇ ἐμῇ νίκῃ meâ victoriâ. καυχῶμαι ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, glorior in virtute. **καυχώμενος. η, ον** gloriatus, a, um; gloriabundus, a, um.

καύχημα, τό gloriatio, -onis, θ.

καυχηματίας, ὁ· gloriator, -oris, ἀ. jactator, -oris, ἀ.

καύχησις, ἡ gloriatio, -onis, θ. jactatio. -onis, θ.

καυχητής, ὁ· jactator. -oris, ἀ.

Καφηρεύς, ὁ· Caphareus, -ei, ἀ.

καχεκτέω -ῶ· cachecta sum; male valeo. καχεκτῶν, male validus.

καχέκτης, ὁ· cachecta -ae, θ.

καχεκτικός, ή, όν cachecticus, a, um.

καχεξία, ἡ cachexia, -ae, θ

καχλάζω· 1) strepito, -are; resono, -are. 2 ebullio -ire.

κάχλασμα, καχλασμός· strepitus.

κάχληξ, ὁ· calculus. -i, ἀ.

καχύποπτος, ον suspiciosus, a, um.

κάψα, ἡ· capsa, -ae θ.

καψιδρώτιον, τό sudarium, -ii, οὐ.

κεγχραλέτης ὁ milii molitor.

Κεγχρέαι, αἱ Cenchreae, -arum, θ.

κέγχρινος, ον· miliaceus. a, um. ἡ κεγχρίνη, miliacea puls

κεγχροειδής, ές milio similis.

κέγχρος, ἡ milium -ii, οὐ

κεχχροφόρος, ον milium ferens.

κεδνός, ή, όν· prudens -ntis.

κεδρέλαιον, τό· cedrelaeon, -i, οὐ.

κεδρελάτη, ἡ· cedrelate, -es, θ.

κεδρία, ἡ· cedria, -ae, θ

κέδρινος, η, ον cedrinus, a, um.

κέδριον, τό· cedrium, -ii, οὐ.

κεδρίς, ἡ cedris -idis, θ.

κεδρίτης οἶνος vinum cedrinum.

κέδρος, ἡ cedrus, -i, θ.

κεδρών, ὁ locus cedris obsitus.

κέδρωστις, ἡ cedrostis. -is, θ.

κεδρωτός. όν· ex cedro factus.

κεῖμαι jaceo (ui ere); situs, (a, um) sum; positus (a, um) sum κεῖμαι ἐν κλίνῃ, (in lecto jaceo. ἡ Ῥώμη κειμένη ἐπὶ λόφων, Roma posita in montibus ἡ πόλις ἐν πεδίῳ κεῖται, urbs in campo jacet, sita est. ἐν μέσῳ κείμενος, in medio situs. πάντα ἐν ὁρατῷ κεῖται, omnia posita sunt ante oculos· χιὼν κειμένη, nix posita. ἐν τῇ τοῦ πατρὸς ἐξουσίᾳ κεῖται, in patris potestate situm est *ἐπὶ ἀπουθαν.* ἐνθάδε κεῖται, hic iacet, hic situs est. *μετφ.* κεῖταί σοι εὐεργεσία, repositum est tibi apud nos beneficium παρ' ἐμοί σοι πολλαπλάσιον κείσεται, multiplex tibi positum apud me erit. ἆθλα κεῖται, praemia proposita sunt. κείμενοι νόμοι, positae leges, latae leges. μὴ κίνει τὰ εὖ κείμενα, ne moveris bene posita. *παρὰ τοῖς γραμμ.* κεῖται παρά τινι, apud aliquem auctorem scriptum reperitur. ὀθ **κείμενον. τό** verba ἢ oratio scriptoris; textus (auctoris).

κειμήλιον, τό· pretiosa supellex: res pretiosa

κειρία, ἡ· fascia, -ae, θ. αἱ κειρίαι (τὰ σπάργανα), fasciae, -arum.

κεῖρις (πτ.) ciris, -is, θ.

κείρω· tondeo (totondi, tonsum, -ere aliquem ἢ aliquid κείρω τὰς ὀΐς, oves tondeo πώγωνα κείρω, barbam tondeo. τὴν κεφαλὴν ἐν γρῷ κείρομαι, caput ad cutem tondeo κεκαρμένος, η, ον, tonsus, adtonsus a, um (ἐν γρῷ ad cutem). μετφ. α) = κόπτω. caedo, -ere. β) ἐπὶ ζῴων: depascor. -i. 3) = καταστρέφω, vasto, -are; diripio -ere, aliquid

κεκμηκώς, υῖα, ός· ἰδὲ κάμνω.

κέκραγα πρκμ. τοῦ κράζω.

κεκορεσμένος, η, ον· satiatus, a, um.

κέκραγμα, κεκραγμός clamor. -oris.

κεκράκτης, ὁ· clamator -oris. ἀ.

κεκραμένος, η, ον· ἰδὲ κεράννυμι.

κεκριμένως cum judicio.

κεκρυμμένως· occulte; clam.

κεκρύφαλος, ὁ reticulum. -i, οὐ.

κελαδέω -ῶ 1) strepo, -ere; sono, -are. 2) ἐπὶ χελιδὸν καὶ ἄλ. πτηνῶν cano, -ere· ὁ κόσσιφος κελαδεῖ, merula canit. 3) μετβ = ὑμνῶ τινα, cano, celebro aliquem.

κελάδημα, τό· 1) strepitus, -us. *2) ἐπὶ πτην. cantus -us ἀ

κέλαδος, ὁ· sonus musicus; clamor, -oris, ἀ. str-pitus, -us α.

κελαινεφής, ές nubes atras cogens

κελαινός, ή, όν niger, gra, grum.

κελαινότης, ἡ· nigredo, -inis, θ.

κελαινώπης niger vultu.

κελλαρύζω (ἐπὶ ὑδάτ.) cum murmure fluo.

κελάρυσμα, τό, κελαρυσμός, ὁ· (ἐπὶ ὑδάτ.)· murmur. -uris οὐ.

Κέλερες, οἱ· Celeres, -um, ἀ.

κέλευθος, ἡ· via, -ae, θ.

κέλευσις, ἡ· jussio, -onis, θ.

κέλευσμα, τό· jussum, -i, οὐ. celeusma, -atis, οὐ.

κελευστής, ὁ· jussor, -oris ἀ.

κελευστικός, ή, όν· imperans, -ntis.

κελευστός, ή, όν· jussus a, um.

κελεύω· jubeo (-ussi, -ussum, -ere) aliquem ἢ aliquid. κελεύω τινὰ ποιεῖν τι, jubeo aliquem facere aliquid. κελεύω γενέσθαι τι jubeo aliquid fieri. κελεύομαι (ἐκελεύσθην) ποιεῖν τι, jubeor (jussus sum) aliquid facere. κελευσθεὶς, κεκελευσμένος, jussus. a um. τὰ κελευσθέντα ποιῶ. quod jussum est facio.

κέλης, ὁ celes, -ētis. ἀ

κελητίζω· equo celēte vehor.

κελήτιον, τό parvus celes.

κελλάριον, τό cellarium. -i, οὐ.

†κελλίον, τό cellariolum, -i οὐ

Κέλλιον ὄρος mons Coelius.

Κέλται, Κελτοί, οἱ Celtae. -arum, ἀ. **Κελτικός ἡ, όν,** Celticus, a, um ἡ Κελτική, terra Celtorum, Gallia ae. θ. ἡ ὑπὲρ τῶν Ἄλπεων, Gallia transalpina, ἡ ἐντὸς τῶν Ἄλπεων, cisalpina **Κελτιστί** Celtice, Gallice. **Κελτίβηρες.** Celtibēri.

κελύφη, κέλυφος (καρύου, ᾠοῦ, κογχυλίου,)· putamen (nucis, ovi, conchylii).

κεμάς, ἡ· dama. -ae, θ.

κενανδρία, ἡ inopia virorum.

κενεμβατῶ per inane gradior.

κενεών (λαγόνες)· ilia. -ium, οὐ.

κενοβουλία, ἡ consilium inane.

κενοδοξέω -ῶ· vanam opinionem habeo; inanis gloriae sum cupidus.

κενοδοξία, ἡ· vana opinio; inanis gloriae cupiditas; inanitas; -atis, θ

κενόδοξος, ον· inanis gloriae cupidus, a, um; inanis, e

κενολατρεία, ἡ cultus inanis.

κενολογέω -ῶ· inaniter loquor.

κενολογία, ἡ· vaniloquium, -ii, οὐ.

κενοπάθεια, ἡ· vanus affectus.

κενορρημοσύνη, ἡ vaniloquentia.

κενός, ή, όν· 1) vacuus, a, um; inanis, e. οἰκία κενή domus vacua. κενὴ ναῦς, navis inanis τὸ **κενόν,** spatium vacuum ἢ ἁπλ. vacuum; inane. μετφ. τὸ κενόν, inanitas, vanitas. 2) κενός τινος, vacuus re ἢ a re aliqua; inanis, alicujus ἢ aliqua re κενὸς φρενῶν, vacuus mente. 3 μετφ. = μάταιος, inanis, e; vanus, a, um (spes, verba, promissum, oratio).

κενοσοφία, ἡ· sapientia vana.

κενόσοφος· in vanis sapiens.

κενοσπουδέω -ῶ· rebus inanibus intentus sum.

κενοσπουδία, ἡ· inane studium

κενόσπουδος, ον· rebus inanibus studens.

κενοσπούδως· studio inani.

κενοτάφιον, τό· tumulus inanis; cenotaphium -ii, οὐ.

κενότης, ἡ· inanitas, vanitas, -atis.

κενοφροσύνη, ἡ mens vana.

κενόφρων, ον· vana cogitans.

κενόω -ῶ· 1) vacuefacio (-eci. -factum, -ere), vacuum reddo (aliquid)· κενῶ τί τινος, vacuefacio ἢ vacuo aliquid aliqua re. **κενοῦμαι,** vacuor, -ari; vacuus relinquor. πολλαὶ οἰκίαι ἐκενώθησαν. multae domus vacuae relictae sunt. *2) νεοελ. haurio (hausi), -ire aliquid (τὸ ποτήριον poculum. τὸ βαλάντιον crumenam).

κενταύριον (βοτ.). centaurēum, -i.

Κένταυρος ὁ· Centaurus, -i, οὐ

Κενταύρειος, Centaurēus, a, um

Κενταυρομαχία, Centaurorum pugna.

κεντέω (μτγν. **κεντάω**) -ῶ 1) = νύττω, pungo (pupugi, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) = κεντρίζω, stimulo, -are, aliquem. μετφ κεντῶ τινα (= παρορμῶ) stimulo aliquem. *3) νεοελ. τῇ ῥαφίδι ποικίλλω, (acu) pingo (-inxi, -ictum, -ere) aliquid. φορέματα χρυσοκέντητα, vestes auro pictae.

κέντημα, τό· 1) punctum, -i, οὐ. 2) μετφ. stimulus, -i, ἀ. 3) νεοελ. α) = ἡ ποικιλτικὴ τέχνη, plumaria ars. β) acu pictum opus

κέντησις, ἡ· punctio, -onis, θ. μετφ. stimulatio, -onis, θ.

κεντητήρ, ὁ· stimulator, -oris, ἀ.

κεντητήριον, τό· stimulus, -i, ἀ.

κεντητός, ή, όν· acu pictus, a, um (vestis opus).

κεντίζω pungo, -ere.

κεντρίζω stimulo, -are, aliquem ἢ aliquid. μετφ. κεντρίζω (= παρορμῶ) τινα εἴς τι, stimulo (incito) aliquem ad aliquid.

***κεντρικός, ή, όν·** centralis, e; medius, a, um.

***κεντρίον, τό·** stimulus, -i, ἀ.

κέντρον, τό. 1) stimulus, -i, ἀ πρὸς κέντρον λακτίζω, contra stimulum calcitro, adversus stimulum calces remitto. 2) centrum, -i, οὐ. medius locus; umbilicus, -i, ἀ. *τὸ κέντρον τῆς γῆς, umbilicus terrarum. *τὸ κέντρον τοῦ στρατεύματος, media acies, medium agmen.

***κέντρωμα, τό.** 1) punctio, -onis, θ. 2) κ. δένδρου, insitio, -onis, θ.

κέντρων, ὁ cento. -onis, ἀ.

***κεντρώνω·** 1) = κεντῶ, κεντρίζω, pungo, stimulo (aliquem ἢ aliquid) 2) κ. δένδρον (= ἐνθεματίζω δ.), insero arborem.

κέντρωσις, ἡ· 1) stimulatio. -onis, *2) = ἐνθεματισμός, insitio, -onis, θ.

κεντυρίων, ὁ centurio -onis. ἀ.

κένωμα, τό inanimentum. -i, οὐ.

κενῶς· vane; frustra

κένωσις, ἡ· evacuatio, -onis, θ.

κέπφος, ὁ avis marina levissima· μετφ homo levis, stolidus

κεπφώδης, ες· stolidus, a, um.

κέπφωσις, ἡ· stultitia -ae, θ.

κεραία, ἡ· 1) κ. τοῦ πλοίου. antenna, -ae, θ 2) κ. τῆς σελήνης, cornu lunae. 3) ἐν τῇ γραμμ apex, -icis ἀ.

κεραμεικός, ή, όν· figularis e. figlinus, a, um ὁ κ. τροχός, rota figularis, **ὁ Κεραμεικός** Ceramicus, -i, ἀ.

κεραμεῖον, τό· figuli officina

κεράμεος -οῦς fictilis, -e τὸ κεραμοῦν σκεῦος, vas fictile, figlinum, οὐ.

κεραμεύς, ὁ· figulus, -i, ἀ.

κεραμευτινός, ή, όν figlinus, a, um. κ τέχνη, figlina ars.

κεραμεύτρια, ἡ· figula, -ae, θ.

κεραμεύω· figulo, -are.

κεραμιδόω -ῶ· tegulis contego.

κεράμιος, ον· figlinus, a, um. τὸ κεράμιον, figlinum, -i. οὐ.

κεραμίς, ἡ· 1) vas fictile. 2) tegula, -ae, θ.

κεραμῖτις γῆ· creta figlina, creta figularis.

κεραμοποιός, ὁ· tegularius, -ii, ἀ.

κεραμοπυλέω -ῶ vendo fictilia.

κεραμοπώλης, ὁ· fictilium venditor; tagularum venditor.

κέραμος, ἡ· terra figularis; vas fictile; κ. οἰκίας, tegula, -ae, θ. μάλ. ἐν τῷ πληθυντ tegulae, -arum; olla, -ae, θ. testa, -ae, θ.

κεραμοσκεπής, ές· tegulatus, a, um.

κεραμόω -ῶ = κεραμιδόω -ῶ.

κεραμωτή στέγη· tegulata, -orum.

κεράννυμι καὶ **κεραννύω·** 1) misceo, -ere. κεράννυμί τινι οἶνον, misceo alicui vinum ἢ pocula. 2) tempero, are, aliquid. τὰ ὀξέα πρὸς τὰ βαρέα κεράννυμι, acuta cum gravibus tempero. 3) = ἐξυδαρῶ, diluo (-ui, -ūtum, -ere)· φάρμακον ὄξει κεράννυμι, medi-

camentum aceto diluo ὄθ. κεκραμένος οἶνος. vinum dilutum οἶνος ὕδατι ψυχρῷ κεκραμενος vinum frigidâ dilutum Πρβλ κεράω.

κέρας, τό· cornu, -us, οῦ. τὰ κέρατα, cornua. -uum. τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας, cornu Copiae. κέρας ὄρους, cornu montis κερας στρατεύματος, παρατάξεως, cornu, καὶ πληθ cornua τὸ κέρας (= ἡ κεφαλὴ τοῦ ἱστοῦ) cornu mali.

κερασία, κερασέα, ἡ cerasus -i, θ.

κεράσιον, τό cerasum, -i. οῦ.

κέρασμα, τό mixtura. -ae, θ.

κέρασος, ἡ cerasus, -i. θ.

Κερασοῦς, ἡ, Cerasus -untis, θ.

κεραστής, ὁ· 1 mixtor, -oris, ἀ. *2) qui bibendum praebet

κεράστης ὄφις · cerastes. -ae, ἀ.

κερασφόρος, ον· corniger, a, um; cornutus a. um.

κερατᾶς ὁ corniger, -i, ἀ.

κερατέα, ἡ siliqua -ae, θ.

κεραταύλης, ὁ cornicen, -inis, ἀ.

κερατίζω· cornu ferio

κεράτινος, η, ον corneus, a, um. ἡ κερατίνη, cornutus syllogismus.

κεράτιον, τό 1) corniculum, -i, οῦ. 2) siliqua, -ae, θ

κερατιστής, ὁ cornu feriens.

κερατοειδής, ές corneus, a, um

κερατοποιός, κερατουργός, ὁ· cornearius. -ii, ἀ

κερατόπους, ὁ· cornipes -edis.

κερατοφορέω -ῶ cornua gero.

κερατοφόρος, ον· corniger, a, um.

κερατοφυέω -ῶ cornua habeo.

κερατόω -ῶ cornu facio (aliquid).

κερατώδης, ές· 1. cornu similis. 2) cornutus, a um.

κεραύλης, ὁ· cornicen -inis, ἀ.

κεραύνειος, ον fulmineus, a, um.

Κεραύνια ὄρη· Ceraunii. orum, ἀ.

κεραυνοβλής, ὁ· fulmine ictus.

κεραυνόβλητος, ον· fulmine ictus; fulminatus, a, um; fulguritus, a, um.

κεραυνοβολέω -ῶ· fulmine ico (ici, ictum) -ere; fulmino, -are, aliquem ἢ aliquid ὁ Ζεὺς κεραυνοβολεῖ, Jupiter fulmen jacit, fulminat

κεραυνοβολία, ἡ· fulminatio, onis θ.

κεραυνοβόλος, ὁ· fulminator, -oris, ἀ.

κεραυνόπληξ (κεραυνόπληκτος)· fulmine ictus; fulminatus, a, um

κεραυνός, ὁ· fulmen, -inis, οῦ. κεραυνὸς πίπτει ἢ κατασκήπτει, fulminat. κεραυνῷ βάλλω, fulmino aliquem ἢ aliquid). ἐν τῇ οἰκίᾳ κεραυνὸς ἔπεσε, domus fulmine percussa est

κεραυνοσκοπία· fulminis observatio.

κεραυνοφόρος, ον· fulmen gerens.

κεραυνόω -ῶ· fulmine percutio, fulmine ferio. fulmino, -are (aliquem ἢ aliquid). **κεραυνοῦμαι,** fulmine percutior, fulminor (-atus sum. ari).

κεραύνωσις, ἡ fulmine percussio.

κεράω -ῶ 1) misceo (vinum). *2) νεοελ. bibendum alicui) praebeo.

Κέρβερος, ὁ· Cerberus, -i, ἀ. Κερβέριος, Cerbereus, a um

κερδαίνω· lucror -atus sum, -i) aliquid; lucrifacio, -ere, aliquid. κερδαίνω ἀπό τινος, lucrum facio ex aliqua re; quaestui habeo aliquid.

κερδαλέος, α, ον· lucrosus, a um; lucrificus, a, um

κερδαλεότης, ἡ· astutia, -ae, θ.

κερδαλεόφρων· astuta cogitans.

κερδίζω = κερδαίνω.

κερδάριον, τό· lucellum, -i, οῦ.

κερδέμπορος, ὁ· mercator felix.

κερδητικός, ή, όν· lucrosus, a, um.

κέρδος, τό lucrum, -i, οῦ quaestus, -i, ἀ κέρδους ἕνεκα, ἐπὶ τῷ κέρδει, lucri causa. κέρδος ἡγοῦμαι ἢ νομίζω τι, in lucro aliquid pono ἢ adpono, quaestum aliquid existimo. μετὰ κέρδους πωλῶ cum lucro vendo.

κερδοφόρος, ον· lucrifer, a, um.

κερδώ, ἡ vulpes, -is, θ.

κερδῷος Ἑρμῆς, lucrifer (conciliator lucri) Mercurius.

κερκίδιον, τό· radiulus, -i, ἀ.

κερκιδοποιός radios conficiens.

κερκίζω· radio texo.

κερκίς, ἡ 1) radius, -i, ἀ. 2) ἐν θεάτρῳ cuneus, i, ἀ.

κέρκισις, ἡ· textura, -ae, θ.

κερκιστική, ἡ· ars textoria.

κερκοπίθηκος, ὁ· cercopithêcus, -i, ἀ.

κέρκος, ἡ· cauda -ae, θ.

κέρκουρος, ὁ· cercûrus -i, ἀ.

κερκοφόρος, ὁ· caudatus.

Κέρκυρα, ἡ· Corcyra, -ae, θ. **Κερκυραῖος, α, ον,** Corcyraeus, a, um.

κέρμα, κερμάτιον, τό· numulus, -i.

κερματίζω· comminuo (-ui -utum, -ere) aliquid

κερματιστής, ὁ· numularius, -i, ἀ.

κεροειδής, ές· cornu similis.

κερόεις, εσσα, εν· cornutus, a, um

κεράστρωτος, ον· cornibus stratus

κεροῦχος, κερουχίς· cornutus, a

κερτομέω -ῶ· convicior, -ari; cavillor, -ari (aliquem).

κερτόμησις, ἡ· irrisio; ludibrium.

κέρτομος λόγος· verbum animum mordens.

κερχαλέος, α, ον· raucus, a, um.

κέρχνος, ὁ raucitas, -atis, θ

κερχνώδης, ες· raucus, a, um.

κέρχνωμα, τό raucitas, -atis, θ.

κέρχω· raucio, -ire.

κεστός, ὁ cestus, -i, ἀ.

κέστρον, τό cestrum, -i. οῦ.

κεστροσφενδόνη· cestrosphendone

κέστρωσις, ἡ pictura encaustrica.

κευθμών, ὁ· latebra; caverna, θ.

κεύθω· abscondo, -ere

κεφάλαιον, τό 1) caput, -itis, οῦ. κεφάλαια τοῦ βιβλίου, capita libri. 2) summa, -ae θ. ἐν κεφαλαίῳ summatim. 3 χρηματ. κὸν) κεφάλαιον, caput, -itis, οῦ. sors, -rtis, θ.

κεφαλαῖος, ον capitalis, e. *κεφαλαῖον γράμμα, grandior littera

***κεφαλαιοῦχος·** homo pecuniosus.

κεφαλαιόω -ῶ· summatim attingo; in capita redigo (aliquid).

κεφαλαιώδης, ες summatim dictus.

κεφαλαιωδῶς summatim; capitulatim.

κεφαλαγέω -ῶ· laboro ex capite; caput doleo

κεφαλαλγής, ές· caput dolens.

κεφαλαλγία, ἡ dolor capitis.

κεφαλή, ἡ· 1) caput, -itis, οῦ. ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν, caput aperio. κατὰ κεφαλῆς πίπτω, praeceps decido. 2 = ἄνθρωπος, ζῷον, caput, -itis, οῦ. φίλη κεφ λή! carum caput! κατὰ κεφαλήν, viritim. 3) κεφαλὴ σκορόδου, caput alii. κεφαλὴ ποταμοῦ (= πηγή), caput fluminis.

κεφαλίζω· caput percutio.

κεφαλικός, ή, όν· capitalis, e. κεφαλικὴ ποινή, capitalis poena.

κεφάλιον, κεφαλίς· capitulum.

Κεφαλληνία, ἡ· Cephallenia, -ae, θ. Κεφαλλῆνες, Cephalenes, -um, ἀ.

κεφαλοβαρής, ές· caput gravans.

κεφαλόδεσμος· capitis ligamentum.

κεφαλοειδής, ές· capiti similis.

κεφαλοκόλωνα· capitella. -orum

κέφαλος (ἰχθύς · capĭto, -onis, ἀ.

κεφαλοτομέω -ῶ· caput amputo.

κεφαλωτός, ή, όν· capitatus, a um. τὸ κεφαλωτὸν πράσον, capitatum porrum.

κεχαρισμένος, η, ον· ἰδὲ **χαρίζομαι**

κεχαριτωμένος, η, ον· ἰδὲ **χαριτόω·**

κέχηνα· πρκμ. τοῦ **χαίνω.**

κηδεία, ἡ· funeratio. -onis, θ. exsequiae, -arum, θ. funus, -eris, οῦ. παραγίγνομαι ἐπὶ τὴν κηδείαν, celebro funus.

***κηδεμονεύω·** tutor alicujus sum.

κηδεμονία, ἡ· 1) cura alicujus rei. *2) ἐπὶ ὀρφαν. tutela, -ae, θ εἰμὶ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τινός, in alicujus tutelâ sum, in tutoris potestate sum.

κηδεμών, ὁ 1) curator, -oris, ἀ. 2) ἐπὶ ὀρφαν. tutor, -oris, ἀ. κηδεμόνα καθίστημί τινα, tutorem instituo aliquem.

κηδεστής, ὁ· affinis; affinitate conjunctus.

κηδεστία, ἡ· affinitas, -atis. θ.

κηδευτής (νεκροῦ) funerator, -oris.

κηδεύω· funero (aliquem). mortuum) effero (extuli). μεγαλοπρεπῶς κηδεύεται (ἐκηδεύθη) funere ample effertur (elatus est).

κῆδος, τό· 1) cura, -ae, θ. 2) = κηδεία, funus, -eris, οῦ.

κήδομαί τινος· curam gero alicujus; solicitus sum de aliquo; angor de aliquo.

κηκίς, ἡ· galla, -ae, θ.

κηλέω -ῶ· mulceo, demulceo (-si, -lsum -ere), aliquem ἢ aliquid (dictis ἢ cantu suavi) · **κηλοῦμαι** (ἐκηλήθην), mulceor, demulceor (-lsus sum, -i).

κήλη, ἡ (νόσος)· ramex, -icis θ. hernia, -ae, θ.

κηληθμός aurium delenimentum.

κήλησις, ἡ· actio mulcendi aures.

κηλητήριος, α, ον, κηλητικός, ή, όν· mulcendi vim habens.

κηλήτης, ὁ· herniosus, -i, ἀ.

κηλιδόω -ῶ· maculo, -are, aliquid. ἐκηλίδωσε τὴν ἐσθῆτα, maculavit vestem, maculas in veste fecit. **κηλιδοῦμαι,** maculor, -ari. ἐκηλιδώθην, maculatus sum.

κηλίδωμα, τό· macula -ae, θ.

κηλίδωσις, ἡ· maculatio, -onis, θ.

κηλιδωτός, ή, όν macculosus, a, um
κηλίς ἡ macula. -ae. θ.
κηλοτομία, ἡ herniae sectio.
κηλοτόμος· herniam secans.
κήλων, ὁ homo salax.
κημός, ὁ· camus, -i, ἀ. capistrum. -i, οῦ.
κημόω -ῶ capistro, -are
κήμωσις ἡ cami imp sitio.
κῆνσος, ὁ census -us, ἀ ὀθ. **κήνσωρ** = τιμητής censor, -oris ἀ. **Κηνσωρῖνος,** Censorinus. -i, ἀ.
{ **κηπαῖος. α, ον·** hortensis ● **·** κηπαία θύρα) porta horti.
κηπάριον τό hortulus, -i. ἀ.
κήπευμα, τό· herba hortensis.
κηπευτής, ὁ hortulanus, -i. ἀ.
κηπεύσιμος, ον qui in horto colitur; qui in horto coli potest.
κήπευσις, κηπεία. ἡ· horti cultura.
κηπευτός, όν in horto satus, a, um
κηπεύω· in horto colo.
κηπίδιον, κηπίον, τό hortulus -i
κηποκόμος, ὁ hortulanus, -i, ἀ.
κηποποιΐα, ἡ horti cultura.
κῆπος, ὁ hortus, -i, ἀ. ἐκ τοῦ κήπου ἔρχομαι ex ab horto venio οἱ κῆποι, horti, orum.
κηπουργία. κηπουρία cultura horti.
κηπουρέω -ῶ hortum colo
κηπουρικός ή, έν· hortulanus, a, um.
κηπουρός, ὁ hortulanus -i, ἀ.
1 **κήρ. ἡ** mors; fatum; noxa.
2. **κῆρ. τό·** cor -ordis οῦ.
κηράνθεμον, τό· crithace. -es, θ.
κηρία, ἡ fascia sepulcralis.
***κηρήθρα. ἡ·** favus. -i, ἀ.
κήρινος, η, ον· cereus, a, um. cerinus, a, um. κηρίνη λαμπάς, cereus funalis ἢ ἁπλ. cereus, -i, ἀ. candela, -ae. θ.
κηριοειδής. ές favo similis.
κηριοκλέπτης· qui favum furatur.
κηρίον, τό 1) = μελίκηρον, favus, -i, ἀ. *2) νεοελ. ἡ κηρίνη λαμπάς, cereus, -i, ἀ candela, ae θ.
κηροποιός· favum faciens.
κηρίτης (λίθ. τιμ.)· cerites, -ae. ἀ.
κηρίων, ὁ cereus funalis ἢ ἁπλ. cereus, i, ἀ. candela, -ae, θ
κηρογραφέω -ῶ· ceris pingo.
κηρογράφος, ον qui cerâ pingit.
κηροειδής, ές· cereus, a, um.
κηρόδετος, ον· cera compactus.
κηρόθεν· e corde: ex animo.
κηρόθι corde; animo
κηροπαγής, ές· cerâ compactus.
κηροπήγιον. τό candelabrum. -i, οῦ.
κηροπλαστέω -ῶ e cera fingo.
κηροπλάστης, ὁ qui cereas imagines fingit
κηροπλαστική, ἡ· ars cereas imagines fingendi
κηρόπλαστος, ον· e cerâ factus.
κηροποιός, όν ceram faciens.
κηροπώλης, ὁ cerarius -i, ἀ. **ἡ κηρόπωλις** ceraria -ae θ.
κηροπωλεῖον, τό· taberna ceraria.
κηρός, ὁ· cera. -ae θ
κηροφορέω -ῶ favos fero.
κηρόχροος -ους cereus a. um.
κηροχυτέω -ῶ ceram fundo
κηρόχυτος, ον e cera fusa fictus.
κηρόω -ῶ· cerâ obduco; cero, are.
κήρυγμα, τό· 1) praeconium, -ii, οῦ 2) κ. ἐπ' ἄμβ. sacra oratio.
κήρυξ, ὁ· 1) praeco, -onis, θ. 2) praedicator, -oris, ἀ 3) ὁ περὶ σπονδῶν πεμπόμ. κήρυξ. caduceator, -oris. ἀ. 4) κήρυξ τοῦ θείου λόγου, sacer orator -oris.
κηρυκεία, ἡ· munus praeconis.
κηρύκειον, τό caduceum -i, οῦ.
κηρύκειος, ον praeconius a. um.
κηρυκεύω· praeconium facio
κηρύκευμα, τό· praeconium, -ii. οῦ.
κηρυκιοφόρος, ον caducifer, a. um.
κηρυκτής. ὁ· praedicator. -oris.
κήρυξις, ἡ· 1) praedicatio, -onis, θ. 2) κήρυξις πολέμου, denuntiatio belli.
κηρύσσω καὶ κηρύττω· 1) praeco sum 2) = προαγορεύω, praedico -are. aliquid. 3) κηρύττω τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν, edico diem comitiis. 4) κηρύττω πόλεμον, bellum denuntio 5) praeconis voce edico aliquid δθ. = vendo (aliquid); divulgo (aliquid). *6) κηρύττω τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, sacram orationem ad populum habeo.
κηρώδης, ες· 1) cerinus, cereus, a, um 2) cerocus, a, um.
κήρωμα, τό· cerôma, -atis. οῦ.
κηρωματικός, ή, όν· ceromaticus.
κηρών, ὁ· alveus apum.
κήρωσις, ἡ· ceratura, -ae, θ.
κηρωτός, ή, όν· ceratus, a, um. **τὸ κηρωτόν,** ceratum, cerôtum, -i, οῦ.

κητεία, ἡ· cetorum captura.
κητοθηρία = κητεία.
κῆτος, τό· cetus, i. ἀ. πλ. τὰ κήτη, cete, οῦ.
κητοτρόφος, ον· cete alens.
κητοφάγος, ον· cete edens.
κητοφόνος, ον· cete occidens.
κητώδης, ες· 1) cetacius, a, um. κητώδεις ἰχθῦ. pisces citacei τὰ κητώδη, cetacei generis. 2) cetosus, a, um
κητῶσις, α, ον· cetosus. a, um.
κήυξ (πτ.)· ceyx, -ycis, θ.
κηφήν. ὁ· fucus i, ἀ οἱ **κηφῆνες,** fuci, -orum, ἀ cephenes. um. **μεταφ** ignavi homines
κηφήνιον, τό· fucus parvulus.
κηφηνώδης, ες· fuco similis.
Κηφισία, ἡ Cephisia, -ae, θ. Κηφισσός, Cephissus. -i, ἀ. Κηφίσιος, Cephisius. a, um
κηώδης bene olens: fragrans. -ntis
κιβδηλεία, ἡ· adulteratio, -onis, θ
κιβδηλεύω· adultero, -are· κ νομίσματα adultero nummos
***κιβδηλοποιός, ὁ** adulterator, -oris, ἀ.
κίβδηλος, ον adulterinus, a, um· **μεταφ.** ambiguus, fraudulentus, a, um· ὁ κίβδηλα νομίσματα ποιῶν, adulterator, -oris. ἀ.
κιβώριον, τό· ciborium -i, οῦ.
κιβώτιον τό· cista, -ae, θ. μικρὸν κ. cistula, -ae, θ. cistellula, -ae, θ.
κιβωτοποιός, ὁ· arcarum fabricator
κιβωτός, ἡ· arca, -ae, θ cista, -ae, θ capsa, -ae, θ. ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, arca Noae· ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, arca foederis.
κιγκλίς, ἡ· cancelli, -orum, ἀ.
κίδαρις, ἡ· cidaris, -is, θ.
Κιθαιρών, ὁ· Cithaeron, -ônis, ἀ Κιθαιρώνειος, Cithaeronius, a, um.
κιθάρα, ἡ· cithara, -ae, θ. ψάλλω τὴν κιθάραν, moveo citharam.
κιθαρίζω· citharam pulso; citharizo, -are
κιθάρισμα, τό· citharae sonus.
κιθαριστης, ὁ· citharista, -ae, ἀ.
κιθαριστικός, ή, όν· peritus citharam pulsandi. ἡ κιθαριστική, ars pulsandi citharam
κιθαρίστρια, ἡ· cithraristia, -ae, θ.
κιθαρῳδέω -ῶ· citharâ cano.
κιθαρῳδία, ἡ· citharae cantus.
κιθαρῳδικός, ή, όν· citharoedicus, a, um.
κιθαρῳδός, ὁ· cithraroedus, -i, ἀ.
Κικέρων, ὁ· Cicero, -ônis ἀ. Κικερωνιακός, Ciceronianus, a, um.
κίκι (ὁ. cici, οῦ. ἄκλ.
κίκινος, ον· cicinus, a, um.
κίκινος (= βόστρυχος)· cineinnus, -i.
Κινκιννάτος, ὁ Cincinnatus, -i, ἀ.
Κίκονες, οἱ Cicones, -um, ἀ.
κίκκος, ὁ ciccus, -i, ἀ.
Κιλικία, ἡ· Cilicia, -ae θ. Κιλίκιος, Ciliciensis, e. Κίλικες, Cilices, -um.
Κίμβροι, οἱ· Cimbri, -orum, ἀ. Κιμβρικός Cimber, -bra, -brum; Cimbricus, a, um
Κιμμέριοι, οἱ· Cimmerii, -orum, ἀ. Κιμμερικός. Cimmerius, a, um. Κ. Βόσπορος, Cimmerius Bosporus.
κιμωλία γῆ· cimolia terra, cimolia creta
Κίμωλος, ἡ· Cimôlus, -i, θ.
Κίμων, ὁ· Cimon, -ônis, ἀ.
κινάβρα, ἡ· foetor caprarum.
κιναιδία, ἡ· cinaedica impudicia.
κιναιδίζομαι· cinaedos imitor.
κίναιδος, ὁ cinaedus, -i, ἀ.
κιναιδώδης, ες· cinaedius, a, um.
κινάρα, ἡ (φ.) cinara, -ae, θ.
κινδύνευμα, τό facinus audax.
κινδυνευτής, ὁ· periclitator, -oris.
κινδυνεύω· 1 periclitor (-atus sum ari). ἡ ζωὴ κινδυνεύει, vita periclitatur· κ. ἀποβαλεῖν τι, periclitor perdere aliquid κ. περὶ τῆς ἀρχῆς (ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς , periclitor de imperio. κ. τῇ ψυχῇ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς, vitae periculum adeo, capite periclitor. κίνδυνον κ., in periculo versor. μέγαν (δεινὸν) κίνδυνον κ. magno periculo sum. ὁ κινδυνεύων, periclitans, ntis. 2) pericula subeo, dimico, -are. κ. ἐφ' ἵππου, in equo dimico. κ. πρὸς τοὺς πολεμίους, pericula adversus hostes subeo, dimico adversus hostes. 3) κ. παραφρονεῖν, periculum est mihi ne mente (ab alienar. κ. στερηθῆναι τοῦ παντός, periculum est mihi ne omnibus priver. 4) κινδυνεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) = ἐγγύς εἰμι, κοντεύω νά : κινδυνεύουσι πεισθεῖν ἐνίους, prope sunt, ut quosdam in opinionem suam adduxerint. ἐκινδύνευσεν ὁ Ὄθων ἀποθανεῖν,, parum afuit quin Otho inte-

rierit. 6) [illegible] (μετ' ἀπαρεμφ.) = ἔοικα. [illegible] κινδυνεύεις, videris di- dicisse [illegible]) κινδυνεύει, videtur ([illegible] 6) [illegible], in periculum addu[illegible]

κίνδυνος, [illegible] periculum -i, οὐ. [illegible] κινδύνῳ [illegible] periculo versor [illegible] κίνδυνον [illegible] periculum voco [illegible] aliquid [illegible] τινὰ [illegible] aliquem [illegible] riculo. [illegible] τοῦ κινδύνου [illegible] pio aliquem [illegible] periculo [illegible] κείται, periculum [illegible] impendet. οὐδεὶς κίνδυνός ἐστι, μή, non est periculum, [illegible] 2) discrimen. [illegible] πρᾶγμα [illegible] discrimine versatur. εἰς ἔσχατον κίνδυνον καθίσταμαι, in discrimen [illegible] cor. ὁ περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος, quum mum discrimen

κινδυνώδης, ες· periculosus, a, um.

κινδυνωδῶς· periculose.

κινέω -ῶ· 1) moveo -ovi, -otum, -ere) aliquem ἢ aliquid τὸ ἑαυτὸ κινοῦν quod se ipsum movet. τὸ κινοῦν, motorium, -ii, οὐ. κινῶ τὸ στρατόπεδον, moveo castra μετφ. κινῶ γέλωτα, risum moveo. πάντα λίθον κινῶ, omnia moveo. 2) commoveo, -ere, aliquid. κινῶ μῖσος κατά τινος, commoveo odium in aliquem πόλεμον κινῶ, moveo bellum κεκινημένος τὰς φρένας, commotus mente. 3) = μεταβάλλω, motum affero alicui rei; muto, -are, aliquid· muto quae a majoribus tradita sunt. κινῶ τὰ καθεστῶτα, motum affero reipublicae. μὴ κίνει τὰ καλῶς κείμενα, ne mutaveris bene posita. 4) **κινοῦμαι**, me moveo ἢ moveor. ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖται, a se ipso movetur. ὑπὸ τῶν τοιούτων λόγων κινηθείς, talis dictis motus ἢ commotus.

κίνημα, τό· motus, -us, ἀ.

κίνησις, ἡ· 1) motus, -us, ἀ. motio, -onis, θ. ψυχῆς κίνησις, animi commotio. 2) = ταραχή, στάσις, motus, tumultus reipublicae, plebis, exercitus. κ. μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, ingens totis castris motus exstitit.

κινητέος, α, ον· movendus, a, um.

κινητήριον, τό· motorium, -i, οὐ.

κινητής, ὁ motor, -oris, ἀ.

κινητικός, ή, όν· motorius, a, um. τὸ κινητικόν, motorium, -i, οὐ.

κινητός, ή, όν· mobilis, e. τὰ κινητα, bona mobilia.

κίνητρον, τό motorium, -i, οὐ.

κίννα, ἡ (β.) cinna, ae. θ.

κιννάβαρι, [illegible] cinnabaris, e, θ.

κιννάμωμον [illegible] cinnamomum, -i οὐ.

κινναμώμινος cinnamominus, a um.

κιόνιον, τό. κιονίς, ἡ, κιονίσκος, ὁ columella, -ae, ἀ

κιονοειδής, ές· columnae similis.

κιονόκρανον, τό caput columnae.

κιονοφορέω -ῶ· columnam fero.

κιονοφόρος, ον· columnam ferens.

κιρκαία, ἡ (φ.) circaea, a. θ.

κιρκήσια, τά· circenses, -ium.

κίρκινος (-διαδήτης)· circinus.

κίρκος, ὁ· circus, -i, ἀ.

κιρνάω -ῶ· misceo (vinum).

κιρροειδής, ές· fulvo similis.

κιρρός, ά, όν· fulvus, a, um.

κισσοκήλη, ἡ· varicosus ramex.

κισσός (νόσος)· varix, -icis, ἀ.

κίσσα (πτ)· pica, -ae, θ

κισσαβίζω picae vocem imitor.

κισσάω -ῶ· (ἐπὶ ἐγκ. γυν.) vehementer appeto cibos inconsuetos.

κισ(σ)ηριζω· pumico (aliquid).

κίσ(σ)ηρις, ἡ· pumex, -icis, ἀ.

κισ(σ)ηρώδης, ες pumiceus, a, um; pumicosus, a, um

κισσινοβαφής, ές· colore hederaceo tinctus, a, um.

κίσσινος, η, ον· hederaceus, a, um.

κισσόδετος, ον· hederâ vinctus.

κισσοειδής, ές· hederae similis.

κισσοκόμης· hederâ redimitus.

κισσός, ὁ· hedera -ae, θ.

κισσοστεφής, ές· hederâ coronatus.

κισσοφάγος, ον· hederâ vescens.

κισσοφορέω -ῶ· hederam gero.

κισσοφόρος, ον· hederiger, a, um; hederâ redimitus, a, um.

κισσόω -ῶ hederâ corono.

κισσώδης, ες· hiderosus, a, um.

κισσωτός, ή, όν· hederatus, a, um.

κίστη, ἡ· cista, -ae, θ. μικρὰ κίστη, cistella, -ae, θ. cistula, -ae, θ.

κίστος (φ.)· cistos, -i, ἀ.

κιστοφόρος, ὁ· cistifer, -eri, ἀ. cistophoros, -i, ἀ.

Κίτιον, τό· Citium, -ii, οὐ.

κιτρέα, κιτρία, ἡ· citrea, -ae, θ. τῆς κιτρέας, citreus, a, um

κιτρινίζω· citreo colore sum.

κιτρινοειδής· citri colori similis.

κίτρινος, η, ον· citreo colore.

κίτρον, τό· citreum, -ii, οὐ.

κιτρόφυλλον, τό· folium citreum.

κιτρόχρους, -ουν· colore citreo.

κίχλη, ἡ· turdus, -i, ἀ.

κιχλίζω (= καγχάζω)· cachinno.

κιχλισμός, ὁ· cachinnus, -i, ἀ.

κίχορα, τά· cichorea.

κίχρημι (= δανείζω) τινί τι· commodo alicui aliquid; utendum do alicui aliquid μέσ **κίχραμαί τι**, mutuor (-atus sum) aliquid.

κιχώριον, τό cichorium, -i, οὐ.

κίων, ὁ, ἡ· columna -ae, θ. ἡ ἐμβόλοις κεκοσμημένη κίων (τοῦ Δουιλίου), columna rostrata.

κλαγγάζω. κέκλαγγα· clango, -ere.

κλαγγή, ἡ· clangor, -oris, ἀ.

κλαγγηδόν cum clangore.

κλαγγώδης, ες· clangori similis.

κλαγκτός, ή, όν· clangorem edens.

κλαδαρός, ά, όν· fragilis, e.

κλάδευσις, ἡ· amputatio, -onis, θ.

κλαδευτήρ, κλαδευτής, ὁ· putator, -oris, ἀ.

κλαδευτήριον, τό· putatoria falx.

κλαδεύω· puto, amputo, -are (ἄμπελον vitem, δένδρον arborem).

κλαδίον, κλαδίσκος· ramulus -i, ἀ.

κλάδος, ὁ· ramus, -i, ἀ.

κλαδώδης, ες· ramosus, a, um.

κλάζω· clango, -ere.

κλαίω καὶ **κλάω**· fleo (-evi, -etum, -ere); ploro, -are. τί κλαίεις; cur fles? κλαίω τινά ἢ τι, fleo, defleo, deploro aliquem ἢ aliquid.

κλάνω (= πέρδομαι)· pedo. (pepedi.)

κλάπαι, αἱ· gralliae, -arum, θ.

***κλασσικός, ή, όν**· classicus, a, um. κλασσικὸς συγγραφεύς, classicus scriptor, scriptor ex optimis.

κλάσις, ἡ· 1) fractio, -onis, θ. *2) classis, -is θ. ordo, -inis ἀ.

κλάσμα, τό· 1) fragmentum, -i, οὐ. 2) ἐν τῇ ἀριθ. numerus fractus

κλαυθμός, ὁ· fletus, -us, ἀ. ploratus, -us, ἀ.

κλαυθμυρίζω· vagio, -ire.

κλαυθμυρισμός, ὁ vagitus, -us, ἀ.

κλαυθμών, ὁ locus flentium.

κλαῦμα, τό· ploratus, fletus, -us, ἀ.

κλαυσιάω -ῶ plorare cupio.

κλαυσίγελως, ὁ fletus cum risu.

κλαυστικός, ή, όν· flebilis, e.

κλαυστός, ή, όν flebilis, e.

κλάω -ῶ· frango (-egi, -ere), aliquid. ἄρτους ἔκλασε, panes fregit. τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, hoc est corpus meum, quod pro vobis frangitur. κεκλασμένος, η, ον, fractus, a, um.

κλειδίον, τό· 1) clavicula, -ae, θ. 2) jugulum, -i, οὐ.

***κλειδοκύμβαλον, τό** fides, -ium, θ.

κλειδοποιός, ὁ claustrarius, -i, ἀ.

κλειδοῦχος, ὁ claviger, -eri, ἀ.

κλειδοφύλαξ, ὁ custos clavium.

κλειδόω -ῶ· claudo clavi; obsero, (-avi, -atum, -are).

κλείδωμα, κλείδωσις· obseratio.

κλεΐζω· celebro, -are.

κλεῖθρον, τό· 1) claustrum, -i, καὶ συνήθ. claustra, -orum: κόπτω τὰ κλεῖθρα, rumpo claustra. 2) sera, -ae, θ.

κλειθροποιός, ὁ· claustrarius, -i, ἀ.

κλεινός, ή, όν· inclitus, a, um; celeber, is, e.

κλείς, ἡ· clavis, -is, θ.

κλεῖσις, ἡ· clausio, -onis, θ.

κλείσουρα, ἡ· clausura, -ae, θ.

κλειστός, ή, όν· clausus, a, um. κλειστὸς τόπος, clausum, -i, ἀ.

κλεῖστρον, τό· claustrum, -i, ου.

κλεισώρεια, ἡ· clausura, -ae, θ.

κλειτορίς, ἡ· clitoris, -is, θ.

κλειτός, ή, όν· inclitus, a, um; celeber, is, e; praeclarus, a um

κλείω· 1) claudo (-si, -sum, -ere) aliquid (τὰς πύλας portas, τοὺς ὀφθαλμούς oculos). 2) obsero, -are, aliquid. 3) κλείομαι, claudor (-usus sum, -i)· κεκλεισμένος, η, ον, clausus, a, um. τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, quum januae clausae (obseratae) essent.

Κλειώ, ἡ Clio, -us, θ.

κλέμμα, τό· furtum, -i, οὐ.

κλεμμάδιον, τό· parvum furtum.

κλεμματικός, ή, όν· furax, -acis.

κλέος, τό gloria, -ae, θ.

κλέπτης, ὁ fur, -uris, ἀ. furator, -oris ἀ. depeculator -oris. ἀ.

κλέπτις, κλέπτρια, ἡ· fur, -uris, θ.

κλεπτικός, ή, όν· furax, -acis, θ.

κλεπτικῶς· furtive; furtim

κλεπτίστατος, η, ον· furacissimus.

κλεπτός, ή, όν furtivus, a, um.

κλεπτοσύνη ἡ furacitas, -atis, θ.
κλέπτω τι· furtum rei alicujus facio; furor (-atus sum, -ari) aliquid. κλέπτω τί τινι, τί τινος, furor aliquid alicui, aliquid ab aliquo **ἐκλάπη**, furto ademptus (ablatus) est. **κλαπείς, -εῖσα, -έν, κεκλεμμένος, η, ον**· furto ademptus ἢ ablatus τὸ κλαπέν, τὸ κεκλεμμένον, furtum, -i, οὐ.
κλεψία, ἡ· furtum, -i, οὐ
κλεψιγαμέω· furtivo amore fruor.
κλεψιγαμία, ἡ· amor furtivus. ἐκ κλεψιγαμίας, furtivo amore (natus).
κλεψίγαμος, ον· clam amore fruens.
κλεψιαῖος, α, ον· furto ablatus
κλεψίνοος, -ουν versutus, a, um.
κλεψύδρα, ἡ clepsydra, -ae, θ.
κληδονίζομαι omen accipio.
κληδόνισμα, τό· omen, -inis, οὐ.
κληδονισμός, ὁ· ominatio, -onis, θ.
κληδουχέω -ῶ· claves habeo.
κληδοῦχος, ὁ· claves tenens.
κληδών, ἡ· omen -inis, οὐ. fama -ae, θ rumor, -oris, ἀ.
κλῆθρον, τό claustrum, -i, οὐ.
κλῆμα, τό· vitis, -is, θ. κλάδος κλ. pampinus, -i, ἀ. κλήματι κεκοσμημένος, pampineus, a, um
κλημάτιον, τό· viticula, -ae, θ.
κλημάτινος, η, ον· pampineus, a, um.
κληματίς (φρύγανον) sarmentum, -i.
κληματώδης, ες· pampinosus, a, um
κληρικός, ὁ· clericus, -i, ἀ.
κληροδοσία, ἡ· 1) sorte distributio rei. 2) = κληροδότημα, legatum, -i, οὐ.
κληροδοτέω -ῶ· 1) sorte distribuo aliquid 2) κληροδ. τινα, heredem facio aliquem 3) κληροδ. τινί τι, lego (-are) alicui aliquid,
***κληροδότημα, τό**· legatum, -i, οὐ.
κληροδότης, ὁ· legator, -oris, ἀ.
κληρονομέω -ῶ. 1 hereditatem adeo (accipio, consequor). ἐκληρονόμησεν, obvenit illi hereditas 2) κληρ. τινός, aliquid mihi hereditate obvenit. 3) κληρ. τινα, heredem facio aliquem.
κληρονόμημα, τό· hereditum, -ii, οὐ.
κληρονομία, ἡ· hereditas, -atis, θ. μικρὰ κληρονομία, herediolum, -i, οὐ. ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν (= κληρονομῶ), adeo (cerno) hereditatem.
κληρονομικός· hereditarius, a, um.
κληρονόμος, ὁ, ἡ· heres, -ēdis, ἀ. θ. ὁ τοῦ ὅλου κληρονόμος, heres ex asse ὁ τοῦ τριημορίου κληρονόμος, heres ex teruncio ὁ ὑποκατάστατος ὁ δευτερεύων κληρονόμος heres secundus, substitutus καθιστάναι τινα δευτερεύοντα κληρονόμον substituo aliquem heredem — *κληρονόμος διὰ διαθήκης τῆς ἐμῆς περιουσίας καθιστάναι τινα, testamento aliquem bonorum heredem instituo *ἄνευ κληρονόμων ἐτελεύτησε, sine liberis decessit
κλῆρος, ὁ· 1) sors, rtis, θ. ἐμβάλλω τοὺς κλήρους εἰς τὴν κληρωτίδα conjicio sortes in sitellam. ὁ κλῆρος ἐκπίπτει, sors excidit, exit κλήρῳ λαγχάνω, sorte mihi aliquid obvenit ἀπὸ κλήρων γενόμενος, sorte ductus. κλήρῳ sortito; ex sorte. 2 = κληρονομία, hereditas, -atis. θ †3) = τὸ ἱεράτειον, clerus, -i, ἀ. sacerdotes, um, ἀ.
κληρουχικός νόμος· lex agraria.
κληροῦχοι, οἱ· agrarii, -orum *νεοελ.
κληροῦχος sorte ductus miles; tiro, -onis, ἀ.
κληρόω -ῶ τινα· sorte lego aliquem κληρῷ τινί τι. sorte adtribuo alicui aliquid. **κληροῦμαι**, sortior (-itus sum, -iri). κληροῦμαί τι (= κλήρῳ λαγχάνω τι), sortior aliquid (τὴν Ἱσπανίαν Hispaniam).
κλήρωσις, ἡ· sortitio, -onis, θ.
κληρωτής, ὁ sortitor, -oris, ἀ.
κληρωτί· sortito; ex sorte.
κληρωτίς, ἡ· sitella, -ae, θ. urna, -ae. θ.
κληρωτός, ή, όν· sorte ductus, a, um; sorte lectus, a, um.
κλῆς, ἡ· clavis, -is, θ.
κλῆσις, ἡ· 1) vocatio, -onis, θ. 2) ἡ ἐπὶ δεῖπνον, ἡ εἰς δίκην κλῆσις, vocatus, -us, ἀ. 3) = κλάσις μοῖρα, classis, -is. θ.
κλητέος, α, ον· vocandus, a, um.
κλητεύω· in jus voco (aliquem).
κλητήρ, ὁ· vocator, -oris, ἀ. adparitor, -oris ἀ.
κλητικός, ή, όν· vocativus, a, um. κλητ. πτῶσις, vocativus casus.
κλητός, ή, όν· 1) vocatus, a, um. 2) invitatus, a, um.
κλήτωρ, ὁ· vocator, -oris, ἀ. adparitor, -oris, ἀ.
κλιβανεύς, ὁ· fornacarius, -ii, ἀ.
κλιβανίτης ἄρτος· panis in fornaco coctus.

κλίβανος, ὁ fornax, -acis, θ.
κλίμα (γεωγρ.) clima, -atis, οὐ.
κλιμάκειον, τό· parva scala.
κλιμακηδόν· gradatim
κλιμακίς, ἡ climacis, -idis, θ.
κλιμακοφόρος, ον· scalam gerens.
κλιμακτήρ, ὁ· climacter, -eris, ἀ.
κλιμακώδης, ες· scalaris, e; gradatus, a, um.
κλιμακωτός, όν· scalaris, e.
κλῖμαξ, ἡ· 1) scala, -ae, θ. ἴδ. πληθ. scalae, -arum 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ climax, -acis. θ. gradatio, -onis, θ.
κλινάριον, τό· lectulus, -i, ἀ.
κλίνη, ἡ· 1) lectus, -i, ἀ. κοιμῶμαι ἐν κλίνῃ, cubo in lecto. ἐγείρομαι ἐκ τῆς κλίνης, surgo lecto 2) φορητὴ κλίνη, lectica, -ae, θ. 3) δειπνητικὴ κλίνη, lectus, -i ἀ. 4) νεκρικὴ κλίνη, lectus funebris ἢ ἁπλ. lectus.
κλινήρης εἰμί· lecto teneor; aegrotus sum.
κλινίδιον, τό· lectulus, -i, ἀ.
κλινικός, ή, όν· clinicus, -i, ἀ. ἡ **κλινική**, clinice, -es, θ
κλινοποιός, ὁ· lectarius, -ii, ἀ.
κλινόπους, ὁ pes lecti.
κλινοφόρος, ὁ lecticarius, -ii, ἀ.
κλινοχαρής, ές· lectum amans.
κλιντήρ, ὁ· lectus, -us, ἀ.
κλιντήριον, τό· lectulus, -i, ἀ.
κλίνω· 1) inclino, -are, aliquid. κλίνω τὰ γόνατα, genua inclino. 2) ἐν τῇ γραμμ. declino, -are, aliquid (τὰς λέξεις verba). 3) οὐδ. α) ἡ φάλαγξ κλίνει, acies inclinatur ὁ ἥλιος κλίνει, sol se inclinat κλίνω (= ῥέπω) πρός τινα, me inclino ad aliquem. β) ἐπὶ τὸ χεῖρον κλίνω, inclino, -are. γ) vergo, -ere. ἡ ἡμέρα κλίνει, dies vergit κεκλιμένος πρὸς ἄρκτον, vergens ad septentriones.
κλισία, ἡ· talernaculum, -ii, οὐ.
κλίσις, ἡ 1) inclinatio -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμ. declinatio, -onis, θ.
κλισμός, ὁ· lectus, -us, ἀ.
κλιτός, ή, όν declivis, e.
κλιτύς, ἡ· devexitas montis.
κλοιός, ὁ· collare, -is, οὐ.
κλοιόω -ῶ· collari includo.
κλονέω -ῶ· agito, -are; quatio ἢ concutio, (-ussi, -ussum, -ere) aliquid· **κλονέομαι -οῦμαι**· titūbo, -are.
κλόνησις, ἡ· concussio, -onis, θ.
***κλονισμός, ὁ**· motus vehemens; concussio, -onis, θ.
***κλονίζω**· vehementer moveo, -ere; concutio, -ere **κλονίζομαι**, titūbo, -are, vacillo, -are.
κλόνος, ὁ· motus vehemens.
κλοπαῖος, α, ον· furtivus, a, um.
κλοπεία, ἡ· furtum, -i, οὐ.
κλοπεύς, ὁ· fur, -uris, ἀ.
κλοπή, ἡ· furtum, -i, οὐ. καταψηφίζομαί τινος ἐπὶ κλοπῇ, furti damno aliquem.
κλοπικός, ή, όν· furtificus, a, um.
κλοπιμαῖος, α, ον· furtivus, a, um· τὸ κλοπιμαῖον, furtum, -i, οὐ.
κλόπιος, ον· furtivus, a, um.
Κλούσιον, τό· Clusium, -ii, οὐ.
Κλουσῖνος, Clusinus a, um.
κλύδων, ὁ· 1) fluctus, -us, ἀ. 2) tempestas, -atis, θ.
κλυδωνίζομαι· fluctibus agitor; fluctuor, -ari.
κλυδώνιον, τό· fluctus exiguus
κλύζω 1) adluo, -ere, aliquid 2) = ἀποπλύνω, abluo -ere, aliquid
κλύσις ἡ· ablutio -onis, θ
κλύσμα, τό· 1) ablutio -onis, θ. 2) = κλυστήρ, clyster, -eris, ἀ.
κλυστήρ, ὁ· clyster, -eris, ἀ
κλυστήριον, τό· clysterium, -ii, οὐ.
κλυτός, ή, όν· inclytus, a, um; clarus, a, um; illustris, e.
κλύω· audio, -ire.
κλωβίον, τό· parva cavea.
κλωβός, ὁ· cavea, -ae, θ.
κλωγμός, ὁ· singultus, -us, ἀ.
κλώζω (ἐπὶ ὀρν.)· singultio, -ire; glocio, -ire.
Κλωθώ, ἡ· Clotho, -us, θ.
κλώθω (= νήθω)· neo (-evi, -ere) aliquid. μετφ. τὰ κεκλωσμένα, fato destinata.
κλών, ὁ· ramus, -i, ἀ.
κλωνάριον, κλώνιον, τό· ramulus, -i.
κλωπεία = κλοπεία.
κλωπικός, ή, όν· furtivus, a, um. κλωπικὸν ἀνθρωπάριον, furunculus, -i, ἀ.
κλῶσις, ἡ· stamen, -inis, οὐ.
κλῶσμα, τό· stamen, -inis, θ. filum, -i, οὐ. 1) = **κλωστή**, filum, -i, οὐ.
***κλῶσσα, ἡ**· gallina incubans; matrix, -icis, θ.
κλωσσάω -ῶ· ova foveo.

κλωστήρ, ὁ· 1) = κλωστή, filum, -i, οὐ. 2) = ἄτρακτος, fusus, -i, ἀ.
κλωστός, ή, όν· nendo tortus, a, um.
κλώψ, ὁ· fur, -uris, ἀ.
κνάμπτω, κναφεῖον, κναφεύς κτλ. ἴδε **γνάμπτω. γναφεῖον, γναφεύς κτλ.**
κνάω -ῶ· scabo, -ere, aliquid κνῶμαι τὴν κεφαλήν, scalpo caput.
κνεφάζω· tenebras obduco
κνεφαῖος, α, ον· caligenosus, a, um.
κνέφας, τό· 1) caligo, -inis, θ. 2) crepusculum. -i, οὐ
κνηθμός, ὁ· pruritus, -us, ἀ.
κνήθω· scabo, -ere, aliquid scalpo, -ere. aliquid (τὴν κεφαλὴν caput. **κνήθομαι**. prurio, -ire.
κνηκοειδής, ές· cnico similis.
κνῆκος (ὁ.), ἡ· cnicus, -i, ἀ.
κνημαῖος, α, ον· tibialis, e.
κνήμη, ἡ· 1) ὁ αὐλὸς τῆς κν. tibia, -ae, θ. 2) = γαστροκνημία, sura, -ae θ. 3) = τὸ κάτω σκέλος, crus, -uris. οὐ.
κνημιδωτός, ή, όν· ocreatus, a, um.
κνημίς, ἡ· ocrea, -ae, θ.
κνημοπαχής, κνημώδης, ες· suris crassis.
κνησιάω -ῶ· prurio, -ire.
κνησμός, ὁ· pruritus, -us, ἀ.
κνησμώδης, ες· pruritum excitans.
κνηστήριον, τό radula. -ae, θ.
κνηστιάω -ῶ· prurio, -ire.
κνηστός, ή, όν rasus, sectus. a, um.
κνῆστρον, τό· radula, -ae, θ.
κνιδάω -ῶ· urticis flagello; **μετφ.** prurio, -ire.
κνίδη, κνίζα, ἡ· urtica, -ae, θ.
κνίζω· rado, -ere; scalpo, -ere, aliquid κνίζει, pruritum facit. **κνίζομαι**, prurio, -ire.
κνιπεία, ἡ· avaritia sordida.
κνιπός, όν· avarus, a, um.
κνιπότης, ἡ· = κνιπεία.
κνισμός, ὁ· pruritus, -us, ἀ. prurigo, -inis, θ.
κνισμώδης, ες· pruriginosus, a, um.
κνίσσα, ἡ· nidor, -oris, ἀ. ἡ τῆς κνήμης ὀσμή. odor nidoris.
κνισσαλέος, α, ον· nidore plenus.
κνισσάω -ῶ nidore repleo
κνισσηρός, ά, όν· nidore plenus.
κνισσώδης, ες, κνισσωτός, ή, όν· nidore plenus, a, um; nidorosus, a, um.

κνίψ, ἡ· culex, -icis, ἀ.
κνυζάω-ῶ κνυζῶμαι gannio, -ire
κνυζηθμός, ὁ· gannitus, -us. ἀ
κνύζημα, τό· gannitus; vagitus.
κνύζω, κνύζομαι· gannio, -ire.
κνώδαλον, τό· animal ferum.
κνώδαξ, ὁ cnodax, -acis, ἀ.
κνώδων, ὁ mucro -onis ἀ.
κνώσσω· profunde dormio.
κοβαλεία, ἡ· adulatio dolosa.
κόβαλος, ὁ homo vafer
κογχάριον, κογχίον· conchula, -ae, θ.
κόγχη, ἡ concha, -ae, θ.
κογχίτης (λίθ.)· conchites.
κογχοειδής, ές· conchatus, a, um.
κογχοθήρας, ὁ· conchita -ae, θ.
κόγχος, ὁ· conchis, -is, θ.
κογχύλη, ἡ· murex, -icis, ἀ.
κογχυλεκτής (κογχυλιολέκτης), ὁ· conchylilegulus, -i, ἀ
κογχύλιον, τό· conchylium; murex.
κογχυλιώδης, ες· conchylii similis.
κογχυλιωτός· conchyliatus, a, um.
κοδράντης, ὁ· quadrans, ἀ.
κόθορνος, ὁ· cothurnus, -i, ἀ.
κοΐζω· grunnio, -ire.
κοιλαίνω· cavo, -are, aliquid.
κοίλανσις, ἡ· cavatio, -onis, θ.
κοιλάς ἡ· vallis, -is, θ. μικρὰ κοιλάς, vallicula, -ae, θ.
κοίλασμα, τό· cavitas, -atis, θ.
κοιλία, ἡ· 1) venter, -tris, ἀ. 2) alvus, -i, θ. 3) uterus, -i, θ.
κοιλιακός, ή, όν· coeliacus, a, um.
κοιλίδιον, τό· ventriculus, -i, ἀ.
κοιλιόδεσμος, ὁ· ventrale, -is, οὐ.
κοιλιόδουλος, ὁ ventri deditus.
κοιλιολυσία, ἡ· ventris solutio.
κοιλιολυτικός, ή, όν· ventrifluus.
κοιλιώδης, ες· ventriosus, a, um.
κοιλίωσις, ἡ· cavitas, -atis, θ.
κοῖλος, η, ον· cavus, a, um. κοῖλος τόπος, cavus (locus)· τὸ κοῖλον, cavum, -i, οὐ. κοῖλοι μῆνες cavi menses.
κοιλότης, ἡ· cavatio, -onis, θ. cavatura, -ae, θ.
κοιλόφθαλμος, ον· cavis oculis.
κοιλόφυλλος, ον· cavis foliis.
κοιλόω -ῶ· cavo, -are· ὁ κοιλῶν, cavator, -oris, ἀ.
κοιλώδης, ες· cum locis cavis.
κοίλωμα, τό· cavum, -i, οὐ. cavatio, -onis, θ. ἐν κοιλώμασι ζῶν, cavaticus, a, um.

κοιλῶνυξ, ὁ· ungulis cavis.
κοιμάω· sopio, -ire, aliquem. **μετφ.** lenio, -ire; mitigo, -are. **κοιμῶμαι** α) cubo (-ui, -itum, -are); dormio (-ivi -itum, -ire) β) = ἀποθνήσκω, morior (-tuus sum -i): κεκοιμημένοι mortui, οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, interfecti propter religionem Christianam.
κοίμημα, τό· dormitio -onis, θ.
κοίμησις, ἡ· dormitio, -onis, θ.
κοιμητήριον, τό· 1) = κοιτών, dormitorium, cabitorium, -ii, οὐ. 2) = νεκροταφεῖον, coemeterium, -ii, οὐ. sepulcretum, -i, οὐ.
κοιμίζω· sopio, -ire, aliquem.
κοινῇ communiter. τὰ κοινὰ συμφέροντα, quae cummuniter utilia sunt κοινῇ, ὧν τοῖς φίλοις, una cum amicis.
κοινισμός, ὁ· dialectorum confusio.
†**κοινοβιακός** in coenobio degens.
†**κοινοβιάρχης**, ὁ· abbas, -âtis, ἀ.
†**κοινόβιον, τό**· abbatia, -ae, θ. coenobium -ii, οὐ.
†**κοινόβιος**, ὁ· coenobita, -ae, ἀ.
κοινοβλαβής, ές· in commune noxius, a um.
κοινοβουλευτικός, ή, όν· ad commune consilium pertinens. *κοινοβ. ἀνήρ. homo senatorius.
κοινοβουλέω -ῶ· una cum aliis delibero.
κοινοβούλης, ὁ· senator, -oris, ἀ.
*κοινοβούλιον, τό· consilium, -ii, οὐ. senatus, -us, ἀ συγκαλῶ τὸ κοινοβούλιον, convoco consilium ἢ senatum.
κοινογαμία, ἡ· connubia promiscua.
κοινογενής· communi genere natus.
κοινογονία, ἡ· generatio communis.
κοινοεργός, ὁ· laboris particeps
*κοινοκτημοσύνη· bonorum aequatio.
κοινολεκτέω -ῶ· vulgo loquor.
κοινολέκτως· vulgari sermone.
κοινολεξία, ἡ· vulgaris lectio.
κοινολογέομαι -οῦμαί τινι πρός τινα colloquor (-cutus sum, -i) cum aliquo. κοινολογοῦνται ἀλλήλοις περί τινος, inter se colloquuntur de aliqua re.
*κοινολογέω-ῶ· vulgo, divulgo, -are, aliquid. in populum profero aliquid.
κοινολόγημα τό colloquium, -ii, οὐ.
*κοινολόγησις, ἡ· divulgatio, -onis, θ.

κοινολογία, ἡ· colloquium, -ii, οὐ.
κοινόπλους· navicationis socius.
κοινοποιέομαι -οῦμαι· communicfacio (aliquid). communico, -are aliquid.
κοινοποίησις, ἡ· communicatio -onis, θ.
κοινοπραγέω -ῶ· communiter aliquid facio ἢ ago.
κοινοπραγία, ἡ· commune coeptum
κοινός, ή, όν· 1) communis e. κοινὸν ἐλάττωμα. commune vitium. κοινὸς νοῦς, communis sensus. τοῦτο ἐμοί τε καὶ σοὶ κοινόν ἐστι, hoc mihi et tibi commune est. 2 publicus, a, um. τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἱερά, sacrificia publica εἰσφέρω εἰς τὸ κοινόν, in publicum refero βουλεύομαι περὶ τοῦ κοινοῦ, in publicum consulo 3) = χυδαῖος, vulgaris, e. 4) **τὸ κοινόν, τὰ κοινά**, respublica; commune publicum.
κοινότης, ἡ· communitas, -atis, θ.
κοινοτροφία, ἡ· communis victus.
κοινοφιλής, ές· eadem amans.
κοινόφρων, ον· eadem sentiens.
κοινοχρηστία, ἡ· publica utilitas.
κοινόω -ῶ τί τινι· communico (-are) aliquid cum aliquo **κοινοῦμαί** τινι περὶ τῶν μεγίστων, communico cum aliquo de maximis rebus.
κοινών, ὁ. socius, -ii, ἀ.
κοινωνέω -ῶ τινος· commune aliquid habeo, particeps sum alicujus rei. κοινωνῶ τοῦ πολέμου, particeps sum belli· κοινωνῶ τινος τινι, communico aliquid cum aliquo; consocio aliquid cum aliquo. τοῖς φίλοις κοινωνῶ τῆς ἀδικίας, cum amicis consocio injuriam. ὁ τοιοῦτος τῷ τοιούτῳ κοινωνεῖ, talis cum tali consociatur. κοινωνεῖν ἀλλήλοις οὐκ ἐθέλουσι, convenire nolunt.
κοινώνημα, τό· commercium, -ii, οὐ.
κοινώνησις, ἡ· communicatio, participatio, -onis, θ.
κοινωνία, ἡ· 1) communio, -onis, θ. 2) consortio, -onis, θ. 3) societas, -atis, θ. 4) † sacra coena.
κοινωνικός, ή, όν· socialis, e.
κοινωνικῶς· socialiter.
κοινωνός τινος· 1) particeps (-ipis) alicujus rei. 2) consors (-rtis) alicujus rei (ἐκείνων τῶν καιρῶν, illorum

temporum). 3) ὁ κοινωνός· socius, -ii, ἀ. particeps, -ipis

κοινωφέλεια, ἡ communis utilitas.

κοινωφελής, ές· omnibus utilis

κοιρανέω -ῶ· dominor, -ari.

κοιρανία, ἡ dominium, -ii, οὐ.

κοίρανος, ὁ dominus; rex.

κοιτάζομαι· cubo, -are; cubito,-are ἡ ὥρα τοῦ κοιτάζεσθαι, concubia nox concubium.

κοιταῖος, α, ον· 1) in lecto cubans. 2) κ. γίγνομαι, pernocto, -are. 3) τὸ κοιταῖον, lustrum, -i, οὐ.

κοίτη, ἡ· 1 = εὐνή, lectus, -us, ἀ. cubile, -is, οὐ. κοίτη γαμήλιος, lectus jugalis. 2 = ὥρα τοῦ κοιτάζεσθαι, tempus cubandi. 3) κοίτη ποταμοῦ, alveus fluminis.

κοιτίς, ἡ· 1) cistella, -ae, θ. *2) νεοελ. cunabula, -orum, οὐ.

***κοιτοφθορία**, ἡ· adulterium, -ii, οὐ.

κοιτοφθορῶ adulterium comitto

κοιτών, ὁ· cubiculum, -i, οὐ τοῦ κοιτῶνος ἐσθής, cubicularia vestis

κοιτωνίσκος, ὁ parvum cubiculum

κοιτωνίτης, ὁ· cubicularius, -i, ἀ.

***κόκκαλον**, τό· os, ossis, οὐ. κόκκαλα, ossa. κ. ἰχθύων, spina, -ae, θ.

κοκκίζω· grana eximo.

κοκκινίζω· 1) coccino tingo, -ere· *2) νεοελ. rubesco, -ere.

κόκκινος, η, ον· 1) coccinus, a um. κόκκινα ἐνδύματα, coccina, -orum. οὐ *2) νεοελ. raber, bra, brum; rubens, -ntis.

κοκκινοβαφής, ές· coccineus, a, um. κ. ἐνδύματι ἐνδεδυμένος, coccinatus, a, um.

κοκκονάριον, τό· pini nucamentum.

κόκκος, ὁ granum, -i, οὐ.

κοκκύζω (ἐπὶ ἀλεκτ.)· cucurio, -ire

κοκκύμηλον, τό· prunum, -i, οὐ.

κοκκύμηλος, κοκκυμηλέα, ἡ· prunus, -i.

κόκκυξ, ὁ· coccyx, -ygis, ἀ.

κοκκυσμός, ὁ cantus galli.

κολάζω· 1) = τιμωρῶ, punio (-ivi, -itum, -ire) aliquem; castigo, -are. aliquem; poenâ afficio aliquem. ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις κολάζω τινά, poenis aliquem afficio maximis. **κολάζομαι** punior (-itus sum, -iri); castigor, -ari; poenae de me sumuntur (sumptae sunt), poenae mihi infliguntur (-ctae sunt). 2) = συστέλλω, castigo, -are. reprimo, -ere: coerceo, -ere, aliquid. 3) = μετριάζω τι moderor, -ari. aliquid. κολάζω τὸν θυμόν, gaudium moderor.

κολακεία, ἡ· adulatio, -onis θ blandi ia, ae θ

κολάκευμα, τό blandimentum, -i οὐ.

κολακευτέον· adulandum est.

κολακευτικός, ή, όν· blandus, blandidicus a, um. κ. λέξις, vox blanda. κ. λόγος, blandiloquentia, -ae θ

κολακευτικῶς· blande, adsentatorie

κολακεύω τινά adulo, -are ἢ συνήθ.) adulor -atus sum -ari) aliquem; blandior (-itus sum, -iri) alicui; adsentor -ari. alicui **κολακεύομαι** ὑπό τινος adulor ab aliquo. ἐκολακεύθη ὑπὸ τῶν φίλων adulatus est ab amicis. ἔγαιρε κολακευόμενος, gaudebat, quod adulabatur. οἱ κόλακες καὶ οἱ κολακευόμενοι adulatores et ei qui ab aliis adulantur.

κολακικός, ή, όν· blandificus, adulatorius, a, um. κολακικώτατος πρός τινα, maxime adulatorius in aliquem.

κολακικῶς· adulatorie

κολακίς, ἡ· adulatrix, -icis, θ.

κόλαξ, ὁ· adulator, -oris, ἀ. adsentator, -oris, ἀ.

κολαπτήρ, ὁ· scalprum, -i, οὐ.

κολάπτω· scalpo, -ere.

κόλασις, ἡ· 1) = τιμωρία, castigatio, -onis, θ. punitio, -onis, θ. *2) = ᾅδης, inferi. -orum, ἀ. sedes impiorum apud inferos.

κόλασμα, τό· poena, -ae, θ.

κολασμός, ὁ· 1) punitio, -onis, θ. 2) moderatio, -onis θ.

κολάστειρα, ἡ· castigatrix, -icis θ.

καλαστέος, α, ον· puniendus, a, um.

κολαστήριον, τό· 1) locus supplicii. 2) tormentum, -i, οὐ.

κολαστής, ὁ· punitor, -oris, ἀ.

κολαστικός, ή, όν· 1) poenas infligens. 2) moderandi vim habens.

κολάστρια, ἡ· castigatrix, -icis, θ.

κολαφίζω· alapam infligo; colaphizo, -are. **κολαφίζομαι**, colaphis vapulo.

κολάφισμα, τό, κόλαφος, ὁ alapa, -ae, θ. colaphus, -i, ἀ.

κολεός, ὁ· 1) = ξιφοθήκη, vagina, -ae, θ. 2) = μέτρον τι, culeus, -i, ἀ.

κόλλα, ἡ gluten, -inis, οὐ.

κολλάω -ῶ glutino, -are, aliquid.

κολλῶμαι adhaeresco, -ere.

κόλλημα, τό· glutinamentum,-i,οὐ.

κόλλησις, ἡ· glutinatio, -onis, θ

κολλητήριον, τό glutinium, i, οὐ

κολλητικός, ή, όν· 1) glutinativus, a, um. *2) νεοελ. ἐπὶ μιάσμ. λοιμοῦ κτλ.), contagiosus, a, um.

κολλητής, ὁ glutinator, -oris, ἀ

κολλητός, ή, όν· glutinatus, a, um.

κολλοπεύω cinaedus sum.

καλλοπώλης, ὁ gluminis venditor

κολλυβιστής, ὁ nummularius, -i, ἀ collybista, -ae, θ.

κόλλυβος, ὁ· collybus, -i, ἀ.

κολλύρα, ἡ· collyra, -ae, θ.

κολλύριον, τό· collyrium, -ii, οὐ.

κολλώδης, ες· glutinosus, a, um.

κολοβοκέρατος cornu mutilato.

κολοβόκερκος caudâ mutilatus.

κολοβός, ή, όν· mutilus, a, um.

κολοβότης, ἡ· mutilatio, -onis, θ.

κολοβόω -ῶ· mutilo, -are.

κολόβωμα, τό mutilum, -i, οὐ.

κολόβωσις, ἡ mutilatio -onis, θ.

κολοβωτής, ὁ mutilator, -oris, ἀ.

κολοιός, ὁ graculus, -i, ἀ.

κολοιώδης, ες graculis similis.

κολοκασία, κολοκάσιον (φ.)· colocasia -ae, θ. colocasium -i, οὐ.

κολοκύνθη, κολοκύντη, ἡ (καρπ. καὶ φ.)· cucurbita, -ae, θ. ὅμοιος κολοκύντῃ, cucurbitinus, a, um.

κολοκύνθινος, η ον· e cucurbitis factus, a, um

κολοκυνθίς, ἡ· colocynthis, -idis, θ.

κολοκύντιον, τό· cucurbitula, -ae, θ.

κόλος βοῦς, τράγος· curtis ἢ mutilis cornibus bos, hircus

Κολοσσαί, αἱ Colossae, -arum.

κολοσσιαῖος, (κολοσσαῖος), α, ον· colossêus, a, um; grandis, is; immanis, e.

κολοσσικός, ή, όν· colossicus,a,um.

κολοσσός, ὁ· colossus, -i, ἀ.

κολοσυρτός, ὁ· tumultus, -i, ἀ.

κόλουρος, ον· colûrus, a, um. κόλουροι (κύκλοι), coluri, -orum.

κόλουσις, ἡ· mutilatio, -onis, θ.

κολούω τινὰ ἢ τι· mutilo, -are, aliquem ἢ aliquid, *μετφ.* debilito, -are.

Κολοφών, ἡ· Colophon, -onis, θ. **Κολοφώνιος**, Colophonius, a, um.

κολοφών, ὁ fastigium, -ii, οὐ. culmen, -inis, οὐ.

κολποειδής, ές· sinui similis.

κόλπος, ὁ· 1) sinus, -us, ἀ. 2) κ. τῶν γονάτων, gremium -ii, οὐ

κολπόω -ῶ sinuo, -are, aliquid.

κολποῦμαι, sinuor (-atus sum, -ari). κόλπος κολπούμενος, sinus sinuatus, circumductus.

κολπώδης, ες· sinuosus, a, um.

κολπωδῶς sinuose

κόλπωμα, τό sinuamen, -inis, οὐ.

κόλπωσις, ἡ· sinuatio, -onis, θ.

κολπωτός, ή, όν sinuatus, a, um.

κολυμβάς (ἐλαία)· colymbas, -adis,θ.

κολυμβάω -ῶ 1) nato, -are. 2) urinor, -ari.

κολυμβήθρα, ἡ· 1) natatoria, -ae, θ. natabulum, -i, ἀ piscina, -ae, θ. 2) † baptisterium, -ii, οὐ.

κολύμβησις, ἡ· natatio, -onis, θ. natatus, -us, ἀ. urinatio, -onis, θ.

κολυμβητής, ὁ· natator, -oris, ἀ. urinator, -oris ἀ.

κολυμβητικός, ή, όν· natatorius, a, um; natandi peritus. ἡ κολυμβητική, urinandi ars.

Κολχίς, ἡ· Colchis, -idis, θ. Κόλχος, Colchus, -i, ἀ. Κολχικός, Colchus ἢ Colchicus, a, um. τὸ κολχικόν (ὁ), colchicum, -i, οὐ.

Κολωναί, αἱ· Collonae, -arum.

κολώνη, ἡ· collis, -is, θ.

κολωνοειδής, ές· colli similis.

κολωνός, ὁ collis, e.

Κολωνός, ὁ· Colônus, -i, ἀ. Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κολωνῷ, Oedipus Coloneus.

κόμαρον, τό. arbutum, -i, οὐ.

κόμαρος, ἡ· arbutus, -i, θ.

κομαροφάγος, ον· arbutis vescens.

κομάω, ῶ· 1) como (-avi, -atum, -are); comam nutrio; comam colo. κομῶν, comans, -ntis. κομῶντες τὰς κεφαλάς, capite comoso. τρίχες κομῶσαι, crines comantes. 2) ἐπὶ δένδρ. foliis, frondibus como ἢ ornatus sum. 3) μετφ. = μέγα φρονῶ, effero me, superbio (aliqua re).

κόμβος, ὁ· nodus, -i, ἀ.

κομέω -ῶ· curam gero.

κόμη, ἡ· 1) coma, -ae, θ. caesaries, -ei, θ. capillum, -i, οὐ. crines, -ium, ἀ. πλ. κόμην τρέφω, comam nutrio; capillor, -ari. κείρομαι τὴν κόμην,

tondeor comam. τῇ χειρὶ δράττομαι τῆς κόμης τινός, implico comam alicujus manu. κόμαι πρόσθετοι, comae appositae. ἀναδοῦμαι ταινίᾳ τὴν κόμην. cogo nodo comas, renodo comas. κόμας τῇ κεφαλῇ ἐπετίθετο ξανθάς, flavam capiti caesariem imponebat. 2) ἐπὶ δένδρ. coma, -ae, θ.

κόμης, ὁ· praefectus; comes, -itis, ἀ

κομήτης, ὁ· 1) = comans, -ntis, comatus, a, um; crinitus, a, um. 2) (ἀστὴρ) κομήτης, stella crinita, mometes, -ae, ἀ

1.**κομιδή, ἡ·** portatio, -onis, θ. portatus, -us, ἀ. importatio, -onis, θ. κ. σίτου, advectio frumenti.

2.**κομιδῇ** 1) valde; admodum. 2) prorsus; omnino. κομιδῇ μὲν οὖν, prorsus quidem.

κομίζω· 1) porto (-avi, -atum, are) aliquid. κομίζω τινὶ ἀγγελίαν, porto nuntium ad aliquem. 2) κ. ἐφ' ἁμάξης, ἐφ' ἵππου ἐν πλοίῳ, ἐπὶ τῶν ὤμων κτλ. veho (vexi, vectum, -ere aliquid 3) fero (tuli, latum, -erre) aliquid. κομίζω ἀργύριον πρός τινα, fero argentum ad aliquem. κομίζω πρός τινα ἐπιστολήν, fero ad aliquem epistolam.

κομίζομαι· 1) portor, -ari; vehor, -i. ἐπὶ ὀχήματος κομίζομαι, portor vehiculo, plaustro vehor. 2) = λαμβάνω τι, feror, accipio (aliquid). κομίζομαι καρπόν, μισθόν, feror fructum, praetium. κομίζομαι νίκην ἔκ τινος, victoriam feror ex aliquo. κομίζομαι τὴν ἐπιστολήν, accipio literas, feruntur ad me literae. ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν, literas a vobis missas accepi. 3) κομίζομαι χάριν, consequor (obtineo) gratiam. 4) recipio, -ere τοὺς νεκροὺς κομίζεται τῇ ὑστεραίᾳ ὑποσπόνδους, mortuos recipit sequenti die facto foedere.

κομιστήρ (κομιστής), ὁ· portator, -oris, ἀ.

κομιστικός, ή, όν· portatorius, a, um.

κόμιστρον, τό· praemium quod portatori datur; praemium portatoris.

***κομιτᾶτον, τό** consilium delectorum virorum de aliqua re deliberantium.

κόμμα, τό· 1) segmen, -inis, οὐ. 2) nota in numo percussa, moneta. τῷ κακίστῳ κόμματι, numis pessimae notae, adulterinis numis. τοῦ πονηροῦ κόμματος = κίβδηλος, non bonae notae; adulterius· μετφ. περὶ ἀνθρ. ὁ πονηροῦ κόμματος, improbus et pravus. 3) ἐν τῇ γραμ. comma -atis, θ. incisum -i, οὐ. *4) ἱστορ. ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ μερίς, pars -rtis. θ καὶ συνηθέστ partes, ium factio onis. θ. τὸ δημοκρατικὸν κόμμα, partes populares τὸ τοῦ Σύλλα κόμμα. partes Sullanae ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος, princeps partium τὸ ἀντίπαλον κόμμα. adversa pars. μετ' οὐδενὸς κόμματός εἰμι, neutrius. nullius partis sum.

***κομματάρχης, ὁ** factionarius, -i, ἀ.

κομματικός ή, όν 1) commatibus constans τὸ κομματικόν postrema chori pars *2) νεοελ. alterius partis studiosus. Ἰδὲ **κόμμα** 3 καὶ 4

κομμάτιον, τό parvum segmentum.

κόμμι, τό gummi οὐ ἄκλ.

κομμιώδης, ες gummeus. a um.

κομμός (= κοπετός) planctus, -us.

κομμόω -ῶ como (compsi, comptum, -ere); nimis orno are.

κόμμωσις, ἡ· comptus, us. ἀ

***κομμωτήριον, τό·** comptorium, -i οὐ?

κομμωτής, ὁ· comarum ornator, καὶ εν γεν. ornator, -oris ἀ.

κομμωτική, ἡ· comptoria ars

κομμώτρια, ἡ· comarum ornatrix, καὶ ἐν γεν ornatrix, -icis, θ

κομμώτριον, τό· calamistrum, -i.

κομοτροφέω-ῶ· comam alo; comam colo. κομοτροφῶν, comans comatus.

κομπάζω· magnopere me jacto; glorior (-atus sum), -ari.

κομπασμός, ὁ· jactatio, -onis, θ. gloriatio, -onis, θ.

καμπαστής, ὁ· jactator, -oris, ἀ gloriator, -oris, ἀ.

κομπαστικός· jactabundus, a, um.

κομπαστικῶς· jactabunde.

***κομπορρημονέω -ῶ·** grandibus me verbis jactito; glorior, -ari.

κομπορρημοσύνη, ἡ· magnificentia verborum; vaniloquentia, -ae, θ. inanis jactantia.

κομπορρήμων, ον· qui grandibus se verbis jactitat; grandiloquus, gloriosus (homo).

κόμπος, ὁ· jactatio, -onis, θ. ostentatio, -onis, θ. κόμπος λόγων, ostentatio et jactatio verborum.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΖΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΝ ΑΓΩΝΙ ΣΑΒΕΒΙΣΤΗΣΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Τὸ παληὸ τὸ παραμύθι, ὁποὺ μιλάει γιὰ τὸ καράβι —φάντασμα γνωστὸ σ' ὅλου τοῦ κόσμου τὰ ναυτόπουλα στὸ 15ο αἰῶνα, λέει πῶς ἕνας θαλασσόλυκος ἤθελε μιὰ μέρα νὰ περάση τὸν φορτουνιασμένο κάβο, ποὺ τώρα «Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἐλπίδας» ὀνομάζεται.

Μὰ καὶ σήμερα, ἂν πάη κανεὶς μὲ τὸ βαπόρι ἕως σ' αὐτὸν τὸν κάβο, γιὰ νὰ περάση ὕστερα τὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανό, πηγαίνοντας στὴν Αὐστραλία, οἱ ναῦτες θὰ τοῦ ποῦνε, πῶς τὸν προσμένει τρομαχτικὴ φουρτοῦνα. Ἐννιὰ φορὲς στὶς δέκα εἶναι ἀληθινὴ ἡ προφητεία τους. Ἀέρας δυνατὸς καὶ παγωμένος σηκώνετ' ἄξαφνα, τὰ κύματ' ἀγριεύουνε καὶ μαῦρα σύνεφα σκεπάζουνε τὸν οὐρανό.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ καπετάνιος, ποὺ πάλαιβε μὲ τὸ χειρότερο στοιχεῖο, σὰν παλληκάρι ποὺ ἤτανε ἀτρόμητο, δὲν ἠμποροῦσε νὰ 'χη φυσικὰ ἕνα καράβι τέλειο, ὅμοιο μ' ἐκεῖνα ποῦ φτειάνουνε στὸ δικό μας τὸν καιρό. Ἤτανε τὸ καράβι του ξύλινο, μικρὸ κι ἀδύνατο στὶς τρικυμίες καὶ ὄχι σὰν αὐτὰ τὰ σιδερένια κάστρα, ὅπου περήφανα κι ἀτρόμητα αὐλακώνουνε τὴ θάλασσα στὴν ἐποχή μας.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ μᾶς φαίνεται παράξενο, ὅτι τὰ λυσσασμένα κύματα συχνὰ τέτοια μικρὰ κι ἀδύνατα καράβια τὰ κάνουν θρύμματα.

Κι ὁ καπετάνιος εἶδε πολλὲς φορὲς τὰ ἄγρια νερὰ νὰ καταπίνουν τὰ καράβια του κι ἀντίκρυσε συχνὰ τὸ Χάρο. Μ'

αὐτὸς δὲν ἔχασε τὸ θάρρος του ποτέ, καὶ στὸ Θεὸ ὡρκίστηκε, πὼς μ' ὅλο τὸ κακό, ποὺ ἡ θάλασσα τοῦ κάνει, αὐτὸς δὲ θὰ τὰ βάλη κάτω καὶ θὰ παλαίβη μ' αὐτὸ τὸ ἄγριο στοιχεῖο ὡς τῶν αἰώνων τὴ συντέλεια!

Καὶ λένε πὼς ὁ Σατανᾶς ἄκουσ' αὐτὸ τὸν ὅρκο καὶ εἶπε:

—Ἐμπρός, παλληκαρᾶ μου! Πάλαιψε ὡς τὴν συντέλεια τῶν αἰώνων μὲ τὴ θάλασσα!

Καὶ ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ ὁ καπετάνιος—λέει τὸ παραμύθι—γύριζε ἀπὸ πέλαγος σὲ πέλαγος καὶ ἀπ' ὠκεανὸ σ' ὠκεανό.

Ὅλη του τὴ ζωὴ τὴν πέρασε πάνω στὰ ἄγρια νερά. Μὰ τὸ δρεπάνι τοῦ θανάτου τὸν θέρισε κι αὐτὸν μιὰ μέρα. Ἡ ψυχή του ὅμως ἡ ἀτρόμητη ταξείδευε μέσα σ' ἕνα καράβι, εἰς τὸ ΚΑΡΑΒΙ ΦΑΝΤΑΣΜΑ.

Κάθε φορὰ ποὺ συναντοῦσαν οἱ ναυτικοὶ αὐτὸ τὸ σκάφος, ποῦταν γεμᾶτο ἀπὸ μυστήριο, μεγάλο τοὺς γενότανε κακό. Γι' αὐτό, ὅσες φορὲς τὸ βλέπαν' ἀπὸ μακρυὰ νὰ ξεπροβάλλη, πιστεύανε πῶς βλέπανε τὸ θάνατο νὰ πλησιάζη τὸ καράβι τους.

Μιὰ μέρα ἕνας καπετάνιος Νορβηγός,—εἶναι τώρα πεντακόσα ὡς ἑξακόσα χρόνια,—ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ ὁδηγήση τὸ καράβι του μέσα σ' ἕνα λιμάνι. Μὰ ἤτανε ἡ θάλασσα τόσο ἀγριεμένη καὶ εἶναι τῆς Νορβηγίας οἱ κάβοι τόσο ἐπικίνδυνοι, ὁποὺ ἐσκέφθηκε ὁ τιμονιέρης πῶς θὰ 'τανε καλύτερα νὰ φέρη σ' ἕνα λιμανάκι τὸ καράβι καὶ 'κεῖ νὰ περιμένη ὡς ὅτου πέση ὁ ἀέρας, ποὺ οὔρλιαζε σὰν πεινασμένος λύκος.

Ὁ καπετάνιος τὴν ἰδέα τοῦ τιμονιέρη παραδέχτηκε, μ' ὅλο ποῦ εἶχε τὴ λαχτάρα νὰ δῆ τὴ θυγατέρα του ποὺ λάτρευε, γιατὶ ἄλλο παιδὶ δὲ εἶχε καὶ ἦταν πεθαμένη ἡ γυναῖκα του.

Μὰ εὐτυχῶς δὲν ἤτανε τὸ σπίτι μακρυὰ κι ὁ καπετάνιος ἤξερε καλά, πὼς ἅμα καλωσύνευε, γρήγορα θὰ βρισκότανε κοντὰ στὸ λατρευτό του τὸ κορίτσι.

Ἀφίνοντας λοιπὸν πάνω στὴ γέφυρα τὸν τιμονιέρη,—γιατὶ πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι καὶ σήμερα ἀκόμη ποτὲ δὲν ἀφίνουνε ἕνα καράβι μοναχό,—ὁ καπετάνιος κατέβηκε κάτω στὸ θάλαμό του νὰ κοιμηθῆ.

Ὁ τιμονιέρης, ποῦ 'χε ὅλη τὴ νύχτα ἀγρυπνήσει πάνω στὴ γέφυρα, ἄρχισε νὰ νυστάζη καὶ μ' ὅλη τὴν προσπάθειά του τὸν ὕπνο νὰ διώξη ἀπ' τὰ μάτια του, τραγούδια τραγουδῶντας τῆς πατρίδας του κι ἔχοντας στὸ νοῦ του γυναῖκα καὶ παιδιά, δὲ μπόρεσε τὸν ὕπνο νὰ νικήση κι ἀποκοιμήθηκε.

Τὴν ὥρα ποῦ κοιμώτανε, ἕνα παράξενο καράβι ἐμπῆκε μέσα στὸ λιμάνι καὶ ἄραξε ἐκεῖ σιμά.

Ὁ καπετάνιος αὐτοῦ τοῦ καραβιοῦ ἤτανε Ὁλλανδέζος κι ἑφτὰ ὁλόκληρα χρόνια τὴ θάλασσα μὲ τὸ γοργό του τὸ καράβι αὐλάκωνε. Καὶ πάλι εἶχε σκοπὸ χρόνια πολλὰ νὰ ταξειδεύση. Μόνο ἂν εὕρισκε ἕνα κορίτσι, ποῦ τὴν καρδιά του θὰ τοῦ χάριζε γιὰ πάντα καὶ ὡς τὸ θάνατο θὰ τοῦ 'μενε πιστό, θὰ 'φινε πειὰ τὴν θάλασσα τὴν ἄπιστη.

Κάθε φορά, ποῦ 'φθανε στὴ στεριὰ ἀπό 'να μακρινὸ ταξεῖδι, ζητοῦσε τὸ κορίτσι τῶν ὀνείρων του, μὰ δὲ μποροῦσε πουθενὰ νὰ τὸ βρῆ.

Ἀκόμα μιὰ φορὰ εἶχαν τελειώση τὰ ἑφτὰ τὰ χρόνια, μ' αὐτὸς ποῦ τόσες φορὲς εἶχε πιστέψει πῶς θὰ βρισκε τὸ πιστὸ αὐτὸ κορίτσι καὶ τόσες φορὲς εἶχε γελαστῆ, δὲν εἶχε πειὰ παρὰ μόνο μιὰ πολὺ μικρὴ ἐλπίδα.

Καὶ ὅμως μὲ τὴ μικρὴ ἐκείνη κι ἀόριστη ἐλπίδα στὴν καρδιὰ γύριζε ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, γυρεύοντας τὴν κόρη ποῦ μόνη αὐτὴ τὰ μάγια θὰ χαλοῦσε καὶ θὰ τὸν γλύτωνε ἀπ' τὸ αἰώνιο μαρτύριο νὰ ταξειδεύη παντοτινά.

Αὐτὴ λοιπὸν τὴ φορὰ βρισκότανε στὴ Νορβηγία κι ἦτον σὲ μαῦρες σκέψεις βυθισμένος, γιατὶ ὡς στὴ στιγμὴ ἐκείνη δὲ μπόρεσε νὰ βρῆ ἐκεῖνο ποῦ ποθοῦσε, δηλαδὴ τὸ καλὸ κορίτσι ποῦ θὰ τοῦ 'μενε ὡς τὸ θάνατο πιστό.

Ἀφοῦ πέρασε λίγος καιρός, ὁ Νορβηγὸς ὁ καπετάνιος ἄφησε τὸ θάλαμό του κιὰνέβηκε πάνω στὴ γέφυρα. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ περιγράψη τὴν ἔκπληξί του, ὅταν εἶδε τὸ παράξενο καράβι ἐκεῖνο, ποῦ' ταν ἀραγμένο δίπλα του.

Ἔκαμε διάφορα σημεῖα, μὰ κανένας δὲν τοῦ ἀποκρίθηκε κι

αὐτὴ ἡ περίεργη σιωπὴ ἔκαμε τὴν ἔκπληξί του μεγαλύτερη. Ἄξαφνα εἶδε κάποιο μαυροφορεμένο νὰ πηγαίνῃ στὴ στεριὰ κι ἐπειδὴ δὲ σκέφθηκε πῶς μποροῦσε αὐτὸς νὰ εἶν' ὁ καπετάνιος ἐξεμπαρκάρισε κι αὐτὸς καὶ ἐπλησίασε τὸν ἄγνωστο, ποῦ ἤτανε ψηλός, ὠχρὸς μὲ ἀλλόκοτη φυσιογνωμία.

—Ποιὸς εἶσαι; τὸν ἠρώτησε.

—Εἶμαι ἀπὸ τὴν Ὁλλανδία, ἀποκρίθηκε χωρὶς νὰ δώσῃ τ' ὄνομά του.

Ἔπειτα διηγήθηκε στὸ Νορβηγὸ τὴν τόσο λυπηρὰ ἱστορία του καὶ τέλος εἶπε πῶς δὲ μποροῦσε πειὰ τὰ χρόνια νὰ μετρήσῃ ποῦ 'χε περάσει πάνω στ' ἄγρια νερὰ οὔτε νὰ θυμηθῇ τὰ μέρη ποῦ ἐπῆγε ζητῶντας τὸ κορίτσι ποῦ θὰ τὸν γλύτωνε ἀπὸ τὴν ἔρημη καὶ βασανισμένη του ζωή,

Στὸ τέλος παρακάλεσε τὸν καπετάνιο νὰ τὸν φιλοξενήσῃ λίγες μέρες σπίτι του καὶ τοῦ δωσε νὰ καταλάβῃ, ὅτι δὲν θὰ βγαινε χαμένος ἀπὸ τὴ φιλοξενία του, γιατὶ μ' ὅλη τὴν καταραμένη ζωὴ ποῦ περνοῦσε ἦταν πλούσιος καὶ ἤτανε τὸ καράβι του γεμᾶτο ἀπ' ὅλους τῆς γῆς τοὺς θησαυρούς.

Στὴν ἀρχὴ ὁ Νορβηγὸς ὁ καπετάνιος αἰσθάνθηκε γι' αὐτὸ τὸν κιτρινιάρη καὶ μυστηριώδη ἄνθρωπο, ποῦ τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὸν φιλοξενήσῃ σπίτι κάποιαν ἀντιπάθεια! Μὰ ὅταν ὁ Ὁλλανδέζος τοῦ 'δειξε ἕνα κιβώτιο γεμᾶτο ἀπὸ πέτρες πολύτιμες κι ἀπὸ μαργαριτάρια, ὅταν τοῦ εἶπε, ὅτι ὅλα αὐτὰ θὰ γινότανε δικά του, ἂν τὸν φιλοξενοῦσε μιὰ καὶ μόνη νύχτα σπίτι του, ἐδέχτηκε.

—Αὐτὸ τὸ μικρὸ κιβώτιο, εἶπε τότε στὸν Νορβηγό, δὲν εἶναι τίποτε, ἂν τὸ συγκρίνῃς μὲ τοὺς θησαυροὺς ποῦ ἔχω μέσα στὸ καράβι μου. Λοιπὸν μάθε πῶς ἂν θὰ βρῶ τὸ κορίτσι ποῦ ζητῶ, ποῦ θά 'ναι ὡς τὸν θάνατο πιστὸ σὲ μένα, θά 'ναι δικοί σου ὅλοι αὐτοὶ οἱ θησαυροί.

Αὐτὰ τὰ τελευταῖα λόγια ἔπεισαν ἐντελῶς τὸν Νορβηγό. Μὰ μ' ὅλα ταῦτα ἐταράχτηκε, ὅταν τοῦ εἶπε ὁ Ὁλλανδός:

—Μήπως ἔχεις ἐσὺ ἕνα κορίτσι;

—Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ Νορβηγός, ἔχω ἕνα κορίτσι σὰν τὸ κρύο τὸ νερό. Ὡραῖο σὰν τριαντάφυλλο.

—Αἴ... δὲ μοῦ τὸ δίνεις; Ἐγὼ τὸ παίρνω γυναῖκα μου.

Ὁ Νορβηγός, ποῦ 'χε τοὺς θησαυροὺς μπροστὰ στὰ μάτια του, τοῦ εἶπε πῶς εὐχαρίστως θὰ τοῦ 'δινε τὴν κόρη του, ἂν φυσικὰ ἔδινε κι αὐτὴ τὴν συγκατάθεσί της.

Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ εἶχε πέσει ὁ ἀέρας κι ἡ θάλασσα σὲ λίγο εἶχε ἡσυχάσει ἀρκετά, ὥστε ὁ Νορβηγὸς ὁ καπετάνιος ἠμπόρεσε νὰ κάμῃ πανιά, κι ὁ Ὁλλανδὸς τοῦ ὑποσχέθηκε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ὅταν θὰ ξυπνοῦσαν οἱ ναῦται του, ποῦ ἀναπαυόντανε κάτω στ' ἀμπάρι.

***

Ἐνῷ ὁ Νορβηγὸς ὁ καπετάνιος πάλαιβε μὲ τὴ θάλασσα περνῶντας τοὺς ὠκεανοὺς καὶ τὰ πελάγη, ἡ κόρη του ἡ Σέντα ἔμενε στὸ σπίτι μὲ τὴ γριὰ θαλαμηπόλο της Μαρία καὶ μὲ μερικὰ ἄλλα κορίτσια τῆς γειτονιᾶς. Σχεδὸν ὅλη τὴν ἡμέρα τὴν περνούσανε τραγουδῶντας καὶ ὑφαίνοντας.

Μιὰ μέρα ἡ Σέντα, καθισμένη μὲ τὰ χέρια πάνω στὰ γόνατα, ἔβλεπε μακρυὰ ἀπ' τὸ παράθυρο. Ἡ γριὰ Μαρία βλέποντάς την χαμένη μέσα στὰ ὄνειρα, τὴν ρώτησε γιατὶ δὲν ἔγνεθε, ἀντὶ νὰ χάνῃ ἔτσι τὸν καιρό της.

—Δὲν μπορῶ νὰ δουλέψω σήμερα, τῆς ἀποκρίθηκε ἡ Σέντα, καὶ εἶπε στὶς φιλενάδες της νὰ τραγουδήσουν ἕνα τραγούδι ποῦ εἶχε ἀκούσει πολλὲς φορὲς νὰ τραγουδάῃ ἡ γριὰ θαλαμηπόλος της καὶ ποῦ εἶχε πάντα μέσ' στὸ νοῦ της.

Τὸ τραγούδι αὐτὸ μιλοῦσε γιὰ τὸν «π ε ρ ι π λ α ν ώ μ ε ν ο Ὁ λ λ α ν δ ὸ» ποῦ ἀρμενίζει νύχτα καὶ μέρα παλαίβοντας μὲ τ' ἄγρια κύματα, χωρὶς νὰ βρῇ πουθενὰ ἡσυχία, ὡς ὅτου εὕρῃ ἕνα κορίτσι, ποῦ θὰ τοῦ ἦταν ὡς τὸν θάνατο πιστό.

—Ἄ ὄχι! εἶπε ἡ γριὰ θαλαμηπόλος. Ἀφῆστε πειὰ ἥσυχους αὐτοὺς τοὺς Ὁλλανδούς. Μὰ τὸν Θεὸ τό 'χετε πειὰ παραξηλώσει. Μοῦ φαίνεται πῶς πολυαρέσ ειαὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὸν ἔχετε πάντα στὸ στόμα σας. Ἔχετε πάντα μπροστά σας τὴν εἰκόνα του καὶ χαζεύετε μ' αὐτήν.

Πράγματι μιὰ εἰκόνα τοῦ 'Ολλανδοῦ, ὠχροῦ, λυπημένου καὶ μαυροφορεμένου κρεμότανε στὸν τοῖχο. 'Η Σέντα πολλὲς φορὲς τὴν ἔβλεπε σὲ σκέψεις βυθισμένη. "Αχ πόσο θὰ ἦταν δυστυχισμένος αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ πόσο θὰ ἦταν αὐτὴ εὐτυχισμένη νὰ γίνῃ σύζυγός του, γιὰ νὰ 'βρῇ ἐπὶ τέλους ἀνάπαυσι κι σύτός, χωρὶς νὰ παλαίβῃ πειὰ μὲ τὸ πειὸ τρομερὸ στοιχεῖο ποῦ' ναι ἡ θάλασσα.

'Η Σέντα αἰσθανότανε μέσα στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς της, ὅτι αὐτὴ θὰ εἰμποροῦσε νὰ τοῦ εἶναι ὡς τὸν θάνατο πιστή.

Κι ὅταν τὸ τραγούδι τὸ λυπητερὸ τέλειωσε, ἄπλωσε τὰ χέρια της πρὸς τὴν εἰκόνα καὶ φώναξε:

—"Αχ, πάρε με, δυστυχισμένε! Θὰ σοῦ εἶμαι πιστή, στὸ ὁρκίζομαι. Φθάνει μόνο νὰ σὲ βρῶ!

'Η γριὰ θαλαμηπόλος κι οἱ φιλενάδες της πίστεψαν πὼς τρελλάθηκε ἡ Σέντα καὶ φώναξαν: Βοήθεια! "Ενσς κυνηγός, ποῦ τὸν λέγανε 'Ερρῖκο καὶ ποῦ εἶχε ἀκούσει ἀπ' ἔξω τὰ λόγια τοῦ κοριτσιοῦ, μπῆκε μὲ βία στὸ δωμάτιο νὰ δῇ τί τρέχει, γιατὶ τοῦ εἶχαν τάξει νὰ τοῦ δώσουν τὴ Σέντα γυναῖκά του.

—Σέντα, εἶπε ὁ κυνηγός, τὸ καράβι τοῦ πατέρα σου μπαίνει μέσα στὸ λιμάνι. Εἶναι πειὰ πολὺ κοντά.

'Η θαλαμηπόλος καὶ τὰ κορίτσια βγῆκαν ἔξω γιὰ νὰ ἑτοιμάσουνε ἐκεῖνα ποῦ χρειαζότανε γιὰ νὰ ὑποδεχτοῦν τὸν κύριό τους κι ἄφησαν τὸν 'Ερρῖκο καὶ τὴν Σέντα μόνους των. 'Ο 'Ερρῖκος ποῦ χρόνια πολλὰ ἀνησυχοῦσε γιὰ τὰ αἰσθήματα τῆς Σέντας, τῆς διηγήθηκε ἕνα ὄνειρο, ποῦ εἶχε αὐξήσει τὴν ἀνησυχία του περισσότερο ἀκόμα.

Εἶχε δεῖ ἕνα καράβι στὸν ὕπνο του νὰ πλησιάζῃ στὸ γιαλό. Σ' αὐτὸ τὸ καράβι ἦταν δυὸ ἄνθρωποι. 'Ο ἕνας ἦταν ὁ πατέρας τῆς Σέντας κι ὁ ἄλλος, καθὼς μποροῦσε νὰ κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ μορφή του κι ἀπὸ τὰ μαῦρα ροῦχα του ὁ καταραμένος ἐκεῖνος 'Ολλανδός, γιατὶ ἔμοιαζε πολὺ τὴν εἰκόνα. 'Η Σέντα ἔτρεξε νὰ φιλήσῃ τὸν πατέρα της καὶ ὕστερα ρίχτηκε στὰ πόδια τοῦ ξένου καὶ φίλησε τὰ γόνατά του.

'Η Σέντα ἄκουσε αὐτὸ τὸ ὄνειρο μὲ λαχτάρα. Καὶ ὅταν ὁ

'Ερρῖκος ἐτέλειωσε, φώναξε ὅτι σίγουρα πειὰ ὁ 'Ολλανδὸς θὰ τὴ ζητοῦσε. Τό ξερε αὐτή, τὸ αἰσθανότανε, τῆς τό λεγε ἕνα προαίσθημα βαθειὰ ριζωμένο στὴν καρδιά της. "Ω, ἤτανε βέβαιη πῶς θὰ τὸν ἔβλεπε καὶ θὰ χανότανε μαζύ του.

—"Ωστε ἦταν ἀληθινὸ τὸ ὄνειρό μου, εἶπε μὲ δάκρυα ὁ 'Ερρῖκος.—'Ακόμα δὲν πρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὴ φράσι αὐτή, κι ἐφάνηκε ἀπὸ μακρυὰ ὁ πατέρας τῆς Σέντας μαζὺ μὲ κάποιον ἄγνωστο.

—Σέντα, παιδί μου, τί ἔπαθες; εἶπε ὁ πατέρας της καὶ δὲν ἔτρεξες νὰ μ' ἀγκαλιάσῃς;

Μὰ ἡ Σέντα ἔμεινε καὶ πάλι ἀκίνητη.

—Πές μου, πατέρα, ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ ξένος ποῦ σ' ἀκολουθεῖ; ἐρώτησε ἡ Σέντα μὲ κομμένη ἀναπνοή.

Τότε ὁ Νορβηγὸς ὁ καπετάνιος τῆς διηγήθηκε τὴν ἱστορία τοῦ 'Ολλανδοῦ, ποῦ εἶχε στὴν ἐξουσία του ἕνα φορτίο θησαυρούς. Τῆς εἶπε πῶς αὐτὸς ὁ περίεργος ξένος τοῦ εἶχε ζητήσει φιλοξενία γιὰ μιὰ καὶ μόνη νύχτα σπίτι του, καὶ ἐπρόσθεσε πῶς καὶ ἡ Σέντα φυσικὰ θὰ τοῦ κανε καλὴ ὑποδοχή, ἴσως μάλιστα θὰ πονοῦσε γι' αὐτὸν ἡ καρδιά της καὶ τότε ὁ 'Ολλανδὸς θὰ τὴν ἔπαιρνε ἀμέσως γυναῖκα του.

'Η Σέντα μόλις ἔμεινε μόνη μὲ τὸν 'Ολλανδὸ τοῦ ὡρκίστηκε πῶς θά μενε ὡς τὸν θάνατο πιστὴ μαζύ του.

—Εἶναι δυνατό; ρώτησε ὁ ξένος τὸν ἑαυτό του. Θὰ ἔχῃ ὅρά γε αὐτὴ τὴ δύναμι ν' ἀντισταθῇ σὲ τόσα βάσανα; Λέει πῶς θά 'ναι ὡς τὸν θάνατο πιστή. 'Αφοῦ τόσες καὶ τόσες γυναῖκες χαθήκανε, εἶναι ποτὲ δυνατὸ αὐτὴ ν' ἀνθέξῃ;

Σ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις ἡ Σέντα ἀποκρίθηκε μὲ τὸ «ναὶ» καὶ τέλος φώναξε μὲ σταθερότητα.

«Ναί, θὰ εἶμαι ὡς τὸ θάνατο πιστή!»

Στὸ λιμάνι τῆς μικρᾶς πολιτείας, ὅπου κατοικοῦσε ἡ Σέντα, ἦταν δυὸ καράβια ἀραγμένα, τὸ ἕνα δίπλα στ' ἄλλο. Μὰ οἱ ναῦτες καὶ πολλοὶ στὴν πολιτεία εἴδανε σὲ λίγο πῶς τὸ καράβι τὸ ὁλλανδέζικο δὲν ἔμοιαζε μὲ τὰ δικά τους. Εἶχε κάτι τι παράξενο.

Τὸ νορβηγικὸ καράβι ἤτανε φωτισμένο λαμπρὰ καὶ οἱ

ναῦτες ξεφαντώνανε γιατί 'τανε εὐτυχισμένοι ποῦ βρισκότανε στὸ λιμάνι ὕστερ' ἀπὸ μιὰ τέτοια τρικυμία. Τὸ ὁλλανδικὸ καράβι ἤτανε μέσα στὸ σκοτάδι βουτηγμένο καὶ βουβὸ σὰν τάφος. Καὶ ὅταν οἱ γυναῖκες κι οἱ ἀδελφὲς τῶν Νορβηγῶν ναυτῶν πήγανε μέσα στὸ καράβι νὰ τοὺς φέρουνε κρασὶ γιὰ νὰ χαροῦν κι αὐτοὶ μαζύ τους, χαιρετίσανε τὸ ὁλλανδικὸ καράβι καὶ δώσανε στοὺς ναῦτες του κρασί.

Μὰ τὸ περίεργο αὐτὸ καράβι ἔμεινε πάλι βουτηγμένο στὸ σκοτάδι καὶ σὰν τάφος σιωπηλό, κι οἱ καλὲς αὐτὲς γυναῖκες δὲν πήρανε καμμιὰν ἀπάντησι.

Οἱ ναῦτες ποῦ εἶχανε παρατηρήσει πόσο γέροι, ἀδύνατοι καὶ ὠχροὶ ἤτανε οἱ ἄντρες αὐτοῦ τοῦ περίεργου ὁλλανδικοῦ καραβιοῦ, ἄρχισαν τότε νὰ ρωτοῦν τὸν ἑαυτό τους μὴ τυχὸν καὶ ὅλοι στὸ καράβι ἤτανε νεκροὶ καὶ οἱ γυναῖκες μὲ φόβο καὶ τρεμοῦλα εἶπανε πῶς μέσ' σ' αὐτὸ τὸ πλοῖο κατοικοῦσανε φαντάσματα γιατὶ κανένας ἐκεῖ μέσα οὔτε ἔπινε, οὔτε τραγουδοῦσε, οὔτε μιλοῦσε.

—Ἂν εἶναι πράγματι φαντάσματα, εἶπανε οἱ ναῦτες τοῦ Νορβηγικοῦ, ἂς μείνουνε ἐκεῖ ποῦ εἶναι,καὶ ἄρχισαν νὰ τραγουδοῦνε ἀφίνοντας τοὺς γείτονάς των μέσα εἰς τὸ μυστήριο.

Μὰ ξαφνικὰ τὰ κύματα ἀρχίσανε ν' ἀφρίζουν καὶ νὰ ξεσποῦνε γύρω στ' ὁλλανδικὸ καράβι, ἐνῷ εἰς ὅλα τ' ἄλλα μέρη ἤτανε ἥσυχη ἡ θάλασσα. Ἕνα γαλάζιο φῶς ποῦ σκορπιζότανε μέσ' ἀπ' αὐτὸ τὸ φανταστικὸ καράβι ἐφώτιζε τὰ μανιασμένα κύματα κι ἕνα τραγούδι ἀκούστηκε μέσα σ' αὐτὸ τὸ γαλάζιο φῶς. Μὰ ἤτανε τόσο λυπητερὸ καὶ τόσο πένθιμο τραγούδι, ὁποῦ οἱ Νορβηγοὶ ναῦτες τρομαγμένοι κρυφτήκανε μέσ' στὸ ἀμπάρι γιὰ νὰ μὴν ἀκοῦνε μιὰ μελωδία λυπητερὴ καὶ γεμάτη ἀπὸ μυστήριο.

Ὅλοι παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸ νὰ τοὺς φυλάξῃ ἀπὸ τὰ τρομερὰ φαντάσματα ποῦ 'ταν κρυμμένα μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ περίεργο σκάφος. Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ οἱ ναῦτες, δηλαδὴ τὰ φαντάσματα,τοῦ Ὁλλανδικοῦ καραβιοῦ ἄρχισαν νὰ γελοῦνε δυνατά. Ἔπειτα ἡ θάλασσα ἡσύχασε καὶ πάλι καὶ τ' ὁλ-

λαντέζικο καράβι ἔμεινε σὰν καὶ πρῶτα βουτηγμένο στὸ σκοτάδι καὶ σὰν τάφος σιωπηλό.

Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ ὁ Ἐρρῖκος ποῦ ἔβλεπε πειὰ καθαρὰ πῶς θὰ τοῦ ξέφευγε ἡ Σέντα καὶ θὰ παιρνε τὸν Ὁλλανδό, δοκίμασε ἀκόμα μιὰ φορὰ νὰ τήνε πείσῃ, μὰ πῆγε ὁ κόπος του χαμένος, γιατὶ ἡ Σέντα δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτα.

Ἐνῷ λοιπὸν ὁ Ἐρρῖκος καὶ ἡ Σέντα μιλοῦσανε μαζύ, ὁ ὁλλανδὸς ὁ καπετάνιος πέρασε κοντά τους καὶ τοὺς ἄκουσε μὰ μόνο λίγες λέξεις μπόρεσε ν' ἁρπάξῃ.

Ὁ Ὁλλανδὸς ὁ καπετάνιος πιστεύοντας, ὅτι ἡ Σέντα ἦταν ἐρωτευμένη μὲ τὸν Ἐρρῖκο καὶ ὅτι αὐτό, ὁποῦ τοῦ ἔλεγε, ὅτι θὰ ἤταν ὡς τὸ θάνατο πιστὴ ἤτανε ψέμμα, ἄρχισε νὰ τὴν περιφρονῇ. Ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς Σέντας ἐσυμπέρανε, πῶς καὶ αὐτὴ δὲν ἤτανε πιὸ πιστὴ ἀπὸ τὰ ἄλλα τὰ κορίτσια κι αἰσθάνθηκε γι' αὐτὸ μιὰ τρομερὴ ἀπογοήτευσι.

—Ἐχάθηκα, ἐχάθηκα, ἐφώναξε. Ἀκόμα μιὰ φορὰ μοῦ φεύγει ἡ εὐτυχία, ποῦ πίστεψα πῶς εἶχα βρῆ στὸ τέλος. Ἀντίο Σέντα. Ἀντίο γιὰ πάντα!

Ἀπελπισμένος πῆρε τὸ δρόμο τοῦ λιμανιοῦ πηγαίνοντας πρὸς τὸ καράβι του, γιὰ ν' ἀρχίσῃ καὶ πάλι τὰ αἰώνια ταξείδια του, παλαίβοντας μὲ μπόρες καὶ τρικυμίες.

Μὰ ἡ Σέντα ἔτρεξε πίσω του καὶ ἐκρεμάστηκε στὰ ροῦχα του παρακαλῶντας τον νὰ μείνῃ.

—Σηκῶστε ἀμέσως τὰ πανιά, σηκώσετε τὴν ἄγκυρα! ἐφώναξε στοὺς ναῦτες του.

Ἔπειτα γύρισε πρὸς τὴ Σέντα καὶ τῆς εἶπε:

—Ἄκουσε τὰ λόγια, ὁποῦ θὰ σοῦ πῶ. Εἶμαι ἀπόκληρο παιδὶ τῆς τύχης. Εἶναι ὁ θάνατος γιὰ μένα προτιμότερος δέκα φορές. Μόνο ἕνα κορίτσι ποῦ στ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ θὰ ὁρκιζότανε πῶς θὰ 'τανε πιστὴ σὲ μένα, θὰ εἰμποροῦσε νὰ μὲ σώσῃ. Ἐσύ, Σέντα, μ' ὡρκίστηκες, μὰ ὄχι στ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ,κι αὐτό 'ναι ποῦ σὲ σώζει γιατὶ ἂν στοῦ Θεοῦ τὸ ὄνομα ὡρκιζόσουνα καὶ σὺ καὶ πατοῦσες χωρὶς ντροπὴ τὸν ὅρκο σου, ἡ τιμωρία σου θὰ 'τανε αἰώνια, σὰν τὴ δική μου. Πολλὰ κορίτσια τιμωρηθήκανε σκληρὰ γι' αὐτὴ τὴν ἀπιστία.

Ἀλλὰ ἐσὺ τὴ γλύτωσες αὐτὴ τὴν τιμωρίαν γιατὶ δὲν εἶσ' ἐπίορκος.

Ἡ Σέντα χωρὶς ν' ἀποκριθῇ στὰ λόγια του αὐτά, φώναξε μὲ πάθος.

—Ἐγώ, ναὶ ἐγὼ ἀπὸ τὰ βάσανά σου θὰ σὲ σώσω, ἐγὼ θὰ τὰ ἐξαγοράσω μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πίστι μου. Δὲν ξέρω, τοῦ ἐπρόσθεσε, καλὰ καλὰ ποιὸς εἶσαι καὶ ὅμως εἶμαι πρόθυμη γιὰ σένα νὰ θυσιαστῶ.

—Ἂν θὲς νὰ μάθῃς ἐγὼ ποιὸς εἶμαι, τῆς ἀποκρίθηκε, ρώτησε τὴ θάλασσα καὶ τὰ πελάγη. Ρώτησε αὐτοὺς ποῦ ἀρμενίζουνε νύχτα καὶ μέρα. Αὐτοὶ γνωρίζουνε πολὺ καλὰ τὸ πλοῖό μου, ποῦ 'ναι ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ναυτῶν. Τὸ καράβι μου εἶναι αὐτὸ ποῦ λένε Καράβι-Φάντασμα καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ καταραμένος Ὁλλανδός.

Ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, ἀνέβηκε πάνω στὸ καράβι του, ποῦ ἀμέσως βγῆκε ἀπ' τὸ λιμάνι στὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα.

Ἡ Σέντα ἔτρεξε πρὸς τὸ γιαλὸ πάνω σ' ἕνα βράχο, ποῦ προχωροῦσε μέσ' στὴ θάλασσα κι ἅπλωσε τὰ χέρια της πρὸς τὸ καράβι, ποῦ αὐλάκωνε σιγὰ σιγὰ τὴ θάλασσα.

Ὁ πατέρας, ὁ ἀρραβωνιαστικός της, οἱ φίλοι της τὴν ἐξωρκίζανε νὰ κατέβῃ ἀπὸ κεῖ πάνω, μ' αὐτὴ τίποτα πειὰ δὲν ἄκουε. Φώναξε ἀκόμα μιὰ φορὰ πῶς ἤθελε τὴν κατάρα νὰ ἐξαγοράσῃ ποῦ βάρυνε τὸ καράβι τοῦ Ὁλλανδοῦ,κι ὕστερα ὥρμησε ἀπὸ τὸ βράχο μέσ' στὰ κύματα.

Τότε τὸ καράβι χάθηκε μέσα στὰ νερά. Ὁ ἥλιος ἔλαμψε μέσα στὰ κύματα, ποῦ τό χαν καταπιῆ καὶ μέσα ἀπ' αὐτὸ τὸ τρομερὸ ναυάγιο ἕνα ζευγάρι εὐτυχισμένο ἀνέβηκε στὸν οὐρανό: ἤτανε ὁ Ὁλλανδὸς ὁ καπετάνιος μὲ τὴ Σέντα του.

Ἀπὸ τότε δὲ τοὺς εἶδε πειὰ κανένας.

Κι ἔτσι ἡ Σέντα μὲ τὴν πίστι της ἔβγαλε ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ καπετάνιου τὴν κατάρα. Καὶ ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ δὲν εἶδε πειὰ κανεὶς αὐτὸ τ' ἀπαίσιο καράβι, ποῦ τανε βουτηγμένο στὸ σκοτάδι κσὶ σὰν τάφος σιωπηλό.

Εἶχε χαθῆ γιὰ πάντα μὲ τὰ φαντάσματα ποῦ'ταν ἀπάνω του μέσα στῆς θάλασσας τὰ βάθη.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

40 ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΤΟΜΟΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ
ΕΙΣ ΔΥΟ ΣΕΙΡΑΣ
ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΔΕΜΕΝΟΣ ΔΡ. 45.—

ΣΕΙΡΑ Α'. *(γιὰ παιδιὰ 7-12 ἐτῶν)*

1. Μυθολογία γιὰ παιδιὰ Ι.
2. Μυθολογία γιὰ παιδιὰ ΙΙ.(Οἱ ἥρωες)
3. Μύθοι τοῦ Αἰσώπου.
4. Ὁ μπέμπης ἀρχιληστής. — Θηριοτροφεῖο Τοτοῦ καὶ Σίας, *Γρ. Ξενοπούλου.*
5. Ὡραῖες παιδικὲς ἱστορίες Grimm.
6. Τὰ ὡραιότερα Παραμύθια, Andersen.
7. Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσεια, *Ὁμήρου.*
8. Ροβινσὼν Κρουσος, Defoé.
9. Δὸν Κιχῶτος, Cervantes.
10. Οἱ περιπέτειες τοῦ βαρώνου Μυνχάουζεν, Bürger.
11. Ταξίδια τοῦ Γκιούλιβερ, Swift.
12. Ἱστορίες γιὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸν *Ἡρόδοτο.*
13. 12 παραμύθια διαλεχτὰ διαφόρων λαῶν, Κ. Βάρναλη.
14. Οἱ ἑπτὰ μικρὲς ἀδερφές, Andrews
15. 10 παιδιὰ ποὺ ἔζησαν κατὰ ἐποχὲς ἀπὸ τὸν παλιὸ καιρὸ ὡς τώρα, Andrsew Jane.
16. Ὁ προϊστορικὸς ἄνθρωπος, Wells.
17. Ὁ Σέρλοκ Χόλμς τῶν τετραπόδων — Οἱ περιπέτειες τοῦ πλοιάρχου Κουγγουρντάν.
18. Ζῶα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῆς αὐλῆς. *Μ. Παπαμαύρου.*
19. Ζῶα τοῦ δάσους, *Μ. Παπαμαύρου.*
20. Ζῶα τοῦ κήπου καὶ τῶν ἀγρῶν, *Μ. Παπαμαύρου*

ΣΕΙΡΑ Β'. *(γιὰ παιδιὰ 10-16 ἐτῶν)*

1. Οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοῦ παρελθόντος Α'. ὑπὸ *Εὐ. Πανέτσου.*
2. Οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοῦ παρελθόντος Β'. ὑπὸ Εὐαγ. Πανέτσου.
3. Ἕξι δοξασμένοι λαοί, Wells.
4. Ὁ αἰχμάλωτος τοῦ Καυκάσου καὶ ἄλλα Ρούσικα διηγήματα, *Λ. Τολστόϊ.*
5. Οἱ μεγάλοι θαλασσοπόροι (Κολόμβος, Βάσκο ντὰ Γκάμα, Μαγγελάνος, Κοὺκ κλπ.). Σπ. Χατζιδάκη.
6. Οἱ μεγάλοι ἐφευρέται καὶ αἱ ἐφευρέσεις των, Bachman.
7. Παιδικὴ ζωὴ καὶ περιπέτειες τοῦ Μαξὶμ Γκόρκι, *Ἠλ. Γκροῦσιτεφ.*
8. Στὰ βάθη τῶν χρόνων.
9. Θάλασσα ! Θάλασσα ! Σπ. Χατζιδάκη.
10. Ὑγιεινὲς συνήθειες, *Λαμπαδαρίου Ε*
11. Βυζαντινὲς ἱστορίες, *Ντήλ - Σλουμπερζέ.*
12. Τί τρώγει ὁ κόσμος, νέα σειρὰ Carpenter.
13. Πῶς ντύνεται ὁ κόσμος, νέα σειρὰ Carpenter.
14. Πῶς στεγάζεται ὁ κόσμος, νέα σειρὰ Carpenter.
15. Οἱ πειρατὲς τοῦ Αἰγαίου, *Ἰουλίου Βέρν.*
16. Περιπέτειες Κινέζου, *Ι. Βέρν.*
17. Ἄνω κάτω, *Ι. Βέρν.*
18. Ἡ χώρα τῶν ἀδαμάντων, *Ι. Βέρν.*
19. Ὁ γύρος τοῦ κόσμου εἰς 80 μέρες, *Ἰουλίου Βέρν.*
20. Ἡ μικρὴ νεράιδα τοῦ δάσους, W. Bonsels.

Τὸν Καιρὸ τοῦ Βουλγαροκτόνου	Π. Δέλτα	τόμ. Α'	δεμ. δρ. 80	Ἐκδ. πολυτελὴς 100
Τὸν Καιρὸ τοῦ Βουλγαροκτόνου	Π. Δέλτα	τόμ. Β'	δεμ. δρ. 80.	Ἐκδ. πολυτελὴς 100
Γιὰ τὴν Πατρίδα	Π. Δέλτα		δεμ. δρ. 60.	Ἐκδ. πολυτελὴς 80

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.